ஸ்ரீ ॥

ஸ்ரீலஸ்ரீ நாபிகாவுடைத ஸ்ரீவாசுதாரத

வாலைவூணை நதி ॥

ஸ்ரீ பெரியாழ்வாறுளிச்செய்த

திருப்பல்லாண்டு மூலம்.

ஸ்ரீமத் ரங்கராஜஸ்வாமியு

அருளிச்செய்தபிரதிபதத்துடனும்

ஸ்ரீ பெரிய பராசஸ்வாமிபாதத

ஸ்ரீமத் கோபாலதேசகரலுட்

ஸ்ரீரங்கநாதஸ்வாமிபாலுட்

செய்தருளிய வ்யாக்யானங்களுடனும்

புரீமத் ஸ்ரீனிவாஸ தாதாசார்யரால் செய்தருளிய

அருப்பதத்துடனும் யதாமதி பரிசோதிக்கப்பட்டு

திருச்சேலை

ஸ்ரீ வே ஸ்ரீநிவாஸாசார்யரலே

குப்பேசானம் ஸ்ரீரமவதனரால் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இதன் விலை 0—10—0.

1909.

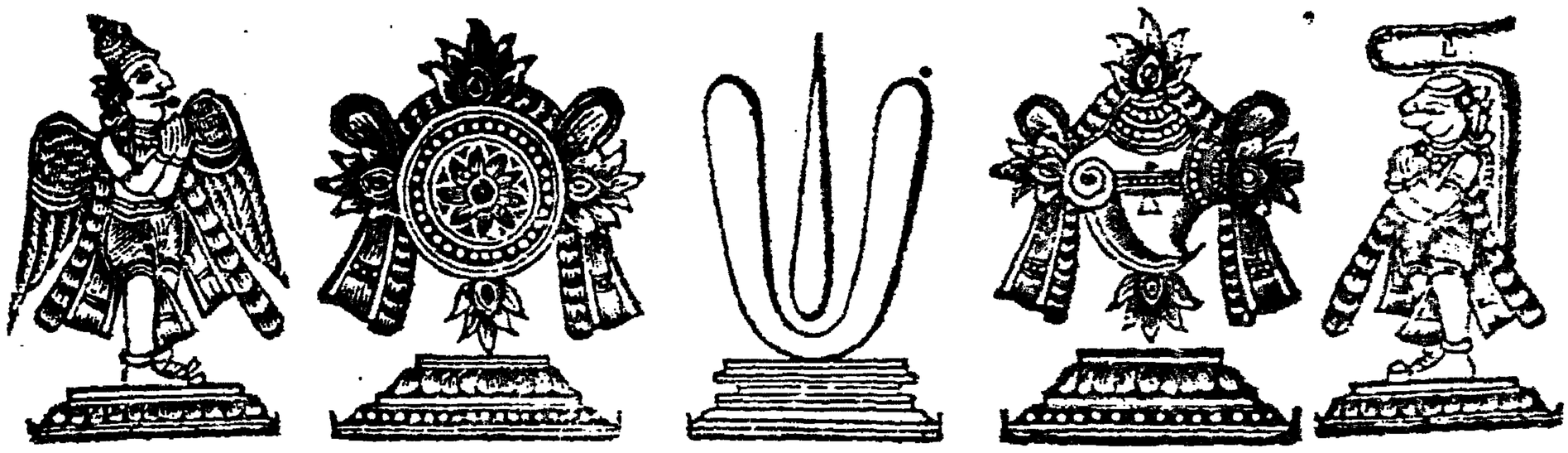

ஸ்ரீ

ஆழ்வார் எம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்.

பொய்யாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

போதத்தனியன்கள்.

ப்ரம்ஹதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்வாமி,

அருளிச்செய்தது.

ஸாகாரநாஜ ஹயாஸ்யாதி
ஹேரம்பவைராடபூ ஜுஷேஸ்வரம்।
ஸ்ரீஹயக்ரீவநாயாஸ்ச
வந்தெவேதாந்த தேசிகம்॥

ராமாநுஜதயாபாத்ரம்
ஞான வைராக்யபூஷணம்
ஸ்ரீமத் வேங்கட நாதார்யம்
வந்தே வேதாந்த தேசிகம்.

ப்ரதீபதம்.

(ஸாகாரநாஜ ஹயாஸ்யாதி) ஸ்ரீ ஆத்ரேய ராமாநுஜாசார்யரென்கிற அப்புள்ளாருடையக்ருபைக்குப்பாத்திரமானவரும் (ஹேரம்ப வைராட பூஷணம்) ஞான வைராக்யங்களே பூஷணங்களாக வுடையவரும் (ஸ்ரீஹ யக்ரீவ நாயாஸ்ச) ஸ்ரீமத்வேங்கட நாதார்யரென்கிற திருநாம முடையவருமாகிய (வேதாந்த தேசிகம் வந்தே) வேதாந்த தேசிகனை ஸேவிக்கிறேன்.

கூரத்தாழ்வான் அருளிச்செய்தது.

ஸ்ரீமந்நாராயணசரணௌ
சரணமஹம் ப்ரபத்யயே ।
தாவேவாஸ்மாந்நான்யத்
வலிதமிஹ காபி நஸ்கலி

ஸ்ரீமத் காத ஸுமாரம்பாம்
காதயாமுகமத்யமாம்
அஸ்மதாசார்ய பர்யந்தாம்
வந்தேகுருபரம்பராம்.

(ப்ர - ம்) (ஸ்ரீமந்நாயஸிம்ஹாய) ஸ்ரீ யபிவதியான காமாயணனின ஆரம்பத்தி லுடையதும், (நாயயாசிந்நஜந்துஜா) ஸ்ரீமங்காதமுனிகளையும் ஸ்ரீ ஆளவந்தாரையும் மத்யத்தி லுடையதும், (ஸுஸுரவாரயுபயுதாம்) என்னுடைய ஆசார்யனை முடிவி லுடையதுமான (மாமவரம்வரமவ நெ) ஆசார்ய பரம்பரையை லெவிக்கிறேன். உ

யொநிதுரி யுாதவதாவைஜயுாழ யுாகூ
வுாசோஹதஸ்தி தராணி தூணாயதெநெ!
ஸுஸுஹுாரொலுழவிதாவுகவெகூவிம்பொ
ராசாநுாஜவுவரணளபரணம் வுவெதெு॥

யோநித்ய மச்யுதபதாம்புஜயுக்மருக்ம
வ்யாமோஹதஸ்தி தராணித்ருணாயமேகே
அஸ்மத்குரோர்பகவதோநஸ்யதயைகஸிந்தோ
ராமாநுஜஸ்யசரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே.

(ப்ர - ம்) (யோ) யாதொருவர் நிதாந அனவரதம் (ஸுவுாதவ தாவைஜயுாழ) அழிவற்றவனை ரிய: பதியினுடைய திருவடித் தாமரைத்வந்த்வமாகிற மஹாநிதியிலுள்ள, (வுாசோஹ) வ்யாமோஹத்தால் (தஸ்திதராணி) அதற்கு வேறான விஷயங்களை, (தூணாயதெநெ) துரும்பாக வண்ணினாரோ (ஸுஹுாதெரொ) எனக்கு ஆசார்யரும் (ஸுழவ தோ) பகவானும் (ஹுவெகூவிம்பொ) க்ருபாசமுத்திரருமாகிய (ஸுஸு ராசாநுாஜவுவரணள) அந்த ராமாநுஜனுடைய திருவடிகளை (பரண வெதெு) சரணமாக அடைகிறேன். ஈ.

ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தது.

சாதாவிதாயாவதய துயாவிமோசி
ஸுவுழுயதெவதியதெ ததெதுயாநாம |
ஸுவுஸுயநிகூமவெதுவுகூஜாவிராமெ
ஸ்ரீசதுஷ்டயி யாமவெவுணசாதிசதுயபூா ||
மாதாபிதா யுவதயஸ்தநயாவிபூதிஸ்
ஸர்வம்யதேவநியமேநமதந்வயாநாம்
ஆத்யஸ்யநகுலபதேர்வகுளாபிராமம்
ஸ்ரீமத்கதங்க்ரியுகளம் ப்ரணமாமி மூர்த்நா

(ப்ரம்) (மாதா பிதா யுவதயஃ தநயார் ஸஹ்ருதீஃ ஸவ-ஃ) மாதா பிதா யுவதிகள் புத்திரர்கள் ஐச்வர்யம எல்லாம், (ஜ்ஞாயதாம) என்னுடைய சந்ததியாருக்கு (நியமேந) நியமமாக (யதீவ) எந்த ஆழ்வாருடைய திருவடிகளோ, (குரு ஸ்ரு) மூந்தினவராகிய, (நர் கூ ஸுவம்சஃ) எங்களுடைய ப்ரபன்ன குலகூடஸ்தரான ஆழ்வாருடைய, (வகூளா பூஷிராம்) மகிழம்பூமாலையால் அலங்கிருதமான, (ஸ்ரீ மத்) சோபாவத்தான, (தஷ்வி பூமஜ்ஞம்) அந்தத் திருவடிகளிரண்டையும், (ஸமுபாஸ்ரயே) சிரஸ்வினால் ஸேவிக்கிறேன். ச

திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் அருளிச்செய்தது.

ஸ்ரீமதம் ஸாரஸமுநிமாரப்ய பூதாயா
ஸ்ரீ ஹத்ஸாரகூலஸவரயோகிவாஹாத்|
ஸ்ரீரங்கேசபுரேசயோச்சிரதரம் ஸம்ஸ்தாபயந்தம் குரும்
ஸ்ரீ மத்பராங்குச முநிம் ப்ரணதோஸ்மி நித்யம்||
பூதம் ஸரச்சமஹ தாஹ்வய பட்டநாத
ஸ்ரீபக்திஸார குலசேகர யோகிவாஹாந்
பக்தாங்கிரேணுபரகால யதீந்த்ர மிச்ராந்
ஸ்ரீமத்பராங்குச முநிம் ப்ரணதோஸ்மி நித்யம்,

(ப்ரம்) (பூதம்) பூதத்தாழ்வார் (ஸரஸ்) பொய்கையாழ்வார் (மஹதாஹ்வய) பேயாழ்வார், (பட்டநாத) பெரியாழ்வார், (ஸ்ரீ) ஆண்டாள், (பக்திஸார) திருமழிசையாழ்வார், (குலசேக ராவாழ்) குலசேகராழ்வார், (யோகிவாஹாந்) திருப்பாணாழ்வார், (பக்தாங்கிரேணு) தொண்டரடிப்பொடி யாழ்வார், (பரகால) திருமங்கையாழ்வார், (யதீந்த்ர மிச்ரா) பூஜ்யணை எதிராஜர், (ஸ்ரீமத்பராங்குச முனிம்) பராங்குச முனிவனென்னுந் திருநாமமுடைய நம்மாழ்வார் (இவர்களை) (நித்ய) எப் பொழுதும், (ப்ரணதோஸ்மி) சேவித்தவணங்குகிறேன். ஞ

ஸ்ரீ பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

திருப்பல்லாண்டு தனியன்கள்.

ஸ்ரீமந் நாதமுனிகள் அருளிச்செய்தது.

ஸ்ரீமத்கோபிநயித்ரு பாதஸரஸிஜத்வந்த்வமத்யஸ்ய மூர்த்நா
நாநாதிவ்யிக்ரஹாட்யம் நரபரமஜிதாக்ரோதநம் ஸாதுகாத்ரம்|
ஸ்ரீமத்ஸ்ரீரங்கலக்ஷ்மீ ஸஹசரமநகம் நாயகம் ஸ்வம் ஸகாஸம்
தீப்தாரம் தீர்கபாஹும் விஷதமதி கவிம் நாதமீடே முநீந்த்ரம்||

குருமுகமதித்யப் ராஹவேதாகசேஷாத்
கரபதிபரிக்ல்ப்தம் சுல்கமாதாதுகாம:
ச்வசுரமமரவந்த்யம்ரங்கநாதஸ்யஸாக்ஷாத்
த்விஜகுலதிலகந்தம் விஷ்ணுசித்தம்நமாமி.

(ப்ரம்) (ஹராஜவம) ஆசார்யமுகமாக, (கரக்ரஹீதவ) அத்யயனம் செய்யாமலே, (சுபொஷாநு வெதாநு) ஸடஸ்தமானவேதங்களையும் (நரவதிவரிகூவம்ஸாஜம்) ஸ்ரீ வல்லடதேவ பாண்டியராஜாவினால் கட்டப்பட்ட வித்தியாசுல்கத்தை, (கூடாதாகாரம்) க்ரஹிக்கவேண்டுமென்கிற இச்சையால், (யாஹ) (எவர்) உபந்யஸித்தாரோ, (சுரவந்த்யம்) தேவர்களால் ஸேவிக்கப்பட்டவரும், (ரம்நாயஸ்ய) ஸ்ரீ ரங்கநாதனுடைய, (ஸாகூதி (ப்ரஸாதம்) ஸாக்ஷாத்மாமனரான, (த்விஜகுலதிலகம்) ப்ராம்ஹண குலத்திற்குத்திலகம்போன்றவருமாகிய (தம்) அந்த விஷ்ணுசித்தம் விஷ்ணுசித்தரென்னுந் திருநாமமுடைய பெரியாழ்வானை (நமாமி) ஸேவிக்கிறேன்.

தனியன் வ்யாக்கியானம்.

ஸ்ரீ வாத்ஸ்யாவரதபிலாச்சார்யர் அருளிச்செய்தது.

இனி முதலாயிரம் திருமொழி திருவாய்மொழி இயற்பா என்கிற க்ரமத்தாலே முதலாயிரத்திலே முதல் ப்ரபந்தமான பெரியாழ்வார் திருமொழித் தனியன்கள் வ்யாக்யாதங்களாகின்றன. (நமோஜவே நயீதெவ தாஸி) இவ்விரண்டு தனியன்களும் போகதசையில் ஆழ்வாரை ப்ரத்யக்ஷீகரித்து காலாயிரத்தையும் அதிகரித்தபின்பு கோயிலிலே இருபத்தோரு நாள்களிலே திருவத்யயனோத்ஸவத்தைநடப்பிக்கத்திருவுள்ளமாய் முதலாயிரம் முதலான விபாகங்கள் பண்ணும்போது பெரியாழ்வார் திருமொழி அர்த்தத்தில் ஈடுபட்டு ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் அருளிச்செய்தாரூகையால் இவைகளை அதற்குத்தனியனைப் பிள்ளான் நியமித்தருளினர்.

(நரவதிவரிகூவம்ஸாஜதாகூடாதாகாரம்) என்றது=வல்லபதேவனென்கிற பாண்டிய ராஜாவினாலே பரதத்வ நிர்ணயார்த்தமாகக் கட்டப்பட்ட வித்யா சுல்கமான தனத்தைப் பரதத்வ நிர்ணயமும் கோயில் திருமதில் முதலான கைங்கரியங்களுஞ் செய்தருளுகைக்காக ஸங்க்ரஹிக்க இச்சையுடையவரான யாதொரு பெரியாழ்வா ரென்றபடி.

(ஹராவோதயதி) சுபொஷாநு வெதாநுபோஹ) என்றதனால் வாமித்ராசார்த்திபிக்ஷாதனிடத்தில்வித்யாக்ரணம்பண்ணிடாநும்பகாபி கயம்பண்ணினராமக்ருஷ்ணதிகளைப்போலேஅக்ஞர்களுக்குத்தாரும் அக்ஞராய்த்தோன்றும்படிவ்யாஜத்யயனத்தையும்பண்ணுதேயிருக்குமவ

த்துபாதத்வநிர்ணயசமயம்வந்தவாறேஜனகஜனன்யாதிநிபேக்ஷமான்
ருஸிம்ஹாவதாரம்போலே ஸாதுக்கள்நெஞ்சாரல்தீரும்படிதாம்நித்யஸூ
ரியாகையாலே சகல வேதங்களையும் ஸாங்கோபாங்கமாக உபப்யஸித்து
ஸ்ரீநிவாஸனே பரதத்வமென்று ஸமஸ்த வேதங்களினுடையவும் ஸார
ரஸ்யத்தை வெளிப்பிட்டருளினாரோ என்றபடி இவ்வர்த்தம் 'ஆ,
உபசர்க்கஸித்தம் ''வேதாந்த விழுப்பொருளின் மேலிருந்த விளக்
கை விஷ்ணுசித்தன் விளித்தனனே'' என்னக்கடவதிறே.

(ஸுஜநாயஸ்யவாக்ஷாசுஷ்யஸாரம்) என்றது=திருத்துழாய்ப் பாத்தி
யில் 'ப்பராதுற்பவித்தவளாய் கோதை,என்றுபெயரிட்டு வளர்க்கப்பட்ட
வளாகையாலேவிட்டு சித்தன் தூயதிருமகளான ஆண்டாள்தான் சூடிக்
களைந்தபூவை வடபெருங்கோயிலுடையான்திருவுள்ளம்பற்றிய பின்பு அ
ழகியமணவாளன் ஸ்வப்நங்காட்டியபடியேதிவ்யாபரண பூஷிதையாய்த்
திருப்பல்லக்கிலேறி கோயில் திருமணத்தூணருகே சென்று அழகிய
மணவாளன் திருமேனியில் அந்தர்ப்பவித்த பின்பு 'நமக்கு ச்வசுரரு
ன பெரியாழ்வாருக்கு அருளிப்பாடு, என்று அழகிய மணவாளன் நிய
மித்தருளுகையாலே ஜனகாதிகளைக் காட்டிலும்,

(வாக்ஷாத்ஸாரா)ரென்னும்படி விசேழ கடாக்ஷம் பெற்றவரான
வென்றபடி

(சுஸ்வாந்ய)ன்றது=நித்யசூரி நிர்வாஹகனுக்கும் பூஜ்யராகையா
லேநித்யசூரிகளெல்லாராலும் கைதாழப்படுமவரானவென்றபடி 'விரும்பி
யமர்மொய்த்தே, என்னக்கடவதிறே.

(விஜகாயதீயகம்) என்றது- அந்தராத்துத் தேவர்க்கு மறியலாகா
வந்தணனைவெளிப்படுத்தியும் மறைநான் குமுன்னேதிய பட்டனுக்கே
திருமகளைக்கொடுத்தும் நிற்கையாலே பெரிய வந்தணராய்ப்பட்டகாதர
ான வென்றபடி.

(விஷ்ணுவித்தா) என்றது-' உன்னைக்கொண்டென்னுள்ளைத்தினை
ன்னையுமுன்னிலிட்டேன், என்று திருமால் கொண்ட சிந்தையரான வெ
ன்றபடி ' பனிக்கடலுள்பள்ளிகோளைப் பழகவிட்டோடி வந்தென்மனக்
கடலுள் வாழுவல்லமாயமணாள நம்பி, என்னக்கடவதிறே.

(தம்) என்றது=பெரியபிராட்டியாரோடும் அடியாரோடும் பல்லா
ண்டென்று பிரியமங்களாசாசனம்பண்ணுகையாலேபெரியாழ்வாரென்று
புகழப்பட்ட அப்படிக்கொத்தஆழ்வாரை யென்றபடி.

(நசாதி) என்றது=' உன்றனக்கெத்தனை யின்பந்தருமுன்னிணைமல
ர்த்தாளென்றனக்குமது, என்னும்படி சர்வவிதகைங்கர்ய விஷயராக

வத்யவலித்து சரணமடைகிறேனென்றபடி. இத்தால் 'பேரணிந்தவில்லிபுத்தூரானிதன்னில், 'என்றபாட்டின்படியேபிரார்த்தனை சொல்லிற்று மிற்று. (க)

இதுவுமது.

மின்னார் தடமதிள்சூழ் வில்லிபுத்தூ ரென்றுருகாற்
சொன்னார் கழற்கமலஞ் சூடினேம்—முன்னாள்
கிழியறுத்தா னென்றுரைத்தேதங்கிழ்மை யினிச்சேரும்
வழியறுத்தே தெஞ்சமே வந்து.

(ப்ர—ம்) நெஞ்சமே=மனமே, வந்து-விஷயாந்தரத்தை விட்டுவந்து, மின்ஆர்=தேஜஸ்ஸுநிறைந்த, தடம்=விசாலமான, மதிள்சூழ்-திருமதிள்கள் சூழப்பட்ட, வில்லிபுத்தூர்என்று=ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூரென்று, ஒருகால் ஒருதடவையேனும், சொன்னார்=அநுசந்தித்தவர்களுடைய, கழற் கமலம்=திருவடித்தாமரைகளை, சூடினேம்- சிரசாவஹித்தோம், முன்னாள் முன்காலத்தில், (கிழி-ஸ்ரீ வல்லபதேவ பாண்டியராஜாவினால் கட்டப்பட்டவித்தியாசுல்கமான) நிதிப்பொதியை, அறுத்தானென்று, உரைத்தோம்=அநுசந்தித்தோம், இனி=(அந்தச்சரித்திரத்தை அநுசந்தித்த) பிறகு, கீழ்மை=அதோகதியிற், சேரும்வழி- செல்லும் மார்க்கத்தை, அறுத்தோம்=சேதித்தோம். (உ)

(வ்யா—ம்) இப்படி 'ஸுஸுஜுவம், என்கிற சுலோகத்தாலே ஆழ்வாரைச் சரணமடைந்து ஆழ்வார் அடியார்களையும் சரணமடைகிறார் 'மின்னுரித்யாதி,.

(நெஞ்சமே வந்து) என்றது=உள்ளின மற்றுளவாய்ப்புறமே சிலமாயஞ்சொல்லிவஞ்சிக்கும் கள்ளஸ்வபாவம் கழித்து 'நெஞ்சமே நல்லைநல்லை உன்னைப்பெற்றுலென் செய்வோம், என்னும்படியான நெஞ்சமேநீயும் காணுமின்னோர் நிற்க வந்து என்றபடி.

(மின்னார்தடமதிள் சூழ்வில்லிபுத்தூர்) என்றது=அதிதேஜஸ்வுடங்களான விசாலப்ராகாரங்களாலே சூழப்பட்ட ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூர் என்றபடி. இத்திருமதிள்=நல்லாரை அணுகப்பண்ணும், தீயாரை விலக்கப்பண்ணும், சங்கத்வனிபோலே ஆஸுரர் ஆகந்திக்கும்படியாயும்விரோதிகள் கடுங்கும்படியாயுமாயிற்று அவ்வூர் திருமதிள் ப்ரபாவமிருப்பது.

(என்றுருக்கால் சொன்னார் கழற்கமலஞ் சூடினேம்) என்றது மின்னார் தடமதிள்சூழ் வில்லிபுத்தூரென்றுருக்கால் அநுசந்தித்தவர்களான பெரியாழ்வாராடியார்களுடைய திருவடித் தாமரைகளைச் சிரசாவஹித்தோமென்றபடி. இத்தால் புறமே திரிவார்களும்அவ்வூ

ர்த் திருநாமங்கற்றூர்க்ளையாகில் கல்லனவே செய்வாராகையாலே அவ னைப்போலே அவ்வூரும் அடியார்களை ரக்ஷிக்குமென்றதாயிற்று. வெள் வாயலகார்புண்ணைத்துழாமே பொருசிர் திருவாய்காவருளாய், என்னைக் டவதிறே. பெருமாள் ஆண்டாள் ஆழ்வார்கள் சேர்த்தியாலே யவ்வூ ர்த்திருநாமசங்கீர்த்தனத்துக்கு ப்ரணவத்துக்குப்போலே ஸ்கலபாப னிவர்த்தகத்வமும் பகவத் ப்ராப்தகத்வமும் ஸ்வரூப ஸித்தமாகத்தட் டிலில்லை.

(முன்னுள் கிழியறுத்தா னென்றுரைத்தோம்) என்றதுமுற்காலத் தில் பாண்டியனால் சுல்கமாகக்கட்டி வைக்கப்பட்ட கிழியையறுத்தார் பெரியாழ்வார் என்று அநுசந்தித்தோ மென்றபடி. இத்தால் ஆழ்வாரு டைய திவ்ய சரித்திரங்களை அநுசந்தித்தோ மென்றதாயிற்று.

(கீழ்மை யினிச்சேரும் வழியறுத்தோ) மென்றது பகவத்சரித்திரங் களைக்காட்டிலும் பாகவத சரித்திரங்கள் பாபநிவர்த்தகங்களாய்ப்பலப் ரதங்களாகையாலே ஆழ்வார் திவ்ய சரித்ராநுசந்தானத்தாலே பொய் நின்ற ஞான்மும் பொல்லாவொழுக்குமழுக்குடம்புவாய் அதோகதி ஹே துவான சரீர பரிக்ரஹத்தைதப்பண்ணும். ஜன்மபதவியை வேரற்றுப் போகும்படி சேதித்தோ மென்றபடி,

இத்தால் சதாசார்ய கடாக்ஷத்தாலே சாதுசிக்தை பிறந்தவனுக் குப்பகவத் பாகவதாசார்ய பக்தியும் பரமபுருஷார்த்தமும் உண்டாகத் தட்டில்லையென்றதாயிற்று.

பட்டர் அருளிச்செய்தது.

பாண்டியன் கொண்டாடப் பட்டர்பிரான் வந்தரென்
றீண்டிய சங்கமெடுத்தூத—வேண்டிய
வேதங்க ளோதி விரைத்து கிழியறுத்தான்
பாதங்கள் யாமுடைய பற்று.

(ப்ர—ம்) பாண்டியன் ஸ்ரீ வல்லபதேவபாண்டியனென்ன பட்டர் பிரான் பெரியாழ்வார் வந்தான்னென்று (பாதக்ஷாளநோபலக்ஷிதம்) திருவ டிதிருத்தார் என்று சொல்லி கொண்டாட=புகழ, ஈண்டிய-நெருங்கிய (அ னேகமென்றபடி சங்கம் சங்கங்களை எடுத்தூத=(ஐயார்த்தமாக) எடுத் துத்வனிக்க, வேண்டிய=உபயுக்தமான, வேதங்கள் ஓதி=வேதங்களை (ப்ரமாணமாக) உபந்யஸித்து, விரைத்து—த்வரையாக, கிழி-நிதிப்பொதி யை, அறுத்தான்=சேதித்தவருடைய, பாதங்கள்=திருவடிகள், யாமு டைய-எங்களுக்கு, பற்று-ரக்ஷகமாயுள்ளன.

(வ்யா—ம்) இத்தனியன் முன்னொருக்கால் திருக்கோட்டியூரில் பெ ரியாழ்வார் திருமொழியின் அர்த்தம் அநுசந்திக்கும்போது அவ்வழக்

கொன்றுமில்லா, என்கிற பாட்டின் அர்த்தத்திலீடுபட்டுப்பட்டர் அருளிச்செய்ததாயிருக்கும்.

(பட்டர்பிரான் வந்தானென்று பாண்டியன் கொண்டாட)வென்றது பரதத்வநிர்ணயம் பண்ணிக்கொடுக்கைக்காகவே பட்டர் பிராணனெபரியாழ்வார் திருவவதரித்தாரென்று வல்லபதேவனென்கிற பாண்டியராஜஸ்தோத்திரம் பண்ணுகைக்காக வென்றபடி.

(சண்டிய சங்கமெதித்தூதி) வென்றது ஜயார்த்தமாக உத்க்ருஷ்டங்களான பஹுசங்கங்களைத்மானம் பண்ணவென்றபடி.

(வேண்டிய வேதங்களோதி விளைந்து கிழியறுத்தான் பாதங்கள்) என்றது ஆராத்ய ப்ரம்ஹத்தையும் ஆராதனக்ரமத்தையும் ஆராதகநியமத்தையும் வெளியிடுகைக்கு வேண்டிய வேதங்களை யுபப்யஸித்து அத்தாலே தானே தாம் அந்தக்கிழியை அறுத்தவரான பட்டர்பிரான் திருவடிகளே என்றபடி.

(யாமுடைய பற்றென்றது) நமக்காச்ரயமான ராஜாவென்றபடி.

இத்தால் பல்லாண்டு பாடினவர் திருவடிகளையடைந்தால் நலம்பெறுவோமென்கிறபடியே காமும் பல்லாண்டு பாடத்தட்டில்லையென்றதாயிற்று. மண்ணுலகின் மயல் தீர்ந்து..

பல்லாண்டே பல்லாண்டும் பாடுவோமே, என்றுரிறே ஆசார்யன்.

ஸ்ரீ மதே வாத்ஸ்யாஹோபிலார்ய மஹாதேசிகாயநம:

ஸ்ரீமத் ரங்காமாநுஜஸ்வாமி விஷயமான தனியன்.

யெநாவநிஷ்டாஸ்ஹாஷ்யம் ராமாநுஜமதாந்மம ।
ரம்யஜாமாதரம் வந்தே ரம்யஜாமாதரம் முநிம் ॥

ஸ்ரீமத்பெரியபரகாலஸ்வாமிவ்யாக்யான அவதாரிகை

ஸ்ரீமதகிலகுலகூதாநாம் ஸத்யஸ்தாமாஸநகுரும்।
வ்ருஷகுலதிலகாவஸம் வரகுணாலிமையாபதிம் ॥ க ॥

ஸ்ரீமத்கோபாலதேசிகன்விஷயமான தனியன்

ஸ்ரீகுணகிரிக வஸாம்வோஜஹ்யாமராஜம்
வெதாம்தமகுந்ணசுநீம்ஹ்ருகுவாதிவைரியம்।
தெதியாதகிரிக யதீம்ஹ்ருஸாராரிசமிதிம்
மொவாமுதிரிக ஸிவாசணிசாஸ்ரு யாசஹ் ॥

மஹாதேசிகன் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமத் ரங்கராமாநுஜஸ்வாமி விஷயமான தனியன்.

——:o:——

யெதோவதீஷ்டார்ஹவதீ ஸாதுகாஜிதாகமம் |
ஸதீர்க்ஷகம் வ வதிதுகம் ஸம்ஸாராதாநுஜம்தீம் ||

ஸ்ரீரங்கராமாநுஜஸ்வாமி அருளிச்செய்த ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தவிஜயம் என்னும் வியாக்யானத்தின் அவதாரிகை.

———:o:———

குரோராதௌ மாரமித்ராவ உர்ணாஜ்ஞாஸ்ய ப்ரதேஸ்வரஸ் |
ஜஜ்ஞேஸாஸாஸிநீமத்யாயா வ்யாவ்யாதிவிஷாஷோடஸே || க ||

ஸதீவ வியஜ தூஸாஸ ஜநநீவஸ்ய நாயம், உதாஹிஷ்டஸ

ஸ்ரீமத்பெரியபரகாலஸ்வாமிவ்யாக்யான அவதாரிகை

ஸ்ரீமதிபரிகஹ்ருதாநம் ஸத்ப்ரபாஸாவஸ்ருஜம் |
பரகாலமுநிம் வந்தே வாசாமகதிகோசரம் || க ||

ஸ்ரீய: பதியான ஸர்வேச்வரன், ஸ்வாவஸ்யகர்த்தவ்யமான

ஸ்ரீமத்கோபாலதேசிகன்விஷயமான தனியன்

———

ஸ்ரீகூரேஸபரிக்ரஹாவதரணாத் ப்ராப்யாயமாநாஸ்ரயா
வைதாத்ரேயகுலாந்வயேந தரிணீ ஸ்ரீவாத்ரிவைரோசநா |
தேநாயம்பரிபாலிதோ நிகமநாசார்யப்ரஸாதாதிநா
ஸ்ரீமாந்கோபகுலேஸ்வரோ விஜயதே ஸ்ரீரங்கராஜாத்மஜ: ||

விஷ்ணுசித்தரான பெரியாழ்வார் ஸ்வயமாகவோ தெவத்தாழ்வினாலோ

ருக்மாங்காரஸேனர் ரதிதுலாதாரி வாழ்வுற்ற தாம் கூறுதல்

பலநாள்பிரார்த்தித்தகைங்கர்யத்தைப்பெரியபெருமாள்

ஸந்நிதியில்தாமேபண்ணுகையாலே பெரியபெருமாளென்

(பதிவிஸ்வஸ்ருதாக்ருத்ரிம) என்னும்

அநுபந்தம் அவதாரிகை.

(ஸவிதவிஸ்ருஷ்டாம் ஸ்வயமாகவும் தவத்தாலும் ஜாதநிர்வ்ருத்தா | கரு
ணாகரஸ்வாமிபாதம் விதரவிஷ்ணுசித்தமிதயதாமாகுரு ஸ்ரீ)

(ஸ்ரீ)வத்ஸகுலாதிபதயே திவ்யாத்மநாம் வரிவஸ்ரூஷாவித.
வம்கஜஸ்தித்ரிரவிவஸாதனாரம்பாணாம் நாராயணவாராயணனாநாம்நாம்
விபாஹபவதிஹாவநாம் பூவதம்பிக. தத்ரஸ்ரீவிஷ்ணுவிதேதாயம்பூ

(அ)வம், என்னப்பட்ட அத்தபஞ்சக தத்யாதாத்ம்யங்களைச்சேதனர்
அறிந்து உஜ்ஜீவிக்க வேண்டுமென்றேவேத தத்பப்ர்ம்ஹணதிகளை
'ஹதஹ ஜேஷ', என்கிறபடியே ப்ரவர்த்திப்பித்தும், ஓலைப்புறஞ்சென்ற
தாச் திறத்தில் எடுத்துவிட்டிக்குறும்பறுப்பாரைப்போலே சமக்ர
ஷ்ணுதி ரூபேணதாளவதரித்தும், ஸ்வஸ்மைக்தி ஸ்வாதந்ர்யஷ்டாணங்க
ளாலும் திருத்தப்பார்த்துக் திருத்தாதாரைப் பார்வைவைத்து ம்ரு
கம் பிடிப்பாரைப்போலேகூடிகத்தானே ஸ்வாத்தாங்கரானவர்களு
டைய, அம்சத்தே யிடிக்கிக்கொண்டு ரக்ஷய ஸைஜாதீயனுய்ப்போயாழ்
வார் முதலான ஆழ்வார்களாகஇந்த ஜகத்தை உஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்காக
அவதரித்தாளுயிற்று.

மொவோயுதேசிகன் திருவடிகளேசரணம்.

ஸ்ரீபத்கோபாலதேசிகன வ்யாக்யான அவதாரிணை.

(கோ)கவிதலாவநாரகூரவாய நாயாவதீர்ணஃகோதித்கவிவிதாவயா
ததிஹாம்ராஜாதி| நிரவயிகாருணாஜுள வெதஸ்மாயாமுனயே ஸவ
தாவரதேஷ்டி ஸ்ரீநியள வெம்கடேஸ || க ||ஸ்ரீவிஷ்ணுவிதேதாயம்பூ
ஜைராஸாஸநாதிபாஃ| நாயாவுநவோதி மெராவாயு நாவஸ்ஸகூவெ)
வநாதெ || உ ||

ஸ்ரீய:பதியான ஸர்வேச்வரன் லோகோஜ்ஜீவனத்தாமாக நாமங்
கிருஷ்ணதி ரூபேண திருவவதாரம்பண்ணி பாத்ம வைஷ்ணவ வைஷ
ணப்யாதிகளை ஆவிஷ்கரித்தும் ஹம்ஸ மத்ஸ்ய ஹயக்ரீவாதி ரூபேண
அவதரித்துச் சாஸ்த்ரங்களை ப்ரவர்த்திப்பித்தாயிருக்கச்செய்தேயும்

(அ) (தஸ்ரீவாணாம் வரதராஜஸ்ரீ) மென்றும் ஸர்வஸ்வாமியா
கவும், ஸர்வசேதநர்தாவாகவும், ஸர்வேச்வரன் ஸ்வரூபத்தை நிர்வ
யித்து சேதநஸ்வரூபத்தை (பரஸ்மாத்) என்றும் (பரமாத்மா) என்
றும் (ஜாவோஹா வாஸுதேவஸ) என்றும், திரயித்து ஸ்வரூபா
ரூபமான வருத்தம்மும் ப்ராப்தமாயிருக்க, அபிமாநத்தில் அங்
னிலம்ஸர்க்கத்தால் தாதாத்ம்யம் போலே சேதநர் அசித்ப்ர லயங்களி
லே தேவாதிகளும் மநுஷ்யாதிகளுமென்று அபிமாநித்து புத்ர மித்ர
களத்ராதிகளிலே மமதா புத்தியைப் பண்ணி இப்படிப்ரவர்த்தரான

(அரு)கிறபடியே யுரைமொழக்குப்பொன்போலேப்ரக்ருதியிலே யொட்டிச்சிறகெடியுத
பக்ஷிகளைப்போலேயிருக்கையாலேகார்யக்ஷமரல்லாதேயிருத்தலையக்ணிசித்துஸ்வசர
ணகமலஸமாச்ரயணத்துக்குடலாக ஸ்ரீய:பதி ஸ்ரீவாத்ஸாங்கரைக்குத்தன் த்ருவைபோலே

(ஸ்ரீ)யொஜநநீவெவஹமவஜ்ஹாவயந்ஷவெஸ்ரொகயதீ.விஹவெஷ்ஜ நநீஸிரூஷாணிஷ்டயெபொவயாஷெஹிதம்கஜாஸாவெஸ்ஷதெபொவூயாடெயதீ, யநஜ்ஜஜயஹஷ்வணஃவெஸ்துராதிநாகூளஹயாஸ்ரீராஜாய ஶிம்ஹடெர்நயா ஸஸாவெஹ ஷ்வஹ்ரிஜேஜாரகூாயெ, தீடபெஸாஜாடகூஸ்ஹாயாரகூக்ஷ்ஷாஜ் ஸெஷாணாம்''ஜதுராதிநாநநுமொவெஹயாஷவிஜம்ஹடெஸாஸாஹவெநவ்ஸ்ரு தீர்ஷவெஸாதிதர். தர்மயுநாயதயாஹாவெகதஜ்நஜூணகவந்ர்நிமண

(பர) அவர்களில் இப்பெரியாழ்வாரை, ''ஸ்ரீர்ஜ்ஜஜஃஸ்ஸ ஸ்ஹுஸ்ரஜ்ஜ்ரர் ஸ்ரீம் ஸ்ரீவிஷ்ணுர்விஜ்ஜ ஸ்ரரணம் ஹ்வவெந்ரு'' என்று இவர்களுடைய வடியறிந்தவர்களாறு தியிட்டார்கள், ''உவொஜித்,ஹ்வஜ்ஜீஸ்ரு'' என்ற ருளிச் செய்தபடியே வைகதேயரை யிடிக்கிக்கொண்டு பெரியாழ்வாரா க அவதரித்த வடபெருங்கோயிலுடையான் கருத்மதம்சமான பெரி யாழ்வாரால் தான்லௌகுமார்ய லௌத்தர்யாதிகளுக்கிடாக, அ டிமை செய்விக்துக்கொள்ளத்திருவுள்ளம்பற்றித்திருந்தவனை கை ங்கர்யத்தில் இவரை அந்வயிப்பித்தான். இவரும் அவனுடைய லௌ குமார்யாதிகளிலே அத்தனை ஈடுபட்ட அநுபவமுடையவராய் அடி மை செய்து கொண்டிருந்தவராளர்.

(கோ) ''ஜாயாவிஸரஜ்ஜகூராதிஸரீரிணஜ்ஜாதாவெஸ வஸரு திகூரீயய ஜெஷ்டமொகூ்,,என்கிறபடியே ஸஜாதீயத்வபுத்தியாலேபாத்வக்ஞானமி ல்லாமல் போனபடியைக்கண்டு பார்வை வைத்து மிருகம் பிடிப்பா ரைப்போலே ஸஜாதீயரைக்கொண்டு பரத்வஸ்தாபனம் பண்ணுவிக்க நினைத்து, பெரியாழ்வாரைக் கொண்டு ஸ்வபரத்வத்தை ஸ்தாபிக்க ஸங்கல்பித்து கலியுகத்திறுதியிலே நாற்பது வருஷம்போக க்ரோதன வருஷம் ஆனிமாதம் ஒன்பதாம் தேதி எகாதசி ஸ்வாதி நக்ஷத்திரத் தில் வைகதேயாம்சரான பெரியாழ்வாரை ஸ்ரீ விஸ்விபுதுலவ நகரத்தி லே அவதரிப்பித்தருளினான்.

(அ) நித்யமான அநந்தாரமகாரங்களாலே ஸ்ரீவைஷ்ணவ கதமான ஸ்வாமித்வ நியத்தருக்வங்களோதங்கள் பக்கலிலே அத்யவஸித்து ஸ்வ த: ப்ராப்தமான பாரதந்த்ர்யத்தில் விழுகாவர். அதுவே சப்தாதி விஷயங்களிலே ப்ரவணராய் அத்தாலே வந்த ராகத்வேஷாதிகளா லே அபிபூதராய்ப் படுகிற துக்கபரம்பரைகளை அநுசந்தித்து நிரூப தாதேசஜ்ஞபானஸ்வேச்சையன் ''ஸாவெஹாஜ்ஜ ஸ்ரீ'' என்கிறபடியே தத் த்வஜ்ஞாநத்தை ப்ரகாசிப்பித்து ஸ்வபர டுகூணைகளுக்குடலாக சாஸ்த்ரத்தை ப்ரகாசிப்பித்தருளினான் ''ஹ்ரத்ஸ்ரம் அத்வெஷ்டவெஷ்டிவெஸ்ரஜ்ஜ

(அரு) காணைகளைபரங்களாக்கொடுத்தான். ஆறுகடக்கக் கொடுத்ததெப்பத்தைக்கொண் டுஅக்கரைபோக்கே சென்றுகடலிலே புகுவாரைப்போலே, 'மாயவன் தன்னை வணங்க வைத்தகாணிமின, என்கிறபடியே ஸ்வகாணைகளை ஸமாச்ரயணத்துக்குடலாகத்தான் கொடுத்த காணைகளைபரங்களாக்கொண்டு இவர்கள் காரதிவ்யமான ஸாம்ராஜ்ய

(ஸ்ரீஜடாயுர்வ்ருத்தாந்தமாரப்ய ஸுக்ரீவஸக்யே ராமே ராஜ்யம் ப்ரதிபாத்ய ஸீதாந்வேஷணாய திக்ஷு வானரான் ப்ரஸ்தாப்ய தத்ர ஸம்பாதிவ்ருத்தாந்தேன ஸீதாவ்ருத்தாந்தம் ஜ்ஞாத்வா ஸமுத்ரதரணாய மஹேந்த்ரமாரோஹ்ய தத்ர ஸுரஸாம் ப்ரதிபாத்ய ஸிம்ஹிகாம் நிஹத்ய லங்காம் ப்ராப்ய ரக்ஷோபிர்யுத்வா ராவணம் ஹத்வா விபீஷணம் ராஜ்யே ப்ரதிஷ்ட்டாப்ய ஸீதாம் ப்ராப்ய ராமோ விமானேனாயோத்யாம் ப்ரதிபேதே.

(பர) அவ்வளவில் பாண்டியன் தன்னுடைய மோக்ஷத்திக் குறுப் பாகப்பரத்துவ நிர்ணயத்தைப்பண்ண நினைத்துத்தன் புரோஹித னை செல்வநம்பியை யநுபண்ண நியமிக்க அவரும் வைதிகர்களான லர்வர்களும் பரத்வாதி நிர்ணயகம், சப்தப்ரம்ஹமான வேதமே யென்றறுதி யிட்டிருக்கையாலே அதில் கைவந்திருக்கும் விஷ்ணு கனை யெல்லாந்திரட்டி யித்பரசப்தத்தைத் கட்டி" வாருங்கோள்,, வாதிகளான நீங்கள் சொல்லுகிற தேவதையே பரத்வமாகில் அத்தை வேதாந்தங்களால் நீங்கள் பரத்வத்தை உபபாதி த்தவுடனே தானே இத்தக்கிழியுங்கள்முன்னே யறுத்துவிழுக்கடவது. ஸ்ரீமந்நாராயணனே பரத்வமாகில் அது இத்த ராஜாவின் முன்னே

(கோ) இவ்வாழ்வார் மிகவும் ஸத்வஸ்தராய் ஸஹஜ தாஸ்யமுடை யவராகையாலே பகவத் விஷயத்தில் கிஞ்சித்காரம் பண்ண நினைத்து மாலாகாரத்திவ்ருத்தாந்தத்தைப் பராமர்சித்துப் புலம்பித்து ஸமர்ப்பி க்கையே ப்ரதானமென்று நிச்சயித்துத்திருவுள்ள வனைகங்கர்யத்திலே நிரதராயெழுந்தருளியிருந்தார்

(அ)"ராமம்வ ஜீவதிவகாரணாணிகொடுதி" என்னக்கடவதிறே. இந்த ஸ்த்ரப்ரதானமும், வாலதாஸுதிதாரகையாலே அதிஸ்நிக்தமாக வொலிப்புறத்தில்சென்லாததே சந்திலேயெடுத்து விபீஷணாக்கள்போ லே ராமக்ருஷ்ணதிருபேணவந்தவதிந்து" (ஜீவலோகத்தில் ராஜ ஸாஹ) (லோகஜீவஹ)ஸாலஹநாஹ)" என்று நிதிருவுள்ள பரிபாலி காதிகளையாசித் தருளியும் எம்பெருமானே யிட்டி வருந்த வியூ யத்தில் சேஷத்வருத்தி இவ்வாத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமென்று நிடந்தை ப்ரகாசிப்பித்தருளியும் இப்பரதந்த்ர்ய காஷ்டையை "(முடி ஸ்ரீ தாஸ்ய ஹரிதாஸதீதி)" என்றுகொண்டிதத்துக்ஷத்ரபந்துவை நிட்டு ப்ரகாசிப்பித்தருளியும், க்ருஷ்ணாஜ்ஞைப்படி அநுநிந்துதன தாஸ்யரத்

(அரு) தானே ஹிதாஹிதக்ஞானமில்லாமையாலே என்று பார்த்தான். பரமபதத்து ஸுகமெனகிறவேதங்களைக்கொடுத்தான் 'கலைகளும் வேதமுடிந்திறுதிக்கற்பழுத் தொற்பொருள்தானும் மற்றை நிலைகளும் வானவர்க்கும் பிறர்க்குநில்லாமையறைந்தசெம் துளன்னைக்கடவதிறே. அதினர்த்தம் தர்க்கஜடமாயிருத்தலாலே உபப்பத்தனை ங்களைப் பிறவர்த்திப்பித்தான்' 'ஸ்ருதிஸ்மிருதிவிரோதே யதிபலவதிதி, ஆகையால் நிஷ்கம் முதலான க்ரமாதிகளையிட்டு மூதளிப்பித்தான். அவ்வளவில் இத்தன்னிலை நிடையப்படைத்த

(ஶ்ரீ),, ஈயனவெம ாஜவிஷ்ணு ஆ'' திவாராணெவெபாலகி நாஜ்ஞாஜ்ஞ
லபாலவதாராலெயதா லொபாகூதரோமாவையா வெரவெவிதீ சூ
தஜமதமெவாண்டுவிஜிமெ(ஶ்ரீவில்லிபுத்தூர்)நவ்யுயஜவெரெ ஜிஜாத்

(ப) தானேயறுத்துவிழுக்கடவது,, என்று அவர்களைக்குறித்தருளிச் செய்ய அவர்களுழுகந்துசம்மதித்துராஜாபுனனேயிதைநிர்வஹிப் போமென்ன அவர்களைக்கூட்டிக்கொண்டுபோய் இவ்வருத்தம் இப் படி நிர்ணயமாமென்று சம்மதிப்பித்து ஸ்வ ஸம்மதியாலே ராஜா ஸ்தானத்தில் தானே வாதார்த்தமாக்வந்துநிரண்ட வித்வான்களின் நடுவே லோதஸ்லாஹமாக பஹுத்ரவ்யத்தைக்கிழியாகக் கட்டிவைத்க ளாயிற்று. அவ்வளவுக்குமேலே தங்கள் தங்கள் தவலைதகளிலே அவ தவர்கள் பாரம்யத்தை உபபாதிக்கவும்அசையாதாயிற்று அந்தக்கிழி.

அதற்குமேலே வடபெருங் கோயிலுடையான் அர்ச்சகமுகே னைர் போய்க் கிழியறுத்து வாருமென்று ஶ்ரீவிஷ்ணுசித்தரை நிய மிக்க இவரும் அடியேன் இந்தக் கொட்டித்தழும்புங்கையுங்காட்ட வ தும் விழுமோ என்று விண்ணப்பம்செய்ய அவனும், வாரீர், நீரோ அத த்குக்கடவீர் (தெவுடெவெவெதாம ஐ ஹவிஜ்ரூம வெஜெத, என்னப்

(கோ) வதஸ்மிக்கந்தரே ஶ்ரீ வல்லப தேவனென்கிற ராஜா தார்மிக னைடியாலே புரோஹிதரான செல்வ நம்பியை யழைப்பித்து ஆத்மோஜ்ஜீவனார்த்தம் தந்ந திர்ணயத்துக்கு விரகே தென்று கேட்க அவரும் "யஜ்ஞேஸ்யேவ ஜாணம,, என்னக்கடவதாகை

(அ) யங்களை ஆசரித்தருளியும் "(யஜ்ஞாவர திஸ்ரெ ஷ்ஃ)" என்றுஸ்ம ரணங்கள்தன்யமென்று உபதேசித்தருளியும், இப்படிபஹுப்ரகார த்தாலே ஆத்மாக்களுடைய பாரதந்த்ர்யத்தை பிறகாசிப்பித்தருளி னதிடத்திலும்பெரியனன்தாகின்று ஆசரித்த விம்மஹா குணத்திலே (ஷவாஜ்ஞாவிஜாஜ்ஞாஜ்ஞாஜ்ஞாஃ)என்கிறபடியேசுவதன்சேதநனுடையதுஷ்க்ரு த்யத்தைப்பார்த்து இனையில்லாம்காரியகமாய்த்ததில்லை. யினிப்பா ர்வனை வைத்து ம்ருகம் பிடிப்பாரைப்போலே ஸ்வாதீய முகத்தாலே சேதனரைசிகரிக்கவேணுமென்று பார்த்தருளிபெரியாழ்வாரை அவ தரிப்பித்தருளினார். இன்னாழ்வார் ஸஹஜதாஸ்யத்தையுடைய ராகை

(அரு) ருளில்லை. இப்படிஶ்ரீ ஹஸ்தகிரி மேவாதிரோ என்றதன்ஆக்ஞைஅதிக்ரித் கபாகக் கடக்கின்று காம் பண்ணுமக்ஞை இனி கடவாதென்று சோர்கொடுசேரே வந்து சேர்ந்தப்புகையன்ன. தாழாக்கள் தாம் தங்கள் லகிதரூபமானஆக்ஞையை யாசே றும் காற்கடைக்கொண்டார்களாகில் ஸஹகைங்கரியமறுப்பிவைத்தாழல் தாமே சென்ரு தல் அவர்களை அடக்கியாள்வர்களிறே. இது தான் ஓலைப்புறஞ்செல்லாதார் திறத் தில் எடுத்துவிட்டு குறும்பறுக்கையென்பது ராமக்ருஷ்ணாதி ரூபேண திருவவதரித்து நின்ரு ன் ஸ்வாமித்திகளாகவே தர்மஸ்தாபநம்பண்ணப்போதிப்பித்தான் அதுவுக்டானலகூ ஸஹாயமென்ரு ப்ரளயங்கியனைக்காகத்தான் அநுஷ்டித்துங்காட்டிரான். அவ்வளவி

(அரு) ருளில்லை. இப்படிஶ்ரீ ஹஸ்தகிரி மேவாதிரோ என்றதன்ஆக்ஞைஅதிக்ரித் கபாகக் கடக்கின்று காம் பண்ணுமக்ஞை இனி கடவாதென்று சோர்கொடுசேரே வந்து சேர்ந்தப்புகையன்ன. தாழாக்கள் தாம் தங்கள் லகிதரூபமானஆக்ஞையை யாசே றும் காற்கடைக்கொண்டார்களாகில் ஸஹகைங்கரியமறுப்பிவைத்தாழல் தாமே சென்ரு தல் அவர்களை அடக்கியாள்வர்களிறே. இது தான் ஓலைப்புறஞ்செல்லாதார் திறத் தில் எடுத்துவிட்டு குறும்பறுக்கையென்பது ராமக்ருஷ்ணாதி ரூபேண திருவவதரித்து நின்ரு ன் ஸ்வாமித்திகளாகவே தர்மஸ்தாபநம்பண்ணப்போதிப்பித்தான் அதுவுக்டானலகூ ஸஹாயமென்ரு ப்ரளயங்கியனைக்காகத்தான் அநுஷ்டித்துங்காட்டிரான். அவ்வளவி

(ஸ்ரீ) கூலெலிலெலந்தெயாபாத்தியாசவுதீணை–ரவிலலம்ஹூஹீதவளவ
லெலாபம் வாணூவுராஜ லஹஸிவு லூஹித்து வாதஸ்வுநிணை–யாயலஸஸ
லுவெலிலு விவாலெ ஹாரஸ்ரி–வாஹநயீதவெஹ கூலெலாவிலஹவஹநஸ்ரு
கூ:

(பர) பட்டவேதணித்யாகார்யமன்றே நிர்ணயம்அதற்குநாமேயன்றே கடவோம், நீர்சும் மெனுதே போகீர் என்ன, இவரும், நாயிக்தே, என்று புறப்பட்டருளினாஜாஸ்தானத்தில் எழுந்தருள, ராஜாவும் செல்வகம்பியும் தெண்டனிட்டுக் கைகட்டி நிற்க அப்போது செல்வகம்பியும் உம்முடைய பாதேவதாபாரம்யத்தைதஉபன்யசித்தருளீனென்ன, அவரும் 'மாரஸ்ரிவேநயீதி', என்கிறபடியே ஸகலவேதாந்த வாக்யங்களாலும் ஸ்ரீமந்நாராயணனே பரதத்வமென்று நிஷ்கர்ஷித்துபபாதித்து நிகமிக்க தனக்குத்தானே கிழியுமறுத்து இவருக்கும் ராஜாவுக்கும் செல்வகம்பிக்கும் முன்னேயெல்லாரும் பார்க்கவிழுந்ததாயிற்று.

(கோ) யாலேவித்வான்களாலேநிர்ணயம்பண்ணவேண்டுமென்றுசொல்ல ராஜா வித்வான்களை யழைப்பித்துப்பகுதர்வ்யத்தைப் பரதத்வநிர்ணயசுல்கமாகக்கட்டிப்பரதத்வநிர்ணயம் பண்ணுங்கோளென்றுசொல்ல இந்த அவசரத்திலே, வடபெருங்கோயிலுடையான் 'நீர் போய்க் கிழியறுத்துப் பரதத்வநிர்ணயம்பண்ணி வாருமென்றுபெரியாழ்வாரை நியமிக்க, பெரியாழ்வாரும் 'கையில் கனைக்கொட்டும் தழும்புமாயி

(அ) மென்றுபார்த்தருளி அவனுக்கு அடிமை கர்தவ்யமென்று அவதாரங்களில்ஆராய்ந்தவிடத்தில்கம்பனுக்குபணிசெய்தமாலாகாரத்தில்லே எழுந்தருளிபூவைபிரந்து அவந்தான் 'வைஹாஉபுபுள ஹாயள ஜஜ மெஹஜ்வாமதள ! யமெரஹஜ்வ–யிஷ்ரஜி' என்று உகந்து கூட்ட கூடின படியை அனுசந்திக்கையாலே இவ்விஷயத்திற்குப்பூஷிடுகையொழிய வேருகர்தவ்வியமில்லே, நமக்கு என்றுதிருவுள்ளகஞ்செய் கையிலே உத்தியோகித்தா தொருவரிலே. இன்னபடிமதுரை ஆழ்வார்களைக்காட்டில் இவருக்கு நெடுவாசியுண்டி, அவர்கள் நாதாடையஸம்ருத்திகளையும் பெருமாளிலே நிறைவைத்திருப்பார்கள். இவர்தம்மை அழியமாரிவரும், பகவத்ஸம்ருத்தியை யெதமக்குரு(ரு)ஷார்தமாக நினைத்திருப்பார். அவர்கள் சரமனைகடராகப்பற்றி

(அரு) லும்இதொரதிகாரிவிசேஷத்திர்கானதாயிருந்தது இதுகொண்டெடுகென்னென்றுஇருந்தார்களாயிற்று. இவர்கள் இனித்தான்விஜாதீயரான நம்மால்இவர்கோத்திருத்தவ்வாண்ணுது வரசரரானர் மான்களைப்பிடிக்கவெண்ணிலல் அவைகளோ விழுந்தக்குழிகள் வெட்டி புற்களாலே மூடியாதல் வலைகட்டியாதல் வைத்து அதனருகே நிக்ருஷ்டிதம்ருகத்தோடு ஸஜாதீயமானதோரம்ருகத்தைநிருத்திப்பாடான்ன்ரூர்கள், ம்ருகங்கள்காரவிஷயமாகையாலே ததாம்ருஷ்டமாய் ஸ்வஸஜாதீயத்தைக்கண்டு விச்வஸித்துவந்துபிடிபட்டுப்போம் [இதுவே பார்வைவைத்து ம்ருகம்பிடிக்கை என்பது] அதுபோலேநாமிவர்கள் ஸஜாயதீயத்வ புத்திபண்ணுப்படியவதரித்து இவர்கோத்திருத்துவாரிடப்டியாக்பிடித்து வருவோமென்று பார்த்தான்.

(ஶ்ரீ)ரெஹண்ராயிமதநிவிஜவெஹ்வஜுஹுஹிஷெஹாஸாஜுஷஹாமஸ்கஸாஷஹீஷிஜ
ரஹ்யாஸாஜுஹ்ஹீதவ்ஜுசாணைஷவந்ஹ்வஷிரெஸ்ஸ் வரவெகூஹ்வ் தீகூஹிவ்வ
ஶ்ரீஜஹாஸாபணவஷவ வரஜஹவ்ஹிதி வ்ஹ திவாஹ்ஹ்வஸாஜுஷ்வொமஹ்வொதயா

(பர) அப்போது ராஜாவும் செல்வகம்பியும் அதிஸைத்துஷ்டர்களா யத்தனை வித்வான்களையுங் கூட்டிக்கொண்டு மதுரையில் ராஜஸ்தி விவரையாணையேற்றிவித்துவலமாகவருகிறபோது கைசிகம்பாடிபதும மதிபெற்று ப்ரம்மரதமேறி வீதியில் வருங்குமரனை மாதாபிதர க்களுப்பரிகையேறி ஆருத்தப்பட்டுக்கொண்டு பார்க்குமாப்போலே ஆகாசாவகாசமெல்லாம் நிறையும்படி ஸ்வஸைந்ய ஸங்கத்தையும் தேவசங்கத்தையுங்கூட்டிக்கொண்டு பெரியபிராட்டியாரும் பெருமாளு ந்திருவடியேறிவந்து இவ்வாழ்வாருக்கு ஸைவஸாதித்தருள இவரும் அந்தத் திருமாலுக்குப் பல்லாண்டு பாடினதாயிற்று. இத்திருப்ப ல்லாண்டு.

(கோ)ருக்கிறவடியேன் பரதத்வநிர்ணயம் பண்ணுகிறேனென்பதுஹா ஸ்யமன்றோவென்று கேட்க, அவனும் "நீரோ இதற்குக்கடவீர்" கம்ம தன்றோ அந்தபரம்"உதஷ்யுதிஜ்ஞு-ரநந்வொஹநஷ, என் கையாலேகம் ஸங்கல்பத்தாலே உமக்கு சாமர்த்தியமுண்டாகிறது, போய்க்கிழியறு த்து வாரும் என்று நியமிக்கப்பெரியாழ்வாரும் வித்வத்ஸதஸ்ஸிலே செல்ல ராஜாவும் செல்வகம்பியும் இவரை ஸத்கரித்துப்பூஜிக்க வித்வ ர்

(அ)தந்தா முடைய வ்ருத்தியைப் பண்ணி கிர்ப்பார்கள் இவர்தாம் கடராகநின்றுஅவனுக்குஎன்னவருகுறதோவென்று பயப்பட்டு அந்த பயநிவ்ருத்தியிலே யத்தனம் பண்ணி கிர்ப்பார். இப்படி மைத்தயா ழ்வார்களை காட்டில் யிவருக்குண்டான தெடுவாசியுண்டு. வேதமென்ன தநுபப்ரும்மணங்களான திதிஹாஸபுராணங்களென்ன இவை போ லே அதிகிருதாதிகாரமாயிருது. ஸர்வாதிகாரமான திருவாய்மொ ழியிலுண்டானவரிமையு மிதுக்கு யில்லை. அறி அயனர னென்று மிவ ரையன்றுன் றுண்மனத்துவைத்தென்றும், "முனியேநான்முகனே

(அரு)அபிவடாகவோர்தசாவதாரஞ்செய்தருளினான். "கூஹணைவிதயபிரவொஹ தி ஒடவஷஷ்" ஆகையாலும் "நவொஸயொது" ஆகையாலும் தான் தனி போகவிடாய்த்து "ஸவயவஸஜவித" "விவநுவொஜாஹ்யவாஷ்வஷ், என்றுதா நக்தகருடவிஷ்வக்ஸேநாதிகளைக்கூட்டிக்கொண்டு திருவவதரித்தான், வஸுவஷ்டி தி இதுவாயிருக்கும்பாதாந்யமஸுரிகளுக்காயிருக்குமென்றுமிடம் "நிஷ்டுஷராஜ்ர ரிபவனாகூவோகமிணை ஶ்ரீபரமாஜிஷ்ட வொஹ்யா ஜவஷ்டகூஜாயாம் நிதுராவ்ஷ ஸஷ்டஹ்ருணை வஸ்ரயொவதீணாஷ்" என்கையாலேவிஸ்தரம்.

இவ்வபிவொவதாரங்கள் பத்தும் பத்த சேதநஸம்பந்தமில்லாதே நித்யஸூர்யம் சத்தோகூடியநமுவதாவிஷ்ணுவ ரூபமாகையாலே ராமக்ருஷ்ணாதிகள் போலே

(ஸ்ரீ)மாலை சூழ்வார்கள் தலைவராய் நம்மாழ்வார்க்கு முன்னே அவதரித்து ஆழ்வார்களுக்கெல்லாம் முன்னோடியாய் ஸகல வேதார்த்தங்களையும் தெரிந்து தெளிந்து ஸகல ஜனங்களுக்கும் உபதேசித்து அவர்களுடைய அஜ்ஞானத்தை போக்கி அருளினவரும் ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளுக்கு பரம குருவுமான ஸ்ரீமந் நாதமுனிகள் அவதரித்த திருநக்ஷத்திரம் ஆனி விசாகம்.

(பர)இங்ஙனேயிவர் அந்தத் திருமாலை அங்ஙனேகண்டவுடனே அவரால்ஸ்வஸம்ருத்தியை ஆசாஸியாதே அத்தலைக்குத்தீங்குவராதபடி பரியத்தொடங்கிப் பல்லாண்டு பாடினவராயிற்று இவ்வாழ்வார் இப்படிமுகப்பிலே பரியவல்லப்ரேமம் இவ்வாழ்வாருக்குப்போலே மற்றை யாழ்வாருக்கில்லாமையாலே இவரெல்லாரிலும் அவனருளால் தன்னேற்றம்பெற்ற பெரியாழ்வாரானார்.

மற்றை யாழ்வார்களிலிவர் ஏற்றம்பெற்ற படியே இத்திருப்பல்லாண்டு மற்றைத் திவ்யப்ரபந்தங்களில் ஏற்றம் பெற்றதாம். விஷ்ணுசித்தபரவாதிகளும் இவருடைய பரதேவதா பாரமார்த்ய நிர்ணயத்தின்படியே ஸகல பௌராஜனங்களுடனே கண்ணரங்கண்டு விய

(கோ)ங்களித்தை அதிக்ஷேபம்பண்ண, ராஜாவும் செல்வநம்பியும்தேவ பரத்வ நிர்ணயம்பண்ணியருளவேண்டுமென்று ப்ரார்த்திக்கையாலே தாவிஷ்டரானபெரியாழ்வாரும் தத்வநிர்ணயம்பண்ணி யருளினபடியை ஸ்ரீவால்மீகி பகவானைப்போலே ஸ்வதந்ரயங்களையும் ஸாக்ஷாத்கரித்து "ஸ்ரூயதாம்ஸ்ரூயதாம் ஹரயோபுராணாஸ்வனாலெ ஸமீசிகங்யாயபுரஸ் ஸரமாகப்ரதிபாதித்துக் கிழியறுக்க அதிக்ஷேபித்த

(அ)முக்கண்ணப்பர்'என்றும்உபக்ரமம்தொடங்கிஉபஸம்ஹாரத்தளவும் செல்லத்திருமூர்த்திசாம்யத்தை அருளிச்செய்தானாகில் "ஸிவஸ்துபயஸி திரிரூபம் வ்யுஷோவதாரஃ" என்று ரஜோகுணஸஹிதரையும் ரஜஸ்தமோ ஸஹிதரையும்வந்தவதரித்தாப்போலேப்ரும்மருத்ராதிகளுக்குத்தாதிகளான க்ஷயாதி வந்தஸாம்யமென்று நிர்வஹிக்கவேண்டுமாகையாலே "ஸிவ யஸ்திலனுய் என்று தொடங்கி ஸிவரூபமுமென்று சொல்லுகிறபடியே சிவப்தங்களோடே ஸமாதிகரிக்கையாலேஸமாதிகரணம்பண்ணி நிர்பந்தம் ஈச்வரனேதிசேதனாசேதனங்களுக்குப் ரகாரியாய்நிற்கையில்லாத ஸம்பந்தமென்றே நிர்வஹிக்கவேண்டுமாகையாலே இப்பந்தத்திற்கு பாராஇன்னமும் மகாபாரதம்போலேபெரும்பொழுப்பாய்

(அரு)விபவபேதமென்றும், பத்தாநிறத்தில்ஸமர்ப்பணைக்கூட்டிக்கொண்டு அறுபடவெ சிக்கையாலேஅம்சாவதாரமென்றும், பத்தசேதனர்நிறத்தில்செய்யுங்கைங்கர்யவிசேஷமிருக்கும்படி இதுவானபின்புஅவதாரத்வவாதம்ஔபசாரிகமென்றும் இட்டமுடிபுதன்னடவானின்றும் (இதில் மூன்றினபக்ஷம் ஸ்ரீபராசரஸ்வாமி திருவுள்ளம். இரண்டாவது பக்ஷம்ஸ்ரீஸாக்ஷாத்ஸ்வாமி திருவுள்ளம் மூன்றுவது பக்ஷம் நம்பிள்ளையுள்ளிட்டஸர்வகாள்கை.அவர்களில் வைத்துகொண்டு இப்பெரியாழ்வாருகிறார்பெரிய திருவடியிறுமிப்பேரும்புகழாயிற்று. பரபக்ஷ நிரஸனம் காய் சினப்பறவையான பெரிய திருவடி கையிலாக

கோ)வித்வான்களோடோஜாவும்செல்வகம்பியும்விஸ்மிதராய்ஆழ்வா
ரையாஜனயின்மேலேற்றி சகலசேனகளோடேயும்சகலவாத்யங்களோ

(அ) இன்ன சொல்லித்தென்றுநிர்ணயிக்கவொண்ணுதாயிருக்குங் குறையுமன்றிக்கேப்ரணவம்போலேசப்தம்அத்யல்பமாய்வேதார்த்தமு மதுக்குள்ளே காணவேண்டி அதுதரியாதே தேடவேண்டிவரும்அந் தக்குறையுமன்னிக்கே பன்னிரண்டுபாட்டாய் ஐச்வர்ய கைவல்யங் களை நீக்கி உத்தம புருஷார்த்தமான பகவத் கைங்கர்யத்தை சுக்ர மாகப்ரதிபாதிக்கையாலே இதுக்கு நெடு வாசியுண்டு.

இன்னமும்இப்ரபந்தத்தன்னை அதிகரித்தவகையிலேபாதத்வத் தைகைப்படுத்த வல்ல சக்தியை உடையதாகையாலேவந்த வேத்தமு முண்டு. "பரமாத்மனைச்சூழ்ந்திருக்கேதத்துவர்பல்லாண்டெ "ன்றிறே யிதுக்குபலம்.

இப்ரபந்தம்அவதரித்தபடிஎன்னெண்ணில்ஸ்ரீவல்லபதேவனென்கிற ராஜாதார்மிகனுகையாலே புரோஹிதரான செல்வகம்பியைபுருஷா ர்த்தநிர்ணய பூர்வகமாக அந்ருஷ்டஜித்திக்கி விரகென்னென்ன "யஜேத அஸ்வமேதேன" என்கிறபடியே வித்வான்களைத்திரட்டி வேதார்த்த நிர்ணயம்பண்ணி அவ்வழியாலேபுருஷார்த்தம்பெறவேணு மென்று சொல்ல அவனுமப்படியே பஹுத்ருவ்யத்தை வித்யாசுல்க மாகக்கட்டி வித்வான்களை ஆஹ்வாகம்பண்ணி சொல்லுகுறவளவிலே வடபெருங்கோயிலுடையான் ஆழ்வானையிவித்துலோகத்திலே வேதார்த்பர்யத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கைக்காக நீர் போய், அக்கிழி யை அறுத்துக்கொண்டு வாருமென்னருளிச்செய்ய அது வித்யா சுல்க மாக நிர்மித்ததென்றன்றே கைக்கொட்டித்தூம்பைக்காட்டிக்கிழியை அருக்கலாமோவென்ன, அது உமக்கு பரமோதானன்றே வேதார்த்தப் ரதிபாதநத்திற்குக்கடவோமென்று ஆழ்வானை நிர்பந்தித்தருள ஆழ் வாரும் பாண்டியன் வித்வத் கோஷ்டியிலே எழுந்தருளினவளவிலே செ ல்வகம்பியும் ராஜாவும்அப்யுத்தானப்ரணமபூர்வகமாகபஹுமானம்பண் ணிவித்வான்கள் ராஜாவை அதிகேஷபிக்கஅவ்வளவிலே செல்வகம்பி ஆழ்வானை தெண்டனிட்டுவேதார்த்பர்யமான புருஷார்த்தத்தைஅரு ளிச்செய்யலாகாதோவென்னஆழ்வாரும் "தத்வம்யஜ்ஞபவீயெனண ய ஜாவத்ஸம்பவபாவதி"என்றுவால்மீகிபகவான்ஸவஸாமஸங்களையும்ஸா கஷாத்கரித்தாப்போலேயும் ஸ்ரீ பாஞ்சஜந்யஸ்பர்சத்தாலேத்ருவன் ஸ் வஞ்ஞனைப்போலவும்பகவத்ப்ரஸாதத்தால்ஸகலவேதார்த்தங்களையும் ஸாகஷாத்கரித்து வேதார்த்தார்பர்யமான வர்த்தத்தைப்ரதிபா தித்தருள அதிகேஷபித்தவித்வான்களோடு அதுவர்த் தித்தராஜாவோடி வந்தியறஸ்வரும் விஸ்மிதராய் அந்த

(ஸ்ரீ) வி தாரள உம்வெ தீ ஜிவுள வெெந தெயசாரு ஹுமநாம மிணை ஸவ ழுஸாகூரா தாரு ஹுர வு தவுஜ்ஞெவுதாம

(பர) ந்து மகிழ்ந்துஸேவித்திருக்க அப்போதெல்லாருக்கும் ப்ரத்யக்ஷ மான பரதேவதையிலே ஸ்வஸம்ருத்தியாசாஸகரூபமன்றிக்கே பகவத்ஸம்ருத்தியேகா சாஸக ரூபமாகையாலும், 'ஸவ ழுஜ்ஷ தாகூரா ம தஸ்ஸும், என்னப்பட்ட திருமந்த்ரத்தைத் தாணுட்கொண்டதாகையா லும், 'நீராய் நிலனுய், 'முனியே நான்முகனே,' யென்னும்படியான ஸாமாநாதி காரண்யாதி கல்பனையாஸகடிதமல்லாமையாலும் பன்னி ரண்டு பாட்டுக்களாகையாலும் பகவத்விஷயத்திலே ப்ரேமமுள்ள எல்லாராலுமாசாஸ்யமான மங்களாசாஸனத்திலே முதல் முடிவ ளவாகதத்பரமாகவே யுதித்ததாகையாலும் இதினேற்ற மிவ்வ கைகளாலே அறியப்படுகிறதிறே.

ஆகிலும் இதிலே செய்த மங்களாசாஸனம் ஸ்வரூப விருத்த மன்றே, உத்க்ருஷ்டர் அபக்ருஷ்டரிற் பண்ணுமதா யிருக்குமே யிது என்னில் இவ்வுக்தி அக்ஞான விஜ்ரும்பிதம். பரமப்ரேம கார்யமான

(கோ) டேயும் திருகரியைவலஞ்செய்வித்துசேவித்திருந்தவளவிலே, காசத்திலேபிருஹ்மருத்ராதிசகலதேவதைகளோடேகூடசபத்நீகணை சரண்யன் கெருடாதிருடனுய் வந்து புத்ரனுடைய ப்ருஹ்மரதாத்ஸ வத்தைமாதா பிதாக்கள்கண்டநுபவிக்கிறுப்போலே, நததுவ ஹவஸ யாஹம் வஸுஸாகெநாஸஹீவ தீ,, என்கிறபடியே ஸாக்ஷாத்கரித்துக் கொண்டு அத்யந்த ஹ்ருஷ்டனுயிருந்தான்.

(அ)மிவரை ஆனைமேலேயேத்திராஜாஸபரிகரமாய்சேவித்துக்கொண்டு கருடவலம் வருகுறமஹோத்ஸவத்தைக்காண்கைக்காகபுத்ரனை பிர்ம ரதம்பண்ணுகிற ஸமயத்திலே மாதா பிதாக்கள் காணவாதரித்து வருமாப்போலே பிராட்டியோடேகூட ஸபரிகரனுய்க்கொண்டு ஈச்வரன் ஸந்நிஹிதனுக தத்பரிகரஞ்ஞரான ப்ருஹ்மாதி தேவதைகளும் ஆகா சத்திலே கெருங்கி நிற்கிற வித்தை ஸாக்ஷாத்கரித்தாழ்வார் ஸ்வஸம்ரு த்தியைக் கண்டிருமாவாதே பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே திவ்யதிகபக்தி யைப்பெற்று அவனுடைய ஸர்வஞ்ஞத்வஸர்வசக்தித்வ ஸர்வாகூஷகத் வாதிகளை அனுஸந்திப்பார்க்கு முன்னே முகப்பிலுண்டான ஸளந்தர்ய ஸளகுமார்யங்களைக்கண்டு காலாதீதமானவஸ்து காலம் ஸம்ராஜ்யம் பண்ணுகிற [illegible] தீங்கு வருகிறதோவென்று மதிசங்கையாலே ஆனைமேலே கிடந்த மணிகளைத்தோள்மாக்கிக்கொண்டு இந்த ஸளந்தர்ய ஸளகுமார்யங்களு க்கு தீங்கு வாராதே நித்யமாய்ச்செல்லவேணுமென்று திருப்பல்லா ண்டு பாடுகிறார்.

(ஸ்ரீ)கஹிவீலெக்ஷ்ருவதளஹிவ்ருஹ்மவதீஸ்ரீவிஷ்ணவேநிதாயம்|'வளரஷ்ம
யாஉயிஷ்ருஹ்மிராவதருக்ஷ்மிராஸவஹ்ருஸ்ராஹ்கூவஹீஷ்டாஃ,'இதிவராத்ரிஷ்டதவதீவ
ஹெவகீவ யஉதவஸவ ஜநநீ ஹாவநாஉஹிவஹெனொஹமவதவஸவஉம்மஹெஉ
ஸ்ராவஸ்ரு தீர்வஹ்ருணவ்ருணாநாஉநாவ யஉவ்ருஸ்வம்ஸ்ருஸ்ரு.

(பா) இதுசேஷிக்கு ஸ்வசேஷ விஷயத்திலேபோலே சேஷபூதனுக்கும் ஸ்வசேஷிவிஷயத்திலே காரணபலத்தாலே வரும். அத்தை அங்ஙனே சங்கித்தவனுலும் தகையப்போகாதிறே. ஆகையாலே ஸ்வக்ரியா வ்யாகாதேந ஸ்வாகேக்ஷபழுதியாது. ''வரமதாதீஸ்யாயா நெஹ யொவாஹெயகுஹெவ யஸ்ருவ்ஸ்ரஸ்மவம் வஸ்ருஷ்டீ வரஸ்ருஷ்டீ' என்றிறே சேஷிஸ்வரூபம் நிர்ணயிக்கப்பட்டது. இம்முகத்தாலதி சயா தாயகனுய் அவனுலிவனுபாதேய ஞகையாலேயிது அவனுக்கு நிகர்ஷாதானமாய் ஸ்வரூப விருத்தமாகாது வரவ்ய யொஜநஹெவ யஸ்ருவ்ய யொஜநம்வஸ்ருஷ்டீ என்றிறே சேஷலக்ஷண நிஷ்கர்ஷம் சேஷிக்குநன்மையும்பொல்லாங்கில்லாமையும் ப்ரயோஜனமாலுல் அதே யிவனுக்குப்பரமப்ரயோஜநமாகையா லிவருடைய ஸ்வரூபத்துக்குமிது நிறம் பெற்றதே யாயிற்று. ஆகையாலிது ஸ்வரூப விருத்தமென்பது ஸ்வரூபாக்ஞான விஜ்ரும்பிதம் 'கூருயாகூஸ்ரிஷ்டீ' என்னப்பட்ட

கோ) இப்படியிருக்கிற சரண்யனைக்கண்டு தமக்கு அவ்விஷயத்தில்பர (தத்வநிர்ணயமிருக்கச்செய்தேயும் 'வ்ரியொவ்ருஜாவ்ஸ்ரஸ்ரணவ்ராஸ்ருவ்ஸாபம்

(அ) அவாப்த ஸமஸ்தகாமனுகையாலே ஒன்றுல் ஒருகுறையன்னிக்கே ஸர்வ நியந்தாவுமானஈச்வரனைக் கண்டால் தம்முடைய மங்களங்களை அவள்பக்கலிலேப்ரார்த்திக்கப்ராப்தமாயிருக்கதாமவனுக்கு மங்களங் களை யாசாஸிக்கையஸங்கதமன்றேயிவன்னில் முகப்பில்சக்ஷுர்விஷய மானஸளந்தரியாதிகளிலே பகவத்ப்ரஸாதலப்தமானபக்திபரவசராய்க் கொண்டுஅழுந்திஅவனுடைய ஸர்வாக்ஷகத்வஸர்வசக்தித்வத்தையும் ஸ்வ ஸம்ருத்தியையுமறுக்கையாலேபகவத்ஸம்ருத்தியையேதமக்குஸம் ருத்தியாகக்கொண்டு மங்களாசாஸநம் பண்ணுகைஸங்கதம். பகவத் ப்ரேமதத்பராப்திக்கிஹேதுவாதல்ததநுபவத்திற்குபரிகரமாகவாதலா கையொழிய அறிவுகேட்டைப்பண்ணுமென்றுமிடத்தில்ப்ரமாணமென் னென்னில் அது நிஷ்டாசாரஸித்தம்''வ்ரியொவ்ருஜாவ்ஸ்ரஸ்ரணவ்ராஸ்ருவா யம்வ்ராதவ்ஸாஹிதாம் | ஸவ்ராஹ்மணவ்ராஜந்யவ்ருத்தி ராட்வ்ராகெஷ்யயம வ்ரிநம்'' என்று நிவாராத்திரி விபாகமறதேவதைகளை ரக்ஷித்து புக முப்படைத்துப்போக்த சக்ரவர்த்திதிருமகனுடைய ஸௌந்தர்யாதி குணங்களுக்குரக்ஷகராக அயோத்தியாவாஸிஜனங்கள்பெருமாளாலே தங்களுக்கு வரும் ஸம்ருத்தியைமறந்து தேவதைகளின்காலிலே விழு

(பர) மானுஷானந்தைதகதேசத்தை 'லவனொடை வுணகூநநூ', என் கிறச்ருதிப்ருஹ்மத்தில்கழித்துச்சொல்லுவதுசோதாழியும் ஸர்வா சீர்வாத விஷயத்வமேயிறே ஆசிஷ்டத்வம் ஆகிலும் ஸர்வசக்தனை ஸர்வக்ஞனில் தாம் அவைகளை யறியாமல் கலங்கிப்பண்ணும் தன்மை விதுவென்னில்: இதுவும் நிரூபகர் சொல்லுமதன்று. அப்போது ஈச் வரனும் அக்ஞையுங் கலங்கியுமே சரணகதரான நம்மை ரக்ஷிக்கிற் ஞகவேணும். யாவதாத்மோப க்ரமமான நம்மபராதங்களை அவன நிந்து மதுக்கிடாகத்தண்டிக்கச் சக்தனையுமிருக்கும் க்ருபாபர வச னுய்ச் சரணகதனிலுகந்து ரக்ஷிக்கிறுனென்னில்: இவருமவனில் ஸர்வ சக்தித்வாதிகளை கன்றுக வறிந்தேப்போம பார வச்யத்தாலே உதித்த லௌகுமார்யாதி தர்சந ஜநிதமான பரிவாலே தன்னிலுள்ள அவ்வ றிவுகளைத் திரஸ்கரித்தே பரஸ்வரூப யாதாத்ம்யத்தில் தெளிவுகொ ண்டே பல்லாண்டு பாடுகிறு ரென்னலாம். அவன் தாத்பர்யாதி களைப் பண்ணினது அதிலே தெளிவாலாஞப்போலே இவரும் பல்லா ண்டு பாடுவதிலே தெளிவாலே யாகக்கடவது. அந்யதா அவதாரங்க ளும் தாத்காலி கவ்வியாபாரங்களும் இவனறிவு கேட்டாலும் கலக்க த்தாலும் பண்ணினதாக ப்ரஸங்கிக்கும், பக்தப்ரீதிமான் ப்ரீதி பார வச்யத்தா லறிவு கெடுமதும் கலங்குமதுங் குணமென்னில், அப்போது கித்வர்க்கம் போக மோக்ஷார்த்தமாக ப்ரஹ்மக்ஞமாவதே குண மென்று வருகையாலே குத்ருஷ்டிமதம்துர்வ்யுத்பாதமாம். ஆங்காரவார மதுகேட்டழலு மிழுவது மஜ்ஞானத்தாலும் கலக்கத்தாலும் என் னவும் ப்ரஸங்கிக்கும்; ஆகையாலவனுக்குப் பக்தனில் ப்ரேமகார்யங் கள் ஸ்வபாஸ்வரூப யாதாத்ம்யக்ஞான மாறுப்போலே பக்திப்ரேமங் களாலே வருத்த சேஷிவிஷயத்திற் பண்ணும் மங்களாசாஸனபர்யம் ஸர்வப்ரகாரத்தாலும்அவனுக்கதிசயாதாயகமான தன்ஸ்வரூபத்தினு மெல்லைகையாலுமிவரில் ஆஸ்ரிதாதிசயத்தை உள்நிற்கிற அவன் ஸ்வரூபத்திலும் யாதாத்ம்யத்தை யறியும்போது தெளிவுப்பெறுமே யதின் கார்ய மிப்பல்லாண்டு பாடுகிற தென்பதே யுசிதம், அந்யதா, 'உன்னுடைய விக்ரஹமென்றுழியாமலில்லாம்' என்கிறபடியே ரக்தியோடு மதுவிருத்தமாம். ஆகையால் நம்வருத்தசேஷி சரணாக தான நம்மை நிக்ரஹிக்கைக் குறுப்பான ஸர்வக்ஞத்வாதிகளைத் தோல் கரித்தே நம்மைத்தான் தாழ்ந்தும்ரக்ஷிக்குமாப்போலே யிவரும் நம் மிலுள்ள தநிய ஷாட்குண்ய விக்ரஹனத் தெளிவுத் திரஸ்கரித்தே தத்தேகாநுபவ பரிசர்யைக போகமே நிரூபகமாகப் பெற்றவாகையா லே தத்தகாதி மார்த்வ லௌகுமார்ய லௌத்பல்யாவஸ்யாதி ரூபத

(பர) ப்ரேம பாரவச்யத்தாலே அவனுக்குப்பரியுமதே தம்ஸ்வரூப மென்றுதெளிந்தே பல்லாண்டுபல்லாண்டென்றுமங்களாசாஸனத்திலே ப்ரவ்ருத்தராகிறார் என்பதே ஸ்வாஸம். இத்தப்ரவிருத்திதான் அக்ஞ ஸர்வக்ஞ பக்த ஸாதாரணம். ப்ரேமபாரவச்ய ஸ்வரூப மெத்தால் தன்காரய முதியாம லிராதிறே. சில் பகவத்ப்ரேம மறிவு கேட்டைடப் பண்ணுமென்றும் அதில் ப்ரமாணம் சிஷ்டாசாரமென்றும்அதிவாதம் பண்ணுவார்கள், அதுவுமணிரூபகத்வக்ருதம் ஸ்வபாரமைகா ந்த்யா கபிக்ஞரான அயோத்தியாவாஸி ஜனங்களையும் பகவத்ப்ரேமமு மிதில்கொண்டு கிழ்ப்புகச்செய்கையாலே, 'ஸவ-ூாநு தெவாஜ ஸுஜ்ஜி ஸாஜஸ்ரீாதெயு-ு யஸுஷ்வி நஂ,, என்று இதர வந்தனவிடம்ப பூர்வகமாகப்பரமருஷி யுகக்கும்படி யிவர்களும் இதில் ப்ரவர்த்தித்தா ர்கள். 'கூஜ-ுனெவஹிஷம்ஷிஜ்ம், என்று கக்கலான ஸார்வக்ஞமுள்ள ஜனகாதிகளோடொத்த சக்ரவர்த்திமையும் ஸ்ரீ ப்ரசுராமாழ்வான் வந்துதோற்றினவாறே தன்மக்களின்பரிவாலே' கூத்ரொஷாவீ-ுஸா ஜேஷம் ஃபூஹணஸ்ஸு ஜஹாயஸுாஃ| வொஷாநாம் ஜீவ-ூத்ராணாஜலயம் ஷாத-ூஜஹ-ுஷி, என்று சொல்லுவித்ததும், அந்தப்ரேம பாரவச்யமே அவர் பெருமாளுக்குத் தோற்று மீண்டமை கேட்டதும், 'வ-ூநஜ-ுா தம் தஷாஜிநெ ஸ-ூதா நாத்ரு நிவஷ, என்றுசொல்லலாம் படியா னது மத்தாலேயே, அதுவே தத்ப்ரபவ க்ஞானமன்றே. ஸ்ரீ கௌ லல்லை யாரும் விச்வாமித்ராதவராத் ராணைதிகளாலே இவன் பௌ

(கோ)வ-ூாதஷ்ஷாஜஹிதாஂ | ஸவ-ுாநுதெவாநு நஜஷ்வாஂதிஸாஜஷ்வாதெயு-ு யஸுஷ்வி நஂ|| "வொஷாநாஂஜ வ-ூத்ராணா ஜஹயம் ஷாத-ூஜஹ-ுஷி" யந்ஞ ஜ்ஞாஷ-ூவண-ுஷ்வு விநதாகவு யத-ூரா | ஈஜ்ஜதம்வ ாயு-ுயாநஷ்வு தெதஹவ த-ூஜ்ஜஂஷெ, ஜாதெதாவிதெவ தெவெஸு ஸஜ்வ்ஷ்ரு ஜஹாயஸு| ஷிவ்ாஸ-ூவிஷ்ரு-ஷெவஂ வ ஷாதெ நாவஷ்ஷாஜ, இத்யாதிஸ்தலங்க

(அ)க்தார்களே. மிதட்டியை திருமணம்புணர்ந்துமீண்டெழுந்தருளா நிற்க ஸ்ரீ பரசுராமாழ்வான் வந்து தோன்னினவளவிலே தாடகாதாட கேயருடையதலைகளைக்கேட்டருக்கச்செய்தேயுமந்த 'கூத்ரொஷா ஜீஸுாஜஸ்ஷாஂ ஃபூஹணஸ்ஸுஜஹாயஸுாஃ| வொஷாநாஂஜ வ-ூத்ராணாஜலயம் ஷாத-ூஜஹ-ுஷி" என்துசானைம்புக்கு அவன்தாதம்முடீன்ன போலை னென்றுகேட்டபிரம்புாஹ்மதெஜோராசிகளெலாம்நெஷ்காரம்பராய் என்கிறபடியே தாளும் பிள்ளைகளும் மருபிறவிபிறந்தாலுக நினைத்தி ருந்தானிறே. சக்ரவர்த்தியும், ஸ்ரீ கௌஸல்யாதிகளும் 'ப்ராஹ்மஜஂஸ்ஷாவ ணா-ுஸ்ரு' என்று" விச்வாமித்ராதவராத்ராணைதிகளாலே வந்த வாண் பிள்ளாத்தனங்களை விஸ்மரித்து மங்களாசாஸனம் பண்ணினதிறே.

(ಪಽ) ಗುಷ್ತ್ತೈ ಯಱಿಕ್ತುವೈತ್ತೇ, 'ಯಽನಂಮಲೈಂಷೌವಣೞ್ವುವಿನಧಾ
ಕಲ್ಯಧೌಗಾ| ಕಾಽ್ಯತಾ ವ್ಯಾಷಃ್ಯಾನವುಽ ತಥಿತ್ತ ಱವತೌ ಶಂಮಲೈಂ'
ಎನ್ಱು ಮಂಗಳತ್ತೈ ಪ್ರಾರ್ತ್ತಿತ್ತವಳಾಗುಳ್. ಇವರ್ಕಳೈಕ್ಕಾಟ್ಟಿ
ಲುಂ ಮಿಕವುಂ ಸರ್ವಜ್ಞರ್ಕಳಾಕವೇ ಯಿವರ್ ಉಪಾಸಿಕ್ಕಿಱವರ್ಕಳಾ ಮಿವ
ರೈತ್ ಕಂಡವುಡನೇ "ಥಿತಂ ಖಲೊಽಥಿವಿಲೊಕ್ಯಂತಂ ಭ್ರಷ್ಟೋಽಯಮಿತಿ ಯಽಭಿ
ಧಾನಿಣಂ| ಶಂಮಲೊದಿತಿ ವಿಯನ್ಜಾನಾಗಿ ವಿತೃಷ್ಣಾಯ ತೃಷ್ಣಾಂ ಭವ್ಯತಾಂ"
ಎನ್ನುಂಪಡಿ ಮಂಗಳಾಶಾಸನಂಪಣ್ಣಿನಾರ್ಕಳ್. ಸಂಪ್ರತಿತ್ಯುವ್ಯಾಪ್ತಿ
ಕಳಾಲೇ 'ಥಿತನಾಭ್ಯಾದಿ ಭ್ರಷ್ಟಾಽಯಮಿತಿ ತಾಂಕಿ', ಎನ್ಕಿಱವರ್ಕಳುಡೈ
ಕ್ಕು ಇವ್ವಱಿವಿಲಾಕ್ಕುಱೈ. ಒರುಕ್ಕಾಲುಮಿರಾತಿರೈ.

ಸಾರ್ವಕ್ಞತ್ತಾಲೇ ಪಕ್ತಿಪೆಱ್ಱತೇವಕಿಪ್ಪಿರಾಟ್ಟಿಯುಂ, ಉವಲಂ
ಹರವಿಶ್ವಾತನು ಮುಖವಥೈತವು ತಾಽಹರ್ಮುಜಂ| ಜಾನಾತ ಮಾವತಾಮುಖ
ಕಂಖಾಯಶ್ಚಿತಿ ಜನ್ತುಜಂ, 'ಜಾತಿತಾವಿಶಿಷ್ಟವಿಧಮ ಮಂವಿಷ್ಣುಮಹಾಯಮ|
ಥಿವ್ಯಂ ಮಮವಧೀಷಂ ವಿವ ವ್ಯಾಖಾಥಿ ನಿರಾವಖಂಹರ' ಎಂಱುಳಿಱೇ.
ಇಪ್ಪಡಿ ಸಾರ್ವಾತ್ಮ್ಯ ದೇವದೇವೇಶತ್ವಾದಿಗಳೈಚ್ ಚೊಲ್ಲಿ ಕ್ಕೊಂಡ
ನುಪಯಿಯಾನಿಕ್ಕಚ್ ಚೆಯ್ದೇಯೇ ಯಿವನುಕ್ಕುಕ್ಕಲಕ್ಕಮುಂ ಮಕ್ಞಾನಮುಂ ಮುಂ

(ಕೋ)ನಿಲೇತಾಟಕಾವತಾದಿಗಳಾಲೇ ಪಾರತತ್ವ ನಿರ್ಣಯಮಿರುಕ್ಕಚ್ಚೆಯ
ಯುಂ ಪ್ರೇಮಾತಿಶಯತ್ತಾಲೇವಸ್ತುಸ್ವರೂಪಸ್ತಿತ್ಯಾದಿಗಳೈಮಱ್ತುನೆನ್ನ
ತೆಂಕುವರುಕಿಱತೆನಾವೆನ್ಱು ಕಲಂಗಿಮಂಗಳಾಶಾಸನಂ ಪಣ್ಣುಕಿಱ ಅಯೋ
ತ್ತಿಯಾವಾಸಿಜನಂಗಳೈಯುಂ ಚಕ್ರವರ್ತ್ತಿಯೈಯುಂ ಶ್ರೀ ಕೌಸಲ್ಯೈಯಾರೈ

(ಅ)ಶ್ರೀದಂಡಕಾರಣ್ಯವಾಸಿಜನಂಗಳುಂ ಥಿತಂ ಖಲೊಽಥಿವಿಲೊಕ್ಯತೆಂ ಭ್ರ
ಷ್ಟೋಽಯಮಿತಿ ಯಽಭಿಧಾನಿಣಂ| ಶಂಮಲೊದಿತಿವಿ ಯಾಂಜಾನಾಂ ವಿತೃಷ್ಣಾಯ ತೃಷ್ಣಾಂ ಭ
ವ್ಯತಾಂ" ಎನ್ಱು ತಂಗಳಾಪನ್ನಿವ್ರುತ್ತಿಕ್ಕುಂ ಅಪಿಮತಸಿದ್ಧಿಕ್ಕುಂ ಇವರ್
ರಕ್ಷಕರೆನ್ಱೇಸಾತನುಷ್ಠಾನಂ ಪಣ್ಣುಕಿಱವರ್ಕಳ್ ಇವರ್ಕಳ್ ಸಂನಿ
ಹಿತಮಾನವಾಱೇ ಅವರ್ಱೈ ಮಱ್ತ್ತು ಇವರ್ವಡಿವೞಗಿಲೇ ತುವಕ್ಕುಂಡು
ಮಂಗಳಾಶಾಸನಂ ಪಣ್ಣಿನಾರಿರೇ.

ಕರ್ಮಸ್ಪರ್ಶಮುಮಿಲ್ಲಾತ ತಲೈನೀರ್ಪಾಟ್ಟಿಲೇ ಇವರ್ವತ್ತಮಿಲ್ಲಾಮಱ್ಱಿ
ಯುಂ ಪಿರಾಟ್ಟಿ ಇವರೞಗಿಲೇ ತೋತ್ತು 'ವಿಧಿವಶಾನಿತಾ ವಿತಾಹತರ್ಕಾಶ
ವಿಧಿತಕ್ಷಿಣಾ| ಕ್ರುತಾಶಿನಾವಿವ್ಯಾಜಜಿಂಮಲೊನಾಲಿಕಿಲ್ಯ್ವಷೀ' ಎನ್ಱು
ತೊಡಂಗಿ "ವೆಲ್ವಿವಿರಾಜಿಸಂವಜ್ರಯಾಶಿ" ಎನ್ಱು ದಿಕ್ಪಾಲರ್ಕಳೈ ಇವರುಕ್ಕು

(ಅರು) ಕೈಯಾಲೇ ಇವರುಕ್ಕುಮಿತುವೇವಣಿಯಾಯಿಱ್ಱು ಇಪ್ಪಡಿಯೇ ಪಿನ್ನುಳ್ ತೋನ್ಱಿಯ
ಶ್ರೀ ಗಾತತೈಸಿಕಣುಂಪಞ್ಚಮತಪಞ್ಚನಞ್ಚೆಯ್ತರುಳಿನಿರೇ. ವೈರಾತೆಯಾಚ್ಚಮಾಕೈಯಾಲೇ
ಅವ್ವಳವಂಱಿಕ್ಕೇ "ನಿವಾಖಮಾಯುಧಾವಖ" ಎನ್ಱುಪಲವುರುವೆತ್ತು ಮಡಿಮೈಚೆಯ್
ಯಚ್ಚೆಯ್ತೆಯುಂ ಸ್ವಪೋಕಪರ್ಯವಖಿತಮಾಕ್ಕಿಕ್ಕೊಂಡು ತಾನ್ "ಉಕಕ್ರುತ್ತಿರುವನಂತಾೞ್
ವಾನ್ ಪೋಲನ್ಱಿರೇ "ಓಽಖಖುವಾ," ಎನ್ಕಿಱ ತಿರುವಡಿಪಡಿ. ಇತು ಇವರ್ ತಿರುವಾಮಂ
ಕೊಂಡೇಕಾಣಲಾಯಿರುತ್ತಿರೇ.

(பர)டாக்குவதுஜீவிப்பதன்று. இனிஆஜானலிக்காஸங்குசிதஸார்வக் ஞமுள்ள பிராட்டியும் 'வதிவஸ்ரீநிதாவலீகாலகத-ுராஜவிஹிதகூணா| கூவ்ராஜந-ுவவ ுராஜஜூலாநுஹிஷ்யு-ுவஷீ, என்னும்படிதன்பக்திப்ரேம பாரவச்யத்தாலே மங்களங்களை ஆசாஸித்த வளாகையாலே அவள் திறத்தில் அக்ஞாஞதி கல்பன முதிக்கவே யுதியாது. தான் ஈச்வ நியாகையாலே ஸ்வநியாம்யர்களான திக்பாலர்களை "வ-ுவிவ-ுராஜிஸம் வஜ்ரயாஸ்" இத்யாதியாகத் தன் பரிவாலே நியமித்தாளத்தனை போக்கி அவைகளை யிவளுக்கு ரக்ஷகங்களாக அபேக்ஷித்த்வளல்லள் 'ஸமெஷ்ஷு-ுவஜ்ஜு-ுயாஜ்ஜுத்வ' என்னுமவளிறே யிவள்.

ஆகையால் வகுத்த விஷயத்தில், எல்லாருக்கும் மங்களா சாஸ நம் ஸ்வரூப ப்ராப்தம். அவனில் பக்திப்ரேமா பாவத்தாலே ஸங்குசித

(கோ)யும்ஸ்ரீவஸ-ுதேவரையும்போலேசரண்ய னுடையவாத்ஸல்யாதிக ளிலே ஈடுபட்டுஉக்தவிதப்ரேமவ்யாமுக்தராய்இவ்விஷயத்திற்கு என்ன தீங்குவருகிறதோவென்று கலங்கி மற்றை ஆழ்வார்களைப்போலே, தங் கள்ஸம்ருத்தியையும் பயநிவ்ருத்தியையும்எம்பெருமானர் பெறவேண்டு மென்றுபிரார்த்தியாமல் அவன் ஸம்ருத்தியைத் தம்முடைய ஸம்ரு த்தியாக நினைத்திருக்கை முதலான இதரஆழ்வார்களைக் காட்டிலும்

(அ)ரகஷகராகவபேக்ஷித்தாரிறே.

இன்னமும் 'ஜாதெதாவதிஷெவதெவஸ ஸம்வத-ுமஹாயஸ| ஷிவ்ருஸ்ரீ வதிஷ்டெந வ ுவஸாதெதெநாவஸம்ஹர' என்று அயர்வறுமமரர்களதி பதி,, அவ்வடிவோடே வந்தவதரித்தானென்று அவனுடைய பெரு மையை அறிந்திருக்கிறதசையிலேயும் கம்ஸபயத்தாலே இவ்வடிவை உபஸம் ஹரிக்கவேணுமென்னுமிறே. ஸ்ரீவாஸ-ுதேவர் ' உவஸம்ஹர விஷ்ணுதனுர-ுபவதிதவ்ய-ுதஸ-ுஜம்|ஜாநாத-ுசாவதாரமெதெ கம்வஸோ யம்நிதிஜந்மஜ்ஞ்,, என்றும்ஸர்வாத்மனென்றும், ஸர்வாந்தர்யாமியென் னும்சதுர்புஜனென்றும்அவனுடையஸாதாரணவிக்ரஹமென்னறிந் தி ருக்கச்செய்தேயும்கம்ஸபயத்தாலே இவ்வடிவைஉபஸம்ஹரிக்கவேணு மென்னுமிறேஸ்ரீதேவகிபிராட்டியும்இவ்வர்த்தம்லோகஸித்தம்அனேக

அரு)பின்னையும் இவர் தாம் நம்பி மாற்றபிரானைப்போலும்ஸ்வஸ்ரூபத்தைப்பார்த் தாலகிஞ்சித்காரப்ரவர்த்தராயிருப்பார்,கைங்கரியப்படியைப்பார்த்தால்பரிவுடையகுருக்க ள்படியாயிருக்கும். மாதுலன் அக்ரூரன் இவர்களோ பாதிச்வசுரனும் குருவாகிரானிறே ப்ரதமம்தர்சனத்தில்தானே "கூயஸவெஷ்ஹுராஜிவாவ்ருதஷ்' என்று பரியும்படியிறேஸள குமார்யமிருப்பது ஸளகுமார்யத்திலே ஈடுபட்டஜநகராஜன் போலே இவரும் திருமே னிக்குணங்களிலே ஈடுபட்டாராகையாலே அதர்க்கேத்த திருவந்தவன கைங்கர்யத்திலே ப்ரவர்த்தராளர்.

(பர) ஸ்வரூபக்ஞானராஹர் சிலருக்கிதுருசியாது. அவ்விரண்டாலுமது ருசித்தாரில் அக்ஞானமுங் கலக்கமு மதிதூரம். வகுத்த விஷயத்தில் அஹங்காரகடிதப்ரேமங்களுந்தம் முக்தனுக்குள்ள அஹமித்யாத்யநுபவம் போன்றது. அது அவனுக்கு அக்ஞானித்வ ஸம்பாவனாத்வாபாதகமாலல் இதுகளு மிவர்களுஜ்ஜீவிக்கேதிக்கும் சலயத்துக்கு மாபாதகமாம். 'ஸஹிதெவாதந்தம் வூரவெதிதிலொதலொவொநாஜ்ஜதரோவாஉயதி, கூதவூஸம்வாரித்தம், என்றிறே ஹரிபாஷ்யம். சந்திரனுல் சந்திர காந்தம் த்ரவிப்பது ஸ்வரூபக்ருத மத்தனை போக்கிக் கலக்கத்தாலன்றிறே. அதுபோல இதுவும் அப்படியேயாகக்கடவது. அறிவுக்கேடாலும் கலக்கத்தாலு மன்று. பார்யைப்ரேமத்தாலே தன்னில் ரக்ஷகபாவத்தையும் பர்தாவில் ரக்ஷய

(கோ) வைலக்ஷண்யமுடையவராய் 'அரியையயனையரனையலற்றி,' முனியே கர்ன்முகனே முக்கண்ணப்பா, இத்யாதிகளில்கலங்கித்தெளியுமபடியானவருமையை யுடைத்தான இதரதிவ்யப்ரபந்தங்களைக்காட்டில் விலக்ஷணமாய் விஸ்தாரமன்றிக்கே ப்ரணவம்போலே ஸங்க்ரஹமாய்ப்பன்னிரண்டு பாட்டாயிருக்கிற திருப்பல்லாண்டென்கிற திவ்ய ப்ரபந்தத்தாலே யாஸனக்கழுத்திலேகிடந்த மணிகளைத்தானமாகக்கொண்டு சரண்யனுடைய ஸ்வரூப ரூபகுணவிபவச்வர்யங்கள், தீங்கில்லாமல் நித்யமாகச்செல்லவேண்டுமென்று திருப்பல்லாண்டு பாடினார்.

(அ) காலம் தபஸ்ஸுபண்ணிப்பெற்று ப்ரதமஜனுய் அநிலளந்தயவரனைபுத்ரனளவில் ஒரு விரோதமன்றிக்கே யிருக்கச்செய்தேயும் செல்ல தின்னதுமவன்னின்னதும்ப்ரேமாந்தியத்தாலே பயந்தவனாகக்கடவதிறே மாதாவுக்கு. தன்னைக்ருஹ்ணாத மாணிக்யத்தைப் பெற்றவன் அது ஸுரக்ஷிதமாயிருக்கச்செய்தேயும் அதுக்கென்ன விரோதம்வருகிறதோவென்று காற்றசங்கிலும் பயப்படாநிற்குமிறே.

அல்பதேஜஸ்ஸுக்களான சந்த்ராதித்யர்களுடையஸந்நிதியிலே அசித்தானபாஷாணங்களும்உருகாதின்றவோஜோதிரஸவைலவோவோ' 'என்றும்' பரஞ்சேர்திநீபரமாவென்றுஞ்சொல்லுகிறபடியேநிரதிசயஸௌந்தர்யயுக்தனுய் நிருதிசயபோக்யனானவெம் பெருமானைகண்டாலல்பரமசேதனரான ஆழ்வார்கலங்கச்சொல்லவேணுமோ, ஆகையாலேராவணதிராக்ஷஸதுர்வ்ருத்தப்ரசுரமாய் காலஸாம்ராஜ்யம்பண்ணுறுதேசத்திலேஇவ்விலக்ஷண விஷயங்களைக்கண்டருளி இவ்விஷயத்திற்குளன்ன

(அரு) தத்தஸ்ஸுஹ ஹவநம்ஶாலாகாரஸ்ஸுஜுஹுதோ'என்று வீடு தேடிச்சென்றமைசொல்லுகையாலே அவன்திருவுள்ளமுகந்தூச்சலிலிழிந்தாராயிற்று. கைங்கர்யங்களில்வைத்துகொண்டு ப்ரதிஸம்பந்தி உகந்தது ப்ரதானம் என்றிறே ஆசாரியன் நிஷ்கர்ஷித்தருளிற்று.

(ஸ்ரீ) ‘யோவாம்ரோம்வோத் ஹாவெநஸ்ய ஹ ஹாவெநஹாவஸ்யாஸ் | ஸ்ரேய
ஸைனஸ்ய தவைஹயாவைஸ்யைஷுதிம் வோம்’ஹதிலஹவ தாதெவகீவஸ்வ

(பர) பாவத்தையும் ப்ரதிபத்தி பண்ணிப் பரியுமது ஸ்வரூபக்ருத மாய்அறிவுகேட்டாலும் கலக்கத்தாலும்அல்லவாறுப்போலேதன்ப்ரே மஸ்வ பாவத்தாலே தன்னில் ரக்ஷகத்வத்தையு மவனில் ரக்ஷயத்வத் தையும்ப்ரதிபத்திபண்ணிப் பரியுமதும் ஸ்வரூப ப்ரயுக்தம், அத்தால் அந்தப்ரதிபத்தியை விபரீதக் ஞானமாக்கி, அதுவிஷயவைலக்ஷண்ய க்ஞானமுடியாக வந்த தர்கையாலே ஸ்வரூப ப்ராப்தமாகக் கடவதெ ன்றெதுவும் நிரூபகேர்க்தி யாகமாட்டாது. ஆகையாலிவ்வழியா லிதனுடைய கர்தவ்யத்வ நிர்வாஹமே நிர்துஷ்டமு மழகியதுமாக நிரூபகர்கள் அறியக்கடவார்கள்.

(கோ) இவ்வர்த்தத்தை, ‘பேரணிக்தவில்லிபுத்தூரானி தன்னிற்பெரு ஞ்சோதி தனிற்ரேன்றும்பெருமானேமுன்,சீரணிந்த பாண்டியன்தன்

(அ)தீங்கு வருகுறதேதாவென்று பயப்பட்டு தத்பரிஹாரார்தமாகதிருப் பல்லாண்டு பாடுகிறார். ஸ்வஸ்வரூபபரஸ்வரூபங்களை உள்ளபடி யறிந் திருக்கிற விவர் ரக்ஷ்ய ரக்ஷகபாவத்தை மாராடிப்ரதிபத்திபண்ணுகை விபரீதஞ்ஞானமன்ரேவென்னில் கர்மநிபந்தகமான விபரீதஞானமா ய்து த்யாஜ்யம் இவ்விஷயவை லக்ஷண்ய மடியாக வந்த தாகையாலே அவ்வை லக்ஷண்யமுள்ளவளவுமநுவர்திக்கையாலே ஸ்வரூபப்ராப்த மாகக்கடவது. இன்னமும்சேஷ சேஷிபாவக்ஞானஸமநந்தரம்ஸ்வாமி க்கதிசயத்தை விளக்க சேஷபூதனுக்கு ஸ்ரூபமாகையாலே தத்விஷ யமாக மங்களாசாஸநம்.

(அரு) அவ்வளவிலே தென்மதுரையிலே ராஜ்யபாரஞ்செய்து வந்த வல்லபதேவனென் பானொரு பாண்டியன் நகரசோதனை வரும்போதுதிண்ணைஒன்றிலுரங்கிக்கிடந்தானொ ருவனையெழுப்பி நீயாரென்ன, அவனும் தீர்த்தாடநம்பண்ணும் ப்ராம்ஹணனென்ன நீப்ராம்ஹணனுனல் ஒரு ச்லோகஞ்சொல்லிக்காணு என்ன அவனும் “வஷட்காயை
ஹவிர்வை யதிததேவானாங் ராத்ர்யை யைஷ்டிகம் ஹிவஸம் யதிதத | வாஜ்ப
கூர் ஹைதாவத்யஸா நவைந வாரத் ஹைதாரிஹாஜ்ந நாவ” என்
ராஜாவும் போகும்போது இத்தையே மனனம்பண்ணி கொண்டு போய்விடியவாறே
தன் புரோஹிதனை செல்வரம்பியை வரவழைத்து இவ்வர்த்தத்தைச் சொல்லி
ஆமுஷ்மிக ரக்ஷைக்கு விரகெதுஎன்ன அவனும் புருஷார்த்தப்ராப்திக்கு உபாயம் பர
தத்வோபஸதமே என்ன, அப்பரதத்வந்தானெதென்ன இவ்விஷயத்தில் வேதமேப்ர
மாணம்என்று சாஸ்திரயோநித்வாதிகரணத்தில் ப்ரதி பாதிதமாயிருக்கையாலே
“வெஷவாஷாஸுஷாந்ம் ஸாதாராஸுகவநிஷா” என்கிறபடியே தத்வதர்சிகளான
ப்ராமணர்களைக் கொண்டு பரதத்வ நிர்ணயம்பண்ணக் கடவனென்ன, துலாதிருவ்யாதிக
ளைப்போலேதாதிருவ்யம்வைத்து சுல்கபந்தம்பண்ணிவித்வாங்களைக்கூட்டிவிவாதத்தைப்

(ஸ்ரீ) தெவையொரு நாஸாஸநாத்நிருபெர ஸ்ரீவிஷ்ணுவித்துவாரெய்வது
ரூத ஹாவநாயா தெவிவா வாஸுகங்கூரவம்வாஸ்ரூதெவாழ்தூகாலைநாகை
நஸிரூஜுதெ. வூஸைஸுஸுயாவூணவஜுவ செஷ்டாஸ்ரூ ரவிவைவுஸ்ரூ
தெவாவுஸ்;

(பர) ஆனபின்பு ஸாவக்ரூணை ஸர்வேக்ஸாரதீனையும். 'ஸ்ரூ ஸ்ரூ ஜு ஸ்பெர
வநெவா ஸவுஸ்ரீ தாநஷ்டாவுஸ்தாதுஸ்ரீ! ஸ்ரூஷ்டாஸ்ரீம் தீஸாவுஸ்ரீ தீஸ்ரூ
ஹெஷுவி வாவகூ; ஸன்னப்டவ்ஸ்ரீனா விடத்ரிலே யவீனா தீஸ்ரூவிடை
குமார்யாதி விசிஷ்டாஸாத்ரூம் கஸன்னையாலே மூன்புபீவன் தீவ்ர
கழற்காஸ்அநசர்களாஸ் படாதனபட்ட பாடுகளை நிவைத்து நி:
போது மங்ஙனை ஒருதீங்குவரில் என் செய்யக்கடவோ மென்று கொ
ண்டி அது பொறுதவராய் அதிவரா திருக்கவென்றேயென்று மன்ன
ராசாஸனத்தில் ப்ரிருந்தராகிறு ஸென்றே யாகக்கடவரி.

(கோ)னைஞ்சுதன்னிற்றுயக்கமாஸ் பாத்துவத்தைதத்ரிரை நிரை நிரை
வராணமென்மதுரைவலம்வரவே வாணிம்மாஸ்ரூடவாஸாறிரை

(அ) பண்ணுக சேதகக்ருத்யம் அத்தசெஷ்டிஸாஸாடவாறு
தன்னையழியமாறியோவாகவும் ஸ்வாமிக்கைம்ருத்திலையுஸாவி
யிறே. இவ்வேதாத்தராத்பர்யமிறே திருப்பாஸாஸ்ரூயிரரூ
கப்படுகிறது.

இப்ரபத்தத்திலேமூன்று இவர் பாட்டாலே மங்களாசாஸ
பண்ணுகுறார். அத்தால் தனக்குபர்யாப்தி பிறவாமையாலே
மூன்று பாட்டிலே மங்களாசாஸனம் பண்ணுகிறார்.

(அரு) கணபதியே பரப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தாலும் காரணத்வ பதவியாலும்
அவதிகல்பங்களோத்தும் ப்ரளது ரமாய்ச் செல்லா நிற்கையாலும்
இவ்வாழ்வாருக்கன்னமாயன்னதங்களுறைபபத்து அருளிப்பாடாய்
இவரும் அந்த பண்டுதலைபேயதலையழுத்தருளினபிரகாரத்தை
கூளைக்கொண்டு ஸ்ரீமாருன காரயணனே பரதத்தென்று ஸ்தாபித்த
களின்பக்ஷங்கள் ஐந்தையும் ப்ரதிக்ஷேபித்தருளினார்.

ராஜாவும் ஸ்வாபேக்ஷிதஸித்திபாலேக்ருதக்ருத்யனும் இவரை
ஸாயின் மேலேற்றிவைத்து விசேஷித்த ஸ்ரீப்ரமோதாடை மன்னரிலை
இம்பஹோத்ஸவத்தைக் கண்டா ரந்திக்கவென்னை பெரியபிராட்டியா
டிமேல் எரியருளி, கடல் வண்ணன் பூதங்கள்விண்மேல்மலியபுரிக்கை பாழாய்ப்
தாஸர்வேச்வரன்வந்து தோன்றி ரான் அவரை கண்ட இவர் திடராய்க்கை வ
று, என்றுஸ்வஸம்ருத்தியே ரூடாதே, 'திருக்கண்டேன்னென்னுதிருமாமார்பே,
என்று பல்லாண்டு பாடத் தொடங்கினர். இப்படிஸ்வரா ஸாஸாத்தான் ப்ரேமத்தை

(ஸ்ரீ) லவ-ழசஷ-ஏகூரா ஹஷ்ஷ, திதிவ்ரஸ்ஸ்ரீ ஹஷ-ஏகூரஷ்ஷவ-ழ விவ-ஷ்ஸாரா ஸ்ஸ ஸ்ஸ்ரீ ஹரஸ்ஸிவ்ஸ் ஷ்ஷரஸ்ஸிவொ-ஹ்ஹ-ஷ்ரயாபகஜ்ஸ் ஹஷாஸாஸ்ஸ ஹரஸ்ஸிவ்ஹ்ரா, ஷரஷ்ஹ ஸ்ஸ்ரீஷ்ஸ்ஸ்ரீஸ்ஸ்ரீ ஸ்ஸ்ரீ

(ஸ்ரீ) ஹஹ தசவீ திவஸ்ஹ்ம்

கவ தாரிகா ஸம்வ்ருணம்.

ஸ்ரீ ரங்கராமா நுஜன் திருவடிகளேசரணம்.

(பர) அதற்குமேல்மூன்றுபாட்டில் ஆஹ்ரு தானவர்கள் அவருடனே ஸங்கதராகிறார்கள்; அதற்குமேலே மூன்றுபாட்டாலே அவர்களோடு கூடி அவர்களாகப் பல்லாண்டு பாடுகிறார். மேல் பாட்டு பலஸ்ருதி

அவதாரிகை முற்றிற்று.

ஸ்ரீ மத் பெரியபரகால ஸ்வாமி திருவடிகளே சரணம்.

(கோ) என்ரூசார்ய ரருளிச்செய் தருளினார்.

அவதாரிகை முற்றிற்று.

ஸ்ரீமத் கோபால தேசிகன் திருவடிக்களே சரணம்.

(அ) இத்தால் இவளுக்கு ரூ என்னதீங்குவருகிறதேதாவென்று அதிசங்கை பண்ணி 'கூநாஹிஹ்ருமவாநு கூமொநாஹைரவஸ்ரு ஜிஜவிஷ்ருதெ' இக் காலதத்வமுள்ளதனையும் அச்சவிமாராதேநித்யமாய்ச் செல்லவேணு மென்று மங்களாசாஸநம்பண்ணுகுறார்.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

(அரு) வர இஸ்ஸாமாநாதி கரண்யந்தான்சரீராத்ம பாவிநிபந்தனமென்று ஸமாதான ஞ்சொல்லவெண்ணி வந்தாப்போலே இங்கு ப்ரயாஸ லேசமில்லா திருக்கப் பெற்ற திறே.

முமுக்ஷுக்களுக்குக் ஞாதவ்யங்களான அர்த்த பஞ்சகதத் வத்ரயாதிகளைத்தன் னில்ப் பொதிந்து கொண்டிருக்கையாலே அஷ்டாக்ஷரம் போலே ஸர்வோபஜீவ்யம்.

அவதாரிகை முற்றிற்று.

ஸ்ரீ :

ஸ்ரீமதேஸாரநாயிகாஸமேத ஸ்ரீஸாரநாதபரப்ரஹ்மணேநம:

திருப்பல்லாண்டு வ்யாக்யானம்.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

வெண்பா சந்தவிருத்தம்.

மூலம்.

பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டு
பல்கோடி நூராயிரம்
மல்லாண்ட திண்டோள் மணி வண்ணனே
உன் செவ்வடி செவ்வி திருக்காப்பு.

(ஸ்ரீ) (பல்லாண்டிதயாதி) (மல்லாண்ட) மல்லவர்க்கு (திண்) பலாதிக. (தோள்) புஜசாலிந் (மணிவண்ண) நீலமணிஸமானவர்ண. (பல்லாண்டு)அனேகான்வத்ஸராந் (பல்லாண்டு) தேதாப்யநேகான்வத் ஸராந் (பல்லாயிரத்தாண்டு) அநேகஸஹஸ்ரவத்ஸராந் (பலகோடிநூ ராயிரம்) தத்ராபிஆண்டிதயநுஷஜ்யதே, அநேககோடிஸஹஸ்ரவத் ஸராந். (உன்செவ்வடிசெவ்வி)பவதீயதிவ்யசரணஸௌந்தர்யஸ்ய. (திரு க்காப்பு)ஸ்ரீ மதிராக்ஷா அஸ்துஇதிசேஷ:. சரணஸ்யதிவ்யத்வம், பரம போக்யத்வம். அவ்யாஹதத்வம் இஹராக்ஷாயா:ஸ்ரீ:. ஜீதக்தேதஇதிவத். க்ருயாபதம் விநாப்ரயும் ஜானஸ்யாஸ்ய, பக்தாக்ரேஸ்யாஸ்ய, அபிப்ரா யோயம் யதத ஸர்வாதிகாரிஸாதாரணதயாஸ்ய மங்களாசாஸநஸ்ய, தத்தபிஸந்திபலாநுரூபேண க்ருயாபதேநபாவ்யமிதி, நமச்சப்தாதிஷ் விவக்ருயாபத விரோதிநிவ்ருத்திக்ஷாயை வேதிச'ப்தாஞ்ஜலிவாடி ஹ்ருஷ்டாநஜுதைவவாசிநம், இதிஹிபாணிமகாந்திநாம்ப்ரக்ருதிரநுச்ரு யதே. 'ஹ்ருஷெ' இதிவதந் ஜாகஇவாயமபிதிருக்காப்பித்யேதாவதைவ மங்களமாசாஸ்தே. 'வஸ்தெஜாகாயெ' இத்யேவஹியசோதாப்யாசா ஸ்த. பரமருஷிபாவநாயாமிதமநுஸந்தானமாசீர்வாதரூபம், சேஷபூத பாவநாயாம் ப்ரார்த்தநாரூபம்ச, தேவதாந்தரபராநுஸந்தாநே வை வஸ்ருநிஷ்ஸம்வஜ்ஜயா, இத்யாதிவத் தத்தத்தேவதாந்தரஹேண பகவத் விதயாசம்ஸாபரமைகாந்திநாமநுஸந்தாநேபவைதவபவதோ பவதுர

(பர) இதில்முதற்பாட்டில், உகவாதார் கண்டு போராதவிடமான இத்தேசகாலத்தில் நிரதிசய லௌகுமார்யாதி திவ்யகுண விக்ரக ஞகத்தாமவஜனக் காண்கையாலே அதுக்கென்ன தீங்குவருகிறதோ வென்று பயந்து அச்செவிக்குத் திருக்காப்பிடுகிறார்.

செவ்வியாவது, நிரதிசய லௌகுமார்ய சபளதத்ஸழு தாயா வயவசோபை. இதர்க்கு நித்யளஜ்வல்ய முண்டாம்படி யானாலைஷ திருக்காப்பு.

(கோ) ஸர்வரக்ஷகனுனசரண்யனுக்குஸ்வப்ராப்த்தனுதினஸம்ருத்தி ஞாநம்கர்மமூல விபரீதனுான மூலமாகையாலும் விஷயோபத்கர்ஷனுான மூலோத்கடப்ரேமமூலமாகையாலும் தாஸபூதனுக்கு சேஷிஸம்ருத்தி ப்ராப்தனம் ஸ்வரூபமாகையாலும் அநன்ய ப்ரயோஜனரூன பாகவதர் அவதாரதசையிலே பகவத்ஸம்ருத்தியை ப்ராப்த்திப்தால் அத்தை தலைக்கட்டுவோமென்று சரண்யனுக்கு அனுஜ்ஞங்கள்டமாகையாலும் இத்தமங்களாசாஸநம் மிகவும் ஸ்வரூபானுகுணம். லக்ஷ்மீபதி குணைபேதமான விக்ரஹத்தோடு வருத்த சேஷியானவனை காலவச்சேதமுள்ள தேசத்திலே காண்கையாலே இத்தால் தனக்கென்ன தீங்குவருகிறதோவென்று மங்களாசாலனம் பண்ணுகிறபடியாய் 'ஸுதாயாஂவாரூஷி' என்னும், 'கூயாஷ்டாநு' என்னும் "வேதநூல் பிராயம் நூறு,, என்றுஞ்சொல்லுகிற ஆயுஷ்பர்யாயமான ஆண்டைக் கொண்டுகாலத்தைப்பெருக்கிபல்லாண்டிபாடுகிறார்.(பல்லாண்டு) அனந்தஸம்வத்ஸரங்கள் இன்னதுகோடி

(அ) (பல்லாண்டு) அல்லாதவச் சேதநங்களை ஆயுஸ்ஸாலங்கு பர்யாயமான ஆண்டைக்கொண்டு காலத்தைப் பெருக்கிறார். ஆயுஸ்ஸை ப்ராப்திக்கிற வாகையாலே "யாவொருபிரியாயுஷ்டு" என்கிறபடியே ஸை ப்ராப்த்திக்கிறவாகிறே பரிஷடையார், 'வேதநூல் நிரூபிதமான ருயு: பர்யாயமாகச்சொல்லித்திறே வத்ஸரத்தை. இப்படியானதத்தை த்திர்க்கு அஸக்யாதமே முக்யமாகையாலே அஸக்யாதமான வர்ஷ ங்களில் இவ்வழுகோடே நித்யமாகச் செல்லவேணுமென்கிறார். பல்லா ண்டென்கிற சப்தம் ஸ்ரூபவாசியுமாயிருக்கிறது. தத்ருஷ்டாந்தமாகப் பாலனருவனை அபக்ருஷ்டனை யிருப்பானொருவன் கண்டாயிரம் வரு டைய உத்கர்ஷானுருபமாகச் சொல்லும் பாகாமலையாலும் அர்

அநும்பதம்.

'ஸுநிமஷிஷவஹராபரேவு திஜ்ஜோஷ்டூவதியகதாஂ' என்கையாலேதன்ப்ரதி ஜ்ஞையைஅழியமாரியும் ஆச்ருதர் கருத்தை தலைக்கட்டு மாயித்நிச்வான், ஸுவஸ்தியுரவி

(பர) அதுண்டாகவேணுமென்று இதிலாசாஸகம்பலிக்கிறது. அதுகாலதத்வமுள்ளதனையுமிவர்க்காசாஸ்யமாகையால் முற்பட அக்காலத்தை அளவிட்டுப்பெருக்கித்தா மச்செவ்வியை காலாபரிச் சின்னமாக அனுபவிக்கவும் நம்மை அனுபவிக்கவும் பார்த்து அதற்கு மங்களா சாஸகத்தைப் பண்ணுகுறவலுய் பல்லாண்டென்று உபக்ரமிக்குகுறார்.

(ஆண்டு) ஸம்வத்ஸரம். இத்தையே காலத்திற்கு நிகர்ஷாவதியாக்குவதோ வென்னில், இதற்கு ஆகந்தவல்லீக்ர மத்தை ஓப்பாக்கித் தெளியலாம். அதுமானுஷ ஸந்தத்தையே நிகர்ஷா வதியாகக்கொண்டு ஆனந்தத்தை அளவிட்டு அத்தைப்பெருக்கியிறே அளவிரத்த ஆனந்தத்திலவகாஹித்தது, உன்செவ்வடியும் அதன்செவ்வியும் பல்லாண்டு திருக்காப்புடைய தாகவேணுமென்ற ந்வயம், காலுபிப்படியே யன்வயிக்கக்கடவது.

(உன்) உன்னுடையில்லை என்றார் சிலர், அவரனைம்பார் சிலர், சிவாதிகளேயே பரனென்பார் சிலர், இவர்களெல்லாரையும் வாயடக்கும்படி

(கோ)ச்செல்லவேணும் (பல்) அலங்க்யம். புகச்சபல்லாண்டென்னது, அந்தரதந்த்ரபரம்பரைக்கேத்ருஷார்தன் தன்னீர்தன்னீரென்று கூம்பிமொப்போலே ஆதரதிசயத்தாலே வர்ஷத்துக்கு அவச்சேதகர் தேவர்கள், பலவர்ஷத்திற்கு அவச்சேதகர் ப்ருஹ்மாமானுஷவர்ஷம் தேவர்களுக்கு ஒரு தினமாய் முன்னூற்றிருபது வர்ஷம் தேவர்களுக்கொருவர்ஷமாய் அப்படிப்பட்டவர்ஷம் பன்னீராயிரமொருசதுர்யுகமாய் அதிலேயாயிரம் சதுர்யுகம் ப்ருஹ்மாவுக்கு ஒரு அஹஸ்ஸாயதந்திவிழுவில்லையாய் மானுஷவர்ஷம் ப்ருஹ்மாவுக்கு ஷணத்தில் கியுந கியுநதமதசையாகர்மமாய்பழுபோதிப்படிப்பட்ட முன்னூற்றறு

(அ) வெள்ளாடுகளுடைய உத்கர்ஷத்திற்கு அவதியில்லாமையாலும் அவலோக் குறித்துத் தம்முடைய நிகர்ஷத்திற்கு அவதியில்லாமையாலும் உத்கர்ஷாபகர்ஷ ரூபலக்ஷணம் ஸாந்தப்ரயுக்தமாகையே பல்லாண்டென்கிற சப்தமும் ஸ்வரூபவாசியாகிறது மேல்பண்ணும் மங்களாசாஸனம் ஸ்வரூபப்ரயுக்தமென்னைக்காகச் சொல்லுகிறது ,,ஜீதம்'' என்றும், தோற்றோ,, மென்றும், பொத்தி,,என்றும், பல்லாண்டென்று நிகர்பர்யாயம். இச்சப்தங்களுக்கு அர்த்தபேதமில்லையோ வென்றில் ப்ரஸ்துத பேதத்தாலே வரும் விசேஷமுண்டானாலும் விழு

(அ) யபழுவெஞ்சூதீபமாலீரஉநாநாவாசினை' என்னக்கடவதிறே. யுளரும் வருடமுமாண்டு, என்று தமிழன் பேச்சு, செவ்வடி, சேவடி, என்று இரண்டு படியாயுப் பாடமுண்டு, (செய்பவடி) ஆர்ஜவயுக்தமானவடி இங்கு ஆர்ஜவமாவது

(பர) இவர்கள் முன்னேதானே இப்போதாகவே உபபாதித்தவுன் பா
ரம்யத்தைப் பொராதாக்கும்ப்ரத்யக்ஷமாக்கிக்கொண்டு ஆவிர்பவித்த
வுன்னுடைய வடி. ஸ்வாமி திருமேனியில் பரிந்து சொல்லுந்தாஸன்
திருவடிகளுக்கு கன்மை திருவடிகளுக் கொருதீங்கு மில்லையே என்று
மிறே விகவுவது, அத்தால் இவரும் தமக்குத் தேச்யமு மிழியுந்துணை
யும் திருவடிகளேயாகையால் அடி என்று திருமேனியை உட
லக்ஷித்து அவனுடைய அடியானதும் அதின் செவ்வியும் பல்ல
ண்டு திருக்காப்புடையதாகவேணுமென்கிறார். அடிச்சாணங்களென்றும்
சிவந்தவடி என்னும், திருமேனியாலுல் செவ்விபெற்றபடி என்னும்.

(கோ) பது நாள் ப்ருஹ்மாவுக்கொரு வர்ஷமாய் இப்படிப்பட்ட தே
வர்ஷம்ப்ரஹ்மவர்ஷபர்யந் தம்நித்யமாகச்செல்லவேணுமென்னபடிபல்
லாண்டுபல்லாண்டென்றுதேவவர்ஷத்தைச்சொல்லி பல்லாயிறத்தாண்
டென்று ப்ருஹ்ம வர்ஷத்தைச்சொல்லி ''ஸகூ்ராஹணயிதூம் லொகே
நவுதீதாஃ வித்தாஃஹஃ; என்று ப்ர்ஹ்மாக்களுக்கும் தொகையில்ல
மையாலே பலகோடி நூறுயிரமென்னபடி. இன்று தொடங்கி இக்கா
தத்வமுள்ளதனையும் இத்திருவழுகோடே செல்லவேணுமென்று கரு
த்து. அன்றிக்கே பல்லாண்டென்று உத்கர்ஷனைக்குறித்து நிகர்ஷன்
சொல்லும் சப்தமாகையால் அடியேனுடைய நிகர்ஷஸ்வரூபதாஸ்ய

(அ) க்காட்டில் ஆத்மஸ்பர்சியாய் தலைக்கட்டுகையாலே பர்யாயமாக
றது. ஜிதமென்று அவருலே தன்னபிமானம் போனபடியை இசை
ந்து அத்தலையி லவற்றிற்கு மேலே முத்திமவன்வ்யவஹாரம். இத
தால் ஸ்வரூபம் ப்ரகாசித்தா லல்லது அபிமானம் போகாமையாலே
இச்சப்தமும் விழுக்காட்டால் ஸ்வரூபவாசியாகிறது. நமஃ என்று
"எனக்குறியே கல்லே" னென்னபடி. இது நிவ்ருத்தஸ்வாதந்த்ரியபு
டையவனுடைய வ்யவஹாரம். இதுவும் ஸ்ரூபப்ரகாசத்தா லல்லது
கூடாமையாலே ஸ்ரூபஸ்பர்சியாகிறது. தோற்றுமென்கிறது, அவ

(அரு) ஆச்ருதமதோரத பூாணைத்தில் ஈஷத்தும்கால்தாழாமை செம்மை. சிவப்பாய் அரு
ணிமித்த ஸச்சாய மென்னுதல், போக்யதமமென்றுதல் என்பாருமுண்டு.
"உவப்புறுவயபுஜைஹவிவிதமுறுஷாஞு" என்கிறபடியே திரியிட்டுத்
திருயிட்டும் புருஷகல்பனம் பண்ணி மனுஷ்யாகாரத்தைத் தடவுகிறது.
மென்றுசொல்லப்புக்காலும் சொல்லநிலமன்றிக்கே "யெதாவாவொதிவ தூஷை

(பர) (ஆண்டென்று) அங்யத்ராயு: பர்யாயமாயிருக்கும். 'ஸ்ரதாயுஷே' 'ஸஹஸ்ரபரிவத்ஸராயுஷாம்' என்றக்கடவதி றே. இங்கு திருமாலுடையஸத்தை காலாபரிச்சின்னமாகையால் அங்கு போலேசதாதி பதத்தைப்ரயோகியாமல் பஹுத்வைகவாசி பதத்தாலாண்டை விசேஷிக்கிறார்.

(பல்லாண்டென்று) பஹுஸம்வத்ஸரமென்னபடி. ஆக அந்த உன்னுடைய திருவடியும் அதன் செவ்வியும் அனேக ஸம்வத்ஸரம் திருவுடையதும் காப்புடையதுமாக வேணுமென்னதாயிற்று.

இத்தால் தாம் அச்சந்தீரவும் பயங்கெடவும் பெருமையாலே திரியிட்டும் பல்லாண்டென்கிறார்.

ஓரேசப்தத்தாலேவாக்கியபேதமென்னென்னில், அப்யாசம்பேதகமாகை. இதிலும் மேலும் விசேஷணவிசேஷ்யங்களிறபேதித்திருக்கும். கீழ் ஆண்டு மனுஷ்யமானத்தாலாய் அதுக்கேற்றபஹுத்வம் பல்பதார்த்தகமாம் மேலும் மனுஷ்யாதி கந்தர்வாதி மானத்தாலாண்டாயதுக்கே நித்யாநுவ்ருத்ததாயம் பஹுத்வம். இது அக்னி

(கோ)மும்தேவரீருடையஉத்கர்ஷஸ்வரூபஸ்வாமித்வமும் பல்லாண்டுசெய்தம்மங்களபரமாய்தேவரீருக்குமங்களமும், பலதேவவர்ஷமும்பலப்ருஹ்மவர்ஷமும்பலகோடிநாராயிரம் ப்ருஹ்மவர்ஷமும்நித்யமாகச்செல்ல

(அ)ற்றில் எனக்கு ப்ரயோஜந மென்றிருக்கும்அவனுடையவ்யவஹாரம். அதுவும் அஹங்கார நிவ்ருத்தியிலல்லது ஸம்பவியாமையாலே ஸ்வரூபஸ்பர்சியாகிறது. போத்ரி என்று, கன்னைப்பேணுதே அத்தலையில் ஸம்ருத்தியையே பேணுமவன் வ்யவஹாரம். இது ஸ்வரூபானுரூபமிறே. பல்லாண்டென்று தன்னைப்பாராதே அத்தலையில் ஸம்ருத்தி நித்யமாகச் செல்லவேணு மென்றிருக்கும் அவன்வ்யவஹாரம். ஆக விச்சப்தங்கள் ஸ்வரூபத்தையும் ஸ்வரூபானுரூபமான வ்ருத்தியையும் ப்ரகாசிப்பிக்கையாலே ஸ்வரூபானுபந்தியாகிறது. மற்றுப் பல்லாண்டென்கிறதென்னென்னில் அகவாயறியாதவனுக்குத்தெரியாமையாலேப் பலகாலஞ் சொல்லவேண்டியிருக்கும் ஸ்வத:ஸர்வஞ்ஞனய்ஸதிற்சூழல்புக்குத்திரிகிறவனுக்குஇருக்கால்ச் சொல்லவேண்டாவிப்புருஷார்த்திக்குப் பொருளென்னென்னில், அவனுடைய ஸர்வஞ்ஞத்வத்திற்குறையாலல்லால் ஒருக்கால்ச் சொன்னேனென்று இருக்கமாட்டாத தம்முடைய வாதராதிசயத்தாலும் பலகாலஞ்சொல்லுமத்தாலும் பர்யாப்தி பிறவாத விஷய வைலக்ஷண்யத்தாலு மரு

(அரு) என்று கைவாங்க வேண்டும் ப்ருஹ்மாநந்த விஷயத்திலேயிறே ஆனந்தவல்லி "ஸஹநாவவது" என்று தொடங்கிற்று.

"வைஹாஸிகவ்யாகரணம்கா வ்யவதீஹி" என்று வைகாயநஸூத்ரவெ

(பர)ஹோத்ரபதமென்றே, நித்யமாநுக்நிஹோத்ரங்களைச்சொல்லு மாப்போலே இதில் அப்யாஸமாத்ரத்தால் பின்னமாயும் மேல்ஸம்ஹிதாப்யாஸத்தால் அபின்னமாயிற்று.

(பல்லாயிரத்தாண்டென்றது) சதுர்முகமானத்தால்ப் பெருக்கின படி. அனேக ஸஹஸ்ரஸம்வத்ஸரங்களென்றபடி.

(கோ)வேணுமென்றதாகவுமாம்.

நமக்கென்ன தீங்கு வருகுறதாவென்று நீர்பயந்துமங்களாசாஸனம் பண்ணவேணுமோ, ராவணனுஜனைக்கண்டஞ்சினமஹாராஜருக்

(அ) ளிச்செய்கிறார்.

(பல்லாயிரத்தாண்டு) கீழ்பஹரவசத்திலே வர்ஷங்களுடைய அஸங்க்யாதத்வஞ் சொல்லி இருக்கிறது இதுக்கு உதயம் இல்லையே என்னில் அவச்சேதங்களுக்கு ஸங்க்யை இல்லாமையாலே காலாவச் சேதத்திற்குத்தாகைஇல்லை ஆகையாலே அருளிச்செய்கிறார் அவச்சேதங்களாவன, ஸௌர்ய பரிஸ்பந்தாதிகள், அவச்சேதங்களாவன, கூஷ்மாண்டவாதிகள், வர்ஷத்திற் கவச்சேதகர் தேவர்கள் அநுப்பற்றச்சொன்னார். கீழ்பல வர்ஷத்திற்கு அவச்சேதகர் ப்ருஹ்மாக்களுடைய அநுப்பற்ற வருளிச்செய்கிறார் பல்லாயிரத்தாண்டென்று, பலகோடி நூறுசிரமுமென்று ப்ருஹ்மாக்களுக்குத்தாகை யில்லாமையாலே யருளிச்செய்கிறார். காலக்ருத பரிணாமமில்லாத தேசத்திலுள்ளார்க்கும் ஸ்வஸத்தை உள்ளளவும் விஷயாந்தரவ்யாக்ஷேபாதிகளைப்பற்ற வந்த சங்கையும் மங்களாசாஸனமும் நித்யமாய்ச்செல்லாதென்றது. காலக்ருத பரிணாமமுள்ளதேசத்திலிருக்கிறவர்க்கு அதிசங்கையாலே வறப்பட்ட பய நிவ்ருத்திக்காக காலத்தைத்தப்பெருக்கி இத்தாலே தத்வமுள்ள தசையும் இப்படி மங்களாசாஸனம் பண்ணச்சொல்ல வேணுமோ, இப்படி மாறிமாறி பயத்தை விளைத்து காலத்தைப்பெருக்கி இதுவேயாத்ரையாய்ச் சொல்லப்புக்கவாறே அவிஹ்நரை பரிஹரிக்க வேணுமென்று பார்த்து புலிகடாந்த நியாயத்தாலே நீர் நமக்கஞ்சக்கடவீரே, மல்லர்க்கத்தை நிரஸித்த தோளிருக்கிறபடி பாரீரென்று தோள்வல்லமைக் காட்டினான்.

ராவணனுஜனைக் குறித்து மஹாராஜருக்குப் பிறந்த பயத்தைப்போக்குகைக்காக தன்மிடுக்கைக்காட்ட அவ்வியாயம் பரிக்

(அருவ) ஹ்ருதயமென்கிறதன்னுடைச் சோதியிலுள்ளாரும் கலங்குவார் கனைகடலாகையாலே காலம் கழியாய் காண்டார் இல்லையென்று பதுவே பணியாக்கொண்டவராயிருக்க இவருக்குகலக்கமும் தன்னுள்ளே மங்களாசாஸன ப்ரவ்ருத்தியும் உபபன்னமாம்.

அடியறிந்தார்தாம், 'ஸுவாஸோராயணாதஸ்' என்றும் இடம் கூடாடம் ஈநாஷஷுஜிநு, என்னிருக்கிறபடியுமாகவும் "வியபாஹ்ராநவாது"

(பர)முன்னிருந்த ப்ர்ஹ்மாக்களுடைய யாவன் மான்த்தாலும் வளரப் பெற்ற மங்களாசாஸனத்தை (பலகோடி நூறுயிரமென்று) பண்ணு றுர். தி்ரைகோடி பரிமிதலக்ஷணம்வத்ஸரங்கள் உன் செவ்வடியும் இதின் செவ்வியும் நித்யப்ரவ்ருத்தமான நிரதிசயளஜ்வல்யம் பெரும் படியான ரக்ஷையுண்டானதாக வேணுமென்னபடி. காலக்ருதபரிணமமில்லாததேதசத்தாரும் ஸ்வஸ்வரூபவிஷய வைலக்ஷண்யங்களடியாக இங்ஙனே மங்களாசாஸனம் பண்ணுவர்களாயிற்று. நித்யாபாயக்ரஸ்தமான இவ்விடத்தில் அவனைக்கண்டால் அவ்விரண்டி வைலக்ஷண்யமும் மிதில் மூட்டச் சொல்லவேணுமோ.

இங்ஙனே இவர் பயப்படக் கண்ட தூண்டவன் இரங்கி இதுவு மொருப்ரமமென்னுகத்து ஆழ்ளீர்.

நமக்கு நீரிப்படி பயப்படவேணுமோ, மல்லரைப் பொடியாக்கின நம்திண்ணிய தோள்களைப் பாரீரென்று காட்ட அதுவும் பயஹேது வாக மல்லாண்ட திண்டோள் மணிவண்ணு வென்று பயப்பட்டிலம் போதிக்கிறுர். ராவணுநுஜனைக்குறித்து மஹாராஜருக்குப் பிறந்த பயம் "விபீஷணோ நவா நுகூலு யிவ்யோ யெஷாகூஷோ?! கூஜூவெ்ருணேதா நுஹ்ருதிவுநுரிமணெஷுவ" என்றுதண்விரல்களை

(கோ)ரும் "விபீஷணோ நவாநு யகூநுலு யிவ்யோயெஷாகூஷோ? | கூஜூவெ்ருணேதா நுஹ்ருதிவுநுரிமணெஷுவ"என்று லங்கல்பழுண்

(அ)கைக் காரையாலே இவ்விஷயத்திலும் பலிக்குமென்றுபிதிக்கைக் காட்ட இவற்குஇதுதானேபயஹேதுவாய்த்து. மகாராஜர்பயத்தைத் தீர்த்தபடி யென்னென்றில் "விபீஷணோ நுரநவாநு யகூநுலு, கள்ளர் பள்ளிகள்வலியரென்று மாப்போலே ரக்ஷகருடைய அவஸ்தர பிறைதிருக்கிறபடி "யிவ்யோ யெஷ நுரநவோநு, லங்கையி லுள்ள ராக்ஷஸரன்றிக்கே பஞ்சாசத்கோடி விஸ்தீர்ணமான பூமியி லுள்ள ராக்ஷஸரெல்லாரும் திரண்டார்களாலும்." கூஜூவெ்ருணேதா நுஹ்ருதோ," என்று சத்ருவர்க்கமெல்லாரும் ஒருகாலத்திலே உண்டெதிரிகையாலும் இவற்றிணுடைய ரக்ஷகத்திற்கு அஸ்தரங்கள் வேணுமோ, கூஜூத்திரக்ராமிகளை நிரஸிக்கும் போல் அங்குள்யக்ரத்தாலே நிரஸிக்க வல்லோங்காணுமென்னருளிச்செய்தாய். தூரஸ்தமாய் கண்ணுக்கெட்டி பகூஷும் கரியாதே கிடக்கிற தென்னென்னில் அழிப்போமென்றிச்சை சில்லரைமை இச்சையுண்டாகில் அழிக்கை

(அரு)"கூஜூவெ்ருணேதா நுஹ்ருதோ" என்று அங்குள்யக்ரத்தைக் காட்டினு நே,ஸமயம் வந்தவாறே. கூஜதவெஹாஹாரகூஷோவெ்ரிஜ ஹவிவாஹவாஹி விவிய வாவிவ விவ்யயுஷ வஜேய வாஜாய விஜ்ரும்ஹித வெவ்ருஷ்ரவ ஹாவ" என்னக்கடவதிறே. இங்கும் இவர் அச்சங் கெடுக்கைக்காகதோள்களைக் காட்டி னர், அதுவேஇவருக்கு பயஹேதுவாயிற்று, "தனிமையும் பொரிதுகங்கா மனையுமுவ

(பர) காட்டத் தீர்ந்தாலும் இவருக்குத் தீராதிறே. ப்ரயொஜகாக்தரருடைய ப்ரேம மவ்வளவே, அகய ப்ரயோஜனருடைய ப்ரேமத்திற்கு இதுவே யாயிற்றுப்பணி. அன்றிக்கே அது அவ்விபீஷணுழ்வான் பாக்யத்தாலே மஹாராஜர் நெஞ்சிலே பட்டிபயநிவ்ருத்திக் குடலாயிற்று. இது நம்முடைய பாக்கியத்தாலே இவருக்குடைய தொறதுவாயிற்று. அங்யதா காமும் அடியோமோடு மென்று மங்களத்தை ஆசாஸிக்கும்படி இவருக்கு மேல்பாட்டு உதியாத படி வருமே.

(மல்லாண்ட)மல்லவர்கத்தை ஸ்வாதீனமாக்கிக் கொண்ட திண்ணிய தோள்களையுடைய (மணிவண்ணு) நீலமணிபோன்ற நிரமுடையவனே, இன்னிரங்கொண்டு அதிஸு குமாரமான வடிவை யானைப்

(கோ)டாகில் ஸர்வ விரோதி நிரஸனம்பண்ணுவோமென்றுபதேசித்து மஹாராஜருடையபயத்தைப்போக்கவில்லையோ, புலிகிடக்கதூருக்குக் காவல்தேடுமாப்போலே நீரஞ்சி ஸாதநாநுஷ்டாநம்பண்ணுகையுமோ, மல்லவர்க்கத்தை நிரஸித்த.தோள்களைக்காணீர் காதில்தோடுவாங்கி இருந்தாலும் தோடிட்டகாதென்று அறியுமாப்போலேயறியக் கூடாதோவென்று திருத்தோள்களைசாண்யன்காட்டஅதுவுமிவருக்குபுத்திரனுடைய சளர்யத்தைக்கண்டு மாதாயுத்தத்தில் புகுந்து என்னதீங்கு வருகுறதோவென்று பயப்படுமாப்போலே பயஹேதுவாய் அஞ்சிமங்களாசாஸனம் பண்ணுகிறார்.

(மல்லாண்ட திண்டோள்) (மல்) மல்லவர்கத்தை (ஆண்ட) ஸ்வாதீநமாகப்பண்ணின (திண்) த்ருடமான (தோள்)தோளையுடையவனென மல்லென்கிறதற்கு மிடுக்கென்றர்த்தமாம்.மிடுக்கை ஆண்டடிமையாக

(அ) அறிமையில்லை. அதுக்கடி என்னென்னில், உரிமோடே தலைசாய்க்குமாகில் இழக்கிறதென்றென்று மிரக்கத்தாலே. இவ்வார்த்தை ராமபாக்யத்தாலே மஹாராஜர்நெஞ்சில்ப்பட்டிபயநிவ்ருத்திக்குடலாய்த்து. இவருக்கதுதானே பயஹேதுவாய்த்து.

(மல்லாண்ட திண்டோள்) மல்லவர்கத்தைஸ்வாதீநமாகப்பண்ணின திண்ணியதோள். பிற்பாடரானகம்ஸாதிகளை அநாயாஸேகொல்லுகையாலேதிண்ணிய தோளென்கிறது, மல்லென்று மிடுக்காய் அத்தையடிமைகொண்ட திண்ணியதோளென்கிறதாகவுமாம். (மல்லாண்ட) இம்மிடுக்கு இவருக்குபயஹேதுவாவானேனென்றில்சூரணை புத்திரனைக் கண்டாற்ப்பெத்ததாய் இவன் மதியாதேயுத்தத்திலேபுக்குயென்ன

(அரு)த்திலேயுடன்திரிகிலே யென்றென்னுகிறவென்னுடையாவிவேமால், "என்கிறபடியேதன் வீரப்பாட்டாலே தன்னைப்பேணுதே அஸுரவர்க்கத்தில்பாயும் ஆச்ருத பக்ஷபாதத்தாலும் தன்விரோதிவர்க்கத்வேஷத்தாலு மென்று பயப்படக்கடவதிறே.

(பர)பொருதஇவ்வாதிகள் முன்னேயும்முறட்டலைகளர்கள்லஞ்சரிக்கிற ஆகாசத்திலும் செல்லுவதே, மதுரையில் பெண்கள் ப்ரேமத்தனவிலும் கில்லாது காணுமிவர்ப்ரேமம். அவர்களும் "கூயளவெநாநூவீஹிதலூகூரோரு தநூஹுரிஃ | கூவஜுகூரிநாஹொமு ஸுரீரோயஜஹாவூரஃ" என்று வயரெதியப் பெற்றூரத்தனே போக்கி இவைப்போலே அத்தோடு கூடின மங்களா சாஸனம் பண்ணின வர்கன்றே. அது அவர்களுக்கு ப்ரத்யக்ஷ யுத்தத்திலே யாயிற்று, இது இவருக்கு ஆசங்கித பயநிமித்தக மாயிற்று. "நஹஶம்பூஜித்யூஹூஃ" என்று அவர்களுடைய ப்ரேமத்தைக் கணிசித்து லகுகரித்தானிறே பரமர்ஷியும்.

'ஆம், ஆழ்வீர், நம்மிடுக்கைக் காட்டிஞனும் நீரிங்ஙனே அஞ்சு

(கோ)க்கொண்ட தோளையுடையவரென்னவுமாம்.

(மணிவண்ணனே) நீலமணிபோலேயிருக்கிற நீலவர்ணத்தையுடையவனே அதிரமணீயமாய் அத்யளஜ்வல்யமாய் அதிலாலபமாயிருந்துள்ள வடிவைக்கொண்டு முராட்டலைகளோடே செல்வதே என்று "கூயளவெநாநூவீஹிதலூகூரோரு தநூஹுரிஃ | கூவஜுகூரிநாஹொமு ஸுரீரோயம் ஶஹாவூரஃ" 'நஹஶம்பூஜித்யூஹூஃ' என்று ஸ்ரீமதுரையில் பெண்கள் ளைகுமார்யத்தைக்கண்டி கலங்கிப்போலே தேவதைகளுடைய சரண்யோத்திமாத்திரத்திலே அலாபரிஷத்திலே புகுமென்று இவரும் பயப்படுகிறார்.

(அ) வருகுறதேதாவென்றுபயப்படுமாப்போலேபயப்படுகையுக்தம். மல்லரை அழியச்செய்தேதாளென்று இவர் அறிந்தபடி யென்னென்னில் காதில் தோடுவாங்கினலும் தோடிட்டகாதென்னறியுமாப்போலே.

(மணிவண்ணனே) நீலரத்தினம்போலேயிருக்கிற திருமேனியையுடையவனே. அதிரமணீயமாய் அத்யுஜ்வலமாய் அதிலாகுமாரமாய் அதிலாலபமாயிருந்துள்ளவடிவைக்கொண்டு முராட்டலைகளுடைய ஸகாசத்திலே செல்லுவதே "கூயளவெநாநூவீஹிதலூகூரோரு தநூஹுரிஃ | கூவஜுகூரிநாஹொமுஸுரீரோயம் ஶஹாவூரஃ" என்று வெண்ணெய்யை அழுதுசெய்து வளர்த்த பிள்ளையை முடிட்டு வடிவையுடைய மல்லரோடொக்கப்போரவிடுவதே, "நஹஶம்பூஜித்யூஹூஃ" என்று கூப்பிட்டார்களிறே. ஸ்ரீமதுரையில் பெண்கள் ளைகுமார்யம் இவ்வழகாலே பயஹேதுவாகிறது. ளைலப்யம் பயஹேது

(அரு) இவன் படியறிந்தார்களுக்கு.

பெருமான் அங்குள்யக்ரத்தைக் கண்டு மஹாராஜர் அச்சம் தீர்ந்திலராகில் இவனே அங்கீகரிக்க விசையாராயிற்று. அங்ஙனமாகாதே, பயங்கெட்டது ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான் பாக்யமென்று சிவர் அருளிச்செய்வர் 'நத்யுஜ்ஜயம்' என்ன ஸங்கல்பம்

(பர)வதே, யென்ன, அது தானென்செய்வேன், ஒன்செவ்வடி என்கிறார். என்ப்ரக்ருதியைத் தகைத்தால் உன்வடிவில் வைலக்ஷண்யத்தைத் தகையவில்லையே, நீயு முன்னைப்பரிய வேண்டிம்படி யன்றே வுன்வடி விருப்பது. ஆகையால் உன்னில் அவ்வடியு மிதனுடைய செவ்வியும் நித்யப்ரவ்ருத்தமான நிரதிசயௌஜ்வல்ய முடையதாகும்படியான ரக்ஷ்யுண்டானதாக வேணுமென்று தாம் உன் செவ்வடி செவ்வி திருக்காப்பென்கிறார். ஆகிலித்த க்ருபாபதப்ரயோகத்திற்கு மேறது

(கோ) ஆச்ருதருக்குத் தஞ்சமான ஸௌல்லப்யத்தையும் மிடுக்கையுங் கண்ட நீர் அஞ்சக்கடவீரோவென்ன அருளிச் செய்கிறார்.

(உன் செவ்வடி) இந்த வச்சமென்னல் வருமேதா, நீதானுமுன்னைக் கண்ணுடிப் புறத்திலே கண்டால் கலங்கிப்பரிய வேண்டும்படியானவுன்வடிவைக்கண்டால் அஞ்ஞனவெனக்குக் கலங்கக் கேட்கவேணுமோவென்றபடி.

(செவ்வடி) குடிலஹ்ருதயருக்கும் செய்யருஜுவானபடி. சிவந்தவடியென்றதாகவுமாம். சேஷபூதன் சேஷிவடிவைக் கண்டால் திருவடிகளென்றேவ்யவஹரிப்பது.

(செவ்வி) அறும்பினையலறை, என்று மாப்போலே நித்யயௌவ

(அ) துவாவானே என்னில் அஸுரநிரஸநார்தமாகதேவதைகள் சரணாகதிபண்ணினமாத்ரத்திலே ஸுலபனாய் அஸுரர்கள் ஆஸ்யத்திலே புகுமென்று அத்தாலேபயப்படுகிறார்.

ஆச்ருதருக்குத் தஞ்சமான ஸௌல்லப்யத்தையும் மிடுக்கையும் கண்டால், நீரிங்ஙனேயஞ்சக்கடவீரோவென்ன.

(உன்செவ்வடி) அதென்னில்வருகுறதன்று உன்வடிவின் வைலக்ஷண்யத்தால் வருகுறது. நீதான்கண்ணாடிப்புறத்திலேகண்டால் ஸ்வ: தஸ்ஸர்வஞ்ஞனை நீயுங்கலங்கிப்பரியவேண்டும்படியன்றே உன்வடிவு இருப்பது. (செவ்வடி) செவ்வியவடிவுனன்றுதல் சிவந்தவடியென்றுதல் குடிலஹ்ருதயனுக்கும் செவ்விதாகையும் திருமேனிக்குபயோகமான திருவடிகளாகையும் இரண்டு மிவருக்கு பயஸ்தானமாதலிறே. சேஷிபூதன் சேஷிவடிவைக்கண்டால் திருவடிகள் என்றேவ்யவஹரிப்பது. ஆச்ரயணவேஷயோக்யமங்களாசாஸநவேஷயோக்யவாசியுமாய் ஆச்ரிதர்இழித்ததுணை திருவடிகளிறே. (செவ்வி) அறும்பினையலறை என்னுமாப்போலேநித்யயௌவநமாயிருக்கை.

(அரு)நிறைவோப்பெற்றது பெருமாள் பாக்கியமே என்று சிலர் அருளிச்செய்வர்.

மல்லயுத்தத்தைக் காணுநின்ற மதுரையில் பெண்பிள்ளைகள்'ஸாநுகூலாஸ்ரீயபதி'' என்று வயிறுபிடித்த தத்தணைபோக்கி இவரைப்போலே மங்களாசாஸநம் பண்ணினரில்லையாகையாலே'' நஸதி யாஸ்ரீ: நாராயண:'' என்று புராண

(பர) விதென்னில் இது திருமந்திரத்தை அனுஸரித்ததாகையாலே அபிஸந்தியுடையார்தாங்களே யதை காட்டிக்கொள்ளக் கடவர்களென்றும் இதில்லாற்கு இதிலக்வயம் "எல்லோரும் வீடு பெற்றால், என்கிற வகையால் புஷ்கல மாகைக்குமான திருவுள்ளமென்றறியக்கடவது.

மல்லாண்டதிண்டோள் மணிவண்ணா பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டு பலகோடி நூறாயிரம் உன் செவ்வடி செவ்வி திருக்காப்பு என்றக்வயம். ‖ க ‖

(கோ)மாயிருக்கை.

(திருக்காப்பு) குறையற்றரக்ஷை, உண்டான அமங்களம்போகைக்கும் இல்லாத மங்களமுண்டாகைக்கும் பண்ணின ரக்ஷை. க்ருயாபதமின்னிக்கேயிருக்கிறதுவும் ஈச்வரனுடையவும் தம்முடையவும் உத்கர்ஷாபகர்ஷங்களுக்கு அவதியில்லாமையாலே வாசாசொல்ல முடியாதென்று தோற்றுகைக்காகவும் மங்களாசாஸநம்பண்ணுகுறவர்களுக்குக்கைவாங்கியிருக்க வொண்ணாதபடி பர்யாப்தி தோற்றுகைக்காகவுமத்தனை. அன்றிக்கே வசகஸாமர்த்யத்தாலேயன்று எல்லாப்பாட்டுக்குமிதுதான் முகவுரைபோலேயிருக்கிற தென்னவுங்கடவது.

மல்லாண்டதிண்டோள்மணிவண்ணா பல்லாண்டு பல்லாண்டுபல்லாயிரத்தாண்டு பலகோடி நூறாயிரம் உன்செவ்வடி செவ்வி திருக்காப்பு என்னக்வயம். ‖ க ‖

(அ) (திருக்காப்பு)குரைவற்றரக்ஷை, அமங்களங்களைப்போக்குகைக்குமில்லாத மங்களங்களுண்டாகைக்கும் பண்ணினரக்ஷைனன்கை, ஒருக்ருயையன்றிக்கே குறைத்திருப்பானென்றில்தாழ்த்தாரைக்குறித்துரக்ஷையுண்டாகக்கடவதும், ஸமரைக்குறித்தும்அபிசின்னமானஉத்கர்ஷமுடையாரைக் குறித்தும் ரக்ஷையுண்டாகவேணுமென்றுஞ் சொல்லக்கடவது. தமக்குமீச்வரனுக்குமுண்டானிரவதிகமான உத்கர்ஷாபகர்ஷித்தாலே பாத்திரமில்லாமையாலே குறைந்துகிடக்கிறது. வேதாந்தத்தாலேகாட்டையடைய வென்னிருந்திறவிவர்ஸஹஸ்ரத்திலிழுக்கவிபாடமாட்டாமையில்லையிறே. இன்னமும் மிவ்விஷயத்திலேமங்களாசாஸநம் பண்ணவிழுந்தார்க்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணினேனென்றுகைவாங்கவொண்ணாதவ பர்யாப்திக்கிஸ்வதகமாகக்கிடக்கிறதுஎல்லாப்பாட்டுக்கும் இதுமுகைவுரைபோலேயிருக்கிற தென்னக்கடவது.

மல்லாண்ட திண்டோள்மணிவண்ணா. பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டு பலகோடி நூறாயிரமும் உன் செவ்வடி செவ்வி திருக்காப்பு என்னக்வயம் ‖க‖.

(அரு) ங்களில்ச்சொல்லிற்று. அஸ்வாஸ்யத்தோற்றசான்றோர்கள்சொல்லுவார்த்தை:ஐதுதாஹுரார்யா" என்று. ‖ க ‖

(சுரு) திருப்பல்லாண்டு வ்யாக்கியானம்.

(ழு) அடியோமோடும் நின்னோடும் பிரிவின்றியாயிரம் பல்லாண்டு,
வடிவாய் நின் வலமார்பினில் வாழ்கின்றமங்கையும் பல்லாண்டு,
வடிவார்சோதிவலத்துறையும் சுடராழியும் பல்லாண்டு,
படைபோர்புக்கு முழங்கு மப்பாஞ்சசன்னியமும் பல்லாண்டே.

(ஸ்ரீ) (அடியோமோடு மித்தியாதி) (அடியோமோடும்) சரஸ பூஜைதரல் மாபிர் (நின்னோடும்) ஸ்வாமிநாபவதாச் (பிரிவின்றி) விச்சேதமந்த ரேண, அத்ரஷ்டியர்தேத் ருதீயா, அஸ்மாகம் தவசஅவிரஹி தா ரமித்யர்தः. (பல், ஆயிரம், ஆண்டு) அநேக ஸஹஸ்ரவத்ஸரான், திருக்காப்பிதி பூர்வெணைக்வயः ஆவயோ ரவியோகஸ்ய ரக்ஷதியா வத், அவிரஹிததாஸத்வஸ்வாமித்வயோः ரக்ஷதிபாவः

(வடிவாய்) ரூபவத்யாः (நின்) த்வதீயே, (வலமார்பினில்) தக்ஷி ணோரஸ்தலே(வாழ்கின்ற) ஸாகத்தம் வஸத்யாः (மங்கையும்) அகுமா ரயுவத்யா லக்ஷம்யாச்ச,(பல்லாண்டு திருக்காப்பு) அநேக ஸம்வத்ஸ ரான்ரக்ஷதா.

(வடிவார் சோதிவலத்துறையும்) திவ்யவிக்ரஹ வ்யாப்தேந ஜலः, தக்ஷிண ஹஸ்தேதவஸ்தः, (சுடர்) ஜாஜ்வல்யமாநஸ்ய. (ஆழியும்) ஸுதர்சனஸ்யச, (பல்லாண்டு திருக்காப்பு) பூர்வத்,

(படைபோர்) ஸேநயா ஆயுதைः சஸங்குலே யுத்தே (புக்கு) ப்ர விச்ய, (முழங்கும்) த்வநதः, (அப்பாஞ்ச சன்னியமும்) தஸ்யஸ்ரீபாஞ்ச ஜன்யஸ்யச, (பல்லாண்டு திருக்காப்பு) பூர்வவத், அஸ்த்விதிசேஷः) பூர்வகாதாவத் ||2||

பர) (அடியோமோடு மித்யாதி) பிரிவின்றி அடியோமோடு மென்றபடி. ஆயிரமென்றது, பலகோடி நூறாயிரமென்னபடி, பல்லாண்டென்ற தற்குமேல் திருக்காப்பென்பது அர்த்தமாயிருக்கும். அபிலக்ஷி

(கோ) கிழ்விக்ரக யோகத்தையும் குணயோகத்தையும் பற்ற மங்களா சாஸநம் பண்ணினார் இரண்டாம்பாட்டால் உபயவிபூதி யோகத்தை யும் பற்ற மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறார்.

(அ) கிழ்விக்கிரக யோகத்தையும் குணயோகத்தையும் குறித்து மங்களாசாஸநம் பண்ணினார், இதில் உபயவிபூதி யோகத்தைக் குறி த்து மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறார்.

(அரு) அவன் தான் "ஆதாநீக்வாமிகவ ஜேஷம்" என்கிறபடியே. அவனிவர் களுக்குத்தன்னை சரீரமாக நினைத்திருக்கும் "வாவாவாணி ஸவ-ோனி ஷு தாநி ஸவாணீத்யர்ः" என்ற சாஸ்திரங்கொண்டு. அவன் சுவடறிந்தார்தங்களை சரீரமாக நினைத்திருப்பார்கள். அன்றிக்கே ஆத்மாவென்று சரீரத்துக்குப் பேராகக் கொண்டு சொன்னதாகவுமாம்.

(பர) யுடையாற்கு இதற்கு மேலேக்னியாபதாத்யாஹாரமும் ஸித்த மென்றுஇதில்தி ருவுள்ளம் பகவத்ஸம்ருத்யைகப் பிரயோஜனராஞற்கு அடியோமோடி மென்றதோ டொத்குமோவென்னில் அடியோமோடு மென்றதற்கு அடிபோன்ற எம்மோடுமென்னலாம், அடி என்று திருவடியைச்சொல்லிற்றென்று மேனியையுங்காட்டுமே, அத்திரு மேனிபோன்ற எங்களோடு மென்றபடி. ‘‘தழாய் முடியாவிடம் பாய் விலியின்னி காமடியோ’’ என்னக்கடவதிறே. உனக்கு திரு மேனியாகவிறே காங்களடிமைப்பட்டது. சரீரியைகப் பிரயோஜன மிறேசரீரம், சரீரம்பாங்கில்லையாகில் சரீரிக்கதிசயாதாயகமாக மாட் டாதே. அறிவில்லாவுடம்பின் மாங்கல்யம்போலே அறிவுள்ள உடம் பின்மாங்கல்யமுமதுடையவனுதேயாகையாலே இவ்வடிவின்னபலமா ஸ்வமாங்கல்யாசாஸ்தரமும் ஸ்வஸ்வாமி மாங்கல்யாசாஸனமானது கொண்டிது அநந்யப் பிரயோஜனத்வயாதார்த்யஞ்ஞாகாகார்யமுமா மத்தனை போக்கி விருத்தமன்று. ‘‘கூத வுவுாஹாவெகூா

(கோ)(அடியோமோடு மித்யாதி) ஓரு ஸாத்யத்திற்கு ஸாதகாணுஷ்டா னம் பண்ணுகுறவர்கள் அதற்கங்கமாக ‘‘கூயாாாஸாவெது,, என் ணுயுஸ்ஸை ப்ரார்த்திக்கிறுப்போலே ஸ்வஸம்ருத்தி நிரபேக்ஷரான இவர் பகவான் மங்களாசாஸநாங்கமாக அடியோமோடும் என்று தம்முடையநித்யயோகத்தை ப்ரார்த்திக்கை உபபன்னமாகையாலும் மதாத்தாஸ்தர்போலே யன்றிக்கே ஆத்மஸ்வரூபம் தெளிந்தவராகை யாலும் தான்மாத்திரம் மங்களாசாஸநம் பண்ணுகையில் த்ருப்தி யில்லாமையாலும் அடியேணேமும் என்றேகவசநமாக அருளிச்

(அ)(அடியோமோடேங்ஙின்ரேடும் பிரிவின்றி யாயிரம் பல்லாண்டு) தம்மைப் போலே மங்களாசாஸநம் பண்ணுகுறவர் தம்முடைய நித்யதை யை ப்ரார்த்திப்பானே என்னில், ஓருஸாத்யத்தைக் குறித்து ஸாத காணுஷ்டானம் பண்ணுகுறவர்கள் ‘கூயாாஸாவெது’ என்று ஆயுஸ் ஸைத்ததங்கமாக ப்ரார்த்தியாதின்ரூர்களிறே அதுபோலே மங்களா சாஸநத்திற்கு காம்வேணுமென்று தம்மையுங் கூட்டிக்கொள்குறூர் அத்தலைக்கிப் பரிஹரிக்கித்தா மல்ல தில்லாமையாலேத்தாமில்லா தபோது அத்தலைக்கபாயம்ஸித்த மென்னிருக்கிறுளிறே. ஆனால் என்றேனு மென்றுதே அடியோமோடுமென்பானே என்னில் தேஹா த்மாபிமானி தேஹாத்திலே ஆத்மபுத்தி பண்ணும் மாயாவாதீ

(அரு) ஸ்ரீ வத்ஸமும் பெரியபிராட்டியாரும் திருமார்பிலாயிற்றிருப்பது. வலமென்று, வல்லமையாய், நித்யவாஸம் பண்ணுமவளையும் ‘‘அகலகில்லேன்,, என்று பிரிசேற்றவல்ல தென்னுமாம்.

(பர)வி வ்ரூஷிஷாஹாவவஸாயிநீ'' என்ற ஸ்ரீ ஸூக்தியை இங்கே அநு ஸந்தித்துக்கொள்வது. செய்யவள் தன்னையும் கூட்டிக்கொண்டது கொண்டு அடியோமென்று பஹுவசநத்வம். முற்படதிருவடிகளுக்கே இவ்வாத்மாக்கள் அடிமைப்படுமதுஸ்வதஸ் ப்ராப்தம். அடியோமுக்கே திருவாவது, த்வங்மங்களாசாஸநைகதாத்வம். காப்பாவது, த்வதிதரவிஷயவைமுக்யம். இதுவேயாயிற்று அடியோமுக்கு மங்களமும், ஆசாஸ்யமும், சரீரதயாவிச்லேஷமாத்மாகளுக்கு அத்தரங்க நிரூபகமாகையாலே அத்தையே அவனுக்குத மக்கு மறிவிக்கவேண்டியே எங்களோடு மென்றுதே அடிமோமோடுமென்றது. அப்ராப்தமமதாகாரமான அஹங்தை கழிந்தால் ஆத்மாவுக்கு நிலையான பேரு அடியானென்பதிறே. ஸ்வமாத்ரகர்த்ருக மங்களாசாஸன பூமாவால் அத்ருப்தராய் அநேகரை கூட்டிக்கொண்டு ஆசாஸித்து அடிமைபுகுவோமன்ற த்யவஸித்த வாராகையாலும் அடியோமோடுமென்கிறார். '' காலுன்னையன்னை

(கோ)செய்யாதே ஸ்வாபிப்ராயத்தாலே தாஸ்யத்தினியாத வெல்லாரையும்கூடக்கூட்டிக்கொண்டு அடியோமோடு மென்கிறார். அடியோமோடும் நின்றேனும்.

(பிரவின்னி) விச்லேஷ மன்னிக்கே இஸ்லம்பந்தம் (ஆயிரம்பல்லாண்டு) காலதத்வமுள்ளதனையும் நித்யமாகச் செல்லவேணு மென்னபடி.

''ஸ்ரூஷயா ஸேவோ ஸேவகஸ்ரூதி'' ''கூஷ்ரூஷயாஹி தஸ்ரூ

(அ) அஹங்காரத்திலே ஆத்மபுத்தி பண்ணுகையாலுண்டான, அநாதி ப்ரகிருதிஸம்பர்கமான ஸ்வயம் ப்ரகாசம் ஸ்வதந்த்ர மென்றிருக்கும், அந்நாள கலங்கினவர் அன்றிறே இவர். முறையறியுமவராகையாலே அடியோமோடு மென்கிறார்.

கர்மோபாதிகமாக வந்தவஸ்துவை எல்லாம் மறந்தாலும் மறையாத ஸ்வபாவர், மமதாஸ்பதமென்னிருந்த மவரிறே. அடியோமென்கிற பஹுவசநத்திற்குக் கருத்தென்னெண்ணில் தாந்தனியராய் நின்று மங்களாசாஸநம் பண்ணுமத்தால் பர்யாப்தி பிறவாமையாலும் ஸ்வாத்மாக்களுக்கும் சேஷித்வம் மங்களாவஹமாகையாலே இப்ரதிபத்தி அவர்களுக்கன்றிக்கே இருக்கச்செய்தேயும் ஸ்வாபிப்ராயத்தாலே அருளிச்செய்கிறார்.

(நின்றேனும்) வ்யாவ்ருத்தமான சேஷித்வம் மங்களா வஹமா

அரு) ஆழியும் என்ன உம்மையால் சத்ருவிதராணவ்யாப்ருதங்களான ஸத்தாதி மைற்றையாழ்வார்களைச் சொல்லித் தென்பாருமுண்டு. லங்கல்பமேயிறே திருவாழி

(பர)யிலேன் கண்டாய் காரணனே, நீ என்னையன்னியிலே' என்றலான வாவு எல்லாருக்குமாகையால் அடியோமோடும் நின்னேடும் பிறிவின்றி யென்னது. ஸம்பந்திகள் போலே ஸம்பந்தமும் நித்யமிறே என்று பிறிவின்றியாயிறமென்றதால்ச் சொல்லித்தாயிற்று (ஆயிரம்) அகத்த காலமும் (பல்லாண்டு) இத்தபதம் காய்யநிரபேக்ஷ மங்களாசாஸந ரூபம். இதுக்கது பதார்த்தமுமல்ல வாக்யார்த்தமுமல்லவிறே. இதுக்ரியா பதமுமல்ல. அப்போது முதல்பாட்டிலும் க்ரியாபதாத்யா ஹாரம் வேண்டாவாம் அதசப்தம்போலே இதுவே மங்களார்த்தக மென்னது வொண்ணாது. இதில் அது ஒன்றுமில்லையிறே, "ஓகார ஶ்ரீயஃபதி ஶ்ரு தாவெதள ப்ரஹ்மணஂ வாரா; கணோ ஹிகுவா விநியூத தள மிதந ஶாம்ஹவிகா வாஹன்" என்றபடியும் இதில்காணும்: ப்ர மாணமின்றிக்கேயிருக்க அங்ஙனே கல்பிக்கவுமொண்ணாதே, ஆகை யால் மங்களாசாஸநார்த்தக பதத்வவாதியே பல்பதம். ஆண்டு பதம், ஸம்வத்ஸரவாசியே. ஆனதுக்குமேலே பலவகைப்பட்ட

(கோ)ஜாயஸ்வாஜநகாத்விஜ,,"சுவாம்ஹாஹ்யாவஂபஹாவரி,, இத்யாதிகளிற்படியே ஸகலமங்களாவஹையான பெரிய பிராட்டியா ரொடு பிறிவற்றமைக்கு அமங்கள ழுண்டோவென்ன தேவரீரும் பெரிய பிராட்டியாருமான சேர்த்தி நித்யமாகச் செல்லவேணுமென்று மங்களாசாஸநம் பண்ணுகுறார்

(வடிவாயித்யாதி) (வடிவாய்) அழகாய், பெருமாள் திருமேனிக் கும் புகலையுண்டாக்குமவளாய் என்றபடி. (நின்வலமார்பினில்) ஸர்

(அ) கையாலே ஸர்வருக்தும்கூடப் பரிக்தாலும் போராதபடியாயிறே யிருப்பது.

இத்தால் நித்யாத்ம ஸ்வரூபத்தைப்பற்றி மங்களாசாஸநம் பண் ணுகுறார்.

(பிரிவின்னி) இரண்டுதலையும் நித்யமான வுபாதி ஸம்பக்தமும் நித்யமாயிறே யிருப்பது, அதுவும் தம்முடைய மங்களாசாஸநத்தா லே உண்டாகுவதாக நினைத்திருக்கிறார்.

(ஆயிரம் பல்லாண்டு) காலதத்வமுள்ள தனையும் இஸ்ஸம்மந்தம் நித்யமாகச் செல்லவேணுமென்கிறார் (வடிவாயித்யாதி,) உண்டான அமங்களம் போகைக்கும் இல்லாத மங்களம் உண்டாகைக்குத் தன் கடாக்ஷமே அமைந்து இருக்கிறவிவள் அகலகில் லேணிறையுமென்று மங்களாசாஸநம் பண்ணுகுறார்.

(அரு)"தாஹரு)ாதிஹரு ஹரிமணஸ்வ" இதிறஸங்கல்பத்தில் காற்காழ்த்து, இருக்குமளவே வினம்பமென்றுரிறே. ஸங்கல்பத்துக்கர்யதா பாவமுண்டோ,

(பர)வாண்டிகளைச்சொல்லுகிறதாமிங்கு. தத்தண்மானங்களால்ஆண்டு கழும் பலவகைப்படலாமே, ஆக இங்கிப்படியே வாக்யார்த்தம். ஆயிரமென்னது, ஆநத்யவாசியாய் தத்தர்மிகாலமாய் (ஆயிரம்) அந்தகாலமும், அந்த நீ அடியோமோடு பிரிவில்லாதவணையும். அடியோமுமுன்னேடு பிரிவில்லோமாயும் உன் செவ்வடியும் திருவுடையதுங் காப்புடையதுமாக வேணுமென்று, இப்படி க்ருயாபதாத்யாஹாரஸஹிதம்பூர்வார்த்தம், (பல்லாண்டு) பலவகைப்பட்ட ஆண்டுகளானதிறே. இப்படி பலவகைப்பட்ட ஆண்டுகளான அகண்டகாலமெல்லாம் பூர்வவாக்யாநுஷங்கத்தால் வாக்யார்த்தமும் மங்களாசாஸகமும் எங்களுக்கு உன்னாலும் எங்களாலும் உன்னேடு அவிச்சின்ன மங்களாசாஸநாதிகாரியே பிரிவில்லாமையும்.

ஆனுஷங்கிகமாக ஆசாஸ்யமாகிறது, ஸ்வபரஸ்வரூபங்கள் கித்யங்களாகத்தெரிந்த விவருக்கு பயஸ்தாகங்களாயாசாஸ்யங்களென்று. இங்கு உக்தவித ஸம்ருத்தியெல்லாம் பகவத்ஸம்ருத்தியே யா

(கோ) வோத்தமமான தேவரீர் திருமார் வலப்புரத்தில்.(வாழ்கின்ற) போக்யருசியாலே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற (மங்கையும்)லக்ஷ்மீயும் யாதிகுணை பேதையான பெரிய பிராட்டியாரும் (பல்லாண்டு) நித்யமாக திருமார்பிலே செல்லவேணுமென்னபடி.

இச்சேர்த்திக் கொருதீங்கு வராதபடி கல்மதிளிட்டாப்போலேயிருக்கிற ஆழ்வார்களைக் காணீரென்ன, அவர்களோட்டைச்சேர்த்திக்கும் மங்களாசாஸகம் பண்ணுகிறார்.

(அ) (வடிவாய்)வடிவென்று நிறமென்றும் இவளோட்டைதாயாலே திருமேனிக்குண்டான புகரைச் சொல்லுகிறது "வைபவம்யம் மித்ரவிந்தாயாஸ்ச ஸுதாயாஸ்ச" என்று ஸ்ரீகோகுலாஜன் திருமகளே எனக்கென்று இட்டுப்பிறந்த தத்வத்தோடே எதிரிட்டி வெல்லநிலைக்கிலையோ வென்ஞெனி றேமாரீசன், "ஸ ஹயாரி ரிவ ரெவங்கபூர்வ" தென்" னென்னக்கடவதிறே, ஆஞெவிவ்வளவாலே அவனுக்கு முக்கால் ஷமுண்டாகில் அவனுடைய சேஷித்வம் குலையாதோவென்னில் மாணிக்கம் ஓளியாலே பெருவிலையாஞல் மாணிக்கத்திறமை யழிய தாக்யம் அழியுமோ, பூமணத்தாலே பெருவிலையாஞல் பூவுக்குப்ர தான்ய மழியுமோ, (வடிவாய்) ஸ்ரீகௌஸ்துபாதிகளைப்போலே அநுப நன பூதையாய் அத்தால் வந்த வழகைச் சொல்லவும்.

(நின்வலமார்பினில்) லக்ஷ்மீகரனான உன்னுடைய வலமார்பினில் லக்ஷ்மியுள்ளபடியாய் யோகிக்கிறது மாணிக்க வடிவிருப்பது,

---

(அரு) இத்திருவாழியாழ்வான் ப்ரவ்ருத்திக்குப்பதிலோகம் இல்லையாயிற்று "ஸ ஸர்வலோக ஹிதே" என்னக்கடவதிறே,

(பர)கையால் ஸ்வஸம்ருத்தி தனியேழுன்றருய் அதை ஆசாஸித்தது மாகாதிங்கு. அதஃஸர்வவிதமாக பக்வத்ஸம்ருத்தியே இங்காசாஸிக்கப்படுகிறது.

(வடிவாயித்யாதி) கல்யாணாகாமவிகலநிதியான திருமங்கை கம்மார்பிலிருக்க அபூர்வமாக உம்மாலாசாஸ்ய மங்களமுண்டோ, ஆழ்வீர், இங்ஙனே ஏன்பயப்படுகிறீரென்ன, உன்னிலிவளும் திருக்காப்புடையவளாய் அவளோட்டைச் சேர்த்தியுமுனக்கு நித்யமாய்ச் செல்லவேணுமென்கிறார்.

(வடிவாய்) "வூரகலம்வூரதஞ்ரு ஏம்" என்று, அருளிச்செய்து இருக்கிறபடியே உன்னுடைய இதமித்தந்தவணிபவரூப யாவத்ஸாராம்சமுமாய் (நின்) "கூஃரீஃ ஸ்ரியஃ" "தவவூரூகூ" என்னப்பட்ட உன்னுடைய, மஹாபுருஷனுக்கு ஸ்ரீகர லக்ஷணமிருப்பது; வலத்திலே யாகையால் இருவரிச்சையாலும் இவளுக்கிருப்பு வலமார்பிலாயிற்று. (வாழ்கின்ன) உன் ஈச்வரத்வத்தையும் நிர்வஹித்துக்கொண்டு உன்னை ஆனந்திப்பித்துத்தானு நந்திப்பானான,

---

(கோ)(வடிவாரித்யாதி) (வடிவு) திருமேனியிலே, (ஆர்)பூர்ணமான, வ்யாப்தமான (சோதி) தேஜஸ்ஸையுடைய, காளமேக நிபமான திருமேனி ஸ்வதேஜஸா வ்யாப்தமாம்படி யிருக்கிற (வலத்து) தக்ஷிண பாகத்திலே யிராணிர்கிற (சுடர்) பரருக்கு அகபிபவ நீயமான (ஆழியும்) சக்ராயுதமும், ஆயுதபுத்தியாலே ரக்ஷகமாகக்காட்ட, ஆபரணபுத்தியாலே அவரையுங்குறித்து மங்களாசாஸனம் பண்ணுகுறார் (பல்லாண்டு) இச்சேர்த்தியும் நித்யமாகச் செல்லவேணு மென்னபடி.

(அ) வலமார்பினில். அணைக்கைக் கணியாதா யிருக்கை.

(வாழ்கின்ற) மார் விருப்புத்தாதே நித்யமாய் போக்ய ரூபமாயிருக்கை. அம்மார்பிலே இருக்கச் செய்தேயும்,, இறையும கலகில்லே னென்"கிறவநிசங்கைபண்ணும் படியிறே யோக்யதை யிருப்பது அநிசங்கையிறே இதுதான்.

(மங்கையும்) "யாவதிஶுகூடீரிணீ" என்கிற பருவத்தைச் சொல்லுகிறது, "யாவைகூடீரிஃ" என்று இரண்டு அவஸ்தையு முண்டி அவனுக்கு. இவளுக்குகளமாராவஸ்தையால் மௌட்யமேயுள்ளது. யுவதியுமாகக்கடவள், எங்ஙனே என்னில் போக்யஸ்ரோதஸ்ஸில் வந்தாளிவள் தளத்திக்கு அவன் கைகொடுக்கும்படியான மௌட்யத்தைச்சொல்லுகிறது. (மங்கையும்) சசப்தத்தாலே மஹிஷ

(அரு) "தவ)வஂஜநயநுஹவஷ்ம," என்றுமாப்போலே அணுகூலருக்கு இத்வநி ஆனந்தகரமாயிருக்குமென்னதாயிற்று. "வஜிஜாஷவஸாஹு ரசிவஸிஜவதி

(பர) (மங்கையும்) "யுவதிஜூகுஷாலினீ" என்றலானவள். போகஸ்
ரோதஸ்ஸிலிழியும்போது தேஹி ககரக்ராஹணகாலகஷ்டமையாய்
அதுக்குமேலே போகோபோத்காத கேளியில் தானே உன்வைச்
வரூப்யத்தை யெல்லாம் சுளகமாக்குமவரூம் இஸ்லமுச்சயத்தால்
உனக்குள்ள அவரூடைய சேர்த்தியுமொன்ரூய் மங்கையும், பல்லாண்டு
திருக்காப்புடைய வளாகவேணும், சேர்த்தியும் திருக்காப்புடைய தா
கவேணுமென்றதாம். அவரூக்குத்திரு எதென்னில் நிர்வாஹகத்
வாதி சக்தி, (காப்பு) அதனுடைய அலங்கோச நீயதை. மங்கை
யென்றதனால் இவளிலும் செவ்வடி செவ்வி என்றதாயிற்று.

நமக்கும் நம்மிர் சேர்திக்கும் தீங்குவராதபடி திருவாழி திரு
ச்சங்காழ்வார்களைப் பாரீர், அதற்கு பயப்படாதீரென்ன

(வடிவாரித்யாதி) உன்னை (வடிவு) "வராஹம் கூர்மேவிம்ஹம்" என்னலாக்கிக்கொண்டு உன்னில் வ்யாபித்த ஸ்வப்ரபையையுடைய ரூய் ப்ரயோகதசையில் நீ தடுமாராதபடி பலவருக்கே கிட்டிக்கார்கு மவரூன (சுடர்) பராபிபாவகஜ்வாலாமயமான திருவாழியும் பல்லா

(கோ)நம்மைக்கைவிடாதே த்வநியாலே சத்துருக்களை அழிக்கும் ஸ்ரீபாஞ்ச ஜன்யத்தைப் பாரீரென்ன, அவரும் ஸ்வத்வநியாலே இருந்த விடங்காட்டிக் கொடுத்து சத்ருபுகுந்து என்வருமோ வென்கிற அதிசங்கையாலே அவ்வழுகுக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிரூர்.

(படபோரித்யாதி) (படை) ஸேனை (போர்) யுத்தம் ஸேநாயுத்தத்திலே (புக்கு) ஆயுதமாய் ப்ரவேசித்து(முழங்கும்):"ஸவைபவிகா யாதத்ரூராஜ்ஞாம் ஹ்ருதயானிவ்ருஹாரயந் | யஸ்ய நாதெடுதெதெ்ரு"

(அ)யந்தரத்தைச் சொல்லுதல் மங்களாவணஹயானஸ்திவரூம் ஆசாஸ்யை என்றுதல், (பல்லாண்டு) காலதத்வமுள்ள நாளையும் இச்சேர்த்தி நித்யமாகச்செல்லவேணும்.

(வடிவசர்சோதி) இத்யாதி, இச்சேர்திக்கு ஒருதீங்குவாராத படி கல்மதிலிட்டாப்போலே யிருக்குறவாழ்வார்களைப்பாரீரென்ன, அவர்களோட்டைச்சேர்த்திக்கென்ன தீங்குவருகிறதென்றுமங்க
ளாசாஸநம் பண்ணுகிரூர் (வடிவார்சோதி) காளமேகநிபச்யாமள
மான திருமேனிஸ்வதேதஜஸ்ஸாலே வ்யாப்தமாம்படி இருக்கை.
"வராஹம்கூர்மஸிம்ஹம்" என்னும்படியிறேயிருப்பது. தேஜோராச
சியாகவிருக்கிறவடிவை உடையவனென்னவுமாம். (வலத்துரைதுஞ்சுட
ராழியும்பல்லாண்டு) வல்லாருகேகிதியவாஸம்பண்ணுமவரூப்பிரற்காகபி

(அரு) வ்ருஜாவியளவ்ருஷ்டிரொஹநஸ்ய | நிபொஜநீபாதியசாநதாம்பி
நாகௌகஸாம் நரஸிம்ராஜ்ஹாவ" என்று கண்டாவதார சரிதம்.

(பர) ண்டு திருக்காப்புடையழுக வேணும், இவள்சேர்தியு முன்னில் நித்யமாகச்செல்ல வேணுமென்னபடி.

(படபோரித்யாதி) (போர்) யுத்தம் (படை) வருமதாயும், போம தாயும் யுத்தலன்னத்தமாயுள்ள படையிலே லைனையிலே (புக்கு) "ஸவொவொஷாயாத-ரோத்ரானாம ஹ்ருஷயாநிவ்ருஷாரயக| யஸ்ருநா ஹ்ருநிஹ்ருதஸ்ருாநாம வேலுஹாநிராஜாயத" என்றும்படியே தன்முழு க்கத்தால் கலிகழுழங்கும் சத்ருபாராஜயத்தைக் கண்டஸ்வாமியின் விஜயோத்கோஷித்தைதப் பண்ணுமதான.

(அப்பாஞ்ச சன்னியம்) தம்மோடைகஜாத்யமில்லாமலே தம்ம க்கலுஹ்ணைத்தாம் காணவொண்ணுதபடி உண்ணக்கண்ட சிவிர்காலே அப்பாஞ்ச சன்யமும் மென்கிறார். இதின் ஸழுச்சயத்துக்கு மதுவே திருவுள்ளம் தம்கண் படாதபடிக்கு முகம் மாரவைத்துப் படர்க் கையாகச் சொல்லுகிறு ரெம்பாருமுண்டு. இவ்விருவர்க்கும் திருவா வது. பகவதநிசயாதாயகத்வம் (காப்பு) அதனுடைய அஸங்கோ

(கோ)நாம வெலுஹாநி ராஜாயத" என்று ப்ரதிகூலர் மண்ணுண்ணும் படியாயும் அனுகூலர் வாழும்படியாயும் இருக்கிற த்வனியையுடைய (அப்பாஞ்சன்னியமும்) பிள்ளையலங்காரித்துத்தாயார்கண்ணைச் சில் படிறதோவென்று அதிசங்கைப் பட்டுப் பாற்கக் கூசுமாப் போலே இவ்வழுகைக்கண்டு மங்களாசாலனம் பண்ணுகுறதாமே. நம்முடைய கண்ணையும் சிருத்து முகத்தையும் மாரவைத்து அப் பாஞ்ச சன்னியமென்று பரோக்ஷமாக நிர்தேசித்து மங்களாசாஸ னம் பண்ணுகுறார்.

(அ) பவதீய குயிருக்கிற வாழ்வாரோட்டைச் சேர்த்தி நித்யமாகச் செல்ல வேணுமென்கிறார்.

(படபோரித்யாதி) சங்கைவிடாதேத்வனியாலே எதிரிகளை அழி க்குமிவனைப்பாரீரென்ன, (படபோர்புக்குமுழங்கும்) ஸைனையுடைய யுத்தத்திலே புக்குமுழங்குமென்றுதல், (முழங்கும்) "ஸவொவொஷா யாத-ரோத்ரானாமஹ்ருஷயாநிவ்ருஷாரயக" என்றும்"யஸ்ருநாஹ்ருந ஹ்ருதஸ்ருாநாம வேலுஹாநிராஜாயத" என்றும் ப்ரதிகூலர் மண்ணு ண்ணுமபடியும் அனுகூலர் வாழும்படியுமாயிறத்வனியிருப்பது த்வ னியிருக்கபயஸ்தானமானபடி யென்னென்னில் புத்திரனை அலங்காரித்த தாய் தன் கண்படிலும் கண்ணைச்சிலாமென்று பார்க்கக்கூசுமாப் போலே மங்களாசாலனம் பண்ணுகிற தம்முடைய கணவனையும்

(அரு) அகரச்சுட்டுதச்சப்தார்த்தகமாகையாலே அலங்காரித்ததாயே கண்ணைச்சில் படு மோவென்றும் பயத்தாலேபிள்ளைபைத்தான் பார்க்கக்கூசி முகம் மாரவைக்குமாப்

(பர)சம். பாஞ்சசன்னியமும் பல்லாண்டிருக்காப்புடையதாகவேணு மென்னபடி. அவர்களுடைய வதிசயாதாயகத்வம் ஸன்னிவேசத்வாதகமாய் அது ஆழிபாஞ்ச சன்னியம் என்றது கொண்டு சொல்லப்படுமாகையால் அவர்கள் திருமேனியிலும் அவர்களோட்டைச் சேர்த்தியிலும் திருக்காப்பா சாஸிதமாயிற்று. சிவிற்குண்டாகில் அவ்வாழ்வார்க்கு ஆச்சார்ய மங்களத்தில் தான் காலத்தில் தான் விசேஷமுண்டோவென்ன, அப்பாஞ்ச சன்னியமும் பல்லாண்டே சாத்தறவாதாகடிதமாகச் சொல்லுகிறார். 'சிதையாதோ வொன்றேறி" என்றுசூடிக் குற்றஞ்சொல்லும்படி அவன்கொடியவலுய் செய்தபடி செய்திகை, நமக்கு அத்திருமாலைக் காட்டுமவன் நீயாகையாலே அத்திருமாலில் மங்களாசாஸநாவச் சேதகமானதால் பலகோடி நூறாயிரமாகப் பெருக்கப்பட்ட ஆண்டெல்லாவற்றிலும் அப்பாஞ்ச சன்னியமும் திருக்காப் புடையலுக வேணுமென்கிற ஆசாஸகத்தை திருவுள்ளம்பற்றி அப்பாஞ்ச சன்னியமும் பல்லாண்டென்று தலைக்கட்டினர். ‖ 2 ‖

(கோ) அடியோமென்கிறவிடத்தில்ப்ரணவார்த்தமும் பல்லாண்டுபல்லாண்டென்றுமுதல்ப்பாட்டில் நம:சப்தார்தமும், நின்டோள்மணிவண்ணரென்று விக்ரகசௌர்யாதியோகமும், அடியோமோடுமென்று, விபூதியோகமும் சொல்லுகையாலே காராயணசப்தார்த்தமும், செவ்வடிசெவ்வி திருக்காப்பென்று சதுர்த்யர்த்தமும் சொல்லுகையாலே இரண்டுபாட்டும் திருமத்ரார்த்தமாகிறது. ‖உ‖

(அ)சீர்து முகத்தையும் சீர்து முகத்தையும் மாறவைத்து சொல்லுகிறார். அந்த யுத்தத்திற் பிறந்த ப்ரமாதத்திற்கு என்று மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறுரென்னவுமாம் இவ்விரண்டு பாட்டும் திருமந்திரமாயிருக்கிறது. அடியோமோடுமென்கிறவிடத்திலே ப்ரணவார்த்தத்தை சொல்லித்து.

முதல்பாட்டில் பல்லாண்டென்கிற ப்ரதம பதத்தாலே நமச்சப்தார்த்தஞ்சொல்லித்து. மல்லாண்ட திண்டோள் மணிவண்ணரென்று அப்பாட்டிலே விக்ரகயோகத்தையும் சௌர்யவீர்யாதி குணயோகத்தையும் இரண்டாம்பாட்டிலே விபூதியோகத்தையும் சொல்லுகையாலும் நாராயணசப்தார்த்தஞ்சொல்லித்து. உன்செவ்வடி செவ்வி திருக்காப்பென் கையாலே சதுர்த்தியில் ப்ரார்த்திக்கிற வ்ருத்தத்தைச்சொல்லித்தாயித்து. ‖உ‖

(அரு) போலே முகத்தைமாரவைக்கையாலே பரோக்ஷநிர்தேசமென்றதில், ப்ரஸித்தப்ரகர்ஷவாசியென்னுதல்

வாழாட்பட்டுநின்றீருள்ளீரேல் வந்துமண்ணும்மணமுங்கொண்மின்
கூழாட்பட்டுநின்றீர்களோ எங்கள்குழுவினில் புக்குதலொட்டோம்
ஏழாட்காலம் பழிப்பிலோம் நாங்கள் இராக்கதர்வாழ், இலங்கை
பாழாலாகப்பணைபொருதாணுக்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே

(ஸ்ரீ)(வாழாளித்யாதி)(வாழ்ஆள்பட்டு)உஜ்ஜீவகஸ்யதாஸ்தயா,(நின்றீர்) ஸ்திதாயாம். (உள்ளீரேல்) ஸ்தயதி. யதாகதஞ்சிதபி உஜ்ஜீவகஸ்ய ஆவச்யகதயாதத்ர ப்ராவண்யவந்தோ யூயம் ஸத்காலாபகாம்க்ஷிணஶ்ச பவதசேதித்யர்தஃ "விதிதாஹெஹலம்வெதிரீஸ்ராய நிவெதிதாம்,, இத்யுக்தேஃ காணகளேபராபரிக்ரகஸ்ய பகவத் பரிசரணைகார்தத்வாதிதிபாவஃ. (வந்து) ஸாதரமாகத்ய, (மண்ணும்) அங்குராரர்பணைராபயோகிநீம் ம்ருதம் (மணமும்) திவ்யகந்தஞ்ச, அத்ர மண்மணபதேனலக்ஷிபத்யோப காரகாணாம், ஆராத்உபகாரகாணாம்ச அங்காகாரமுபலக்ஷகே, அக்ஷதங்க பஹிரங்க ரூபஸர்வ விதகைங்கர்யோபகரணாராமம்ச.(கொள்மின்) ஆதத்த,,கரதலயுக்ததாவெதி, இதிவத். ஸன்னத்தோபகரணா பவதேதி யாவத்.

"வவனகாகீநரவெஷ்த" இதி பகவதோரீதிம்அனுஸரதா "வகவ்யாஉரஹாம்ஜீத", திஸ்வணமான போகஸம்பாதனேக ஸர்வாகணிக்ருஷ்தர ஆத்மமாத்ர கர்த்ருகேக மங்களாசாஸனேகத்ருப்தி மலபமானேகத, ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தேதராகேக "வதாவிஷ்யாஹஜ்ஜெஹ ர,,திதி கீதேஷு ஸங்கிக்ருஷ்டதயா பகவத் பாரஸ்யமாஹுயஸ்த, தேஷு ச ப்ரயோஜகர்தர பரானாமபி பகவத் பக்தராக ப்ரஸங்கே தான் நிதேஷ்தி.

(கூழாளித்யாதி) (கூழ்) சமூஷ்யக்ருதே (ஆள்ப்பட்டு) தாஸதயா (நின்றீர்களோ) ஸ்திதான யுஷ்மான் (எங்கள் குழுவினில், அஸ்மதீயேஷ்வேவ[illegible] வாஸ்ய ரயாவர ஜெ,, நிவாத்தாராகாக பாகாக பாகாக்ரஸ் அஸ்மாகம்ஸ்மாதே, (புருத நெட்டி ரி) பாரதாயாம். பதாம்பர தீயஸ்ம தாஹுமஸ்தே மஸ்மி நியோகாத்.

தாவெரிவஸ்யதி ரஸோக்ஷ பாஷ்பாகுலவெரி வத் எங்கள் குழுவினில் புகுதலொட்டோம் நிநிப்ரதிபாதயன் 'அயுஷ்காமோவராயமிடம் நாராயணோவராவயம்' இதிவத் நிதேஷ்தி நிதானமாஹ.

(ஏழாட்காலமித்யாதி) (ஏழாட்காலம்) ஆஸப்தபூருஷ்ம் (பழிப்பிலோம்) அவத்யாரஹிதாஃ, (நாங்கள்) வயம் (இராக்கதர்வாழ்)ராக்ஷஸயாஸ்தாநம் (இலங்கை) லங்கா.

(பாழாளாக) யதாகஸ்மிம்ஸ்சின்வ ஜநபவேத்ததா (படை) ஸைநயா

(ஸ்ரீ) ஆயுதைச்ச. (பொருதாணுக்கு) யுத்தம் க்ருதவதே தன்மை (பல்லாண்டு கூறுதுமே) பல்லாண்டு பல்லாண்டி, இத்யாதி காதாம் அனுஸம்தத்தமஹே, இதியர்த்தः. ஏவமேவ உத்தரவாதாவ்வபி பல்லாண்டிசப்தः ததாதிகாதசபோதனுஸம்தேயः ॥ கூ॥.

(பர) (வாழாள்) இப்படி இரண்டு பாட்டாலும் தானே திருப்பல்லாண்டு பாடியும் இவ்ருத்தாந்தாதலாய் தம்மிருத்திக்காக ஞானிகளையும் கேவலனையும் ஐச்வர்யார்த்தியையும் மித்தருத்தமருக்கூட்டாகக் கிக்கொள்ளப்பார்த்து இதில் ஞானிகளை அழைத்திருர்.

(வாழாள்ப்பட்டு நின்றீருள்ளீரேல்) வாழ்ச்சிக்காக ஆள்ப்பட்டவர்

(கோ) கீழிரண்டு பாட்டாலே தாம் திருப்பல்லாண்டுபாடி இனி தம்முடைய மங்களாசாஸநத்தாலே தமக்கு த்ருப்தி பிறவாமையாலே "வதாவிதுயா லஜஜெ சோ,, என்கிற தாதுமனைப்பட்ட ஞானிகளில் பகவத்ப்ராப்திகாமர் ப்ரத்யாஸன்னராகையாலே "வஸகுஸாதூ நலாஞ்ஜீத,, என்கிற ந்யாயத்தாலே மங்களாசாஸந ரஸத்தை கல்லாரும் புஜிக்கவேணுமென்கிற தீனராலே யாதனிவர்களோடே மங்களாசாஸநம் பண்ணுகை தமக்கு தாரகமாகையாலே யாதந்பத

(அ) (வாழாளித்யாதி) கீழிரண்டுபாட்டால் தாம் திருப்பல்லாண்டு பாடினர் இனிமேல் தம்முடைய மங்களாசாஸனத்தால் தமக்குமுண்டாய பிறவாமையாலே "வதாவிதுயா லஜஜெ சோ,, என்கிற ஞானியாகிய ஐச்வர்யகைவல்ய பகவச்சரணார்த்திகள் தானாகவும் பட்டுத்தின்னாகாக கிணைத்து அதில் மங்களாசாஸனத்துக்கு பகவத்ப்ராப்தி காமராகையாலே முந்தாவிவர்களை அழைத்தார் "வஸகுஸாதூ நலாஞ்ஜீத,, என்கிறந்யாயத்தாலே இவர்கள் மங்களாசாஸனரஸத்தை புஜிக்கவேணுமென்றும் தீனராகிய அவர்களோடே கூடமங்களாசாஸனம்பண்ணுகை தமக்கு தாரகமாகையாலே என்றுமாம். "அடியோம் நம்மையிட்டுவிடுவதற்கு காணே" என்றும் "அடியோங்கள் குறைமதியோடு கொலோ" வென்றும் கண்ணநீரால் காண்பதற்கும் பேசுவதற்கும் இவையெல்லாம் உத்தரக்ரியாரூபமாகி, பிறந்தபடி.

(வாழாளென்று) தீனராயிருக்கையாகிற அர்த்தாந்தரத்தை குறித்து, வ்யதிரிக்தவிஷயங்களிலே தாகமுடைமை தாதர்த்யமாகையாலே

(அரு) 'சுதாதூஜிதாஸோமபாதீந்த்ரியாதீவ' எனது பூர்வமீமாம்ஸையில் கூறப்பட்ட விதத்தைச் சொல்லப்பட்டது. அதில், ப்ரத்யக்ஷசாஸ்த்ரத்தால் : ஸோமபாநாதிகளை அர்தார்தி, அபூர்வைச்வர்யகாமன், ஆகையால் இருவரும் ஐச்வர்யார்திகளிற் ஆகையாலிங்கு மூன்றதிகாரிகளை அழைக்கப்படுகிறார்கள். "சுதாதூஜிதாஸோமபாதீந்த்ரியாதீவ" ஆகையால் வாக்யார்தமாகிய

(பர)களாய் அதில் நிலைக்கின்ற வர்களாய். ஸத்தைபெற்றவர்களாகில் (வாழ்ச்சி) முக்திகாரண பகவதனுபவம். அதற்காள் படிகையாவது, "ஞாஜ்ஞாவிலெபுராணஜ்ஞம் பூவெதெ" என்கிறபடியே அது பலமாகக்கோலி ப்ரபத்தியிலன்வயிக்கை. (இன்றீர்) ஸ்வரூபொபாய புருஷார்தங்கள், நிலைன்ற நிஷ்டையுடையராய், பக்தருக்கும் ப்ரப ந்நருக்கும் உபாயனிஷ்டை யொன்றே வேருபடிலும் மற்றுமுள்ள நிஷ் டைகளேகரணமாம். இருவரும் ராகிகளே. "ஜாதீதாவரவெ காம்தீ" என்றருளி பிட்டாரிறே. ஆகையால்லிவ்விருவரும் வாழாள்ப் பட்டதின்றே ஸத்தை பெற்றவர்களாகையால் இவர்களின் ஸம்போ

(கோ)வத் ப்ரபந்நகாமகரணரஹஸ்யரும்பாட்டாரே அழைக்கிறார் (வாழா ட்ப்பட்டிதீயாதி)

(வாழாளென்று) "ஸவ்ரூபம் வரவரமுநெ," என்றும் "லெவ்வாஸ்ரு வுதீ," என்றும் சொல்லுற கர்மக்ருத பாரவச்ய மன்றிக்கே ஸா தக புத்தியு மின்றிக்கெ "ஜஜ்ஞியஃ" என்று சாண்டில்யாதாரும் விஸ் மயிக்கும்படி அபரிமித விஷயத்தில் தன்னைப்பேணுதே பகவத்ஸம் ருத்தியையே ஆதானிக்கும்படியான நிரதிசய ஸுகரூபமான சேஷ

(அ)ரூபாரையாலும் அதில்பலலாபரையாலும் தக்கரூபமாயிறேயிரு ப்பது. "ஸவ்ரூபம் வரவரமுநெ லெவ்வாஸ்ரு வுதீ," என்னக்கடவதி றே. இவ்விஷயம் தன்னிலும் ப்ரயோஜநாந்தரபரனுயிருந்தால் பலப் தகமாரையாலும் அநந்யப்ரயோஜநத்வரோடாதி அவரதபாவரையும் அந்திமப்ரத்யயரும் வேண்டுரையாலும் அநுக்தப்ராயமாயிருக்கும், ஸா தாரணதிஷ்டாநுக்ரமும் கர்தவ்யபுத்தியாலேயல்லை. இக்கொரை கனென்றுமன்றிக்கேப்ராப்தவிஷயத்திலேதன்னைப்பேணுதேயும் ருத் திரை யாராலிக்க லச்மிநாதேபேக்ஷணரை வீச்வரன் யித்தைக்கண்டி யிதேதாரும்நெமஸ்மயமாயிருத்தலை யென்னென்னதுப்ரீதரைக ஜ்ஞாந்தப்ரீதிரரை யாராதிக்கும்படியாயிறேயிருப்பது.

(பட்டிடைந்நு) உயர்க்கடலிலெழுத்துப்பட்டதென்றுமாப்போ லெனனைக்கென்றிருந்திறு மெம்மரைத்திலே பகவத்ஸம்ருத்திரை யாராதிக்கும்படி ரைவொழுதிந்திருப்பார் சிலரைப்பெறுகையாலது அல ப்யலாபமென்னுமிடம் தோற்றவருளிச்செய்கிறார்.

(அரு) மாய் ஸ்வரூபாரை ரூபமான மங்களாசாரனமாகிற தர்த்திலக்வயிப்பிக்கிறார் பின்னன்று மாட்சிமையாய், வந்த (நீகள்) தான் சாலழ கடைந்து வந்தவாறே அவன் "உபரிஸிபராபவெவ்ருத்தி," என்பாரரையாலே இத்தன்னைத் தக்கை யு மத்தால் வந்த மகிழ்ச்சியையும் ரைகொள்ள வாருங்கோளென்றருள். முன் என்று பூர்வியாய் "வெபதெராமிரெடெபொதி படாதீத்திசாவெ" என்றுசேட்டை சைங்கயர்த்துப்பாங்கான தீலத்தைக் கொள்ரும்கோளென்றருள்.

(ப்ர)தனம் "வெஹுதிநாம்ஜந்நாம்'ஸஹஸ்ரநாமபி:"என்றி
க்கையாலே ஏல், என்று யத்யாலிங்கனம். "நிராம்ருஷ்டதிநாம
ஶாத்" என்னப்பட்ட ஸம்ஸாராதிகளிலிங்குனேசிலரான்படுகை
யோக்யமானவற்றில் முத்தும் பவழமுமாப்போலே என்றுமத்து தே
ற்ற ஆள்பட்டு என்றது. அவர்களிதுகேட்டு "உளவு" என்று
போலே ,,காயன்றே அடியோமிங்கே விடைகொண்டிரா கின்றோ
மென்ன, (வந்து மண்ணும் மணமின் கொண்மின்) என்கிறார். மண்
ணைக் கொள்கையாவது, பகவத்ஸ்வரூர் தாங்குரார் பணத்திற்கு
ம்ருத்ஸங்ரஹணம் பண்ண ம்ருத்தைக் கொள்கை. மணங்கொள்

(கோ)வ்ருத்திமைச்சொல்லுகிறது. (பட்டு)இது அலப்பலாபமென்றுத்
ணத்து(நின்றீர்) த்ருடமான ஸித்தியைப் பெற்றவராய் நின்ற நீங்கள்
(உள்ளீடாய்) உண்டாயிருந்தீர்களாகில்"ஸகலஜகதாதாரபூதம்"என்கிற
ஸர்வேச்வரனும் அநந்ய ப்ரயோஜனரைக் கிடையாதென்று கைவி
ட்டஸம்ஸாரத்திலே காகபாசத்திலே ஸகையடைய மோஹித்
துக் கிடக்கத் திருவடியும் விபீஷணாழ்வானும் ப்ராணவாணுண்டோ
வென்று தேடிணப்போலே. மங்களாசாஸனத்துக்கு ஆள்தேட்டமா

(அ)(நின்றீர்) வாயுவசமாய் த்திரிகுமத்ருணம்போலேகர்மபரதந்த்ர
ணுய்த்திரிகிற ஸம்ஸாரிசேதனனுக்கு பகவத்ப்ராகபூர்வகமாகதத்ஸம்
ருத்தியையாசாஸிக்கப்பெற்றுவிரோதிநிவ்ருத்தியுண்டாவது.

(உள்ளீடாய்) "ஸகலஜகதாதாரபூதம்" என்று அநந்யப்ர
யோஜ்யர்கிடையாதென்றுஸர்வேச்வரன்கையிடஸம்ஸாரமாகையாலே
மங்களாசாஸநத்துக்காள்தேட்டமாயிறேயிருப்பது, காகபாசத்
தில் அடையமோஹித்துக் கிடக்கத்திருவடியும் விபீஷணாழ்வா
ணும்ப்ராணனுடையவருண்டோவென்றுதேடினாப்போலே ஸம்ஸாரத்
தில் ஸ்வரூபஞ்ஞாகமுடையார்தேட்டமாயிறேயிருப்பார். இத்தாலேகாக
தத்தாலேஸம்ஸாரத்தில் வைஷ்ணவதுர்லபமென்னுதாய்து. அநந்ய
ப்ரயோஜ்யர்களான வைஷ்ணவர்களுக்கு கம்மையிருப்புவார் சில்த்வ
ரையுண்டாவதே என்றுஸஸ்னிவேசமாகவத்ருமண்ணும் மணமும்
கொண்மினென்கிறார். அவர்களுடைய ஸ்வரூபஸ்வபாவமாராய்வதற்கு
முன்னே அவர்களோடே கலந்துகொண்டு நிற்கவேண்டும்படியான
தத்வத்தைச்சொல்லுகிறது.

(மண்ணும் மணமும் கொண்மின்) மண்ணுக்கும் மணத்திற்கும்

அரு)வலியால்மாவடி மண்கொண்டதான்தன் பக்கல்வேண்டினதேனுக்கொன்வாறை
"உஹாபோஹ"என்று உதக்குமாகையால் அவன் கைங்கர்யஸாம்ராஜ்யம்பெற்று
அவனை உகப்பித்து அவ்வுகப்பையும் பொப்பாருங்கோன் "காலெட்டி" குரலு
நயாவாதிஹ" என்றிரு மாத்திரமே என்றுதல். "உணிதுதனுதலையம்

(பர)கையாவது. அவ்வுத்ஸவத்திற்கெல்லாம்நிர்வாஹகனுகை. கொண் மினென்றதால், அடியோங்களில் தேவரீரிங்ஙனே ப்ரீதிபண்ணுவதே என்று உகந்துவர அவர்களுகப்பையுமாதரத்தையும் புரஸ்கரித்து உபகரிக்கிறபடி.

இதுகேட்டு இவர் திருவுள்ளத்தை யறியாதே பண்ணும் இட மும் மக்களுமாய் வாழுமவர்களான பக்தப்ரபன்ன பாஸர்களும்வர,

(கூழாளித்யாதி) ஸ்ருபயாதார்த்ய மறிந்தவர்களுக்கு அதிஹே யமான ப்ரயோஜநாந்தரங்களிலாசையால் விஷயங்களுக் கடிமைப் பட்டு பரமப்ராப்யத்வைக்கிடான ருசியற்று விஷயார்த ப்ரவ்ரு

(கோ)ணமைதோற்றுகுறது.உள்ளீறலென்கிறபத்யாலிங்கனத்தாலே (வந்து) அவர்கள் ஸ்வரூபமாராய் வதீற்குமுன்னே அவர்களோடே கூடவேணுமென்கிறத் வரையோடேவந்து. (மண்ணும் மணமுங்கொ ண்மின்) அந்தரங்கமாய் ஸ்வாமி கல்யாணத்துக்கு அங்குரார்ப்பணே பயுக்த புழுதி சுமக்கையாகிற மண்ணும் கல்லியாணத்திற்கு அபி மானியா யிருக்கை யாகிற மணமும். இதுமுதலாக ஏததுபலக்ஷித ஸர்வவித கைங்கர்யம் கனையும் சேஷத்வ ப்ரயுக்ததயாஸ்வதப்ரா ப்தமென் றங்கீகரியுங் கோளென்றபடி.

(அ)முனியார் அந்தரங்கானவடியாயிறே. அடிமைவிலையோலைழுதின போதும் மண்ணுக்கும்மணத்திற்குமுரியனுகவேணுமென்றிறைழுது வது. மண்ணுவது, ஸ்வாமிக்கொருமங்களமுண்டானால் அங்குரார்பணத் திற்கு புழுதிசொமக்கை, அத்தம்யாயத்தாலேயிறே கம்மாழ்வாருக்கது க்ருத்யமாகிறது. மணமாவது, அத்தக்கல்யாணத்திற்கபிமானியா யிருக்கை, இவ்விரண்டும் ஸகலவித கைங்கர்யத்துக்கும் உபலக்ஷணம். கொண்மின் என்னத்தால் அடிமைசெய்யுமிடத்தில் கிடத்தானைக்க ண்டேருகை அன்னைக்கே சிலர் தாக்கொள்ளவேணுமென்கையும் தருமவான்கள் தாங்களும் உங்கள்தான வடிமையை நீங்கள் ஸ்வீகரி யுங்கோளென்று சீரியதாகக்கொண்டு ஓகக்கக்கடவர்களென்கிற சாஸ்த்ரங்களைவெளியிடுகிறது.

(கூழாளித்தியாதி) இவர் அத்தை வாசியறியாதே ப்ரயோஜ யாந்தர பரருடைய புகுரைத்துடங்க அவர்களை நிஷேதிக்கிறார் கூழாளென்று சோத்துக்காக அடிமை நமக்குத்தன்னை எழுதிக்கொ

(அரு)வியசோயகூடதே'' என்றபிறே, 'விண்டுமனத்தவர்போமின்கள்மெய்யடி யார்கள் விரைந்துவம்மின்'' கொண்டு கொடுத்தும் குடி குடியீசர்காட்ச் செய்மின் குழாம் புகுந்து,, என்று சொன்னதுமுண்டு.

கம்மிருவருக்கும் பர்வதபரமாதுவைவாட்டை வாசியோருக்கு, '' தவைகையை ஒழுகி,, 'என்கள்பாவத்திலேவும்தோதேகிடுகோள், இவ்வார்த்தையைமதியாதேபுகு

(பர.)த்தி பரேயாய் நின்றவர்களை. இங்கே பட்டென்றது, ஸ்ராஹத்தி
ஸகப்பட்டென்றுப்போலே பார்த்த இடமெங்கும் கூராழ்ப்பட்டன(
யாகையாலே உள்ளீடென்றதே, தீர்க்கீர்கலாஸ்த்ர பன்மையை
யிட்டு விதந்தவத்கனிக்கிறார் (எம்பெரு) உம்மை மதி ரய
க்வ்ருத்திகளுக்கு எதிர்த்தட்டான வாகதிவ்ருத்தி-பயோயுடைய எ
ளுடைய தேவதாந்தரஸாதரஸ்த. நர ப்ரயோஜநாந்தரம் கணிலுடை
ஸம்பந்தலேசமும் மஹாபரதமென்று கண்டிலேசேதாவ்ய, ஆத்ம
காத்மார்த்தபோக தத் ப்ரவ்ருத்தி ஆபாபரத ஏனியற்பெர்களன்றே
காங்கள், எங்கள் கூட்டத்தில் காண்கள் உங்களைப் புகவொட்டோ

(கோ)இப்படி இழந்தவரை தனியாதே ப்ரயோஜநாந்தர பரு
வரப்ரஸக்தராக அவர்களை திவெதிக்கிறார் (கூராளித்யாதி) கோ
றுக்காகத் தன்னையாதேதுமொருவருக் கெழுதிக்கொடுக்கை யாத
அர்த்தப்ரதிபாதக கூராளென்கிற படேதாபலையுடைய ப்ரயோஜ
ரங்களல்ல, (பட்டினின்றீர்களை) திக்பீருன்னியே லென்கிற விடத்தி
அதிகாரித் தேட்டம்போலே யன்றிக்கே பரத்தகிடங்களல்ல
பூயிஷ்டர்களாகக் கிடக்கிற வுங்களை (கண்கள்), நாராயணைபரவ

(அ)டுக்கை. இதுப்ரயோஜநாந்தர பரிகரத்தாலுடலழிவினம் தன்னை
பகவத்தாஸ்யைக போகனென்று மிடமறியாதே ப்ரயோஜநாந்த
களைக்குறித்து இவன் தன்னையே அழிக்கிறானிறே. கூராளி
ன்று அகங்யப்ரயோஜநரையிருந்தது, ட்ரயோஜநாந்தரங்களை வே
டிங்கொள்ளவிருக்கை யாலைச்சொல்லுவிது தென்னவுமாம்

(பட்டென்றது) அகப்பட்டென்றபடி. பத்ரமாலைபரலை ம
ரூபவிரோதியாய் அகர்தத்தைப்பண்ணுமிவையும் மத்ரூபலெ
கிறது.

நின்றீர்களை பஹுவசனத்தால் உம்மிலேயென்று தேடவேண்டா
பார்தடமெங்கும்ப்ரயோஜநாந்தர பரதாரதம்யை, கண்கள் (எ
ன்று இதரர்களைக்குண்டான விடமறுதி தோற்றவுரைத்தபடி
தேஹாத்மாபிமானிகள் தேஹாதாத்ம்யமாத் தியிஷிதாயத்தவ்ரி
புகுந்து ப்ரயோஜநாந்தரங்களிலே பண்டைபோலே «தென்னம்பெரும்
ஸாதகாந்தரங்களிலே அப்படியாகாதே, தொட்டவெல்லாத்தி
வ்யாவ்ருத்தமாயன்றே வெங்கண் திரளிருப்பதென்றபடி,

(அரு) புக்கீர்களாகில் "ஐதாமஷ்டாதி)யவா" காண்கிற விடத்தப்போலே
இப்படி துல்யசிலைகள் கிடையாதபோது விபரீதலக்ஷணாதிகளாலு
மென்றிறே ஹாஸ்யாதனம்.

"ஸவைஸவைவஸவை" என்னையாலே தித் ஏகாரத்தை மேல் ஏகா
காமொன்றாக கவிலேழாய் கீழேழுமேலேழு இப்படி ஏழேழு தடவை

(பர)இவ்வைலக்ஷண்யம் எங்களுக்கு எங்கள் காளில்ப் பெற்றதோ, காதோபக்னும் ப்ரவ்ருத்தங் காணைங்கிறார்

(எழாட் காலமித்யாதி) எங்கள் ஸ்தானத்தில் எழுழு தலைமுறையாக எண்ணப்பட்டார் மதுரபுருஷர்களே, யாகையாகையால் பூதபவிஷ்யத்வர்தமான காலமெல்லாம் ஒரு தோஷமு முடையோமல் லோமாய் அத்தாலும் நங்களுக்களில் வ்யாவ்ருத்தர், "நாவ்யா வ்ருத்தமெவதி,, "நாவ்யாவரவ்ரூஷோகதீபதெ,, என்னப் பட்ட வர்களிறே நாங்கள்.

இங்கனே ஸ்வோத்கர் ஷாபிதான மாத்மயாதா தம்யஞ்ஞாதத்

(கோ) என்கிறதேவதாந்தர ப்ரயோஜநாந்தர ஸாதாரநாந்தரப்ரவ்ருத்தரான எங்களுடைய(குழுவினில்) கூட்டத்தில்(புருதலொட்டோம்) பெரியாழ்வார் க்ருபாவாயுயிருந்தாலும் வஸிஷ்டாதிகள் சண்டாளனை அக்னிகார்யத்தில் காட்டாதாப்போலே ப்ரவேசிக்க மாட்டோமென்கிறார்,

உங்கள் கூட்டத்திற்கு வாசி எத்தன்ன, அருளிச்செய்கிறார் (எழாட்காலமித்யாதி) நீயே மூன்று மேலே மூன்று தாமென்று

(அ) (புருதலொட்டோம்) அன்னைபுருவாரென்று ப்ரார்த்திக்கிறவிவர் நிர்தயனைப்போலே புருதலொட்டோ மென்பாரன்னில் வஸிஷ்டர் பரமதயாவாரூகிலும் சண்டாளனை அக்னிகார்யத்திலே கூட்டிக்கொள்ளாதிறே இத்தால் அனக்யப்ரயோஜனருக்கு ப்ரயோஜநாந்தர பரிகோட்டை ஸுஷவாஸலும் அனக்யமாயிருக்குமென்னதாய்த்து. எங்கள் நிரவில் காட்டிதும் உங்கள் நிலைக்குவாசியென்னன்ன எழாள் காலம் பழிப்பிலேசம் காண்கனென்கிறார்.

(எழாளென்று நமக்குக்கிடே ஒருமூன்றும் மேலே ஒருமூன்றும் தாமுமாக எழுபடியைச்சொல்லுகிறது, இவ்வழுதாயத்தைதப்பற்றி சாஸ்தரத்திலே "வாவுவவுவுவு

(ப்ர) திற்குச்சேருமோவென்னில் அவர்களையும் திருத்தத்திருவுள்ளம் பற்றி மஹாகுர்வகாதகருணா விசேஷ விஷயத்வாதி சயத்தாலே ,,இல்லை எனக்கெதிரில்லை யெனக்கெதிரில்லை யெனக்கெதிரே,, என்று வடுக்கம்பியின்படியே ஸ்வகோஷ்ட்யபி மாஞ்சியத்தாலே அஞ்ஞாதாராயே ப்ரமித்துப் புருருமவர்களைத்தப்பாதே தத்யாதார்த்தஞ்ஞாந கார்யமாகையால் விருத்தமன்று.

ஆகில் நியமித்தபடி நின்றேறும், நம்மவர்களுடைய மிகவுமினிய விஷயமது, அதிலுங்கள் மனஸ்ஸிருப்ப தெங்ஙனே, ப்ரவ்ருத்திதானது, அதை எங்களுக்குச்சொல்லி எங்களையு மநுக்ருஹியிக்க

(கோ) ஆகனழாளாகவிருக்கிறதாங்கள் (காலம் பழிப்பிலோம்) பார்த்தும்ற்ற வேண்டாதபடி ஒருவன் பகவத்பர தந்த்ரதாலே தத்தனுபந்திகளும் பகவத்பாராகும் படியான பகவத்ப்ரபாவத்தாலே தேவதாந்தர பரத்வாதி தோஷமற்றிருக்கிறோம். (தாங்கள்) எங்கள் குடி வென்றபோதைச் செருக்குப்போலே பகவத்விஷ யீகாரத்தால் வந்த செருக்குதோற்றச் சொன்னபடி.

(இராக்கதர் வாழிலங்கை) கடலும் மதிளு மரணும் இதர துரா

(அ) ந்திகளவும் சொல்ல கிழும் மேலும் வெள்ளரிடமென்றது

(பழிப்பிலோம்) விஷயாந்தரப்ரவணயமென்ன தேவதாந்தர ப்ரயோஜனமென்ன இவையுபாதேநாதிரஸ்தமானபடியாலே, பகவத்பரதந்ட்டி துரத்தவேண்டாத, இனி அநந்யப்ரயோஜநதயும் அநந்யஸாதநாயிருப்பார்க்குப் பழிப்பாவது, ப்ரயோஜநாந்தர பரணையும் ஸாதநாந்தரபரணையுமிறே, அவற்றையுடையோ மல்லோமென்கிறார். தாங்கள் எங்கள் குடிவென்றபோதைக் செருக்குப்போலே பகவத்விஷ யீகாரத்தால் வந்த செருக்குதோற்றச் சொன்னபடி.

உம்மைகள் முயன்ற கீங்கள் சொல்லையெல்லாங் கிளைஞ்ஞுதிருத்தி தந்தை யாயனை போலுங்கோளாய் உங்கள் விருத்தி யிற்றுக்கு ஏகாந்தங்களும் உங்களுக்கு அதிபோலுமென்னை விட்டு நீங்களாகிலும் எங்களேன் என்றதிற் ஒரு காரியப்பாடுகளுண்டு மற்றையாரையும் பண்டுபோலுமிடையாதல் இல்லாத மற்றைய மிடங்களிலே செய்யுமனவிறே நீங்கள் அதிலையு முண்டு விபரீதமாய்க் கழிந்தகாலத்தில் செலவுகளைந்திலை இருந்

(அரு) நின்றூர்களாய், இது கேட்டிருந்து, அவரும் சில தினத்திற்குள்ளாகவு மென்று அபிநிவேசித்து நின்றாராய், இதை எம்பெருமானார் கேட்டருளி எனநினைந்தாய், என்ன அடியேன், எம்மோச்சொன்னர்களென்னில் இவர்தங்களாட்டை வடமும் இவைகாட்டுப்புழுதியும் மருந்திலையுமான திருப்பிலாளாதே, அங்ஙனாகில் நிக்கே தேவரீருடைய அபிநிவேசத்தாலே, அதுதானெவரிடத்திருப்பலாகாதே, திரு

(பர)ன்ன (இராக்கதனித்யாதி) ராக்ஷஸஜாதியார் திரண்டு கடலையும் மதிளையு மரணாக்கிக் கொண்டே வஜாதியையும்திக்கரித்து மறாகர்தகாதிகிவஷித்தாறுபவைகதத்பராய் தபஃ பாயக்ஞ்ப ஹிம்ஸாதர்யாகத்திக சாஸனர்களையுட் கொண்ட லங்கையானது, (பாழாளாக) அவ்வூரார்ள் பாழாகும்படி படைதிரட்டி யுத்தம் செய் தவன் எங்களுக்கு மனத்துக்கினியவன் அக்காலத்தில் அவ்வகர்தா பத்துக்கு உள்ப்பட்டவனுக்கு இன்று இரங்கிக்கேட்டு வயிரெரியவும் வயிருபிடிக்கவும் பெற்று அப்போது கையும் வில்லுமாய் சிரிவந்த எதிரிகள் மேலே பாயும் போதாகர்ஷகமான செவ்வடியானது பல்

(கோ) ஸதமுகனலங்கையிலிருக்கிறாவணனுமவனுக்குத்துணையான ராக்ஷஸர்களும் (பாழாளாக) மாண்டுபோகும்படி (படைபொருதானுக்கு) ஸ்வஸங்கல்ப மாத்ரத்தாலே யன்றிக்கே எதிரிகளம்பு மாரி லே தெக்கும்படி படைபொருதவனுக்கு. கையும் வில்லுமாகச் சிரிவந்து எதிரிகள் மேலே வ்யாபரிக்கிறபோது. ஆகர்ஷகமான வடிவுக்கு அப்போது மங்களாசாஸனம் பண்ணுவாரில்லாத குறை தீரஇன்றிருந்து மங்களாசாஸனம்பண்ணுவோம் காண்கள்.

(அ) தாவியிருபிடிக்கும் திருக்காணெங்களுது(இராக்கதர் வாழி லங்கை) தூர்வர்க்கங்களழித்தவர்திக்கும் தேசம்.

புரம்பே போய் பதலிம்னைபண்ணி, குரவிக்கூடிபோலே திரண்டு கடலையும் மலையையும்அரணாக்கி அம்மணைக்கூத்தடிக்கும் தேசமென்னை

(இலங்கை பாழாளாக) இலங்கையிலான் பாழாளாகும்படி. இலங்கை தான் விபீஷணாதியரிறே,இனி "நிசிசர" மென்னாவ ணரெனையும் அவனுடைய வதிக்ரூரத்துக்கு அடியாரான ராக்ஷஸரை யும் அழியச்செய்து "ஸஸாத நஸஞ்ஞீவெஸி" என்னு பிராட்டியு ருளிச்செய்தபடியே (படைபொருதானுக்கு) ஸ்வஸங்கல்ப மாத்திர த்தாலேயன்றிக்கே எதிரிகள்மேலே அம்புதெ க்கும்படி பொருதவனுக்கு பல்லாண்டுகூறுதுமே, அப்போது கைய் யும் வில்லுமாய்ச் சிரித்தெறக்க திரள் மேலே வ்யாபரிக்கிறபோதே

(அரு) வருளாலும் திருந்தி பாகவத விஷயீகாரம் பெற்றபெருமையால் மெய்யே இல்லை எனக்கெதிரென்றிருந்தேன். என்றூரிலே ற "ஶ்மஶோதஸிதஜ்வுஷி", என்று மங்களாசாஸனத்துக்காதல் "ஹதஶாஸ்பரிஷ்வஜே", என்று அனைத்து பிரப்பவனைத்துக்காதல் பிராட்டியுமில்லாதபோதை அவரவர் வயிருதாரி களாய் நிற்கையாலே "ஆருமில்லார்", என்றுமங்களாசாஸனம் பண்ணுவாரில்லாத

(இது) திருப்பல்லாண்டேவ்யாக்யானம்.

பல்லாண்டுசெல்வியுடையதும்திருக்காப்புடையதுமாகவேறுமென்று பாடுமவர்கள் காங்கள். அக்காலத்தில் முதலிகளுக்கு "ரோவவாகயுஷ்வோராகூராஜாநவுராணை கூவஷ்தெதயாம்" என்றபடியே அம்புக்கிலக்காகையே பணியாகையாலும், ப்ருஹ்மாதிகளுக்குப் பிரட்டனைப்பிரித்த போதே நம்மடவர்க்கு காம்பெற்று வாழலாம் குடியிருப்பைப் பெற்றோமென்கிற ஆனந்தத்தாலே பணியாய்ப் போருகையாலும் அக்காலத்தில் மங்களாசாஸனம் பண்ணுமவர்களன்காண் காங்களென்கிறார். ॥ க ॥

(கோ) சிலரெங்கிறார் (பல்லாண்டு கூறுதுமே) பல்லாண்டு பாடிவோமென்னபடி. ॥ ங ॥

(அ) ஆகர்ஷகமானவடிவுக்கு மங்களாசாஸனம்பண்ணப்போருமோவம் சிலர்காங்களென்கிறார் "ரோவவாகயுஷ்வோராகூராஜாநவுராணைகூவஷ்தெதயாம்" என்கிறபடியே அக்காலத்து முதலிகளுக்கும் அம்புக்காக்கப்பண்ணிப்போருகையாலே அக்காலத்திலது மங்களாசாஸனம் பண்ணுவாரையும் பெற்றதில்லை, பிராட்டியைப் பிரித்தபோதே காங்குடியிருப்புப் பெற்றோமென்கிற ப்ரீதியாலே ப்ரஹ்மாதிகள் அகம்யபாராரலர்கள். அக்காலத்தில் மங்களாசாஸனம்பண்ணப்பெறுதே குறைதீர இக்கிருந்து மங்களாசாஸனம் பண்ணுவோர் சிலர் காங்களென்கிறார். ॥ ஙு ॥

(அரு)குறைதீர இன்றிருந்துமங்களாசாஸனப்பண்ணுவோங்காணீர்கொள், அக்காலத்து மணங்கொள்வோங்காணீர்கொள்காங்கள். "வஷ்தீவஷியலஷ்தூராஸ்ய" ॥ ஙூ ॥

(மூ) எநேலத்திலிவேதன்முன்னம் வந்தெங்கள் குடாம்புகுந்து
கூமேனமுடையீர்கள் வரம்பொழிவந்தோல்லைகூகிலே
நாநேகரமும்நன்கறிய நமோநாராயணாய வென்று
பாமேனமுடைப்பத்தருள்ளீர் வந்துபல்லாண்டுகூறுமினே.

(ஸ்ரீ) அத கைவல்யார்தின ஆவ்ருத்தி.
(ஏடு ஐதி)

(ஏடு நிலத்திலிவேதன் முன்னம்) ஸ்தூலசரீரஸ்ய ந்யாயத காத்ம சரீரம், (வந்து) ஸாதரமாகத்ய (எங்கள் குடாம்புகுந்து) அஸ்மதீயமமாஜ்ஞாத ப்ரவிச்ய,

(கூடுமென முடையீர்கள்) அஸ்மாபிஸ்தாஸ்யாகடமிதம் காரீரமயீ ஸ்ரீயம் (வரம்பொழிவந்து) பர்யாப்த ப்ரபோதஜ்ஞாநபரிதம் விஸ்தாரயந்த மபுருஷார்த்த ப்ரீத்யாதிகத்ய (ஓல்லை) க்ஷணமபி (கூடிரிதே) வியோகாஸஹ,

(நாடு நகரமும் நன்கறிய) அவிசேஷ்ய விசேஷஜ்ஞாஸ்சேயகாணம் யத்ஜாகந்திததா, (நமோ நாராயணாய வென்று) நந்த்நிகாராணுரூப யாப்ரணளிகயாஷ்டாக்ஷரம்,

(ஹரீ) (பாடுமனமுடைப்பத்தருள்ளீர்) அ ணுலை க் தாது மபிப்ராயக்தே த வதாயமியம் (வந்து) ஸன்தேஹமாகத்ய (பல்லாண்டு) பூர்வத் (கூடி மினே) அணுலைக்தாதத ॥ சு ॥

(பச) (எடித்யாதி) இந்த லோக்தினையக் கேட்டு அவர்கள் "கூடாயலம் வுவெ வாஹ்ரீ", னன்கிறபடியால் அணுதாடோ பரதிகனையும் பெற்று அடியோங்களோ யநுக்ரகிக்கவேணுமென்று திருவடிகளை ஆச்ரயிக்க அவர்களோ புருசாணவாணத்தில் அக்வயிப்பித்து வள்ளுயுராக்கி அவர்களையுமிவ்வாழ்ச்சிக்கார்ள் படப்பண்ணியும் தாம் அபர்யாப்தராய் இதிலாத்யப்ரபந்தி காமனையழைக்கிறார். கைவல்யத்தைப் பார்த்தால் எனைவாழி சிருகாப்பெருகா ஆள்பட்டுக்கிடப்பார்களே. கெடுவிகா ளென்று தம்கருணையாலே அவர்கள் தூக்கதினைக்கண்டு இவ்வகர் தமில்லாத ஜச்வர்யார்திகளுக்கு முற்பட இவர்களை யழைக்கிறார் அவர்களையும் வள்ளுயிராக்க.

(கோ) மூன்றும்பாட்டிலே அகங்யப்ரயோஜகனை அழைத்து அதுவும் பர்யாப்தமாகாமல் ஜச்வர்யார்திகளைக் காட்டிலும் பகவத்ஸமாச் ரயணம் 'பண்ணி கைவல்யத்தை அர்திக்கிறவர் உத்க்ருஷ்டராகை யாலேயும் தம்மஸ்வரூபம் தெளிந்தவராகையாலே இவர்களைத்திரு ப்புகை ஸுலபமாகையாலும் இவர்களையழைக்கிறார்.

(அ) (எடித்யாதி) கீழ் அகங்யப்ரயோஜனனை அழைத்தார், அவர்கள் மங்களா சாஸனத்திற்கு ப்ரத்யாஸன்னராகையாலே நீரிலே நீர்ச்சேர்த்தாப்போலே சேர்த்திருக்குமிறே. அவ்வளவிலும் பர்யாப்தி பிறவாமையாலே ஈச்வரன் கைவிட பார்திருக்குமவர்கள் என்று மிவ்வளவைக்கொண்டு ஆத்மப்ராப்தி காமனையும் ஜச்வர்ய காமனையும் அழைக்கச்சாவிழுந்தார ஆத்மப்ராப்திகாமனை அழைக்கிறார்.

ஜச்வர்யத்தைக்காட்டிலுமாத்மப்ராப்தி உத்க்ருஷ்ட மென்று நினைவாலே அழைக்கிறாரல்ல, அந்த மோகஷத்தை இவர் அகர்த மென்றிருக்கையாலே இனியதத்தாலேழும்பட வணங்கிறதென்னென் றில்பகவத்ஸம்பந்தத்திற்கு கரணமானசரீரம்மோகஷமளிதாகையா லும் அம்மோகஷத்தைதப்ராபித்தால் மீளவொண்ணுமையாலும் ஜச்வர் யகாமருக்குகாலாத்யத்திலே யாகிலும் பகவத்ஸம்பந்தம் பண்ணு யோக்யதை உண்டாகையாலும் அந்த யோக்யதையுமழிகையாலே தூக்கதினைக்கண்டு முற்பட்டகாலஸ்புரணத்தினை அழைக்கிறார். ஆனால்

(அரு) "வெளரபயடுகூரபயாயாதி" ஸமவஹரணாத்யுத்தரம், என்றுகைவல் யபரமாபகவத்ப்ராப்தியை அருத்துச்சொல்லித்தாகையாலே ஜச்வர்யார்திகளுக்கு முன்னே அழைத்தார் கைவல்யமாவது ப்ரக்ருதிஸம்ஸர்கவியுக்தகேவலாத்மாநுபவம், பஞ்சாக்

(பர) (ஏடநிலம்) பொல்லாநிலம். செத்தால் சேரும் ஸ்மசானம் போன்
றதா யதான நிலமும், "யஶ்ஶுவி யொமி நாஶ்ரி ஶ்ரதம்ஶ்ஶாநம் ஶ்வாஜிஸ்ஸா
தொஷ்காரணம்" என்றார்கள், ததாபி, அன்னிலம் யோகிகளுக்கு
"ஶுஶ்ரூதக்ஷவாந ஈவொஷது", என்றபடி உபாஸகவ்ருத்தி பெறும்படி
ப்ருஹ்மபஜந ஸுகவைபுல்யகரமாகையாலே அவர்களுக்கது அம்
ருதஸ்தாகமாயிற்று. உங்களுடையனரகத்தை பஸ்மமாக்கும் ஸ்தான
மாகையாலே கமக்கதஸ்ம. சானதுக்குலத்ருசமாயிற்று. தேஹத்தை
பஸ்மமாக்குமிடத்திலும்சிலருக் களவற்றலவாக்ய பூர்வக ப்ருஹ்மத்
யாகமுண்டிறே, தத்தஸ்யர் அங்குயோகிகள், இவர்களஸுகாட்டில் சல்
யர வசிஷ்டரன்ன ஏகாத்திகள், "தெஷாம தத்ரஶம்ஶ்வாஸம்" என்று
ர்களிறே. ஆகையாலிவ்விஷ்ணு நிலத்திலும். (இவ்வதன்முன்னம்)
அதுவுமொருமோக்ஷமாக ப்ரமித்தார்கள் சிலர், அது ஸையான
மாத்திரம் "ஸவை ஶுவ்வ நயஶி ஶுணம்" என்று பலச்யவகமவனுக்கு

(கோ)(ஏடநிலத்திலிவ்வதன்முன்னமித்யாதி)(ஏடி) ஸூக்ஷ்மசரீரம், (நிலத்
திலிவ்வதன் முன்னம்) ஸ்வகாரணமான மூலப்ரக்ருதியிலே லயிப்பத
ற்கு முன்னே (வந்து) அகங்யான வெங்களுக்கு தாஸ்தான நீங்
கள் வந்து (எங்கள் குழாம்புகுந்து) உங்களுடைய கூட்டம் சேர
ச்சேர்தியாய் ஸ்வதந்த்ர மாயிருக்கிறப்போலே யன்றிக்கே
"வரஷ்வ நீவஹாவிவஃ" என்கிறபடியே அங்யஸம்ருத்தியை ஸ்வ
ஸம்ருத்தியாக எண்ணும்படி ஸுப்ரவேசமான எங்கள் ஸரஸ்வதத்
திலே ப்ரவேசித்தென்று கருத்து. எங்களுக்கு ப்ரவேசிக்கிற அதிகா
ரம் எதென்ன வருளிச்செய்கிறார்

(அ) ப்ரயோஜநாந்தரபரரை மங்களாசாஸநம்பண்ண வாருங்கோ
ளென்னவருவர்களோவென்னில் பகவத்ப்ராப்திபிறவ்ய உத்கர்ஷ
தையும் அத்தைதப்பற்றாத வல்யத்திலுடையரிகர்ஷத்தையும் அறிவித்
தால் அத்தைவிட்டு மித்தைப் பற்றவேணுமென்று ஆத்மகுணைபே
ராயிறே இவர் அழைக்கிறது.

(ஏடநிலத்திலிடுவதன் முன்னம்) ஏடென்பது பொல்லாங்கு உங்
களை பொல்லாதான நிலத்திலிவ்வதன்முன்ன மென்று பின்னாய
முதனர் ஏடென்கிறது. ஸூக்ஷ்ம சரீரத்தை ஸ்தூலசரீரத்தில்க்
காட்டில் ப்ரதானமாய் அதிலுடைய ப்ரயோஜ்யரூபமாய் நிற்கை
யாலே ஏடென்னுமாப்போலே சொல்லுகிறது (நிலத்திலிவ்வதன்
முன்னம்) ஸ்வகாரணமான மூலப்ரக்ருதியிலே லயிப்பதற்கு முன்
னே ஏடென்று உடம்புக்குப் போராய் ஸ்தூலஸூக்ஷ்மமான சரீரம்
ஸ்வகாரணமான மூலப்ரக்ருதியிலே லயிப்பதற்கு முன்னே என்னவு

(அரு)னிவித்யாநிஷ்டனுக்கு அர்சிராதிகதியும் ப்ருஹ்மப்ராப்தியும் அபுனராவ்ருத்தியும்
சொல்லுகையாலேமதுவித்யா ந்யாயத்தாலே சிரிதுபோதுஸ்வாத்மாநுபவம்பண்ணி

மார்தாதிகளைடொக்கச்சொல்லப்பட்டதிறை. கூநர்யாளன்னையாழிவீ
என்பதும்,,மன்னுயில்' மீள்வர்கள் மீள்வில்லை, ,,அண்ணல்கழல்கள்'
என்பதும் விரோதிக்குமே, யாவதாத்ம பாவியில் காலபரிச்சேதத்
தைச் சொல்லாரே, விஜையேஜை வேனேஜைநாள், என்றுல் அது
யாவதாத்ம பாவி என்பாருண்டோ, ஆகையால் மிக்க வெஞ்சிறை
யானது கொண்டே ஏகநிலத்தி லெடிவதன் முன்னமென்றருளிச்செ
ய்கிறார் வருமதும் புருமதும் அவர்களுக்கு மவர்களிங்ஙனே திருத்
தப்படுமதுதமக்குழுயிர்ப் போரகையால், வந்தெங்கள் குழாம்புகுந்
தென்கிறுர்.

சண்டாளனும் ப்ராஹ்மண நிஷ்டையில் புக ஆசைப்படுமாப்
போலே கைவல்யத்தில் சவழுஷ்டிகரும் வாப்புக (கூடுமித்யாதி)
ப்ராப்யப்போ பகங்களிலே எங்கள் அந்யவஸாயத்தோடி கூடவல்ல

(கோ) (கூடுமெனுமுடையீர்கள்) புகுருவோமென்கிற நினைவேவேண்டுவது
அந்யபுருஷார்த்தங்கள் அப்ராப்த புருஷார் தங்களாகையாலே புரச்
சரணே பேக்ஷிங்களானாலும் இது ஸ்வரூப ப்ராப்தமாகையாலே
புரச்சரணே பேக்ஷமன்றிக்கே மாதாபித்ராத்யநுவர்த்தனம் போலே
இச்சாமாத்ரஸ்பேக்ஷமென்னபடி. (வரம்பொழி லைத்து) வரம்பொழியப்
வென்கிறது, வரம்பொழி என்று கிடக்கிறது "ஜராசரணசோக்தாய'

(அ) மாம். இவ்யாக்கியானத்தான் அவர்களுடைய அனர்த்தத்தைக்
கண்டழுங்கிறுரென்று யிடம் தோற்றியிறேயிருக்கிறது (வந்து)
ஸ்வதந்தரமாயிருப்பாருக்கு தம்மனவில் வருயிடத்திலுண்டான
தோஷத்தைச்சொல்லுகிறது.
(எங்கள் குழாம் புகுந்து) கேவலரு மொரு ஸம்ஷ்டியாயிறே
யிருப்பது, அது ஸ்வதந்தரமாகையாலே அயோக்யம் சேராச்
சேர்த்தியாயிறே யிருக்கும், ஒருத்தருடைய லம்ருத்தி ஒருத்தரு
டையதாயிறே யித்திறனில் யிருப்பது. "ஒஷ்ட நீவஹாவஹை",
என்னக்கடவதிறே. இத்திறனில்ப் புகுவாருக்கு எவ்வளவு அதி
காரம் வேணுமென்னில்.

(கூடுமெனுமுடையீர்கள்) புகுருவோமென்று நினைவே வேண்டுவது.
அகிலரக்ஷணங்களான புருஷார்தங்களுக்குபாயத்தரணங்களும் வேண்
டியதாக இருக்க அதிலலக்ஷணமான இத்திறனிலே புகுருகைக்கு
புரச்சரணம் வேண்டாதே யிருப்பதென்னென்றில் அவை அப்ராப்
தங்களாகையாலே புரச்சரணே பேக்ஷிதங்களாயிருக்கிறன, இது
ஸ்வரூபப்ராப்தமாயிருக்கையாலே வேண்டா மாதாபித்ராக்களை அனு
வர்த்திக்கைக்கு இச்சையேயிறே வேண்டுவது (உடையீர்கள்) இந்த

(அரு) மேலேப்ர்ஹ்மப்ராப்தியுண்டாயிருக்குமாகையாலே அவனுப்ப்ர்ஹ்ம வித்யாநிஷ்
டரா னமைகொண்டு பகவத்பாரேயாணன் இதிலெழுக்கப்படுகிறுன்கேவலரு,
ப்ராணரூபப்ரதிகோபாலகன்

(பர) மணஸ்ஸுடையரேவாருங்கோள், அதில் சவமுஷ்டிகர்வரவேண்டா வென்றபடி. இத்தால் தத்வித்தரைஸ்வ கோஷ்டிக்கு வெளிப்படுத்தித் தாங்களாகவே குழாங்கொண்டு நின்றுர்கள் சிலர், அக்குழாத்தைத் கண்டுகத்து நீங்களின்னுள் வரைக்குங்கட்டிக்கொண்டருந்த வரம்பைப் பெற்றவராய் வரவேணுமென்குறுர் (வரம்பொழியென்று) ,,ஜராசரணசோகூடாய ,, அதுவேவீடு, என்று இதுவரைக்கும் ஒருவரம்பையிட்டுக்கொண்டிகோளிறே, அதுகழியப்பெற்றவராய். உங்களண்ணமான அபரிச்சின்ன ஸர்வரஸ்துதாகந்தமயமான அனுபவிக்கைக் கிட்டுப்பிரத்த உங்களளவிலுங் களிவைச் சுருக்கிக்கொள்ளப் பார்திகோளே கெடுவிகாள், வரம்பொழிய வென்கிறவித்து வரம்பொழினன்று குரைந்து கிடக்கிறது. வருகிற நீங்களத்தை யொழித்துவிட்டே வாருங்கோள்

(கோ)என்றுஸ்வாநுபவமாத்ரத்தளவிலேஒருவரம்பையிட்டுக்கொண்டநீங்கள் அதுவிட்டு வாருங்கோளென்கிறுர். (ஓல்லைக்கூடமிலே) ஓல்லை விளம்பியாதே பற்றுகிற புருஷார்த்த லைலக்ஷண்யத்தை யனுஸந்தித்தால் பதரிக்கொண்டுவந்து விழியவேண்டாவோ என்னபடி.

இத்திரளில் புகுருகைக்கி பூர்வம் வேண்டுவன அருளிச்செய்து இனி மங்களாசாஸகத்திற்கு வேண்டுவன அருளிச்செய்கிறார்.

(அ)இச்சையாலே வந்த ப்ரயோஜநநிசயத்தாலே வைச்ரவணன் என்றுமாப்போலே அருளிச்செய்கிறுர் கூடநினைப்பார்க்கும் செய்யவேண்டியது முன்புநின்ற சிருஷ்மையைக் குலைத்து வரவேணும் (வரம்பொழில்வந்து) வரம்பொழிய வென்கிறவித்தை வரம்பொழியென்னுகிடக்கிறது. ஸர்வேச்வரனுக்கு ப்ரகாரபூதருய் அவனுடைய ஸ்வரூபரூப குணவிபூதிகளை அனுபவிக்க யிட்டுப்பிறந்தவன் ‘‘ஜராசரணசோகூடாய,, என்று ஸ்வாநுபவத்தளவிலே ஒருவரம்பையிட்டுக்கொண்டானிறே. அத்தை யொழித்துவாருங்கோளென்கிறுர் (ஓல்லைக்கூடமிலே) பற்றுகிற புருஷார்தத்தினுடைய லைலக்ஷண்யத்தை அனுஸந்தித்தால் பதரிக்கொண்டுவந்து விழவேண்டாவோ, வடு நிலத்திலெவிவதன்முன்ன மென்னது, சரீரத்தில் அஸ்திரைதையைப்பற்றஇங்குஓல்லை என்கிறது பற்றுகுற விஷயத்தினுடையலைலக்ஷண்யத்தைக் கூடுமனமுடையிர்களென்றும் கூடமிலே வென்று யோக்யதையைப் பற்ற இத்திரளில் கின்றும் பிறிக்கப்பட்டார் சிலரிவர்களென்று தோற்றுமிறே. ஸ்வரூபம் ப்ரகாரித்தால்.

(நாடுநகரமும் நன்கரிய)இத்திரளில் புகுரைக்கு வேண்டுவனவருளிச்செய்தார். இதுக்குமேலே மங்களாசாஸனத்திற்கு வேண்

(அரு) ‘‘அற்றதுபற்றெனினுற்றதுவீடுயிர் செற்றதுமன்னுறில்’’ என்று அநித்யமாகச் சொல்லுகையாலே இதுமோக்ஷமாகாது.விரஜா ' வாசவெளாஜ்ஞா ஸஞரா

(பர) மெள்ளக்கூடுவோ மென்றிருந்தீர்களாகில் விபரீதலம்ஸர்க மேவிடும். பின்னைநிரதிசய புருஷார்த்தத்தை யிழப்புதிகொள், அங் நனே வாராமைக்கு (ஓல்லை) கடிக எங்கள் திரனில் கூடிங்கோள்.

கூடிமாங்களுக் கதிகாரமிரண்டி ஸ்வாத்ம ர்க்ஷாபரஸமர்ப ணமும் பல்லாண்டி பாடுமதில் மனஸ்ஸு மென்கிறார் (காடுஇத்யாதி கர) பரஸமக்ஷமயோஜனைகளால் கல்லவறிவு பெற்று ஸ்தாலியோஜ னைபின்படி ஸ்வரூபாதிதிர்யத்தையும் அறிந்து "காராயணாயமேக, என்னுமதான ர்யாஸ வித்தையில ர்விதாராய் இதுவும் காட்டாரும் ஈகாரஸ்தரும் கன்றுக வறியும்படி. இங்குகாட்டார், அப்ர்ஹ்மவித்து க்கள். ஈகாரஸ்தர். ப்ர்ஹ்மவித்துக்கள் "; ஜோநீகூவாமெதெவ ஜெஜதம்,, என்றலான ராஜாந்தரங்களிறே ப்ர்ஹ்மவித்துக்கள். காட்டர்ராஜாவு க்க காப்த பரிகரமிறே.

சூதொவிஷ்ணோராநுதஸ ஜியாவாரிகூஸ்ஜதம்,, என்னக்கடவ தி றே. ஸ்வநிஷ்டாதத்விஞ்ஞாக சின்னங்களால்பரமைகாந்திகளாயுள்ள ரெல்லோரு முங்களாற்றுணைபெற்று அனுகப்பெரும்படியும் காட்டார் தங்கள் யோக்யதையைனண்ணி தூரவிலக்கும்படியுமென்ன படியை திருவுள்ளம்பற்றி,

---

(கோ)(நாமேத்யாதி) காடென்று அவிசேஷஞ்ஞைச் சொல்லுகிறது. ஈகாரமென்றுவிசேஷஞ்ஞைச் சொல்லுகுறது. ராஜாவுக்குஈகாரஸ்தர்ப்ர த்யா ஸன்னர், காட்டார் தூரஸ்தரிறே. (நன்கு) நன்றாக (அறிய) அறியும்படி. பகவத் ப்ரத்யா ஸக்தியாலே அவிசேஷஞ்ஞர் விடும்ப டியாகவும் அதுவே வேறுதுவாக விசேஷஞ்ஞர் பரிக்ரஹிக்கும்படி யாகவும் என்னபடி.

(அ) வினை வருவிச்செய்கிறார். காடென்கிறது அவிசேஷஞ்ஞைச் சொலலுகிறது, ஈகாரமென்று விசேஞ்ஞைச் சொல்லுகிறது, ராஜா வுக்கு ப்ரத்யாஸன்னரிறே ஈகாரஸ்தர். காட்டார் தூரஸ்தரிறே. ஆகையாலே அருவிச்செய்கிறார். (நன்கறிய) இன்னன்மையை அறியவேணுமென்னவுமாம். (நமோநாராயணயவென்று) இவ்வளவு போராது தன் ஸ்ருபத்தை உள்ளபடி அறிந்து ஸ்வரூபாநு ருபமான கைங்கர்யத்தைப் பெறவேணுமென்று வைஷ்ணவனுய் வறவேணும் "சுஹரிவி நஜி ஹமவதவாஹஜஸ்வி,, என்றிறே நமச்சப்தத்திற்கு அர்தமிருப்பது ஸ்வாமி பக்கல் அனுகூலவ்ருத்தி யிறே புருஷார்தமாவது.

(அரு) இத்யாதி புராண வசநஸ்ஸுத்ருடப்ராமாண்யகபஹுவசநவிரோதாத்அவிச்வஸநீ யமபஞ்சாக்ய. னிவித்யாநிஷ்டபரமாகலுதுக்கவுமாம் "நாட்டாரோடியல்வொழிந்து, என்று வேருபட்டுகாரணஜ்ஞ நண்ணினமே,, என்று ஜகவத்ஸமாச்ரயணம் சொல்லு கையாலே காட்டார் அப்ருஹ்மவித்துக்கள்.

(பா) (நன்கறியவென்னது) கம்கோஷ்டியில் புகுமதுக்கு இவ்வளவே போராது.

(பாமெனமித்யாதி) அவனில் அவனுக்கு மங்களத்தை ஆசாவிப் பதுக்கேற்ற பாட்டுக்களை பாடவேணுமென்கிற பரமப்ரேம யுக்தரா யும் (உள்ளீர்) ஸத்தைபெற்ற வர்களாய் வரவேணும். இவ்விரண்ட திகாரமும் பெற்றீர்களாகில் (வந்து பல்லாண்டு கூருமின்) காம்பல்லா ண்டென்று துடங்கிப் பாடும் பாட்டைப் பாடுங்கோள் இது பாடுமி தில் ப்ரதமதிகார மெங்களோடு கூடுமது, அதுக்கு மேலதிகாரம் ங்யாஸவித்யாங்வயம், அதிலும் மேல்பட்ட வதிகாரம். திருமாலில் பரிவாய் இதுபாடவேணுமென்கிற ப்ரேமம், இதுக்குமேல் பாடுமதே பணியென்கிறார். ॥ சு ॥

(கோ) (கமோகர்தாயணாயவென்று பாடுமன முடைப்பத்தருள்ளீர்) நினைத்திருக்குமது வேபோராது. திருமந்திரார்தத்தைத் தெளிந்து ஸ்வஷ்ணயராய் ப்ரேம பரிவாஹமாகப் பாடும்படியான நெஞ்சையு டைய ராகில் (வந்து பல்லாண்டு கூருமினே) வந்து பல்லாண்டு பாடு ங்கோள். இத்தினிலே புகுறவேணுமென் றிருப்பாரத்தைச் செய்யு ங்கோள், அவ்வளவு போராது. உங்களுடைய வ்ருத்தி விசேஷம் பெறவேணுமென் றிருப்பார்களும் பல்லாண்டு பாடுங்கோளென்று க்ருயை இரண்டாக நிர்வஹிக்கவுமாம். ॥ சு ॥

(அ) (பாமெனமுடைப் பத்தருள்ளீர்) நினைத்து இருக்குமளவுபோராது ப்ரீதிக்கிப் போக்குவிட்டுப் பாடிவோமென்று நெஞ்சுண்டாம்படியான ப்ரேமத்தை உடையீராகில் (வந்து பல்லாண்டு கூருமினே.) வந்து பல்லாண்டு பாடுங்கோள். இத்தினிலே புகுறவேணுமென் றிருப்பார் அத்தைச் செய்யுங்கோள் அவ்வளவு போராது உங்களுடைய வ்ருத்தி விசேஷமும் பெறவேணுமென் றிருப்பார் திருப்பல்லாண்டு பாடுங்கோளென்று க்ருயை இரண்டாகக் நிர்வஹிக்கவுமாம். ॥ சு ॥

(ஙு) அண்டக்குலத்துக்கதிபதியாகி யசுரரிராக்கதரை,

இண்டக்குலத்தை எடுத்துக்களைந்த விருடீகேசன்றனக்கு.

தொண்டைடக்குலத்தினுள்ளீர் வந்திடுதொழுதாயிராமம் சொல்லி.

பண்டைடக்குலத்தைத்தவிர்ந்துபல்லாண்டுபல்லாயிரத்தாண்டென்மினே

ஙூ) (அண்டக்குல மித்யாதி) (அண்டக்குலத்துக்கு) அண்ட ஸமூஹமாகம், (அதிபதியாகி) அதிபதிபூத்வா, (அசுரரிராக்கதரை) அசுராராக்ஷஸாகாம், (இண்டக்குலத்தை) பரஸ்பரஸம்ச்லிஷ்டம்குலம் ஸதீத்யாதுகூலாக்ஷீகூலத்யாயேனேதிவத் பகவதாச்ருதவிரோ தா

(ஹரீ) சரணவிஷ்யேபரஸ்பர ஸஹாயீபவதித்யர்தஃ. (எடுத்துக்கூளந்த) கலமேயவஸர பசாயநீத்யர உத்ருத்யதூரே பரிஹ்ருதவதஃஸ்வாண்டர திபதித்வசிர்வாஹாயேதியாவத் (இருடீகேசன்றனக்கு) ஹ்ருஷீகேசஸ்ய தொண்டைக்குலத்து ளுள்ளீர்) 'ஊஹஹ தூஷ்ஹ தஷ்ஹவெ ஹுஹ்ரூ தாநஃ வாஜோதநஃ,, இத்யுக்தேஸ்வபாவஸித்ததாஸ்யே, குலேஸ்திதாயூயம், (பண்டக்குலத்தைதத்தவிர்த்து) விபரீதவாஸநாமூல ஸம்ஸர்க்கருத ப்ரயோஜகாத்பரஸமாஜாத்கஃபதிதாம் வி ஹர ய, (வந்து) யாத்ருச்சிகாதி ஸுக்ருத பரிபாகேன ஆபிமுக்யேநாகத்ய (அடி தொழுது) சரணயோஃ. ஆத்மாத்மீயபரந்யாஸம்க்ருத்வா (ஆயிரநாமஞ் சொல்லி) ஸஹஸ்ரம்நாமாநிஸங்கீர்த்ய (பல்லாண்டு பல்லாயிரத் தாண்டென்மினே) பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டிதிகாதா மனுஸந்த தேதியர்தஃ.

ஸஹஸ்ரநாமபாராயணஸ்யாபி ப்ரபத்திஸமசீலதயா தொழு தாயிர நாமம் சொல்லி இதிதயோர்விகல்ப இதிகேசித். போக்ய தயா நாமோச்சாரணமிதிசான்யே. ॥ நு ॥

(பர) (அண்டக்குலம்) இப்பாட்டில் ஐச்வர்யார்த்திகளை அழைக்கிறார் "யோஹகொடிஸஹஸ்ரணி விஷ்ணோராஜ்ஞயா வஸதி | ததஸ்து லொகாயயாத்யகூம் வ்ரதவாநிதிஸுஸ்ரூஷே,, என்கிறபடியே ப்ரஹ்ம மாவும் திருமாலை உபாஸித்திறே ஐச்வர்யத்தைப் பெறுமது, அவனுக் குபாஸ்யகுணங்களில் ப்ரதானகுணம் நிகிலாண்டாதிபதித்வமும் ஸ்வாபிமததச்வர்யவிரோதி நிவர்தகத்வமும் ஞானசக்த்யாதிகளெல் லாம் இதுக்கநுகுணமாக உபாஸ்யகுணங்களாய்வரும். இக்குணவிசி

(கோ) (அண்டமித்யாதி) ஐச்வர்யார்திகளை ஐக்தாம் பாட்டிலே அழைக்கிறார்.

(அண்டக்குலத்துக்கதிபதியாகி) அண்டாதிபதயே நமஃ என்கிற மந்த்ரத்தாலே ஸர்வேச்வரனை உபாஸகம் பண்ணுகிறவர் அபூர் வைச்வர்ய காமரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் ஐச்வர்யகாஷ்டையான

(அ) (அண்டக்குலத்துக்கித்யாதி) முற்பட அநந்ய ப்ரயோஜனரை அழைத்தார், கேவலரும் ஐச்வர்யார்திகளும் ப்ரயோஜனாந்தர பரரா யிருக்கச்செய்தேயும் கேவலருடைய துர்கதியைக் கண்டு முந்தர வழைத்தார். இப்பாட்டாலே ஐச்வர்யார்திகளை அழைக்கிறார்.

(அண்டக்குலத்துக்கதிபதியாக) தேவர்களுடைய வைச்வர்யத்

(அரு),,ஸஹாஹெவஷ்ஸவ-ஃஸெயெ ஸஹாதூஹ்ரூகூவாதூ நஂ ஹெவஸெவொ வொஹ்வே" என்று சொல்லிற்று. "நாஃ நூ ஹ்வெயாவதீஸுக்தீஃ வாவதி ஹ்ரூரணைஹரெ | ஸ்ருவெரொவி நாரஂகூத-ஃரூ கூஃஹோவளுகிஷ்வே" ஆகையாலே நாமம் சொல்லி பண்டைக்குலத்தைத் தவிர்த்து என்னது. நாமஞ் சொல்லி ப்ரதிபந்தக நிவ்ருத்தி பெற்று, பண்டைக்குலத்தைத் தவிர்த்து "விதரம ஸாதரஂஹாரூர்து" என்கிறபடியே கடையரப்பாசங்கள்

(பர்)ஷதோபாலத்தால் தத்ரதாந்யாயத்தாலேஸ்வாபிலஷிதபலத்தை ப் பெருகையே இவனுக்கு விசேஷம். "ஏதிதேவாகூரம் ஐஹவ்வா ஹர்நாதிநவ்யாஸ்" என்னக்கடவதிறே "ரோதிகூவெஷ நஹாதி ஐஹ்ராணாதி ஹ்ருதிதே" என்றும் "சேஷ்டாநாத ஸஹஸ்ராணாம் ஸ்ஹஸ்ராணாயதாதிவ ! ஸாஹஸ்ரமாத்ரம் துயாதத்து கொடிகொடி ஸாதாதிவ" என்றும் சொல்லுகுறபடியே அண்டாதிபத்யாதி காமனு க்கு தத்ததாதி பத்யம் கொடுத்தருளும்படிகிலாண்ட கிர்வாஹ காய் வேதாபஹார குருபாதக தைத்ய பீடாத் யாபத்துக்களில் ஸ

(கோ) அண்டாதிபத்யத்தைக்கொடுக்கவல்ல "சேஷ்டாநாத ஸஹஸ்ரா ணாம் ஸஹஸ்ராணாயதாதிவ" என்கிறபடியே ஸ்வதஸ்ஸித்தாண் டாதிபத்யத்தை யுடையவனுகி என்னபடி(அசுரரிராக்கதரை) ஸர் வேச்வராணலே அண்டாதிபத்யம் பெற்றவற்குமும் வேதாபஹாராதி

(அ)துக்கெல்லாம் மேலான அண்டாதிபத்யமிறே ஐச்வர்யத்துக்கு மேலெல்லை, அந்த ப்ருஹ்மா ஈச்வராதி ஆச்ரயிக்கிற ப்ரகாரஞ் சொல்லுகிறது "சேஷ்டாயிவை தபெநஜ்" என்றிறே இப்படிப்ராப்திக்கி ஸ்தனமந்திரம், அந்த ஐச்வர்ய விசிஷ்டனுகவிறே ஸர்வேச்வரனை அனுஸந்திப்பது "வ்யாஹரந்நாதிநவ்ஸ்ரந்" என்கிறபடியே இம் மந்திரத்தைதச் சொல்லவும் கெஞ்சாலே ஐச்வர்யவிசிஷ்டனுக அனு ஸந்திக்கையயிறே ஆச்ரயணப்ராகாமிருப்பது, அண்டத்துக்கதி பதியான வராகாதமேயன்றே விச்சப்தத்தி லுள்ளது, ஆச்ரயணப்ர காரத்தோன்றி இருத்தலில்லையே என்ன உதாரனுயிருப்பானொரு வன் கையிலேன்னுயிச்சம்பழமிருந்தால் இது இருந்த வழகென் னென்று சொன்னவளவிலே பாவந்னுயிருக்குமவன் கொள்ளலா காதோவென்று கருத்தறிந்து கொடுக்குமிறே. அப்படியே அண் டாதிபத்யத்திலே ஆசை யுண்டென்று தங்கள் அபேக்ஷையை ஆவிஷ்கரிக்கிறார்கள், இத்தால் ப்ரயோஜநாந்தர ப்ரஸக்தி யறுத்து "உதாரர்" என்னுமவ்வளவாய ஔதார்யம் ப்ரகாசிக்கிறது.

(அண்டக்குலத்துக்கு) "சேஷ்டாதிகோ ஸஹஸ்ராணாம்" என்று துடங்கி "கொடிகொடிபதாதிவ" என்று அஸம்பாதமான அண் டங்களுக்கு கிர்வாஹகனுகையாலே அபேக்ஷித்தார், அபேக்ஷித்த வண்டங்களைக் கொண்டு உகக்கப்பட்டமை சொல்லுகிறது. (அதி பதி) உபய விபூதி கிர்வாஹகனுகை, (ஆகி) ஆச்ரிதன் தன்னை அனுஸந்தித்தவளவிலே யாயிருக்கை, ஐச்வர்யார்த்தி ஐச்வர்ய விசிஷ்டனுகவனுஸந்தித்தால் அவ்வளவாயிருக்கும், கைவல்யார்தி அஸ்ப்ருஷ்டயம் ஸாதகத்தனுக அனுஸந்தித்தால் அவ்வளவாயிருக் கும் (அசுரரிராக்கதரை) இப்படத்திற்கு அசுரர்களாலே வேதா

(பர)வஸ்வாபிமணதச்வர்யவிரோதம்பஸுராகுலஜாதிய ராகிற(இண்டக்குலத்தை) இண்டரென்னது, சண்டாளரென்னபடி. "குலங்குலமாய சுரர்களை,, என்னக்கடவதிறே. "பொல்லாவரக்கனைக் கின்னிக்கிடந்தாளை,, என்கிறபடியே தன்னையிகழ்ந்து திவ்யாயுதங்களை எடுத்து வேற்பிடுங்கலாகப் பிடிங்கின ஹரஹரீகேசனுக்கு. நீங்கள் ஐந்வர்யார் திகளாகிலுங்களுடைய இந்திரியங்களைப் பெறமற்றும் 'புரமே பலனீகாட்டி,' அன்றென்னைப் புறம்போக, என்று அகம்ய ப்ரயோஜகர் முறை யிடும்படியான விஷயங்களாலே அகற்றுவான், நீங்களகம்ய ப்ரயோஜக ரானால் பும்ஸாம்த்ருஷ்டி சித்தா பஹாரியாகையாலே அதுகளுக்கெல்லாம் தானே ஏகலக்ஷ்யனும் அதுகளை கியமிப்பானென்றவர்களுக்கு தெளிவிக்க இருடீகேசன் தனக்கென்று அருளிச்செய்கிறார். அண்டாதிபத்யத்துக்கோர் சிலர்தன்னை யுபா

(கோ)விரோதம்பண்ணின அஸுராராக்ஷஸரை (இண்டைக்குலத்தை) மிகவும் நெருங்கின அஸுராதிஸம்பந்தத்தை தஇண்டென்று சண்டாள வாசகமாய் கொண்டு, நிகர்ஷாபாகாக்ஷையான பாரதர்தமே யாத்தையான கூட்டத்தைச்சொல்லுகிறதாகவுமாம். (எடுத்துக்கொண்டது) பொல்லாவரக்கனைக்கிள்ளிக்கடைந்தாளை என்னுமாப்போலே ஆச்ருதக்கழல் தட்டாதபடி நிரவித்த வனை "கவுரவஸுதவெகஜி,, என்கிற மத்தபுரஸ்ஸரம் உபாலியர் கிற்கிற ப்ருஷ்டைச்வர்ய காமருக்கு ஸகல விரோதி நிரஸனம்

(அ)பஹாராத்யாபத்துக்களிலே கணயதுத்துக்கொடிக்கையும் சகோதரனுக்குபதமிறே. ஆர்தனென்றும் அர்தார்தியென்றும் ஜ்ஞாய புருஷார்தம் இரண்டுமுகமாயிறேயிருப்பது, அதில் அர்தார்தியை கீழே சொல்லி யிவ்வம்சத்தாலே ஆர்தனைச் சொல்லுகிறது. ஜ்ஞம்ப்ரப்ருதி பாரதமே பண்ணிப்போருமதிரண்டுவர்கமிறே. ஸம்பத்தமொத்திருக்க திரளத்திலே யிழிகிறது, ஆச்ருதவிரோதி களென்றிறே.

(இண்டக்குலத்தை) மிகவும் நெருங்கின திரளை. இண்டரென்று சண்டாளர், இவர்களை சண்டாளரென்று சொல்லுகிறது, கிராதரென்றும் கிரிவரிலே. உத்கர்ஷத்துக்கெல்லி பதமம்ருத்யைக ப்ரயோஜநாயிருக்கை. நிகர்ஷத்துக்கெல்லி பாரதர்தமே யாத்தயாயிருக்கும். இவ்வாபத்துக்களில் "கவுரவஸுதவெகஜி" என்றிறே இவர்களுடைய ஆச்ரயணப்ரகாரமிருப்பது. (எடுத்துக்கொண்டது) 'பொல்லாவரக்கனைக்கிள்ளிக்கடைந்தாளை' என்னுமாப்போலே ஆச்ருதர்பக்கல் அவ்வழல் தட்டாதபடி நிரஸிக்கை. பாழான்ராக வென்னவும் விபீஷணபரிக்ரஹத்திற்போ லாரு தோஷ வரதபடி

(பர)ஸித்தவன்முகமிகிலாண்ட நிர்வாஹகத்வாகத்தம்தான்பெற்றதாக க்கொண்டு ஸபலமாக்கி விடுவன் என்னுமதைக் கொண்டாடுகிறது (இருடீகேசந் தனக்கு) முடியாதேனியிப்படியால் "உவாஓ்தூ, 'வவ உஓ்ஹூ)" என்றபடியே தனக்காகவே யிருடீகேசனைவனுக்கு.

(தொண்டக்குலத்திலுள்ளீர் வந்து) (தொண்டைக்குலத்தில்) வந்துளராக வேணுமென்றிருந்தீர் கோளாகில் (குலம்) கூட்டம் (தொண்டர்) பகவத்விஷயத்தில் ப்ரேம பக்திகளாலதிசபலர் 'வூஹுவொஓ வாஹொராஜஹு' 'ஹுத்தூநியதாவீர ஹாவொநாநுதூ ஹூதி" என்றும்படியான பாவபக்தம் பெற்ற கூட்டத்தில்வந்து, இங்குவரும்போதே அந்தபாவபக்தம் வேணுமே, அது பெற்றுவந்து ளராகக் கடவீர்கள் நீங்கள், பரம ப்ரயோஜனத்தை விட்டு பரம ஹேய ப்ரயோஜகத்தில் தொண்டருக்கு மொருவனத்தையுண்டோ,

---

(கோ) பண்ணி புகச்ச ஐக்வர்யத்தைதக் கொடுக்குமவரான னன்னபடி. (இருடீகேசன் தனக்கு) அவரவர் அபீஷ்டானுகுணமாக தத்தத்

(அ) யிறை. விபீஷணபரிக்ருகத்துக்கு அழலத்தட்டாதபடியிறை திருவடியும் லங்காதகனம்பண்ணினதும் (இருடீகேசன்) ப்ரயோ நாந்தரனை பற்கு ஐச்வர்யாதிகளிலே கர்மானுகூலமாக ருசியைப் பொறப்பிக்கும். தன் பக்கலிலேக்யஸ்த பானுயிருப்பாருக்கு ஸ்வ ரூபானு ரூபமான ருசியைப்பிறப்பிக்கும். ஐச்வர்யார்தமாக அவன் பக்கலிலே கண்ணை வைக்கும்போதே அவன் வடிவழகிலே யுரைக்க வையுங்கோள். அவன் "ஜஹிஜ" மென்கிற வபிஸந்தியைக் குலைத்து தன் பக்கலிலே ருசியைப்பிறப்பிக்கும் அத்தாலே யபே க்ஷித்த வைச்வர்யத்தை விஸ்மரித்து அவன்தன்னையே பார்கலாம்.

(தனக்கு தொண்டைக்குலத்திலுள்ளீர்.) இப்படி ஐச்வர்யத்திலே ப்ரேமம்போய் பகவத்ப்ரேமயுக்தருடைய திரளிலே உளரான நீங் கள் தொண்டைக்குல மென்னுரு குலம்போலே காணும் தேஹ மேஸ்வரூபமென்றிருப்பாருக்கும் சேஷத்வமேஸ்வ ரூபமென்றிருப்பா ருக்குமத்தனைவாஸி உண்டிறை. இப்படி அநந்யப்ரயோஜநர்களுக்கு க்ருத்யம்விதிக்கிறார்மேல்(வந்தடிதாழுது) திருவடிகளையேப்ரயோஜந மாக வந்தனுகூலவ்ருத்திகளைப் பண்ணி ஐச்வர்யமே ப்ரயோஜன மாய் விஷயானுபவமே யாத்ரையாயிருக்கை தவிர்த்து, திருவடி களே ப்ரயோஜனமாய் அத்தைத்தேடுகையே யாத்ரையாயிருந்

(அரு)விட்டு; அடிதொழுது; ஆத்மாத்மீய பரித்யாஸம் பண்ணி ஸ்வரூபானு ரூபமான கிம்வித்தாஸத்திலே அர்வயிக்கப் பாருங்கோளென்கிறார்.

பகவன் காமமாகாத்ம்யத்தைப் பார்த்தவாறே மோக்ஷ லாபமும் கையதாயிருக் குமாயிற்று. ஆனபின்பு ப்ரபத்திக்கு மேலே இது ஸ்வீகாரமாயிருந்ததாகாதே என்று

(பர.)ஆகில் நாங்களுமங்ஙனே யுளராகைக்கி அடியென்னென்ன(ஆயிர நாமம்சொல்லி அடிதொழுது) என்கிறார். ஆயிரம்குணநாமத்வாரா அக்குணங்களை பர்வபக்தமடியாக வனுஸந்திக்கவுஞ் சொல்லவும் பெற்று அத்தால் அவனில் ஸ்நேஹபக்திகளைப் பெற்று அங்யத்ர நிவ்ருத்த பாவராய். வேதம் வல்லார்களைக்கொண்டு திருவடி தொழலாம், ஸ்வபரகடிதாத்ம நிக்ஷேபத்தைப்பெறலாம். இங்ஙனே ஆயிரநாமம்சொல்லி தொழுதால் பின் பண்டக்குலத்தை அருவருக்கலாய்வரும் (பண்டைக்குலமாவது) தேவதாந்தர ப்ரயோஜநாந்தராந்வயமுள்ள கூட்டம். இதில் நின்றும் தவிர்ந்து அதில் நின்றும் நாடுநகரமும் கன்கரியப் பிரியப்பெற்ற வராய். இங்கே குலசப்தத்தை ஜாதிவாசியாகப்ரமித்து தேஹமிருக்கவே ஓளத்பத்திகஜாதி நசித்து உத்தமஜாதி யாவானென்கிறார்கள்சிலர், அதுக்குப பாதகம், ஒரு ஜன்மத்திலே த்விஜ்ஞகிரானிறோராஜர்ஷியானவிச்வாமித்ரர் அந்தஜன்மத்தில் ப்ர்மர்ஷியுமானாரிறே. அங்குதபஸ்ஸாலே வர்ணபேதம் பிறந்தது, இங்குபகவத் ப்ரஸாதத்தாலே ஸ்வரூபபேதம் பிறந்ததுஎன்று சொல்லியுங் கட்டுவார்கள், இது நிரூபணத்திற்குஇல்லாது "ஜந்நாஜாயதே ஶூத்ரஃ" என்றுமதில்"ஶூத்ரஃ" என்றது ஓளத்பத்திகசூத்ர த்வவாசியன்று, பின்னே யார, ஓளத்பத்திக ப்ராஹ்மணத்வ ரா

(கோ)ஸாதனங்களிலே அந்தஃகரணங்களை நியமிக்கவல்லனான சரண்யனுக்கு.

(தொண்டைக்குலத்திலுள்ளீர்) இப்படியைச்வர்யாதிகளிலே ப்ரேமம்போய் பகவத்ப்ரேமத்தையுடைய திரளிலே யுளரான நீங்கள் இப்படி அகிஞ்சனரானபின்பு (பண்டைக்குலத்தைத்தவிர்த்து) (பண்டை) ப்ராசீனமான (குலத்தை) கூட்டத்தை (தவிர்த்து) ப்ரயோஜ்நாந்தர பரஜ்ஞானஸம்ஸர்கத்தை விட்டு (வந்தடிதொழுது) ப்ரயோஜ்நாந்தரப்ரவ்ருத்தியைத் தவிர்த்துவந்து சரண்யன் திருவடிகளையே, தொழுது, ப்ரயோஜகமாகப்பற்றி. (ஆயிரநாமம் சொல்லி "கணூஃயிவதயெநஃ" "சுலூஃரஶத்ரு வெநஃ" என்கிற

(அ)கும்படி பாருங்கோள்.(ஆயிரநாமஞ்சொல்லி) இரண்டு திருநாமத்தையே நிர்பந்திக்கவேண்டுவது "ஶிஶிஷு" மென்றிருக்குமென்றிறே "தவெஷு" மென்றிருக்கும் புத்திபிறந்தால் பகவத்குண சேஷ்டிதங்களுக்கு வாசகமான திரு நாமங்களெல்லாம் போக்யமாயிறே யிருப்பது, இவற்றை வாயால்ச்சொல்லி.

(பண்டைக்குலத்தைத் தவிர்ந்து) தொண்டைக்குலத்திலே வந்து அவ்வயித்தவாறே "ஶிஶிஷு" மென்று நந்தகாலம் ஜ்ஞாநாநுரூபமாய்த்

(அரு)என்னைக்கேட்டார்கள், முழுமூடனானவதிகாரிக்கி பாபம் போலே புண்யமும் பொன் விலங்காய் சாஸ்த்ரம் சொல்லுகையாலே அதுவும் பந்தகமாயிருந்தது.

(பர)ஜாதிவாசி, மேலே "ஸஹிவிஶ்ராதம்" என்கிறந்யாயத்தாலே மாத ஸப்ராஹ்மண்யமும் ஜனித்ததாய், "விஜ்ஞே" என்னப்பட்டதத்தனை.

இப்படி ஔத்பத்திக ப்ராஹ்மண த்வாதிஸ மாதாதிகரணமாகஸ ப்ராஹ்மணத்வாதி யோகத்தால் த்விதீய ஜன்மாந்வய க்ருதத் விஜத்வம் வர்ணத்ரய ஸாதாரணம். இவ்வளவன்றிக்கே ஔத்பத்திக சூத்திரனுக்கே ஔத்பத்திக ப்ராஹ்மண்யம் வருகையைக்கொண்டு த்விஜத்வமென்பது அஸம்பாவிதம். விச்வாமித்திரனில் சருவ்யத்யாஸமடியாக ஔத்பத்திக ப்ராஹ்மணத்வ ஜாதிக்கே தபஸ்ஸாலா விர்பாவமாத்திரம். இதுகொண்டு ஔத்பத்திக ஜாதிநாசமும் தத்விருத்த ஜாத்யந்தராகமுமன்று. இப்பக்ஷம் "கௌதாஜாதிதர்-ஹ் கூஷ்டாயா ஸவ்ஹ்ருவா விநாஶதம் | ஸாஜாதர்ம விவாஹகாநாதி திஶந்தீஹ வச்ம் || வைஷ்வவைகுந ஶாந்ருகும் ஸஶாநம் ஶ்நிவஸிதம்| ஜாதர்ஷியும் ஸதஸ்ஸாஶ்ச ஶாதிஸாலெஹவிஷ்யதி," என்ன ஶ்ரீஸூக்தியாலே நிரஸிக்கப்பட்டது. ஆகையாலிங்கு குலசப்தம் ஸங்கார்தகம் ஸமயா சாரார்தகமானதுமன்று அது ஸங்கத்தில் விச்ராந்தம், குலந்தரும், என்னதுவும் ஸமயாசாரத்தைத் தருமென்னபடி. ஸமயபூர்வகதயா பூர்வைஸா சரிதம் (பண்டைக்குலம்) பாமரிஷ்டைஃ ஸமதிகதயா ஆசரிதம் (தொண்டைக்குலமென்றே நிஷ்கர்ஷம்.

தொண்டைக்குலா சாரமும் தொண்டைக்குலமும் ருசித்தால் பண்டக்குலா சாரம ஸஹ்யமாம். அப்போதை குலமும் த்யாஜ்யமாம் அதை (தவிர்த்து) த்யஜியுங்கோள். இப்படி அகாப்த வர்கத்தை த்யஜிப்பித்துப் பற்றுமாப்த வர்கத்தைச் சேர்த்து முபகரித்த திருமாலைக் கண்டவுடனே அனன்செயற்குமழுக்கும் தோற்றுப்போமத்தாலும் பரிவாலும் பல்லாண்டின் செவ்வடி செவ்வி திருக்காப்புடையதற்க வேணுமென்று ஆசாஸியுங்கோள், இதுகொண்டதன்க்ருஷி பலித்ததென்று விசேஷ்கடாகூடம் பண்ணுவனவன், அதுக்குமேலே பல்லாயிரத்தாண்டின் செவ்வடி செவ்வி திருக்காப்புடைய

(கோ)இதரபுருஷார்த ஸாதாரண நாமமாத்ரமன்னிக்கேபகவத்குணசேஷ்டிதாதிகளுக்கு வாசகங்களான அநந்த நாமங்களை போக்யதர

(அ)தோற்றுமிறே. ஒரு ஜன்மத்திலே த்விஜனாகிறானிறே. ராஜர்ஷியான விச்வாமித்ரன் அந்த ஜன்மத்திலே ப்ரஹ்மர்ஷியாகிறானிறே. அங்கு தபஸ்ஸாலே வர்ணப்பேதமபிறந்தது, இங்கு பகவத் ப்ரஸாதத்தாலே ஸ்வரூப பேதம் பிறந்தது. உனக்கு நானென்ன வகந்தரம் முன்பு எனைக்கென்னிருந்தவது அதிரேகமாய் தோற்றுமிறே,

---

(அரு)பகவன்நாமத்துக்கு துஷ்க்ருத நிவர்தகத்வமத்தனை, ஸுக்ருதநிவர்தகத்வம் சொல்லக்கேட்டிலோமாகாதே,ப்ரஹ்மவித்யைக்கு "ஸாயூ தஉஷ்ணூ தயு நு

(பர)தாக வேணுமென்று சாலியுங்கோளென்று பல்லாயிரத்தாண் டென்மினென்றருளிச் செய்கிறார். ।ரு।

(கோ)புத்தியாலே சொல்லி (பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டென்மின்) ப்ரேமமுள்ளடங்காதபடி ஆதராதிசயத்தாலே மங்களாசாஸனம் பண்ணுங்கோள். அழைக்கிற விம்மாத்திரத்தாலே ஆரியிராதே சடக்கென மங்களாசாஸனம் பண்ணுங்கோளென்னபடி. ॥ரு॥

(அ)(பல்லாண்டு)இப்படி அநந்யப்ரயோஜநரான நீங்கள் மங்களாசாஸநம் பண்ணுங்கோள், ப்ரயோஜநாந்தரபரனுய்ப் போருந்தவன் நமக்கு ஸம்ருத்தியை யாஸாஸிக்குமித்தனை பரிவுகெப் பெருவோமென்று அவன் குளிரவேணுமென்று மங்களாசாஸநம் பண்ணுங்கோள் அன்றே என்று மொக்க அழகு நித்ய ஸ்ரீயாய்ச் செல்லவேணுமென்று மங்களாசாஸநம் பண்ணுங்கோளென்கிறார். உங்களுக்கிம்மாத்திரத்தாலே ஸ்வரூபமும் ஈச்வரனுக்கு ஸம்ருத்தியுமுண்டாகப் போராதோ? ஆரியிருக்கிறதென சடக்கென மங்களாசாஸநம் பண்ணுங்கோளென்கிறார். ।ரு।

[அரு]தே" என்று ஸுகருத நிவர்தகத்வப் சாஸ்த்ரமாயிருந்தது, அதுவேதன்னேற்ற தென்று சொன்னேன்' எனறருளிச்செய்வர்.

(மூ) எந்தை தந்தை தந்தை தந்தை தம்மூத்தப்பனேழ்படி காற்றுங்கி,
வந்து வழிவழியாட் செய்கின்றேரும் திருவோணத் திருவிழவி,
லந்தியம் போதி லரியுருவாகி யரியை யழித்தவனை,
பந்தனை தீரப் பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டென்று பாடுதுமே.

(ஸ்ரீ)ஆஹ்ருதாஃ ஆகதாஃபகவத்பரைஸ்ஸங்கச்சதே.(எந்தை இதி (எந்தை) மமபிதா, (தந்தை) தத்பிதா (தந்தை) தத்பிதா. (தந்தை) தத்பிதா (தன்மூத்தப்பன்) தஸ்யபிதாமஹ இதி (ஏழ்படி கால்துடங்கி) ஸப்தபுருஷீமாப்ய (வழிவந்து) சாஸ்திரீயவர்த்மநியே வசரந்தஃ.(வழிஆட்செய்கின்றேரும்) சாஸ்திரீயைவபதாஸ்வரூபானுரூபாம்தாஸ்ய வ்ருத்திம்குர்வந்தஃ (திருவோணத்திருவிழவில்) ச்ரோணாநக்ஷத்ர திவ்யோதஸவே (அந்தியம் போதி லரியுருவாகி) ஸாயம் ஸந்த்யாஸமயே ஸிம்ஹரூபம்த்ருத்வா (அரியை அழித்தவனை) சத்ரும்ஹிரண்யம் விதாரிதவந்தமுத்திச்ய (வந்தனைதீர) தத்காலோத்பூத ஸர்வாமங்கள நிவ்ருத்தயே (பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டென்று)பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டிதியாதி காதாம் (பாடுதும்) காஸ்யாம இத்யர்தஃ. ॥சு॥

(பர) (எந்தை தந்தை) இதில் வாழ்ராளில் அழைக்கப்பட்ட பிரம்மவித்யா நிஷ்டர் ஸ்வயோக்யதையை விண்ணப்பம் செய்துகொண்டு புகுற அவர்களை கூட்டிக்கொள்கிறார். ஸ்வாதிசய ரூபஸ்வயோக்ய

பர)தையைச்சொல்லுமதும்'வஹுமாஸநிராகாரைவ தத்தம்வகுஷிலெவி
தெ| லெவநிதையஹோஸக்தீம் வரிமம்தாம் லஹவ்யஸ்" என்றுமுத
லிகள் ப்ரீதிக்காக திருவடி சொன்னப்போலே இங்கு ஆழ்வார் ப்ரீ
திக்காகச் சொல்லுமதாகையால் இது கர்வோக்தியன்று.

(எந்தை) நாலும்எந்ததந்தையும் அவருக்குதந்தையும் அவருக்
குத் தந்தையும் அவருக்குத் தந்தையும். என்தந்தையென்று தன்னை
த்துடங்கி ஆராவர் அஞ்சாவருக்குத் தந்தையாய் தனக்கேழாவரா
ன கூடஸ்தர் ஐந்தாவருக்கு மூத்தப்பனுகையாலே, தந்ததன் முத்

(கோ)(எந்ததந்ததித்யாதி)வாழாளிலேயழைத்தவகங்யப்ரயோ
ஜகர் தங்கள் ஸ்வரூபத்தையும்ஸ்வரூபாநுரூபமானப்ரவ்ருத்தியையுஞ்
சொல்லிக்கொண்டுபுகுறவவர்களை யாராம்பாட்டிலே கூட்டிக்கொள்ளுகி
றார்(எந்தை) தாமும் தன்தகப்பனுமான விருவர்(தந்ததந்தை

(அ)(எந்தைஇத்யாதி)அகங்யப்ரயோஜகருக்கும்ப்ரயோஜகாந்தரபர
ருக்கு முண்டான கெடுவாசியை அரிக்திருக்கச்செய்தேயும் அகங்யப்
ரயோஜகரை அழைத்த ஸமகந்தாம் இவர்களை அழைக்கைக்கடி
"உஹாராஸ்வஹுவனவெதெ" என்கிறவவன் சிலத்தாஸ்ம் அவனுடை
வர்களுக்குண்டான அவர்ஜனீயஸம்பத்தத்தாலும் அவர்களுக்கும்
அவைத்தை நினைத்து த்தொடங்காதே புகுறலாம்படியாயிறே யிருப்
பது, ஆகையாலே அகங்யப்ரயோஜனரை அழைத்தவோபாதி அவர்
களையுமழைத்தாராய் கின்றார் இதில் வாழாவிலழைத்த அகங்யப்ர
யோஜகர்கள் ஸ்வரூபத்தையும் ஸ்வரூபாநுரூபமானவ் ருத்தியையும்
சொல்லிக்கொண்டு வந்துபுகுற அவர்களைக்கூட்டிக்கொள்கிறார் ஏழாட்
காலம் பழிப்பிலோமென்று ப்ரயோஜகாந்தரபரைக்குறித்துத்தாம
ருளிச்செய்ததம்முடையதிரளுக்குமுண்டான வேத்தத்தை ப்புகுருகுற
வர்கள் தங்களுண்டாகச்சொல்லிக்கொண்டு வந்துபுகுருகுறார்கள் தந்தா
மேத்தஞ்சொல்லிக்கொண்டு வந்து புகுருகை ஸாத்விகர்களுக்கு உக்
தமோவென்னில் ஆழ்வார் திருவள்ளம்பயங்கெடுகைக்காகச் சொல்
லுகிறார்களாகையாலே யுக்தம் "வஹுமாஸநிராகாரைவ வதத்தம்
வகுஷிலெவிதெ | லெவநிதைய ஸஹாம்ஸக்தீம் வரிமஹாம் லஹவ்ஸ்ய:"
திருவடி ஸ்வசக்தியைச் சொன்னாறே. முதலிகளுடைய ப்ரீதிக்காக.
(எந்தை)தானும் தகப்பனுமாக விருவர் (தந்தைதந்தைதந்தை)

(அரு) "கூஹாரை லெவவியொநளவ வீஜகுஹுணியஸ்ஸாஹி |
தவ்யுகூஜவ ப்ரம தவ்யாவி நவாவெ வஜ்ஜுதெஸநம்", என்கையாலே
ஆத்மாதிலங்கண் லேசமுமில்லாதவர்கள் யாமென்கை ஜாயமான கடாக்ஷத்தாலே
கருவிலே திருவுடையாரன்", நஜுஹெதுவவாஹிநம். என்கிறபடியே, ஜிதந்தே
என்பார்களிறே. அல்லாதாரில் போரப்பொலிய வலுத்த சாஸ்த்ரஜ்ஞாநிகளு

(பர)தப்பினன்னர். எழாட்காலம்பழிப்பிலோமென்றுதிரளில் புகும் போது, எழ்படிகால்துடங்கிபழிபபற்றவர்களாகவேணுமே. இங்ஙனே எழ்படிக்கிப்பெற்ற, கால்ப்ரவாஹம், இந்த ப்ரவாஹத்துக்கு மூலபூத தானருஷி துடங்கி (வந்து) வைதிகமார்காணு லாரிகளாயே வந்து (வழிவழியாட் செய்கின்ரோம்) ச்ருதிஸ்ம்ருதி விஹிதமார்கங்களால் க்ரமகாலாதிகள் தப்பாமல் நித்யலயித்திகங்களாலாராதித்து அடிமை செய்யாகின்ரோம். இவ்வாள்ச் செய்கையையே திருப்பல்லா

(கோ)தந்தை)என்றொருமூவர்(தம்மூத்தப்பன்) தம்மென்று முடிந்த வரையனுபாஷிக்கிறது (மூத்தப்பன்) அப்பனென்று தகப்பனர், மூத்தப்பனென்று பாட்டனராகையாலே இருவர், ஆக ஏழுவரையுஞ் சொல்லுகிறது. (எழ்படிகால்த்துடங்கி) அர்த்தக்ரமத்தாலே ஏழை யுஞ் சொல்லச்செய்தேயும் ஸ்வஸ்தானத்திலாதராதிசயத்தாலே திரளச்சொல்லுகிறது "வஹ்ராஸு நஷ்காஸு வதாதம் வஹ்நிஹெவி தெ! மெவநதிதய ஜஹாஸுஸ்தி வரிஷம்தாம் வஹூஷு ஸ:" என் திருவடியேவாகர மூதலிகளுக்குபய நிவ்ருத்தியர்தமாகவும் ப்ரத்ய யார்தமாகவும் ஸ்வாதந்கர்ஷத்தை கர்த்திதாப்போலே யிவர்

(அ)என்றொரு மூவர் தன்மூத்தப்பன் தம்மென்று முடிந்தவரை அனு பாஷிக்கிறது. மூத்தப்பன் அப்பனென்று, தகப்பனர்மூத்தப்பனென்று பாட்டனர்ஆகையாலே அங்கேயிருவர்ஆகவழுவரையும்சொல்லுகிறது.

ஆழ்வார் எழாட்காலப் பழிப்பிலோ மென்று திரளவருளிச் செய்தார் இவர்களும் எழுபடிகாலென்றுதிரளச்சொல்லாகின்ரூர்கள், பிரித்துச்சொல்லுகிற விதுக்கு ப்ரயோஜனமென்னென்னில், ஸ்வ ஸந்தானத்தில் மங்களாசாஸனம் பண்ணிப் போந்தவர்களை பக் கலுண்டான ப்ரீத்யதிசயத்தாலேசொல்லுகிரூர்கள். 'ஸஹிவிஹ்ரு ஹி நுநயதீஸெ ஹ்ய ஷஞ்ஞ நமரீயாநுஷ ஹவிஹ்விதா' என்று வித்யா ஸந்தானத்தைக்கொண்டாடும் பரலே 'வித்ராஸ தரஸ்ஸுதராநு, என்று த்யாஜ்யமான யோணிஸந்தாநத்தை கொண்டாடுகையுக்த மோவென்னில் யுக்தம் கொண்டாடுகைக்கு ப்ரயோஜகம் பகவத்ஸம் பந்தமாகையாலே வித்யாஸந்தானத்திலும் பகவத்விமுகன்த்யாஜ்ய னல்லனென்ரே, (எழ்படிகால் துடங்கி) அர்த்தக்ரமத்தாலே ஏழை யுஞ் சொல்லச்செய்தேயும் த்திரளச்சொல்லுகுறது, ஸ்வஸந்தான கீர்த்தநத்திலுண்டான வாதராதிசயத்தாலே.

(வந்து) மங்களாசாஸநம் பண்ணுகைக்கு யோக்யமான தேச ங்களிலே வந்து (வழிவழியாட்செய்கின்ரோம்) முறைமுறையாகத் தப்பாமே அடிமைசெய்கின்ரோம் இத்தாலிஸ்ஸந்தானத்திற்கு மங் களாசாஸநம் விச்சேதம் பிறந்ததில்லை என்கை. யாக்ஞி கஸந்தான

திருப்பல்லாண்டுவ்யாக்யானம்.

(பர)ண்டு பாடிக்கையாக்கிலர்கள் சிலர்திருமாலுக்குத்திருப்பல்லாண்டு பாடுமவரையில் தாமின்று பரித்தும் பயத்தும் திருப்பல்லாண்டு பாடாதிற்க அதற்கு முன்னே இவர்கள் எங்கேதிருப்பல்லாண்டு பாடக்கண்டார்களோ, இவ்விஷயத்திற்கென் செய்வோம் மேலே பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டென்று பாடுதலே என்றதோதுமிது புகருக்கும், விருத்தமுமாம். பாஷ்யத்தத்தைத்தாத்பர்யமாகச் சொல்லலாகாதே. ஆகையாலிந்த நிகமனத்தினாதி முபயர்களுமாட்சேபிக்கலாகாது. நீங்களிதுக்கு யோக்யர்களிலும் நமக்குத்தேசக்யமான இதில் அக்கறைக்கலுமுண்டீங்களென்ன

(திருவோணமித்தியாதி) திருவோணமாகிற ஸ்ரீயின் மனோரத்தினவ

ரத்தத்தில் "ஸுரூபம் வரதம்" என்று தொடங்கி திருபகர்கள்

(கோ) கருமாமுகிலாருடைய திருவுள்ளம் நிர்பயமாக வுகக்கவேறு மென்றுதங்கள் திறளினேதத்தைப் பேசுகிறார்கள்.

(வந்து) கைங்கர்ய யோக்யமான தேசத்திலே வந்து (வழிவழி யாட்செய்கின்றோம்) முறைமுறையாகத்தப்பாமை மங்களாசாஸன விச்சித்திருப்மான குறையில்லாமல் தாளாற்றுமும் பண்ணி நின்றோம். (வழிவழி) சால்தாழுகத்தாதும் சிஷ்டாசாரத்தாதும் என்னையாம் (ஆட்செய்கின்றோம்) தாளற்றியமாகத்திருப்பல்லாண்டு பாடுகை யைப்பற்ற நின்றோம் இங்கு முழாங்களையுடைய வத்தானத்தினைத் தம் சொன்னோக்கினென்று கருத்து. மேலே பத்தினை திருப்பல்லாண்டு என்று தங்களையுடைய விருத்திவிஷயம் சொன்னோக்கினென்னையாம்.

(திருவோணத்திருவிழவில்) திரு கலந்திரம் சொல்லாத விடத்திலெல்லாம் திரு கலந்திரமாகக் கடவதிருவோணமென்கிற திரு

(அ)த்திற்கு த்ரிபுருஷ விச்சித்தியாலே ப்ரதமாஸ்ரய விச்சித்தியமாப்போலே மங்களாசாஸந விச்சித்தியாலே வைஷ்ணவத்தனை நி சொல்லுங்குறை எங்கள் ஸ்தானத்திலில்லை என்கிறார் (வழிவழி) வெழ்ரு வெதீய விஜிதெ)தெ தி பெரிய | வழிவெஷ்வெ துரு ணைஜிதுவஸ்வை சுகிப்பெவுறிஷ்ரு தி" என்னக்கடவதிறே. வழிவழி என்று சால்தாழுகத்தாதும் சிஷ்டாசாரத்தாதும் என்றபடி. "ரூம திரூம திரூ தி" என்றும் "வெரெஸ்பொரஷ்ரு ரூ ம்" என்றும் "ஸுவ்ருஜெவாஜுவேஸ்வ்ரூம தி" என்றும் "ஜ்ம ஸுவ்ரு தி வெ யாஜூரூ தி" என்றுஞ்சொல்லக்கடவதிறே, ஆட்செய்கையானது, திருப்பல்லாண்டு பாகைகயிறே. மேல்பத்தினுள் தீரப் பல்லாண்டென்னத்தை வருத்

(அருக்கு தத்வநிர்ணயம் கைவந்திராது ஸ்ரீவைஷ்ணவ குலத்திலாரால் பிறக்கவன்று தொடங்கிபகவத்பக்தியுட்தேவதாந்தர வைமுக்யமும் மாயிருக்கிறதிறே இதற்கடிதானென்றென்று நான்கேட்டேன், ப்ரபன்ன ஸந்தான கூடஸ்தர்களான வாழ்வார் "ஒன்று

(பா)ஸிஷ்கர்ஷிக்கும்படியானஸ்வாதீனதையோடு இதமித்தத்வவிபவ கபதிகத்வ ஸ்வேச்வரீத்வாதிகளை வெளிப்படுத்திக்கொண்டு ஸ்ரீதன் ஞைசத்தேநாடு ஸ்வேதரவ்யாவருத்தி பெற்று விளங்கும்படியான ஸிஷ் கர்ஷ ஸமயமத்தினமாகையால் அது கம்பெரிய பிராட்டியாருக்கு மஹோத்ஸவதினமாயிற்று. இதற ஸ்வாதி என்னுமஸ், திருவோணமென்றது மதாகத்ரஸ்தாரித்தாலபிசரிப்பர்களென்று அத்தைம றைத்து திருவோணமென்முருளிச்செய்கிறார் (அந்தியமித்யாதி) ஸா யம் ஸந்த்யையிலே,, அழகியான்முனே அறியுருவன்முனே, என்ற ஸுபமிக்கலான காஹரியாய் அவதரித்தவனுய்(அனையை)ஹிரண்யனை

(கோ)நாவிலேதிருவோணமென்கிறஜன்ம நக்ஷத்ரமென்று சொன்னல் விரோதிகளபிசரிப்பர்களென்றஞ்சி திருவோணத் திருவிழவி லென்று மறைத்துச் சொன்னபடி. இதுக்குப்பாதது மென்கிற க்ரியைபோடேயன்வயம் (அந்தியம்போதில்) தேவதைகளுக்கு பலம் க்ஷீணமாய் அசுரர்களுக்கு பலம்வர்த்திக்கும் காலமான அஸ்தமய ஸமயத்திலே (அரியுருவாகி) காலநியமமன்னிக்யே ஸர்வ காலத் திலும் மங்களாசாஸனம் பண்ணும்படியான வடிவையுடைய நரஸிம்மமூர்த்தியாய் (அனையையழித்தவனை) ஸ்ரீலஜ்ஞசத்ருவான ஹிரண்

(அ)தியாகச்சொல்லுகையாலே இதுக்குக்கிழ் தங்களுடைய ஸத்தா த்திலே வந்தஞ்சொன்னர்களாய் மேல்தங்கள் விர்த்திவிரோதிகளை சொல்லுகுறார்கள் (திருவோணத் திருவிழவில்) விரோதித்து திரு நக்ஷத்ரம் சொல்லாத விடத்திற்கெல்லாம் இதுவே திருநக்ஷத்ர மாகக்கடவது திருவோணமென்கிறது ஜன்ம நக்ஷத்ர மென்னில் உகவாதார் அறிந்து அபிசரிப்பார்களென்று அஞ்சி திருவோணமென் கிற திருநாளிலேனன்று மறைத்துப்போருகிறார்கள்.

(அந்தியம்போதில்) தேவர்களுக்கு பலக்ஷீணமாய் அஸுரர் களுக்கு பலமவ்ருத்திக்கும் ஸமயத்திலே (அரியுருவாகி) ஒருகால விரோதிம் வெண்டாதேலவ்வகாலமும் மங்களாசாஸநம் பண்ணவே ண்டும் படியான வடிவையுடையனும் "நாரஸிம்ஹவபுஷம் ஸ்ரீமந்தம்" என்றும் "அழகியான்தானேயரியுருவந்தானே,, கலங்கலந்சிங்கமா யென்றுசொல்லக்கடவதிறே (அரிலையழித்தவனை) அரிஎன்றுசத்ரு ஹஜ்ஞசத்ருவான ஹிரண்யனுக்குத்துயராய்கிடாதேஉருவழித்தவனை சுகர்ந்தங்கும் சிந்தப்பிரந்த திருமாலென்னக்கடவதிறே அவனையழி

(அரு)ம்தேவு ,,மருளிச்செய்கையே' என்றருளிச்செய்தார்,, என்று மணிக்கும்

,திருவடிதண்ணுமம் மறந்தும் புறந்தொழா மாந்தரை, என்கையாலே தேவதா ந்தர ஸம்பந்தமில்லாதபோது வைஷ்ணவத்வத்துக்கு கொற்றை யொருபடிக்கு மில்லையாகாதே.

(பர)சுகிற்கதெங்கும் சிக்தப்பிளக்த திருமால்,, என்னக்கடவதிறே(பக் தசின) அப்போது அவ்வலைரன்மற்றையார்கண் பட்டிவனுக்குண்டான வனுக்கக்தீற அக்தசெவ்வடி செவ்விக்கி திருக்காப்புண்டாகும்படி பல்லாண்டு பாடுவோமாய் வக்தோம். அத்தாலெங்களுக்கு பர்யாப்தி பிறவாதிறே, அதுக்குமேலே பல்லாயிரத்தாண்டென்று பாடுவோமாய் வக்தோம், இதுபூதார்தமன்று, இன்று துடங்கி என்னபடி. இத்தால் "யஸ்யவெஷ்ணு" என்கிற வசனவிலேகனமுமிங்கு அலைங்கதமென்ற தாயிற்று. அவன் அறியாயறிவைச் செய்தது, இவருக்கே பயஸ் தானமாய் இவறே பல்லாண்டு பாடினவரும் இதுமுதலாக அவர்களும் பல்லாண்டு பாடுகிறோமென்று ஸங்கதராக ஏவர்களோடே ஸங்கதராகிராராயிற்றிவ்வாழ்வார். || சு ||

(கோ)பனைகுத்துயிராக்கிவிடாதேதவருவழித்தவனை' 'சுகிர்க்தெங்கும் சிக்ஸதப்பிளக்ததிருமால் என்னக்கடவதிறே. அவனையழியச்செய்தது பயஸ்தானமாய்ப்பின்புள்ளார் பகைகொண்டாடுவரென்றுமத்தாலே சொல்லுகிறார்.

(பந்தினை தீர) துஷ்ப்ராக்ருதியான ஹிரண்யனுடலைக் கிண்டி போருகையால் வக்தவனுக்கக்தீர. திருவவதரித்தநிலைத்திலுண்டான வபதானமாகையாலே யனுக்கமென்கிறது. (பல்லாண்டி) இவ்வழகு நித்யமாகச் செல்லவேணுமென்னபடி. (பல்லாயிரத்தாண்டென்று பாடுதுமே) ஒருக்கால் மங்களாசாஸனத்தாலே பர்யாப்தி பிரவாதே காலதத்வமுள்ளதனையும் நித்யமாகச் செல்லவேணுமென்று மங்களாசாஸகம்பண்ணுகை எங்களுக்கு வ்ருத்தி என்கிறார்கள். || சு ||

(அ)யச்செய்ததுபயஸ்தானமாகிறது. பின்புள்ளார்பகைகொண்டாடுவரென்றுமத்தாலே.

(பந்தினைதீர) துஷ்ப்ராக்ருதியான ஹிரண்யனுடலைக்கிண்டிப் போருகையால் வக்தவனுக்கக்தீர திருவவதரித்தநிலைத்திலுண்டான வபதானமாகையாலே அனுக்கமென்கிறதிறே. (பல்லாண்டு) அனுகூலர்வாயால்ஒருக்கால் மங்களாசாஸனம் பண்ணஅவ்வளவுதனையும் வனுக்கம்போய்நித்யச்செல்லவேணுமென்றிறே இவர்கள்நினைவு பல்லாயிரத்தாடென்றும் பாடுதுமே ஒருக்கால்பல்லாண்டென்றதனால் பர்யாப்தி பிறவாமையாலே காலதத்வமுள்ளதனையும் நித்யமாய்ச் செல்லவேணுமென்று மங்களாசாஸனம் பண்ணுகையெங்களுக்குவ்ருத்தியென்கிறார்கள். ! சு !

(அரு)பந்தினை எனறுபிடையாய் பிறந்தாளிலுண்டானதாகையால் அனுக்கமாகிறது. அனுக்கம்' பாலவ்யாதி நடுதீராமை ஹரிம வெபவு ஸாரகூவரிணவிரா வன்றதிறே. பாடு மென்றதிதும் விருதி எதிர்காலமீ காட்டுமாயிற்று, (சு)

(மூ) தீயிற் போலிகின்ற செஞ்சுடராழி திகழ் தீருச்சக்கிரத்தின்,
கோயிற் பொறியாலே யோற்றுண்டு நின்றதுடி குடியாட்செய்கின்றேரும்,
மாயப்பொருபடை வாணனை யாயிரந்தோளும் பொழிகுருதிபாய,
பாயழற்றிய வாழிவல்லானுக்கு பல்லாண்டு கூருதுமே.

(மூ) அல்யாம் கதாயாமாகணதை கைவல்யார்திபிஸ்ஸங்கச் சதே (தீயிலித்யாதி) (தீயில்) அக்னியில் (பொலின்றசெஞ்சுடர்ஆழி) ப்ரகாசமானசக்த ஜ்யோதிஸ்ஸ முத்தேண திகழ்) ஜாஜ்வல்யமானேன (திருச்சக்கிரத்தின்) ஸ்ரீஸுதர்சனருபேண (கோயிற்பொறியாலே) பகவதாவாஸ ஸ்தானபூதேன சின்னேன (ஒற்றுண்டு) லஞ்சிதாஃ (நின்று) ஸ்ரீவைஷ்ணவோசிதேதமார்கே ஸ்திரயாநிஷ்டயாவர்தமாநாஃ (குடி குடி) ஸந்தான ஸந்தான ருபேண ஸாணுபந்திகா இதிபாவஃ. (ஆட்செய்கின்றேரும்) தாஸ்யவ்ருத்திம் குர்மஃ (மாயப்பொருபடவாண ஸை) ஆச்சர்யயுத்த ஸமர்தாயுதம் பாணஸுரம். (ஆயிரந்தோளும்) சிக்நேப்யஸ் ஸஹஸ்ராத் புஜேப்யஃ (பொழிகுருதிபாய) ப்ரஸ்ரவந்தீ ருதிரதாரா யதாயதா ஸர்வத்ரப்ரஸரேத்ததா. (சுழற்றிய) ப்ராமி தவதீ (ஆழி) ஸ்ரீஸுதர்சனே (வல்லாணுக்கு)ஸமர்தாயுத க்ருஷ்ணாய தாத்ருச ஸ்ரீஸுதர்சன ப்ரயோக சதுராயேத்யாவத். (பல்லாண்டு கூருதுமே) பூர்வவத் !! ஏ !!

(பர)(தீயித்யாதி) எதிலத்திலழைக்கப்பட்ட கைவல்யர் அத்தைவிட்டு தங்கள் யோக்யதையைச் சொல்லிக்கொண்டு வர அவர்களோடு ஸங்கதராகிராதில்

காங்கள் மாயிகளைப்போலல்லாது சக்திராங்கிதாராய் வைதிகஸ் மார்தகர்மங்களி லதிகரித்து அடிமைப்பட்ட வரல்லோமோ. (தீயில்) அக்னியில்காட்டிலும் (பொலின்ற) பரமபாவனரும் (செஞ்சுடர்) சந்திர ஸூர்யாக்னிகளை யெல்லாமபிபவிக்கலான சிவந்த சுடரையு

(கோ) (தீயில் போலிக்கின்ற இத்யாதி) எதிலத்திலிவராலே வரம் பொழிவிக்தால்லெக் கூடுமிறைவென்று நீங்கள் பத்தினபுருஷார்தத் தை விட்டி வாருங்கோளென்று 'நமோநாராயணை, வென்று அநந்யப்ரயோஜநராய் வாருங்கோளென்றும் 'நாதிநாரழும் நன்கரி ன வென்று விசேஷித்தர் பரிக்ரஹிக்கும்படியாகவும் அவிசேஷஞ்ஞ ரு

(அ) (தீயிதித்யாதி) எதிலத்திலே அழைக்கப்பட்ட கைவல்யார்திகளை தங்கள் ஸ்வபாவத்தைச்சொல்லிக்கொண்டவர் அவர்களோடே ஸங்க தராகிறார். இவர்களை அழைக்கிறபோது வரம்பொழில் வக்திதால்லெக் கூடுமிறைவென்று நீங்கள் பத்தின புருஷார்தத்தைவிட்டி வாருங்கோ

(அரு)''கூதவதநாநாகுதஞாசிரா கூஷ்ரூதே''என்னக்கடவதிறை ;அநுகூல ப்ரதிகூல ஸாதாரணமான ஜன்மம் போலன்றிக்கே ,, பிறந்த பின்ம

(ப்ர)டைய (ஆழி) சிவத்தகே ஜோராசியாக (திகழ்) விளங்காநின்ற (திருச்சக்கிரத்தின்) ஸ்ரீலஷ்தர்சனலுடைய (கோ) திருமால் (இல்) அவனுக்கு இருப்பிடமானவன் திருவாட்டி. அவனுகிற சின்னத்தாலே (ஒற்றுண்டு) சிந்திதராய் (சின்று) லைகிகமார்கத்தில்தாரே நின்று (குடிகுடி) எங்களுக்குக்கொடுத்துக்கொள்ளும் குடிகளாகம் நாங்களுமாகவே (ஆட்செய்கின்றோம்) அச்சின்னத்தாலாண்டவனு

(கோ)பேக்ஷிக்கும்படியாகவும் வாருங்கோளென்று மாஹேஸ்தானைகவல்யார்திகள் அதிக்ஷத்ரபுருஷார்தத்தைதவிடுகையும்அகிஞ்சப்ரயோஜனாகையும் கம்முடைய க்ருத்யம், அனுகூலர் பரிக்ருஹிக்கைக்கும் ப்ரதிகூலர் கைவிடுகைக்கும் செய்யவேண்டியதேதென்னென்று பார்த்து வைஷ்ணவசின்னமான திருவிலச்சினை தரிக்கவேத்யாகோபாதானங்களிரண்டும் ஸித்திக்குமென்று நிச்சயித்து அத்தைதரித்துக்கொண்டவர்கள்வர அவர்களோடே ஸங்கதராகிறார்.

(தீயிற் பொலிகின்ற) தியென்கிற சப்தம் சந்த்ராதித்யாதிஜ்யொதிஃ பதார்த்தங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் உபலக்ஷணம். அதில் காட்டில் வர்திக்கையாவது "சுதஃகுர்தமுஷீவதெஷ்யதி" மென்கிற பாமபதத்தில் தேஜஸ்ஸு அதிசயிதம், அதிற் காட்டிலவனுடைய திவ்ய மங்களவிக்ரக தேஜஸ்ஸு அதிசயிதம், அதில் காட்டிலும் வர்தியாகிற்கை. (செஞ்சுடர்) அந்தகார நிர்ணமான

(அ)னென்றும்மோ காராயணாயவென்றும் அகிஞ்சப்ரயோஜனாய்வாருங்கோளென்றும் காடு கதராமும்கன்கறியாவென்றுவிசேஷக்ஞர்பரிக்ரஹிக்கும்படியாகவும் அவிசேஷக்ஞர் உபேக்ஷிக்கும்படியாகவும்வாருங்கோளென்றுமிறே அழைத்தது, அதில் க்ஷத்ரபுருஷார்தத்தைவிடுகையும் அகிஞ்சப்ரயோஜனாகையும் கம்முடைய க்ருத்யம் அனுகூலர் பரிக்ரஹிக்கைக்கும்ப்ரதிகூலர்விடுகைக்கும்செய்யவிடுப்பதுனன்னென்றுபார்த்து வைஷ்ணவசின்னமான திருவிலச்சினையை தரிக்கவேத்யாகோபாதானங்கள் ரெண்டும் ஸித்திக்குமென்று பார்த்து அத்தைதரித்து வந்தோமென்கிறார்கள். தியிற் பொலிகின்ற செஞ்சுடரழியென்று வைஷ்ணவதேஜஸ்ஸுடையிலேபுகுறப்பண்ணினவுபகாரத்தையும்நினைத்தாலே ஆழ்வானைக்கொண்டாடுகிறார்கள் (தியிற் பொலிகின்ற) தியென்றசப்தம் சந்த்ராதித்யாதி பதார்த்தங்களெல்லாத்திற்கு முபலக்ஷணம் அதிற் காட்டிலே தேஜஸ்ஸுயிருக்கையாவது "சுதஃகுர்தமுஷீவதெஷ்யதி" மென்கிற பாமபதத்திலே தேஜஸ்ஸுமிக்கு இருக்கக்கடவது

(அரு)கத்திலே" வென்னச்சேஷ்டஜன்மம் ஆசார்யனுபதேசித்த மூலமந்தரமடியாகவருகிறது, என்றருளிச்செய்கையாலும் அது தான் தப்த சக்ராங்கனை பூர்வமாகவே

(பர)க்கு அடிமைப்பட்டவர்ணாச்ரமதர்மங்களால் தப்பாமல்அடிமை செய்யாகின்ரேரும். திருமாலுக்குத்தான் தாஸனென்றறிந்தால் தஞ்ஞாஸித்தங்களான மித்யஸமித்தி காதிகளெல்லாம் அவனுக்காட்சிசெய்ஸையாகவே தோற்றும் "ஸ்ரீ-திவ்யத்வஜவெவாஜ்ஞா" என்ற படிக்கி ஆக்ஞாநுவர்தகமே ஆட்செய்கையிரே. அப்படி "ஞஜ்ஞா வெவீஜவெஜ்ஞாஹி" என்றுமதிக்கிரே விஷயமாகவேண்டிவரும், "பாவாமிநஷம்" என்னக்கடவதிரே. அவ்வாட்சி செய்யுமதுக்கதிகாரம் சக்ராதிதாரணமாய்ப் பண்ணுமது மாட்சியுமதுமல்ல, "ஒகாஷ்ய யாஸணம்வொஹா டாஸவாவெயவெஜநம்" தானும் பிறரும் பற்றுமிரில் திருமாலுக் கடிமைப்பட்ட படியை அறிவது சக்கிராதி தாந

(கோ)பரையிலே விளக்கேற்றினப்போலேபுறம் போக்கற்றுதன்னிலே மண்டலாதிகாரமாய் கொண்டு விளங்காகிற்கிற திருவாழியாழ்வானெழுத்தருளி யிருக்கிற மண்டலாகாரமான ஸ்தானத்தினுடைய (பொறியாலே) யொத்துண்டிகின்று, "டாசஷி தாஂவெ வெஷவ்வா யாவஜாஜிடஂஜ்ஜ" என்கிற ந்யாயத்தாலே ஸத்பரிக்ரஹத்துக்கு யோக்யமம்படியும் யமதூதர் அஞ்சும்படியும், "வகூராஷ்யாஸணம்வொஹாம் வாஸவம்வைஜ்ஞவெஜநம்" என்கிறபடியே வைஷ்ணவனென்றறியும் படியும் கைவல்ய ரூபப்ரயோஜநாந்தரத்திலே ப்ரவேசியாதேயிருக்கும்படியும் த்ருத சக்ரலாஞ்சனராய் ஸ்ரீஸ்திராய் (குடிகுடியாட்செய்கின்ரேரும்) "வவ-தூவளதூவுஜணோ" என்கிறபடியே ஸஸக்

(அ)அதிற்காட்டில் அவனுடையதிவ்யமங்கள விக்ரகதேஜஸ்ஸுக்கு மிருக்கக்கடவது. அதுக்கு ப்ரகாசமாயிரே திருவாழியாழ்வான் தேஜஸ்ஸிருப்பது வடிவர் சோதி யென்னதிரே. "தவ்ய ஹாவாவ வ்ருதிஷ்டவிஹாதி" என்கிறபடியே அவனுடைய தேஜஸ்ஸாலே ஸகலமும் விளங்காவென்னதென்னுதித்த திவ்ய மங்களவிக்ரகத்திற்கிவன் ப்ரகாசகரம்படியென்னென்னில் செஞ்சுடர்க்கனலேக திப்ச்யாமமான வடிவுக்கு இருட்டனையில் விளக்குப்போலே ப்ரவாக ரூபத்தால் வந்த ப்ரகாசத்தைதச்சொல்லுகிறது. ஆழிநிகழுதிருச்சக்கரம் இட்டதத்தில் பெருவெள்ளம் போலே புறம்போக்கத்து தன்னிலே மண்டலாகாரம்பிக்கொண்டு விளங்காநின்றுள்ள திருவாழி ஆழ்வானென்னை.

(சக்கிரத்தின்கோயில்) ஆழ்வானெழுத்தருளியிருக்கிறமண்டலாகாரமானவாஸஸ்தானம்பொறியாலேயொத்துண்டிகின்று அதாகிறதுதின்னத்தாலே சின்னித்தாய் நின்று திருவிலச்சினையதரித்தபின்னிவன்

(அரு) ஆகவேண்டுகையாலும், இந்நன்மம் பெற்றதுதொண்டே ஞவ்ஹாடியம்தி வித்ரரீ வணூதாஞ்தி வித்தாஜஹாஃ | ஸிவெவ்வெவாடீ கூ-வெஜநத்து

(பர)ணைத்தாலே. ஸ்ரீமத்வாசைகரில் கின்றும் கண்ணன் ஆச்ரித விரோதநிரஸனத்திற்காக எழுந்தருளுகிறபோது ஸககரத்வாரபர் ஆண்டவனை நோக்கி மீண்டெழுந்தருளுமளவும் யாரைவிலிவதுயாரைத்தகவதென்று விண்ணப்பம்செய்ய "வகூ ஈகிதாம் பூ வெஷ்டவ்ராயா வ்ருதமத் மஂஜஜி" என்றருளிச்செய்தார். ச்ருதிவம்ருதி சோதிதங்களை அதில்லாதார் பண்ணுமதை அல்லமுக்கிறே "திஷ்டிதவாபொவைவே ரவஷம் வஸவாரிவைபத்தித | அதிஷ்டிதே வாநவஷவிஹாநுத்வஷ்வை ஷ்டி ஷ்ரோ" என்றருளிச் செய்யப்பட்டதிறே.

சக்கரத்திகளை தரித்து சேஷத்வ மறியப்பெற்றதால் ஸாமாந்ய விசேஷாதி காரப்ரயுக்த கர்தவ்யங்களெல்லாம் ஆட்சியாகை யாக அத்யவஸித்து குடிகுடியாட் செய்கின்றோமென்று மேல்வருகிற மங்களாசாஸனத்தில் ஸ்வபோக்யதையைச் சொன்னோம் கீழ்கள் போக்யமாகிலும் நமக்கு உத்தேச்யமான இதிலக்வயிக்குமவர்களை

(கோ)தானமாக(அடிமைசெய்ய) மங்களாசாஸனம் பண்ணக்கடவோமாய் வந்தோம். எத்தலைபகரத்திற்கு நீங்கள் மங்களாசாஸனம் பண்ணுகிறவிதன்ன.

(அ)ஜன்மரக்ஷணத்திலேபோகாதமோக்ஷாந்தரத்தில்ப்போகாதேஸ்வதந்ரமாகப்பெற்றது பகவதந்திகாரமும் இதுண்டானலிறையதியப்ப துஷ்டிமத் வாரகையில் கின்று மாச்ருதவிரோதநிரஸனார்தமாகவெழுந்தருளுகிறபோது திருவாசல் காக்கிற முதலிகள் மீண்டெழுந்தருளுமளவும் இங்கு புகுரக்கடவார் யாரென்றும் புகுறக்கடவல்லாதார்யாரென்றும் விண்ணப்பம்செய்ய "வகூ ஈகிதாம் பூவிவஷ்டவ்ரா யாவஷ்டாத்ரஂஜஜி | நாத்ரஷ்டிதாம் பூவிவஷ்டவ்ரா யாவஷ்டாத்ரஂஜஜி" என்னிந்த லக்ஷணமுடையார் யாவர் சில் கிச்சங்கமாக புகுறக்கடவர்கள் அல்லாதாரை பாவபரீக்ஷை பண்ணி புகுறக்கடவரென்னுமிறே. கிருஷ்ணன் யித்தாலீச்வராங்கீ காரத்திற்குமுடலாய் தானும் காமவனுக்கு அடிமையென்றும் நிர்பரமுயிருக்கைக்கு முடலாயிவன் பண்ணினபாபத்தை யனுஸந்தித்து க்ரூரமாகப் பார்க்க யிருக்கக்கடவதாயிருக்கிற யமாதிகளுக்கும் அஞ்சும்படியாயிருப்பதான்றே "வகூ ஷி யாரணாவ்ரஂஸாம் வோரம் வோரவஷ்யுவெஷ்டநம் | வதிவு தாதிஷ்டிதாவஷ்டவ வாஷிவஹிவஷ்டனா" என்று பகவத்ஸம்பந்திற்கு ஞாபகமாகக் கடவதாயிறேயிருப்பது. (குடிகுடியாட்செய்கின்றோம்) "வஷ்வோ தவ்ளதூஸ்ஷமனே" என்கிறபடியே ஸ்வதானமாகவடிமை செய்யக்கடவோமாய் வந்தோம் இப்படி யகங்யார் ஹராயிருப்பார் செய்யுமடிமையாவது, திருப்பல்லாண்டு பாதிகையிறே. எந்த அபதான்னத்திற்கு நீங்கள் மங்க

(பர)நீங்களென்ன (மாயவித்யாதி) க்ருத்rமமுமாய் ஆச்சர்யமுமான யுத்தத்தையும்(படை)தந்டிகாரங்களுமுள்ள (வாணனை) பாணாஸுரனை, சேதிக்கப்பட்ட ஆயிரம் தோள்களும் (பொழி) பெருமதகெடுத்தாப்போலே குருதிவெள்ளமானது குதிகொண்டு பாயும்படி சுழற்ற வல்லனான திருவாழியைப்பிடிக்க வல்லவனுக்கு. மிச்சமான தோள்களை அருத்து மற்றிரண்டு தோள்களையும் தலையையும் அரா

(கோ)(மாயப்போருபடையித்யாதி) எங்களைப்புகுற கிறுத்திவாழ்வானுடைய வீரப்ரகாசகமான துரையிலே திருப்பல்லாண்டு பாடக்கடவோமென்று கருத்து. (மாய) ஆச்சர்யம் (பொரு) யுத்தம் (படை) ஸைனை;ஆயுதமுமாம். ஆச்சர்யமுமாகப்பொரும்ஸைனையுடையவனென்றுதல், ஆச்சர்யமாகப்பொரும் ஆயுதத்தை யுடையவனென்றுதலாம் க்ருத்rமமான யுத்தத்தையுடையவனென்னவுமாம் (வாணனை) பாணாஸுரனை, ஷஷ்டயர் தேதத்விதீயை, (ஆயிரந்தோளும் பொழிகுருதிபாய) பொழிதல். சொரிதல் (குருதி) ரக்தம், ஆயிரந்தோள்களாலும் மதகுநிரந்தாப்போலே ரக்தப்ரவாகம் குதிகொண்டு பூமிபரப்படையப் பாயும்படி. இதுக்கிவன் பண்ணுகிற வியாபாரம் என்னவனில்.

(சுழத்தியவித்யாதி) திருவாழியை விட வேண்டித்தில்லை சுழத்திய

(அ) ளாசாஸம்பண்ணுகிறதென்ன.

(மாயப்போருபடையித்தயாதி) எங்களைபுகுற கிருத்தின வாழ்வானுடைய வீரப்ரகாசகமான துரையிலே திருப்பல்லாண்டி பாடக்கடவோமென்கிறார்கள் (மாயப்பொருபடைவாணனை) ஆச்சர்யமாகப்பொரும் ஸைனையுடைய வாணனென்னுதல் மாயமென்று க்ருத்rமமாய் க்ருத்rமமான யுத்தத்தையுடையவனென்னவுமாம். (ஆயிரந்தோளும்பொழிகுருதிபாயச்சுழத்திய) ஆயிரந்தோள்களும் மதகுநிரந்தாப்போலே ரக்தவெள்ளம் குதித்துக்கொண்டு ப்ரமிப்பிப்பர் அப்புடையப்பரம்பும்படி. பொழிதல் சொரிதல் சுழத்திய இதுக்கிவன் பண்ணின வ்யாபாரமிவளவென்னில் திருவாழியை விடவேண்டித்தில்லை சுழத்தியவித்தனை அவனைருக்கால் திருவாழியைச்சுழத்த வாணனுடைய தோள்களாயிரமும் ஒருக்காலே மலைகொடி முடிமுரிந்து விழுந்தாப்போலே முறிந்து விழுந்தது அவனுடைய தலையை யறுவர் தொழிந்தது குத்கம்போராமையன்று உஷாபித்ருஹீனயாகாமைக்கும் தேவதாந்தர பஜகம் பண்ணிறற்கும் பலம் இதுவின்னுமிடத்துக்கும் அச்சமாகவும். அதாவது (பிரிவின்னி) வாணனைக்காக்கு மென்று ப்ரதிக்ஞை பண்ணி யுத்தத்திலே காட்டிக்குடுத்து

(பர)மைக்கடி, உலஷபித்ருஹீனயாகரமைக்கும், தன்னைக்காக்கவந்த சிவனை உசிரோடே விட்டதுகொண்டு அவனுமிவனும் உன்னைரகஷிக்கவந்து நான் கெட்டேனென்றும் கண்டாயே, உன்னைநம்பினுன் கெட்டேனென்றும் ஒருவனையொருவர் கட்டிக்கொண்டழுவும், அதை தான்கண்டு சிரிக்கவும்வேணுமென்றுமதான திருவுள்ளத்தில் லெங்கல்பம், இப்படி ஆச்ரிதபக்ஷபாதமுடையவனுக்கு பல்லாண்டுபாடுவோமாய்வந்தோமென்று (பல்லாண்டு கூறுதும்) மென்றார்கள். இப்படி அவர்கள்வந்து லங்கதராக அவர்களை கூட்டிக்கொண்ணுமதாயிற்று இப்பாட்டில்||

||எ||

(கோ)விந்தனின்இவனைருக்கால் திருவாழியைச்சுழற்றபாணுடைய தோள்களாயிரமும் மலைக்கொடிமுடிகள் முறிந்து விழுந்தாப்போல் முரிந்து விழும்படி சுழற்றப்பட்ட (ஆழி வல்லானுக்கு) பலம் வல்லான் வாள் வல்லான் தோள் வல்லானென்றுமாப்போலே "யஸ்ய ஹஸ்தே கதா சக்ரா" என்கிறபடியே விட்டுப்பிரியாத திருவாழியையுடையவனுக்கு (பல்லாண்டு கூறுதுமே) அந்தசையிலே அடிமைசெய்த திருவாழி யாழ்வானுடைய வீரஶ்ரீக்கும் அடிமை கொண்ட ஶ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய வீர ஶ்ரீக்கும் மங்களாசாஸனம் பண்ணுவாரைப் பெற்றதில்லை அவ்விழவுதீர வின்று வந்து திருப்பல்லாண்டு பாடுகிறுமென்கிறார்கள்.

||எ||

(அ) ஸபரிகரனுய் கொண்டு முதுகு காட்டிப்போனன் ரகஷகன். ரக்ஷியாதன் தோள்துணிவுண்டான உன்னை ரகஷிக்கப்புக்கு நான் பலவதோவென்றும் உன்னை ஆச்ரயித்து நான்பலவதோவென்றும் இருவருங்கூட்கட்டிக்கொண்டி கதருணையிறை பலமாய்விட்டது. (ஆழிவல்லானுக்கு,) வில்வல்லான் தோள்வல்லான் வாள்வல்லானென்றுமாப்போலே "யஸ்ய ஹஸ்தே கதா சக்ரா" என்கிறபடியே பிராட்டியையனதன்மார்பில்விட்டுபிறத்தில் திருவடிதோளிலேலத்தரிக்கவிட்டிருலகை பொரமல் திருவாழியைப்பிடித்துச் செய்யுமதாய்த்து. ஸர்வாதிகனுக்கு லக்ஷணம் அத்தசையிலடிமைசெய்த வாழ்வானுடைய வீரஶ்ரீக்கும் அடிமைகொண்ட க்ருஷ்ணனுடைய வீரஶ்ரீக்கும் மங்களாசாஸனம் பண்ணுவாரைப் பெற்றதில்லை அவ்விழவுதீர வென்னிருந்து திருப்பல்லாண்டு பாடுவோமென்கிறார்கள். ||எ||

(அரு)ஸ ஹஸ்ரஸ்ரோ யிஷ்ய தி "என்றும்படிகளுண்டாகையாலும்குடிகுடியாட் செய்கைக்குடலாயிற்றுத்திருவிலச்சினையே மிச்சமான (அதிகமான்) தோள்களை அருத்து மிச்சமாக யிரண்டு தோள்களை சேஷிப்பித்தாராயிற்று தேவதாந்தர பஜனம் பண்ணுவாருக்குப் பலமிது வென்னுமதுக்கு ஆபரணம் பன்னுவாமென் பரீகூஷார்த்தமாக வெட்டிவைக்கும் பொன்னுக்கு மச்சமென்று பெயர்.

(எ)

நெய்யிடை நல்லதோர் சோறும் நிதயமுமத்தாணிச்சேவகமும்,
கையடைக்காயும் கழுத்துக்குப்பூணேடு காதுக்குக்குண்டலமும்,
மெய்யிட நல்லதோர் சாந்தமுந்தந்தென்னை வல்வுயிராக்கவல்ல,
பையுடை நாகப்பகை கோடியானுக்குப்பல்லாண்டு கூறுவனே.

(ஸ்ரீ) ஐச்வர்யார்திபிஸ்ஸங்கச்சதே. (நெய்யிடை இத்யாதி) (நெய்யிடை) ஆஜ்யமத்யஸ்தம் (நல்லதோர் சோறும்) ஸமீசீனம் விலக்ஷணம் ஸாத்விகமன்னம். (நியதமுமித்தி)ஸ்வாங்யே. நித்யாநு பாவ்ய மித்யர்தஃ. (அத்தாணிச்சேவகமும்) அந்தரங்கஸேவாம் ததுபயோகிதாஸீ தாஸம் (கையடைக்காயும்) ஸுஸ்தயோஸ்தாம்பூல வீடம் (கழுத்துக்கு) கண்டஸ்ய (பூணேடு) கண்டிகயாஸஹ (காதுக்குக்குண்டலமும்) கர்ணயோஃமகர குண்டலே, (மெய்யிட) சரீரோபலேபனாய, (நல்லதோர்) பூர்வவத் (சாந்தமும்) கந்தம்ச (தந்து) தத்வா (என்னை வள்ளுயிராக்கவல்ல) மாம் ஆநுகூல்யைக ரஸிகம் நித்யகைங்கர்யம்(பையுடைநாகப்பகைக்கொடியானுக்கு) பணிராஜாரி நாக விரோதித்வஜம் பகவந்தமுத்திச்ய, (பல்லாண்டு) பூர்வத் (கூறுவனே) காங்யாமீத்யர்தஃ. ॥ அ ॥

(பர)(நெய்யிடை) அண்டக்குலத்திலே அழைக்கப்பட்ட ஐச்வர்யார்

(கோ) (நெய்யிடை இத்யாதி) அண்டக்குலத்திலழைத்த ஐச்வர்

(அ) அண்டக்குலத்திலேஅழைத்த வைச்வர்யார்திகளிசைத்துவர அவர்களைக் கூட்டிக்கொள்குறார். வாழுரனில் அழைத்த அகம்ய ப்ரயோஜனர் தம்மனேற்றத்தைச் செல்லிக்கொண்டு புகுந்தார்கள். எந்தை தந்தையிலே எடுநிலத்தில் அழைத்தகைவல்யார்திகள் தாங்கள் திருத்திப்புகுந்தமை சொன்னார்கள், தீயிற்பொலிகின்ற வள்விலேயிவர்கள் தங்கள் கூத்ரபுருஷார்தத்தை அபேக்ஷிக்க அகம்யப்ரயோஜநற்கு முயங்குகிற்குமாப்போலே முடிந்தகாளதார்யத்திற் குத்தோற்றும் ஐச்வர்யத்தை விட்டு சுத்தஸ்வபாவராய் இவ்வுதாரணமங்களாசாஸநம் பண்ணவேணுமென்று புகுருகுறார்கள், அண்டக்குலத்தில் அண்டாதிபகூஷிணை ஐச்வர்யத்திற்கு மேலில்லையாகப் பேசித்து அவ்வைச்வர்யார்திகள் பேச்சான விந்தப்பாட்டிலே சரீரத்திற்கு தாரக போஷக போக்யங்களை யிழந்தார்களாகையால் அத்தை அவன் தந்தாளைப்பேசித்து இதுக்கு நிபந்தனம் இன்றுள்ள ரூபக்ஞானம்பிறந்து புகுறவர்களாகையாலே அதிலுண்டான கூத்ரத்தத்தை தோற்றப்பேசுகிறார்கள். அண்டாதிபகூஷிணை பிரமாவுக்கு தாரகபோஷக போக்யங்களிறே ப்ரயோஜநம் அதுக்குமேல்பட்டது பகவத் விபூதியைக்கொண்டி எனக்கென்கிற அபிமானத்தால் வந்த ஸ்வரூபஹாநியிறேபலம்.

(நெய்யிடை) இடையென்று நிரையாய் நெய்போடோத்த சோ

(பர)திகள் தங்கள்யோச்யதையைச்சொல்லிக்கொண்டுவரஅவர்களோ
டே ஸங்கதராகிறார் இதில், தாங்களாசைப்பட்ட ஐச்வர்யத்தைக் கு
றையறத்தந்தானென்கிற க்ருதக்ஞதையோடுங்கூடின உகப்பால்ப்
பெற்றவதில்திருப்திபியும்அத்தால்முழுக்ஷாபோக்யமுக்த்யாசையும்பெ

(கோ)யகார்திகள் இசைந்துவரஅவர்களைக் கூட்டிக்கொள்கிறாரிதில்
தாங்கள்க்ஷாத்ரபுருஷார்த்தத்தை அபேக்ஷிக்க அகிய்யப்ரயோஜன
ருக்கு முகங்குடுத்தாப்போலே இவன் தந்த ஔதார்யத்துக்குத்
தோற்றும் ஐச்வர்யத்தை விட்டு சுத்தஸ்வபாவராய் இவ்வுதாரனை
மங்களாசாஸ்கம் பண்ணுவரமென்று புகுருகிறார்கள்.

அண்டக்குலத்தில்ச் சொன்ன அண்டாதிய க்ஷணை ப்ரும்மா
வுக்கும் ப்ராயோஜகமானதாரக போக்ஷக போக்யங்களை யிரந்தார்
களாய் அத்தை அவன் தந்தாகைப் பேசுகின்றார்கள் (நெய்யிடை)
இடை என்று நிரையாய் நெய்யோடொத்த சோறென்னுதல்.
இடை என்று நடுவாய், நெய்யிடையிலே சில சோறுமுண்டென்னு
தலாய் நெய்யோடொத்த போக்ஷகத்ருவ்யப்ரசுரமான (நல்லதார்
சோறும் (நல்லது) இட்டவன் இட்டோமென்றும், உண்டவன்
இதுக்கென்ன ப்ரத்யுபகாரம் பண்ணுவோமென்றும் பாவகாலுஷ்ய
மன்னிக்கே மாதர பிள்ளைக்கிடும் சோறுபோலே சுத்தமாய வில
க்ஷணாலோபேதமான போக்ஷகப்ரசுரமான தாரகத்தை. இதுக்குத்
தந்து என்கிறதாடே யத்வயம். ப்ரும்மாதிகளுக்கும் தாரகபோ
ஷக பொக்யங்களன்றே ப்ரயோஜகம் என்னபடி. ஈச்வரனும் பக்தி

(அ)றென்றுதலையிடைனன்றுநடுவாய் நெய்யிடையிலே சிலசோறுமுண்
டென்னுதல், இத்தால் போக்ஷக ப்ரசுரமான தாரக த்ருவ்யத்தைத்
தருமென்கை. (நல்லதார்சோறும்) சோத்துக்கு நன்மையானது, எ
ட்டவனிட்டோமென்னிருத்தல் உண்டவனிதுக்கென்செய்வோமென்னி
ருத்தல் செய்யாதசோறுதாயடுத்திரனுன்னுறும் சோற்றுக்குஇரண்
டுமில்லையிறை(ர்சோறு)யிப்பாவசுத்தியன்றியே விலக்ஷணாலோபேத
மாயிருக்கையன்றிக்கேசெவிடுதன் சேவிக்கிடும்சோறுபோலே இருக்
கை. அதாகிறது, அறிவுகேடோ பரிகுதமன்னிக்கே பக்த்யுபரிகுத
மாயிருக்கை. ஈச்வரனும் "ஸகுதாநு,மென்கிறகிணைவாலேயும்வத்ஸலனு
யுமிறையிலிவது அகிய்யப்ரயோஜனன் ஸ்வாமி விஷயத்தில்எடுத்சோறு
எமங்குனே இருக்குமென்னில் "விஷாரஸ்ரோநிவோஹஜிஹாவீநிமி
ணவம்திவ," என்னுப்படியே பாவகமும் மாய்போக்யமும் மாயிருக்கை
'ஜிஹாவீநி,என்னதுசத்தாஸ்கனாயிருக்கைஜிஹாவீநி சோற்றுக்குசத்தியா
வது, அர்யோதனன் தன்னைச்வர்யத்தைதப்பற்றவபிமானித்தான், பீஷ்
மர்ஞானாதிகரென்னபிமானித்தான் துரோணன்வர்ணத்தாலதிகனென்

(பர)ற்ற எங்களுக்கு அத்தையுந் தேறாவலாகத்தில் தந்தேவிதிவினை
ன்கிற அத்யவலாயமு மெங்களுக்கு யோக்யதை என்கிறார்கள்.

(நியதமும்) என்னது, கையத்யார்தகம், இது சோறுமுதலா
னதிலெல்லாமந்விதம். க்ருதப்லுதான்னமானது, ததிப்லுதான்னம்
போலேயாகில் இடையிலே எல்லாம் நெய்யேயான ஸாமீன்யமுள்
ள நையத்யசால்யன்னமாம். ஓர்ன்றதால் வ்யலநாவ்யா மிச்ரதை
யும் பாவசுத்தி ஸஸ்க்ருதத்வமும் விவக்ஷிதம். நாம்புத்திரனுக்குப்
பரிந்து முகந்தும் இடுமாப்போலும் ஸ்ரீவிதுரர் கண்ணனுக் கிட்டா
ப்போலும் கிடீர் எங்களுக்குத் திருமால் சோறிட்டது "விஷ்ணோ
ஸாநி வைஷ்ணவே ஜ ஸ்ரவீந்ரி ஸ்ணவம்திவ" என்னப்பட்டதிறே. (அத்
தாணிச்சேவகமும்) அத்தாங்கமான நியததாஸீதாஸவர்கமும் இதி
ல்தாரகமுக்தவிதமான சோறுய் தாஸதாஸீவர்கம் போஷகமாய்
அடைக்காயென்று போக்யத்தைச் சொல்லுகுறூர் நியதமாக வைத்
திலை மடித்துத் தருமவர்கள் கையிலடங்கின வெத்திலையும்பாக்

(கோ) மான்ங்களுக்கு வாத்ஸல்யாதிரேகத்தாலே கொடுக்குமவை
யாகையாலே கல்லதோர்சோறென்று கருத்து.

(நியதமும்) பூர்வங்கொடுத்ததாக போஷக போக்யங்களழியும்
போது அதுக்கு ப்ரதி ஸமாதானம் பண்ணி ஆர்தனென்கிறவதி
காரிக்கிக் கொடுத்து நியதமாயிருக்குமது மென்னபடி. இதுக்கும்
தந்தென்கிறதோடேயக்வயம் (அத்தாணிச்சேவகமும்). அருகிலிருந்

(அ) னபிமானித்தான் இவையொன்று மன்றிக்கேபக்த்யுபஷ்ருத
மாயிருக்கை.

(நியதமும்) ஐச்வர்யம் ஈச்ரனே கொடுக்கிலும் அஸ்திரமாயிரு
க்கக்கடவது. அதழித்தவன்னுமைச்வர்யத்தை ஸமாதானம் பண்
ணிகொடுக்கு மவனுகையாலே நியதமுமென்கிறது இத்தாலே அர்
தார்த்தி என்றும் ஆர்தனென்றும் ஐச்வர்யத்திற் கிரண்டவலக சொ
ல்லுகுறது அங்கனன்றிக்கே தேவதாந்தரங்களைப்பற்றி ஈச்வரனை
இல்லை செய்யுமவனுக்கும் தன்முகத்தாலே சோறிடுவரென்னை
ஸ்ர்வேச்வரனிட்ட சோற்றைத்தின்று மவனை யிகழ்வதுஞ் க்ருத
க்நனிறே ஸம்ஸாரிகள் தன்னையில்லை என்னிருக்கும் மவனும் தவிர்
குமுதாச்சிறே. ஸ்ர்வேச்வரன் (அத்தாணிச்சேவகமும்) அத்தாணி
என்று பிரியாமை. சேவகமென்று லீலை ஐச்வர்யார்திக்கும் அவ
ரதபாவனையும் அந்திமஸ்ம்ருதியும். அகஸ்ய ப்ரயோஜ சோபாதி

(அரு) "உஷ்ணாவஸ்வ-ஹனவெதே" என்பானுபையாலேபெரியபெருமாளே தன்
போகக் கொள்ளுமிறே ஐச்வர்யார்திபையும்

(கல்லதோர் சோறு) மடிதடவாத சோறும் சோறுஅன்னமாய் அன்னம் ப்ரு

(பா)தும்மூன்றுவதுமானஅடைக்காயும்எண்ணப்படி(கழுத்துக்குப்பூணே
டு)கழுத்துக்குப்பூட்டு மாபரணங்களோடே காதுக்குக் குண்டலா
திகளும் நியதமாகதரப்பெற்றேம் மீண்டெழுந்தருளி திருவடிஷேக
ம் தரித்தருளும்போது இந்திரன்வரவிட்ட ஆபரணத்தை "வுகெஹி

(கோ)தொருக்காலும்விட்டுப்பிரியாத சேவையும் ஐச்வர்யார்த்திக்கும்
அகவாதபாவ்னையும் அந்திமஸ்ம்ருதியும் அகங்யப்ரயோஜநோபா
தி கர்தவ்யமேயிறே. இதுக்கும் தந்தென்கிற தோடங்வயம்.

(கையடைக்காயும்) பூர்வம் தாரக போஷகங்களைச்சொல்லி இப்
போது போக்யபதார்த்தங்களைத் தந்தபடியைச் சொல்லுகிறது
சேஷபூதன் சேஷிக்கிடமாப்போலே கௌரவத்தாலே திருக்கை
யால் கொடுத்த வெத்திலையும் பாக்குமென்னபடி. (கழுத்துக்குப்
பூணேடு காதுக்குக் குண்டலமும்) கழுத்துக்குப் பூட்டும்படியான
ஆபரணத்தோடு காதுக்குப் பூட்டுமதான குண்டலமும், அவய
வாந்தாங்களிலே தரிக்குமதான அங்குளீயகாதிகள் போலே தன்

(அ)கர்தவ்யமிறே. ஆனால் ஐச்வர்யஸாதனத்தையும் தந்தென்கிற ப்ர
யோஜநத்தோடே சொல்லுவானேனென்னில் வெள்ளுயிரானபின்பு
சொல்லுகுறார்களாகையாலே அஸ்ஸாதனமும் ஸ்வயம் ப்ரயோஜந
மாயிறே. இன்னிருப்பது அகங்யப்ர யோஜநனுக்கு ஸ்வயம்ப்ரயோ
ஜநமானஸேவை ஸாதநமாகக் கிடீர்கூத்ரமான ஐச்வர்யத்தை
தந்ததென்கை, '(கையடைக்காயும்) தாரகபோஷகங்கள் கீழேசொ
ல்லித் தாய்மேலே போக்யபதார்தங்களைத் தந்தபடிசொல்லுகுறது
திருக்கையாலே யிட்ட வெத்திலைபாக்கென்றுயிவர்கள் பக்கலள
ரவத்தாலே யிட்ட நீர்மையைச்சொல்லுகுறது சேஷபூதன் சேஷி
யைக்குறித்திடும் ப்ரகாரத்தாலே யிறே சேஷியானவன் சேஷபூத
னுக்கிடுவது (கழுத்துக்குப் பூணேடு காதுக்குக் குண்டலமும்) தே
ஹத்தைக் உத்தேச்யமென்றிருக்குமவனுகையாலே தன்னுடம்பை
அலங்கரித்து அத்தை அனுபவித்திருக்குமவனிறே. ஐச்வர்யார்தி
பகவத்பராயீச்வராஜ்ஞையும் அலங்கரித்து யதாதர்சனம் பண்ணியிருக்
கிறானல்லனே, ஸ்வரூபத்தையுணர்ந்து ஞாநவைராக்ய பக்திகளை
ஸ்வரூபத்திற்காபாணமாக நினைத்திருக்கிறானல்லனே, கழுத்து
க்கு பூணேடுகாதுக்கு குண்டலமும் விசேஷிப்பானென்னில் தன்
கண்ணுக்கும விஷயமாயிருக்குமிறே பெருமாள் மூண்டெழுந்தருளின
வளவிலே இந்திரன் வரக்காட்டின வாபரணத்தைத்தப் பிராட்டியும்
தாமுங்கூட யிருந்து திருவடிக்குப்பூட்டினைப்போலே ஈச்வரன் பரிந்து
இது கழுத்துக்காம் இது காதுக்காமென்று திருக்கையால் பூட்டின

(பர)வுஹமெ ஹாரம் யஸ்ரு தூஷாவஸிஹாதிநீ,,எனன்றுழுருவர்க்கொ
ருவர் கடாக்ஷித்துகந்து திருவடியை அழைத்து பிராட்டிதிருக்
கையால் பஹுமாநாபிமான விசேஷங்களோடு பூண்ங்கட்டி னை
த்தா போலே கிடர்கழுத்துக்கும் காதுக்குமாபரணங்களை திருமா
லெங்களுக்குப் பூட்டினது. ,,ஹக்ஷ்ணா ஹுக்ஷிவாவஹி,, என்னும்ப
டியான சேஷத்வாபயுக்தைச்வர்யாதி ஸமக்ராஷாட்குண்யத்தை
கம்திருவடியிற்கண்டுகந்து பார்த்து கமக்கத்யந்த மநுஹரையானவ
ளென்றபடியால் வுஹமெ,, என்றது.

(மெய்யிட) 'ஸர்வகந்தா,, என்னப்பட்டதன் திருமேனிக்கேற்றகன்
மைபெற்ற அத்விதீயமான சாந்தம் கிடர் அதிஹேயரான் ளங்களுக்

(கோ)கண்ணுக்கு விஷயமாகையன்றிக்கேபுரைத்தையார்கண்ணுக்கி
லக்காயிருக்கையே தனக்கு புருஷார்தமாகையாலும் 'வெ கூஷிதஜ்ஞா
வுதகொவஹமா,, என்கிறபடியே பிராட்டியுடைய ஸாகூதவீக்ஷணத்
தைப்பார்த்து ,,வுவெஹி வுஹமெஹாரம்யஸ்ரு தூஷாவஸிஹாதிநீ,,
என்று பெருமாளுக்குதாகையாலேயும் சுழுத்துக்குப் பூணை
என்கிறது அகங்யப்ரயோஜநருக்காதரித்துப் பூட்டினப்போலேயா
யிற்று கூஷாத்ரணை என்னை ஆதரித்து பூட்டினது என்னபடி.

(மெய்யிட) (மெய்யிலே) சரீரத்திலே (இட) இடுகைக்கு திரு
வடிகளிலே நிகிபிறக்தபின்பாகையாலே உடம்புத்யாஜ்ய மென்கிற
நினைவு தோன்ன குத்ஸித்துச் சொல்லுகிறபடி. (கல்லதோர்
சாந்தமும்) கல்லதாய் விலக்ஷணமான சாந்தும், சாந்துதான் இதுக்

(அ)வாபரணமும் 'வ வெஹிவுலெமஹாரம்யஸ்ரு தூஷாவஸிஹாதிநீ
என்கிறபடியே இந்திரன் வரக்காட்டினஹாரத்தைபெருமாள் வாங்கிப்
பார்த்தருளிபிராட்டிக்குகொடுக்கிறபோது அத்தை வாங்குற அவள்
பெருமாளை ஒரு கண்ணுலேயும் திருவடியைஒருகண்ணுலேயும் பார்த்து
வாங்கினள் 'வெ கூஷிதஜ்ஞாவுதகொவஹமா' என்றுபார்வையில்கருத்தரிய
மவராகையாலேஅவளுக்குக்கொடுக்கலர்காதாவென்னருளினர் (வுஹ
மெ)அடியாரேத்தமறிந்துகொண்டாடுகைக்கிடான லௌபாக்கியம்
ள்ளதுஉனக்கேயன்றுவென்னஉம்முடையதிருவள்ளத்தாலேயன்றோ
கான்கொடுக்கிறமெதன்னுபிராட்டியருளிச்செய்ய, நான்முற்பட்டுகப்பெ
ருமையாலேஉன்னுடையஉகப்பின்கார்யம்அத்தைதகொடுக்கலாகாதா
வென்னர்இப்படிஅகங்யப்ரயோஜநருக்குஆதரித்துப்பூட்டினப்போலே
யாய்த்து கூஷாத்ரணவென்னை ஆதரித்துப்பூட்டித்து.

(மெய்யிட) திருவடிகளில் நிகி பிறந்தபின் பாகையாலே ஓடம்பு
த்யாஜ்யமென்கிற நினைவுதோற்ற குத்ஸ்ஸித்துச்சொல்லுகிறபடி (கல்

(பர)குத்திருமால்தந்தது ‘‘ஸுமாயதெதஜராஹம்ஸவிஸம்ஸவி
ஸாதநெநகுவயொமுர்தஜஸுஸ்தீயதாதிநமெவதம்,, என்றுஅங்
குற்றதான் குப்ஜையால் பெற்றுப் போலே தான் எங்களுக்கு
பெருவிப்பதே இவர்களுக்கிது போராதேதானென்று ஓர் வகைச்
சாந்தைத்தாதிருவருள்செய்தால் ‘‘ஸுமந்தித்தகஸு,,என்று தான்
அதுவோ அவர்களுக்குக் குடிப்பது என்பதே நிசாதகேனென்று
திருவைதானது கயித்து உமக்கும் நமக்குமேத்ததன்றே. காமவர்
களுக்கு கொடுக்கத்தக்க தென்று குவயொமுர்தஜஸுஸ்தீம
என்று அவனைத்தானேவிதாங்கள் பூசும் சாந்தத்தை எங்களிவ்வு
டம்புக்குப்பூசவும் தாவும்பெற்றேமே இங்ஙனே. இதெல்லாம்
தந்து தகவுடைமையறிவித்து அவ்வைச்வர்யத்தா லெங்களுக்கவா
வரப்பண்ணி மோக்ஷச்சையைப்பிறப்பித்து யெநாஹநாதிஜதா
வயாம கிஹாதெதம் கரவாமுர்தம் என்னுமத்தேயிவின்படியாக்கி

(அ)லதோர்சாத்தழும், தான்இதுக்குத்தாமாகப்பெற்றதோ‘‘ஸவர்மய
ஸி’’ என்கிற வடிவுக்கு ஸத்ருசமாக குப்ஜையாதரித்துச்சாத்தினசா
ந்தபோலேயிருக்கும்சாந்தையன்றேவிளக்கிட்டது‘‘ஸுமாயஸிதஸு’’
குப்ஜைகம்ஸனுக்குப்பரணியோடே சாந்துகொண்டுபோகாநிற்கவாரீர்
பெண்பிள்ளாய்நமக்குமணக்கச்சாந்திடவல்லீரோவென்ன அவ்வடிவை
யுமிருப்பையுங்கண்டெம்பிராட்டியுக்தமானசாபலத்தாலே மருக்கமாட்
டாதிலன். இவர்கள் இடைப்பிள்ளைகள்சாந்துவாசியரியார்களெனறு
ஆக்கையிருப்பதான்லையிட்டான் அதைப்பார்த்து காத்தம் கொளி
த்தினவறிது தண்ணமழகியதன்னென்ன ராஜாஹம் அதுக்குமேலே
ஒரு சாந்தையிட இது கம்ஸனுக்குச் செருக்குமேலே பூசலாமத்தனை
வாசியறிந்து பூசுமவர்களுக்குஸத்ருசமல்ல வழுக்கனுன் சாந்துளன்னவு
மாம் ராவிரம். ஸ்ளாகத்யாதிகள்விடுக்கதிமழகியநாயிருந்தென்ன
இவர்கள் இடைப்பிள்ளைகளென்றிருந்தோம் சாந்தின் வாசியறிந்
தபடி என்னென்றது ஆதரித்துப் பார்க்க ராவிராநெந உன்முகத்
தில் ஆதரத்திற்கு ஸத்ருசமாயிருக்க வேண்டாவோ நீயிடும் சாந்த
மென்ன அவளுக்தலையான சாந்தையிட ‘‘குவயொமுர்தஜஸுஸ்தீம,,
எங்களுடம்புக்கு ஸத்ருசமான போதகவஸ்துவையிட்டு மோதித்துத்

(அரு)ஹ்மமாய்தன்னைத்தான் நமக்கு அனுபவிக்கவும்தருமிறே என்னலாம் அப்போது
நெய்யென்ற கல்யாணகுணங்களும், நல்லதென்று பூரீவைதிக்ஷ்யமும், ஓர்என்று ஈரசு
படாதபடி உபயாதிஷ்டமான வகைசெய்திடுமும் மியதருமென்று தன்னித்யத்வ
முமும் அத்தாணிச்சேவகமும் மீமன்று ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வலோக ஸர்வாவ ஸ்தோசித ஸர்
வவித கைங்கர்யங்களும் நையடக்காயென்று ப்ருஹ்மாதிபவமும், கழுத்துக்கித்யா

(பர)(என்னை) எங்களைக்கடிகவாங்கிப்போய் ஓழிவில்காலத்தில் படியே பொலான அடிமையைப் பெருவித்தும்விடவல்லவனென்று அத்யவஸி த்தாமென்கிறார்கள். (என்னைவள்ளுயிராக்கவல்லென்று) ஜச்வர்யத் தையே விரும்பிக்கேட்டு முகந்தனுபவித்து அதிஹரயர்களான எங்களை அத்யந்தபரிசுத்தாத்மாக்களாகப்பண்ணவல்லன்காண் இந்த பையுடைநாகப்பகைகொடியான் எங்களிவ்வபிஸந்தியைக் காணவே நாகராஜன் பையையுடையவனைனன் விகஸித்தபணகாலன் பொன்தகட்டிலழுத்தின மாணிக்கம்போலே நாங்கள் பண்ணும் மங்களாசாஸனத்தை கைக்கொள்ள திருமால்

(கோ)குத்தாமாகப்பெற்றதோ "ஸவ-ஹஜ்ஜ்,,என்கிறதிருமேனிக்கி ஸத்ருசமாகருப்னைசாத்தினசாத்துபோலே அன்றே எனக்கிவளிட்ட தென்று கருத்து. (தந்து என்னை) திருக்கையில்கைள்ரவத்தற்கும் மர்யாதைக்குமாகத்தந்து, அவ்வைச்வர்யாதி புருஷார்தத்தை விட்டவென்னை (வள்ளுயிராக்கவல்ல) அநாதியாக ஸம்ஸரித்துப் போர்ந்த என்னை இன்று சுத்தஸ்வபாவநாக்கினானென்று தெ

(அ)தாவென்னன், அதாவது பூசுஞ்சாந்தென்னைதசமேனன்கிறபடி யேஉன்னுடையவாதாத்தாலேஸம்ஸ்ருதமாக்கித்தாவேணுமென்னபடி இப்படி அவர்களாதரித்துச்சாத்தின கோயில்ச்சாந்தைக்கிடீர் தன் திருக்கையாலேன்னுடம்பிலே பூசித்துத்தந்துதந்தபோதேதிருமுகத் தில்கைளரவத்தினும்ஓளதார்யத்தினும்தோற்றுமைச்வர்யத்தைவிட்டு யிவந்தானேஅமையும்படியாய்துத்தந்தது (என்னைவள்ளுயிராக்கவல்ல "வொரொணாதோவஹாரிணா,;என்கிறபடியேஆத்மாபாஹாரம்பண்ணி அதிலுலே கூடாத்ரப்ரயோஜகாமனுய் ஸம்ஸாரியாப்போந்தவென்னை முன்பு கூடாத்ரனுய்ப்போந்தானைருவன்சுத்தபாவகானைனன்று தெரி யாதேபடி அல்ப்ருஷ்டஸம்ஸாரகந்தரிலேயொருவனென்றும்படியாய்து [வல்ல] தன்னுடோதாருஸ்வபாவவிசேஷத்தாலேவஸ்துவைவஸ்துவந்தா மாக்கசக்தனென்கை.(பையுடைஇத்யாதி)மங்களாசாஸகத்துக்குவிஷ யமெதன்ன அவ்விஷ்யத்தைச்சொல்லுகுறார்தன்னைடஸ்பர்சுக த்தாலேவிகஸிதபணமானகாத்திலுடையபுகையுண்டுபெரியதிருவடிய வனைக்கொடியாகயுடையவனுக்கு அனந்த சாயியாய் கருடத்வஜனன வனுக்கு மங்களாசாஸகம் பண்ணுகுறேனென்கை. தகட்டிலழுத்தின மாணிக்கம்போலே திருவனந்தாழ்வாகொட்டைச்சேர்த்தியாலேவருமழ குநித்யஸ்ரீயாகச்சொல்லவேணுமென்றுதிருப்பல்லாண்டுபாடுகிறேனென்

(அரு)யாதியாலே ,,ஜகந்நுகீ பிநு,,என்றுசொன்னகங்ல்பாயத்த ஸர்வஸ்மாத்திகத்வ மும் சொல்லுகுறதாய் ஏதேனு மொருகூடாத்ரப்ரயோஜநத்துக்காகப் பற்றினலும் அதுதன்னை தங்கு பின்னும் ஸ்வரூபக்ஞாநத்தைப் பிறப்பித்து ஸ்வரூபானுரூபமான

(பர)ஸ்வீற்றிருக்க இவ் விருப் பிவ் பரைய த்த வரைப் போலே தேசாந்தரீயார் தசக்ஷணத்வரையால் விரையும்புள்ளை நீகொடியேற்றி பிள்ளாய் காமித்தை கைக்கொண்டி வருகிறும், க்ஷணம்பொறுக்கலாகாதே, வென்று பெரிய திருவடியைக் கொடியேறப்பண்ணுமவனுக்குப் பல்லாண்டு கூற எல்லாமாம் நீங்கள் கம்முத்தேய்யத்தில ல்வயித்துக்காண வேணுமே னன்ன (பையுடை இத்யாதி) (கூடுவனே) பாடிவோமாயே வந்தோமே ஐச்வர்யார்த்திகளும் வ அவர் களோடு ஸங்கதராகிறோமில் ॥ அ ॥

(கோ)ரியாதபடி தித்யஸூரிகள் போலே-ஆக்கவல்ல.வஸ்துவைவஸத் வந்தாமாக்கசக்தனை (பையுடை) ஸ்வம்பர்சத்தாலே விகஸிதமான பணத்தையுடைய நாகத்தோடு விரோதத்தையுடைய கருடனைத் வஜமாகவுடையவனுக்கு, அந்தசாயியாய் கருடத்வஜனானவனுக் கென்னபடி. (பல்லாண்டுகூறுவனே) மங்களாசாஸனம் பண்ணுகிறே னென்னபடி. தகட்டிலழுத்தின மாணிக்கம்போலே திருவநந்தாழ்வா னேட்டைச் சேர்த்தியாலே வருமழகுதித்த ஸ்ரீயாக வேணுமென்றும் ஏதேனு மொன்றையபேக்ஷித்து வந்தவர்களையும் எனக்காக்கிக் கொள்ள வல்லேனென்று கொடிகட்டியிருக்கிற சக்ரி நித்ய ஸ்ரீயாகச் செல்லவேணுமென்றும் திருப்பல்லாண்டு பாடுகிறேனென்று கருத்து. இங்கு ஏகவசநாந்தப்ரயோகம் ஐச்வர்யார்த்தி ஸமூஹமபரிச்சின்னமா கையால் ஒரு க்ரமத்திற்காக ஒருத்தன் வார்த்தை சொன்னமாப் போலே யென்று தோற்றுகைக்காக. ॥ அ ॥

(அ)ரர்கு அகய ப்ரயோஜனரும்கைவல்யார்த்திகளும் ஸங்கதராகிறவர் டத்தில்ஸமூஹமாகப்பேசினார்கள். இதில் ஐச்வர்யார்த்திகளை ஏகவசனத்தா லே சொல்லுவானென்னில் அபரிச்சின்னமாய்ஸ்வர்யார்த்திகள் திறன் அபரிச்சின்னமாகையாலே ஒவொருவர்க்குஒருத்தனைச்சொல்லு மொபாதி சொல்லுகிறார். ॥ அ ॥

(அரு)உபாய்ரணுஷ்டானத்திலேமூட்டிபரிபூர்ணஸ்வாதைபவாத்மாவை பூர்ணபலத்தையும் ப்ராபிக்கச்செய்யுமென்கை, அடைக்காய்பூண்சாத்துவென்ற மூன்றிலும் முறையே போச் யமும் போகோப கரணமும் போகஸ்தானமும் ஸூசிதமாம் "தூமிமுடிசூடி" ஆகையாலே முந்தர அணைக்கக்கடவதான கண்டத்துக்கு, பின்னத் சர்ப னமாகையால் பின்னேயாகபோலாலங்காரம், என்கை. (அ)

(ஆ) உடுத்து களைந்த நின் பீதகவாடை யுடுத்துக் களத்தருண்டு,
தொடுத்ததுழாய் மலர் சூடிக்களைந்தன சூடுமித்தொண்டர்களோம்,
விடுத்ததிசைக்கருமம் திருத்தித் திருவோணத் தீருவிழவில்,
படுத்தபைங்நாகணைப் பள்ளிகொண்டானுக்கு பல்லாண்டு கூறுதுமே.

(ஸ்ரீ) ஸங்கதைதபகவத்பரைஸ்ஸமுமங்களாசாஸனம் தொடுத்துஇதி (உடுத்து)பரிதாய(களைந்த)ஆஸாத்தோவிஸ்ருஷ்டம்நின்பீதகவாடை

(ஸ்ரீ) பவதீயம் பிதாம்பரம் (உடுத்து) பரிதாய, (கலத்தது) பவத்புக்நிபாத்ரஸ்தம், பவத்புக்நி சிஷ்டமன்னபர் காநிகம் (உண்டு) புக்த்வா (தொடித்த துழாய்மலர்) "கூவைஐஹ்ஃ வ ஸ்வ்ஹ்நஹை)ஸ்வைஜாசாஜாவ்ஃபஸ்வ்)தெ|சாஜாஹ்ஃஜ்ஸ் ழ்ஜ்ஸ்ஸ்ஸாஜாஅவ ஸ்ஜ்ஹ்ஸ்தீயவ்ஃஸ்வ்ஹ்நகா|| ஸ்ஜ்ஞ்ஸ் ஸ்ஸ்ஸாவிஹெயிவ்ஹ்ஸ்வ்ஹ்ஸ்ஹ்நிழ்ஜ்ஸ்தா கஅஜ்ஸ்ஹ்ஸ்வா" இத்யுக்தேஃ மாலாரூப தயாபத்தாணி ஸ்ரீ துளஸீ ஸ்ரஹிதாநி புஷ்பாணி (சூடிக்கனாக்தன) பவதாத்ருதத்யக்தாநி (சூடும்) தஸ்தஃ (இத்திதாண்டர்களோம்) இமேதாஸாவயம் (விடுத்த திசை) ஆக்ஞாபிதாயாம் திசி (கருமம் திருத்தி) ஸர்வாணி பகவ தாக்ஞப்தாநி கர்மாணி ஸம்யக்நிரு ஹ்ய அன்யாக்ய பிலம்பாத்ய "க்ரியதாமிதிசோவெஜ்" திப்ராத்யதந்திர்திஷ்டாநி கைங்கர்யாணி ததவிரோதிநி அம்யாநிச க்ருத்வாபி அபர்யாப்தயா (திருவோணத் திருவிழுவில்) பூர்வவத். (படித்தபைந்நாகஅண) சயிதே பணிசாலி நீசேஷ ஏவசயதே. (பள்ளிகொண்டானுக்கு) சயிதவதஃ (பல்லாண்டு கூறுதுமே) பூர்வவத்.. ॥ கூ ॥

(பா)(உடுத்து) ப்ரஹ்மவித்துக்களாகவேதன்னைப்பரியவும்மங்களத்தை ஆசாஸிக்கவுமாக வாழ்வாளிலழைக்கப்பட்ட கூட்டம் இவரோடுகூட வரக்கண்டு கந்தவீச்வான் அவ்வுகப்பைக்கண்டு இவர்களுழுகத்தவர்க ளாய் தங்கள் போகவுகந்தருளி விண்ணப்பம்செய்துகொண்டு வரவே ண்டி பைன்னுகளனைப் பள்ளிக்கொண்டான் அவனைப்பள்ளிகொண்ட வனெபென்று ஸம்போதித்து உனக்குப்பல்லாண்டு செவ்வடி செவ்வித்

(கோ)வாழ்வாளிலே அழைத்த வக்யப்ரயோஜநர்கள் எந்தை தந்தை யிலே ஸங்கதராக அவர்களோடு கூட திருப்பல்லாண்டு பாடுகிறு நிதில்.

(உடுத்து) திருவணையில் ஸுஸங்கதமாம்படியுழுந்துமஞ்ச லாலும் மாலிகைச்சாத்தாலும் சின்னிதமாம்படியும் உடுத்து.

(கலந்த) ஆஸனபேதத்திலே சலாயப்பட்ட, (சின்னிதகவாடை)

(அ) (உடுத்துஇத்யாதி) வாழ்வாளிலே அழைத்து ஏந்தைதந்தை யிலே வந்துகூடினை அக்யப்ரயோஜநர்பாகத்தாலே அவர்களோடே திருப்பல்லாண்டுபாடினாநிதில்(உடுத்து)திருவணையிலேஸுஸங்கதமாக ச்சாத்துலகையும் திருவடையிலே முகிலையும் தத்ஸம்பந்தத் தோற த்துலும்படியாக ஓத்துமஞ்சளாலும் மாலிகைச்சாத்தாலும் சின்னித மாம்படியுடுத்து இவை யித்தனையும் ப்ரார்த்நியமாம்படி யிருப்பார் காங்கள். சேஷிக்கு மங்களாவஹமாயும் தத்ஸம்பந்தம் தோத்தின சின்னங்களை உடைத்தாகையும் சேஷத்துலக்கு ஸம்ருதிவிஷயமாய் க்கொண்டு ஸர்வகாலமும் ப்ரியகரமா யிருப்பது (கலந்த) ஆஸன

(பர)திருக்காப்புடையதாக வேணுமென்று மங்களமா சாஸித்தவர்களாய்கூறுதுமென்கையாலே இத்தமங்களாசாஸநமெங்களுக்குயாவதாத்மபாவியாகவேணுமென்கிறஅபிஸந்தியாலேஇதில்ஸாரஸ்யம் தோற்றி அவஸரோசித்யமாக இதுபாடப்பெருவோமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார்கள்.

இதில்விடுத்த திசைக்கருமம் திருத்தியளவான மூன்றடியால் விண்ணப்பஞ்செய்யுமதுகளோடு யாவதாத்மபாவியாகத்திருப்பல்லாண்டு பாடுமதே இங்குமங்குமாகப்ரார்த்யம்.

(உடுத்து) தத்ஸம்பந்தத்தோடு திருவணையில் தானே முசிங்கும் படிலாஸங்கதமாகச்சாத்தினதாய் ஓற்றுமஞ்சளாலும் மாளிகைச்சாந்தாலும் சின்னிதமானதாய் அதுப்ராதமிகமந்தராஸநாரோஹணபூர்வகஷணத்தில் கஸையப்படுமே. அதெங்கள் தலையில் விழும்படி உன்னால் கஸையப்பட்டவுன் பீதகவாடகையானதையுனக்கு மங்களார்த

(கோ)ஸ்வாமியான தேவரீர் சாத்தியருளுகிற திருப்பரியட்டம் திருப்பீதாம்பரத்தின் அம்சாவதாரமாகையாலே பீதகவாடை என்கிறது.

(உடுத்து) ஸ்வாமிஸிஷ்டாம்பர புஷ்பபக்ஷ்யபோஜ்யங்களெல்லாம் சேஷபூதனுக்கு புஜிக்கப்ராப்தமாகையாலே" கூயொவஹ்ஹ்கூவ்ஹ்கூயு வாவொஹ்யம்காரஹ்ஹ்வஷி.காஃ | உஹ்வஷ்டஹொஜ்ஜிநாஹாவாவ்ஹ்வஶாயாஹ்ரஜ்ஜித" என்கிறபடியே ஸ்வாமித்ருதத்யக்தாம்பரதாரிகள் காங்கனென்னபடி.

(அ)பேதத்தில் கழித்தால்ப்போக்கும் ஸ்தலம் தங்கள் தலையாம்படி இருக்கை. இதுவும் சேஷபூதனுக்கு ப்ரார்தநீயமிறே. இங்கு ப்ரார்த்யமாக வேண்டுகிறதுக்கு ஹேது சொல்லுகுறது. மேல் பீதகவாடைவகுத்த ஸ்வாமியு தாகையாலே சாத்தும் திருப்பரியட்டங்கள் அடைய திருப்பீதாம்பரத்திணுடைய ஆவேசமாகை (பீதகவாடை) ,,வ்ருஹ்வஹாஹ்ரவ்ணெய்ஹ்ஹ்கூ்ஹ்ஹ்ஹ

(பர)மாகவும்எங்களுக்குஸ்வரூபலாபார்தமாகவும்உடுத்துஸ்தைதபெற க்கடவ தெதாண்டர்களோங்காண்கநாங்கள் (கின்) நீயும் நீயுடுப்பதுமுண் பதுமெல்லாம் பக்தற்காகவேயாகையால் நமக்கும் பூவின்மிசைகங்கை க்குமிம்பனென்று சொல்லப்பட்ட வகுத்தசேஷியான கின் பீதாம்பரத் தையுடுத்து நீ எத்தையுடுத்தாலும்அவளைத்துமஞ்சனாலது பீதாம் பரமாம் அதுவே எங்களுக்கு நீயுகந்து தருமதுமாசாஸ்யமும் (கலத் தண்டு) நீயுமவளும் உண்டுமிக்க ப்ரஸாதத்தையேப்ரதிபத்தியாகவுண் ணும்தொண்டர்களோங்காண்கநாங்கள் ஸ்ரீ ஸைலபதியாழ்வானும்த்வ தீய புக்தோச்சிதசேஷபோஜியிறே.அது எங்களுக்கு மொக்குமாயிற் றுக்காண். ‘‘கூயொவஹ ஸ்ரஜம்’’ த்யாதி அத்தையே உண்ண ப்பெற்றவர்களாய்.

(தோடுத்த)உனக்காகநாங்கள்ப்ரேமத்தால்தொடுத்ததுழாயென் னமலனென்னஇதுகளை நீயுகந்து சூட்டி ஆஸகபேதத்தில் களையப்பட்ட தண்டுழாய் மலர்த்தாமங்களையே சூடுகிற பரிமாற்றம் பெற்றதொண்ட

(கோ) (கலத்ததுண்டு) அழுதுசெய்து சிஷ்டமாக கலத்திலேயிருக்கு மதை புஜித்து ‘‘கூதீயஹ ஸ்தோஜிதஸேஷஹோஜிநா,, என்னக் கடவதிறே.

(தோடுத்ததுழாய்மலர்) பரிக்கும் வேளையிலேயும் தொடுக்கும் வேளையிலேயும் சாண்யன் சாற்றியருளப் போகுமுனென்றுமாதரா

(அ) பண்ணிக்கொடுப்பார்கள் அதுவாய்த்தவருக்குணர்வு (கலத்ததுண்டு) அழுதுசெய்து கைவாங்கித் தளிகை மாத்திரல் ‘‘வ்ரஹ ஸ்ரஜ்ஞ்ஹ‘‘கூதீயஹ ஸ்தோஜிதஸேஷஹோஜிநா,, வென்னக்கடவதி றே. ப்ரஸாத மேதாராகமாக விருப்பர் சிலர் நாங்கள் ,,ம்ரஹ ஸ்ரஹ ஹிஷ்யஹ ஜ்ஞேத‘‘ ஏன்னுவிதிப்பேரிதராய்க்கொண்டு ப்ரதிபத் திபண்ணுவார்கள். ஸ்வரூபக்ஞாகமில்லாதார் ஸ்வரூபக்ஞாகமுடை யவர்களை ஏதத்ஸித்யர்தமாக ப்ரதிபத்தி பண்ணுமவர்கள். பகவ த்ப்ரேமயுக்தர் ஸ்வயம்ப்ரயோஜ்ஞ மென்னிருப்பார்கள். இச்சேஷத்வ காஷ்டையான ததீயருடைய ப்ரஸாதம் தருவதேல் புனிதமென்கி றபடியே, அதிக்ருதாதி காரமாயிருக்கும். ஸர்வஸாதாரணம் அவனு தாகையாலே ப்ரயோஜ்ஞாந்தர பாணுக்கும் யோக்யமாயிறே பகவ த்ப்ரஸாதமிருப்பது. (தொடுத்தவித்யாதி) திருத்துழாய் பரிக்கும் போது அவன்சாத்தியருளப்புகுராவென்று மாதரத்தாலேஸம்ஸ்க்ரு தமாய்ச் சாத்தி கழித்திலைச் சூடுமிதங்களுக்கு உத்தேச்யம், சுவ டற்ப் பூச்சூடும்போது புழுதிலை தோய்த்துச் சூடுமாப்போலே தத்

(அரு) ரூபப்ராப்தம்சேஷணுகையாலே‘‘க்ரியதாஜிதிஸோவஹ,,என்றிவந்தான்சொன் னதுகில் அவன் சிலதுசொல்லி சிலதுக்குக் கூசுயும் அதிகஞ்சொல்லில் இவன்செ

(பர்)ர்களோம். இப்படிப்ரணவத்தில்தலைக்காட்டினதுப்ரணவோக்த சேஷபாவம்கெஞ்சில்பட்டாற்கு இப்படிப்பட்ட உஜ்ஜீவனமேகாணும் ரஸிப்பது என்றபிக்ஷைக்காக இத்தொண்டர்களோ மென்கிறார்கள்.

இதுகளுக்கு மேலே விடுத்தநிசைக்கருமம் திருத்துமதும் எங்களுக்கு ஸ்வரூபம் மீ எந்தநிக்கில் போகவிடுகிறும் அந்த நிக்கி

(கோ)நிசயத்தாலேஸம்ஸ்க்ருதமாய்தாகிக்கப்பட்டதிருத்துழாய்புஷ்பம் (சூடிக்கொளந்தன) அவன் சாத்திச்சாத்திக் களைந்ததுக ளான புஷ்பங்களை (சூடும்) சரண்யனுலே சூட்டப்பட்டுக்களைந்து ஆதராதிசயத்தாலே கொடுக்கப்பட்டபுஷ்பங்களை சூட்டிக்கொள்ளும் ஸ்வபாவரான (இத்தொண்டர்களோம்) அநந்யப்ரயோஜகத்வம் தோற்றும்படி சரண்யத்ருதமான திருப்பறியட்டத்தையும் தத்புக்த சிஷ்டமான அன்னத்தையும் சூடின புஷ்பத்தையும் யதாயதம் உபயோகித்துக் கொண்டிருக்கும் தாஸ்யமுடைய வடியோங்களென் னபடி.

இப்படி ஸ்வரூபலாபார்த்தமே பகவதுபபுக்த சேஷத்தை உப யோகிப்பதாவென்ன (விடுத்திசையிதி) காயெ சூடுணி நிஷ்டெஷ் யொஷஹ்ருதயே ஸாயயெசு | வ்ருவகுகாய-ர்விரொயெந வகூ யகுகத-ர்ஜஹுதி என்கிறபடியே பிராட்டியைக் காண்கைக்காக யேவப்பட்ட திருவடி லங்கையிலே பிராட்டியையுங்கண்டி ராகூலை

(அ) ஸ்பர்சத்தாலே விலக்ஷணமாயிருக்குமென்னை, அவர்தாமும்சில ர்சூடிக்கொடுத்த மாலையின் சுவடறியுமவளைகையாலே சூடிக்கொடு க்கிறதிறே. (இத்தொண்டர்களோம்) இப்படிப்பட்ட வடியாரிறே காங்கள் எனக்கின்று இடுத்தால் ஜீவிதத்தில் சூடுதல்செய்யு மவர் களன்றிக்கே. அவன்கழுத்தினவைகொண்டு தேறயாத்திரையாய்படி யிருக்குமவர்களிறே நங்கள் ஸ்வரூபஸித்யர்த்தமாக வத்தலையி லுச்சிஷ்டங்களை யாகாங்ஷித்து துணும்பனென்று மிருக்குமித்தனையோ வென்னில் (விடுத்தவித்யாதி) ஸ்வாமிஸம்பந்தமே காரணமாய்த்தொண்டி சிப்படி தேறயாத்தை கடத்துமவர்கள், நாங்கள் விலக்ஷணர் (விடுத்தநிசைக் கருமம்திருத்தி) ,,க்ரியதாம்'' மென்கிற ஸம்பந்தமே நாரா கமாக ஏவினகார்யத்தைச் செய்து தலைக்கட்டினை நிசைக்கருமம்

(அரு) ய்தல்லது நில்லாஞைகையாலேஞைளகுமார்யத்தைக்கண்டிராத்தும்மின்றவிடத்தும் இங்கிதங்கொண்டு அறிந்தும் செய்யுமவர்கள் ''ஹாவதிதந,, என்று பெருமாளு கந்தாரிறே திருவள்ளக்குறிப்பறிந்து பிராட்டியுந்தாமுமிருக்க இடங்கட்டி வைத் ததுக்காக. பதிஞவ்வாண்டுகூட ஒருதலையாக நின்று கைங்கர்யம் பண்ணினவாகை யாலே திருவபிஷேகத்திற் கெழுந்தருளும் போது ''ஹ்ருஷ்ணைவ்ருஜந்தலவ்

(பர) ஹுள்ளஸகலகார்யங்களையும்நிர்வஹித்தடிமைப்படிவதில்ரஸிக்கும் தொண்டர் களேர்ந்க்காண் தாங்கள். உன்னடிமையில் ருசிபில்த் திருவடிக்குப் பிற்படுத மல்லோமென்கிறார்கள். பிராட்டியிருந்தவி டமறிந்து வரவேணுமென்று விட உன்கருத்தி லுள்ள தெல்லாம் செய்துவந்தா ரிறேதிருவடி.

இப்படி ஸ்வாகக்ய ப்ரயோஜநத்தையே ஸ்வகர்தவ்ய மங்களா சாஸநாதி காரமாக வவஹுகப் புக்குருப்பாக விண்ணப்பம் செய்து ப்ல்லாண்டு பாடுகிறார்கள்.

(திருவோணமித்யாதி) திருவோணம் புகர்வஸுநோக கிணீத்யாதி களாகிற திருவவதாரோத்ஸவங்களில் திருவுள்ள முகக்கே திருப்

(கோ) பலத்தையுமறித்துலைத்யகுஷினையும்ஸம்ஹரித்துலங்காதகனு ம்பண்ணி வந்தாப்போலே ப்ரஸாத ஸ்வீகாரமன்றிக்கே (விதித்தபடி னை) பண்ணின ஆக்ஞாபனத்தையுடைய (கருமம்) கார்யத்தை (திருத்து) குறையற அதிகார்யத்தையும் பண்ணி அடியோங்க ளெண்ணபடி.

இப்படி ஏவின கைங்கர்யம் பண்ணி பர்யாப்தி பிறவாதே.

(திருவோணத்திருவிழவில் திருவவதரித்தருளின திருவோ ணமென்கிற மங்களநக்ஷத்திரமே என்ன தீங்கு வருகிறதோ

(அ) நிரித்துகையாலது. அத்திக்குவேறுருவாளவேண்டாதபடி செய்துதலைக் கட்டுகை ஸ்வாமி ஏவுங்காரியத்தை குறையச்செய்யு மவன் அதன் அத்தைக்குறையாமல் தலைகட்டுமவன் மத்யமன் அதுக்குமேலே அதுக்கவிருத்தமான காரியங்களும் விசாரித்துச் செய்துதலை கட்டுமவன் உத்தமன் ‘கூமெபுகூசிணி நிஜுவெடியொ வஹுநுவிஸாயமெகு | வெலுகூயஸாவிரொடெநவ கூயலும் கூதுஹுவுதி , என்கிற திருவடியிறே அவனுகிறான் பிழுட்டிருந் தவிட மறிந்துவானன்ன இருந்தவிடமுமறிந்து அவன்பலமிருந்த படி எண்ணென்று பெருமாள் கேட்டருளினர், அறிந்திலனென்ன வொண்ணுதென்று அத்தலையில் பரபரீகையும் பண்ணி, உளரில் லைனகாயும் தலையழித்து முடியிடே போம்படி பண்ணிவந்தா னிறே. (திருவோணத்திருவிழவில்) காரணகார்யத்தில் குறையச்செ ய்யாதவனிலும் பர்பரப்தி பிரமாணமாயிறே திருவவதரித்தரு

(அரு) ஶுஜ்ஜிலாவயபுவீஜபகு| ஒவு துணுவாலவுவுஜுநுஜுராலுவுபாரதஜ்ஜி கி:,என்றுஇரண்டடிகைசெய்ய வொருப்பட்டாப்போலே ஆக்ஞாகைங்கர்யத்தோடு அநுக்ஞாகைங்கர்யமான பங்களாசாஸநத்திலும் மிழ்கிநார்கள் (க)

“வாவஹ்ஸிக்ஷிதநாநுபூநுவாலுவுஸ்ஸுவுஸ்ஸிநி தாதிஸ்வெகுணதா வபாதிஜுஜ்ஜாஷ்ஷாதிஸுவிவுஜுணை,, என்னக்கடவதிறே. வைஷ்ணவத்துக்குவ்ய

(பர) பார்கடலில் படுத்துக்கொண்டவனுய்உன் னுடையஸ்பர்சத்தாலே விகஸி தபணாபோக னுனகாகராஜநர்கிற (அணை) படுக்கையிலே. (பள்ளிகொண்டானுக்கு) சாய்த்தருளினவனே உனக்கும் உன்செவ்வடிக்கு மதன்செவ்விக்கும் பல்லாண்டு திருக்காப்புண்டாக வேணுமென்றபடிக்கு பள்ளிகொண்டானுக்குப் பல்லாண்டென்றது. இங்ஙனேயாசாஸிப்பது மெங்களுக் கதிரஸமா யிராநின்றது. நித்யமிங்கனேயாவதாத்மபாவியாக ஆசாஸிக்கப் பெருவோமென்றே, இத்தையே அவனில் ப்ரார்திக்கிறார்கள். (கூறுதுமென்று) ॥ கூ ॥

(கோ) வென்று மங்களாசாஸகம் பண்ணியும்பர்யாப்தி பிறைவாதே. (படுத்தவித்யாதி) திருவனந்தாழ்வான் மேலேசயித்தபோதையழகுக்கு என்னதீங்கு வருகிறதோவென்னுமங்களாசாஸகம் பண்ணுகிறார்கள் (படுத்த) படுக்கப்பட்டஸ்வஸம்ச்லேஷத்தாலேவிகஸிதமான (பை) பாணத்தையுடைய (நாகணை) நாகமாகிற, திருவந்தாழ்வானகிற அணையிலே, படுக்கையின்மேலே (பள்ளிக்கொண்டானுக்கு) கண்வளர்ந்தருளுகிறவனுக்கு அந்த திருவழகுக்கென்றபடி (பல்லாண்டு கூறுதும்) பல்லாண்டுபாடுகிறேமென்னபடி.. ॥ கூ ॥

(அ) வின திருவோணமாகிறமங்கள திவஸத்திலே என்னதீங்குவருகிறதோவென்று மங்களாசாஸகம் பண்ணி வர்திற்குமவர்கள்.

(படுத்தவித்யாதி) அத்தாலும் பர்யாப்தி பிறவாமையாலே திருவநந்தாழ்வான் மேலே சாய்ந்தபோதே அழகுக்குக் கண்ணைச்சில் வாராமல் மங்களாசாஸகம் பண்ணுகிறார்கள் படுத்தப்பட்டஸ்வஸம்ச்லேஷத்தாலே விகஸிதமாகா நின்றுள்ள பணத்தையுடையுய் மேன்மை குளிற்தி காத்தமென்கிற வவைத்தை ப்ரக்ருதியாகவுடைய திருவனந்தாழ்வாணுகுற படுக்கையிலே கண்வளந்தருளுகிறவழகுக்கு மங்களாசாஸகம் பண்ணுகூறும் ஸ்வதஸ்ஸர்வக்ஞனையும் மயங்கப்பண்ணும் படுக்கை. அவன்ஸ்பர்சத்தாலே விக்ருதனுகப்பண்ணும் இவனுடையவடிவும் அவனுடையவடிவும் கிடந்ததோர் கிடக்கைகண்டு என்கிறபடியே பரிச்சேதிக்க வொண்ணுதவழகிறே கண்வளந்தருளுகுறபோதே அதிகு. ஒருவெள்ளி மலையிலே ஒருகாளமேகம் சாய்ந்தாப்போலே கண்வளந்தருளுகுற போதே பரபாகரலைத்த அணுலைத்தித்தால் மங்களாசாஸக மொழியச் செல்லுமோவென்கிறார்கள். ॥ கூ ॥

(அரு) ப்ரதிகபூதத்யுபாஸகனேப்பற்றஉஉஐஅஉஎனஇத்யாரப்யநாமதிஷவ்ஃ,,என்றது ப்ரதிக பூதமான ஜீவனை ப்ரஹ்மதிருஷ்ட்யா உபாஸிக்கும் கேவலனுக்கும் ஒக்குமிறே

எந்நாளேம்பெருமானுன்றனக்கடியோ மென்றெழுத்துப்பட்ட
வந்நாளே அடியோங்களடிக்குடில் வீடுபேற்றய்ந்ததுகாண்
சேந்நாள் தோற்றித்திருமதுரை யுட்சிலகுனித்து ஐந்தலைய
னைங்காகத் தலைப்பாய்ந்தவனே உன்னைப்பல்லாண்டு கூறுதுமே. ॥ம॥

(ஹீ) ஸங்கதைதீ கைவல்ய பரைன்னைறு மங்களான் யாசான்ஸே த (என்ஞனித்யாதி) (எம்பெருமான்) அஸ்மத்ஸ்வாமின், (உன்றனக்கு) நிருபாதிகனித்ய சேஷினன்தவ விஷயே, (அடியோமென்று) தாஸ பூதாவயமிதி, (எழுத்துப்பட்ட) லகனஸித்திகரம், (அந்நாள்) தத் தினம், (என்ஞன்) நித்ருசம் தினம், அயமாசயீ அதீதேஷு பஹு ஷு ஜன்மஸு ஜன்மனிசாத்ர பஹுஷு கணாராத்ரேஷு 'அஹம் ம' இதி சிராதுவ்ருத்த ஸ்வாதந்த்ரய ப்ரமாபகமேன கூதூஹலஞ் ஹரெஹ்ஹரஞ் வ்ருஹாவன ஸதூர ஹ்ரெ த்யாதிபிரவகத்ய யாதார் த்யம். "கூதூஹலி தூஹல,, இதி லகனபூர்வகம் தாஸத்வ மங்கீக்ருதம். யஸ்மின் தினே தஸ்யாஸ்ய நகிஞ்சிதபி ஸத்ருசம்தினம் ஆனந்தனே லெழுஜ்ஜீவனேசேதி (அடியோங்கள்) தாஸாவயம் (அடி க்குடில்) க்ருஹஜன பர்யந்ததயா, (வீடுபெற்றய்ந்ததுகாண்) மோக்ஷி ம் ப்ராப்யோஜ்ஜீவிதாஸ்மஃகில, (சென்னள்தோற்றித்திருமதுரை யுள்) ஸ்ரீமதுராயாம் லீலீனேதினே ஆவிர்பூய, (திருமதுரையுள் சிலை குனித்து) தத்தைவ மஹாமஹாய ஸஜ்ஜீக்ருதம் மஹத்தநுர்பங்க த்வா, (ஐந்தலைய) பஞ்சசீர்ஷஸ்ய (பை) பணயுக்தஸ்ய, நாகம்காளிய ஸ்யபஸ்ய, (தலை) சீர்ஷே (பாய்ந்தவனே) நிஷ்டவன், (உன்னை) த்வாமுத்திச்ய(பல்லாண்டுத்யாதி)பூர்வவத். ॥ம॥

(பச) (என்ஞனித்யாதி) இதில் தம்மோடு கூட்டிக்கொண்டகேவலர் தாங்கள்பெற்ற பேற்றையுமன்ஞனையும் கொண்டாடிக்கொண்டு அகங்ய

(கோ) (என்ஞனைம்பெருமானித்யாதி) கிழ்ப்பாட்டில் புகுந்த அகங்ய ப்ரயோஜனர் தேறயபாத்ரையிலும் தங்களுடைய பாரதந்த்ரயமே ஸ்வரூபமாயிருக்கிற ஏற்றத்தைச்சொல்லிக்கொண்டு புகுந்து மங்களா

(அ) (என்ஞனித்யாதி) கிழ்ப்பாட்டில்ப்புகுந்த அகங்ய ப்ரயோஜன தே ஹயாத்திரையிலும் தங்களுடைய பாரதந்த்ர்யமேஸ்வரூபமாயிருக்கிற ஏத்தத்தைச்சொல்லிக்கொண்டு புகுந்தார், இங்கு ப்ரயோஜகாந்தர பர் புகுருகிறார்கள் ஆகையாலே தங்கள் பக்கல் அங்ஙகிருப்பதோர் ஏத்தங்காண விசில்லாமையாலே பகவத்ப்ரபாவத்தாலே தங்களுக் குப்பிறந்த வேத்தத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு வந்து புகுருகிறார்கள் ஐச்வர்யார்திகளும் ஸங்கதமாகிறபோது தந்தென்னை வள்ளுயிருக் கவல்லாவென்று பகவத்ப்ரபாவத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு வந்திறை புகுந்தது அவர்கள் தானபேக்ஷித்த க்ஷுத்ர புருஷார்தத்தை நத்து வந்தென்னை சுத்த ஸ்வபாவணக்கிணன் என்ஞச்சர்யப்பட்டான்

(பர)ப்ரயோஜனத்தையிப்பெற்றவர்களாய்மங்களாசாஸனத்திலொருப்பட அவர்களோடுகூடி மங்களாசாஸனம் பண்ணுகிறார்.

(எம்பெருமான்) எங்களுக்குப்பரமசேஷியானவனே காங்கள் உன்தனக்கடியோமென்று எழுத்துப்பட்டவர்கள், எந்தான் ((உன்னுடை

(கோ)சாஸனம்பண்ணினார்கள். இதில்ப்ரயோஜனத்தடையானவைகளில் யார்திகள் தங்களளவிலொருத்தற்றயில்லாமையாலே பகவத்ப்ரபாவத்தாலே தங்களுக்குப்பிறந்த வேற்றத்தைச்சொல்லிக்கொண்டு புருஷ்கார மங்களாசாஸனம்பண்ணுகிறார்கள். ஜ்வர்யார்த்தியும் லங்கதருகிறபோது 'தற்தென்னைவள்ளுயிராக்கவல்ல, என்று பகவத்பரபாவத்தைசொல்லிக்கொண்டு வந்திறே புகுந்தது, இவர்கள் கைவல்யம் 'இறுதிகூடாவெனைழூழி, என்கிறபடியேசிரகாலஸ்தாயியாய் அநர்தகாமாகையாலே ஆச்ரயணவேளையிலே தானே மீட்ட ஆச்சர்யத்தை கொண்டாடுகிறார்கள்.

(எம்பெருமான்) எங்கள் ஸ்வாமியே ஸம்புத்தி (உன்தனக்கு) உனக்கு (அடியோம்) தாஸபூதர் காங்கள் (என்றெழுத்துப்பட்ட) உனக்கடியோம்காங்களென்கிற அர்த்தத்துக்குவாசகமான (எழுத்து)

(அ)கைவல்யார்திகளும், தங்களுடையபுருஷார்தலாம்பத்தம்பாவதாத்மஸ்வபாவ ப்ரகாசமாகையாலே ஆச்ரயணவேளையிலே மீட்ட வாச்சர்யத்தை கொண்டாடுகிறார்கள். அன்றிலென்று அணைத்திருக்கனன்றுளென்குறது வருத்த சேஷிபக்கலிலே கூடாத புருஷார்த்தத்தை பேக்ஷித்த காலமாயிருக்கச் செய்தேயும்

என்கிறபடியே மங்களாசாஸனம் பண்ணுகைக்கு யோக்யமாம்படி புகுற திருத்தின நிலைமென்று அன்றுளைக்கொண்டாடுகிறார், பகவத்ப்ரபாவந்தான் விஷயீகரித்த நிலைத்தையும் கொண்டாடும்படி இருக்குமிறே. அவதாரத்தில் எந்தஞ்சொல்லுகுற வளவிலே தஜ்ஜந்மநிவ்ருத்தி மென்று காரணம் கொண்டாடப்பட்ட திறே ப்ரயோஜனாந்தரத்தை அபேக்ஷித்து வந்தவன் அதிதாழ்ந்த வகையப்ரயோஜனகைக்கடி என்னென்னில், எம்பெருமான் கூடாத புருஷார்தத்தைய பேக்ஷித்து திருபாதிக சேஷியான உன்பக்கலிலே வருகையாலே ஸ்வரூப ப்ராப்தமாய்வந்த சேஷித்வமே பரித்துவிட்டது. வருத்த சேஷியாலுமபேக்ஷிதங்களை யொழிய புருஷார்தங்களைக் கொடுக்கும்போது அர்திபக்கலிலேயொருகைழூதல்வேண்டாவோவென்னில் உந்தனக்கடியோ மென்னெழுத்தப்பட்ட அடியோமென்கிற வர்தத்துக்கு வாசகமான சப்தத்திலே எங்களுக்கு அக்வயமுண்டு, சிலரென்னிலுகே வாயிலுண்டான மாத்ரமே கொண்டு தர வல்ல சக்தியுண்டிறே உனக்கு அடிமைக்கு வாசகமான சப்தம் கைவல்யார்திகளுடைய உபாயத்திலே உண்டிறே. ((ஏதிதவுகாக்

(பர)கவ்வதிஷ்யஸ்யநாகமிஷ்யரி,,என்றுப்போலேகைவல்யமாகிறபதிகுழியில்விழுகையைத்தப்பி''வவுதுவளதுவுமணை'' என்கிறபடியே(அடியோங்களுக்குடல்)அடியோங்களைமுதலாகவுள்ளகுடியும்

(சோ)அகதனம்''தீதிகரிகாகுபுவுஐவுவரிவுஹாநுசோசநாவுஸரநு''என்கிறவாக்யமாகிறஅகதனமென்றபடி, (பட்ட) 'முத்தூப்பட்ட,என்னுமாப்போலே ஸம்பந்தித்த உச்சாரணம் பண்ணப்பட்ட (அந்காள்) பகவதினிடத்தில் ஸ்வாமித்வமும் தனக்கு தாஸத்வமும் தோன்றும்படி வாசகசப்தோச்சாரணமான நாள் (என்னுள்) எப்படிப்பட்டநாள் அதினுடைய தெளர்லப்யத்தைச் சொல்லுகிறபடி 'வாழாட்பட்டு, என்கிறவிடத்திலே அர்த்த தெளர்லப்யம் சொல்லுகிறப்போலே இங்கு சப்ததெளர்லப்யம் சொல்லுகிறது.

அந்காளே என்கிற அவதாரணத்தால் இந்த வாசகசப்தம் தவிரஎங்களுக்கொருகைம்முதலில்லை யென்னும்படி இதனுலே ஸுப்ரஹ்மண்யபகவத்ப்ரஸாதத்தாலே வந்த புருஷார்த்தத்தைச்சொல்லுகிறார்கள் (அடியோங்களித்யாதி) குடிலென்று க்ருஹமாய் க்ருஹஸ்தான புத்ரபௌத்ராதிகளுமடியாக அனுபந்த்யனுபந்திகள்பர்யந்தம் (மீடுபெற்றுயந்ததிலுகான்) மீடுமோக்ஷம் ஸம்ஸாரிக ஸமஸ்த க்லேசங்களையும் விடப்பெற்று உய்ந்தது உஜ்ஜீவித்தது புருஷார்த்தம் பெற்றதுக்காண்

(அ)ஸுவுஷ்ணு வுஹாநுசோசநாவுஸரநு''என்னக்கடவதிறே. அதவாஆர்நேறும் பக்கலிலே எதேதனும் வேண்டிச்சொல்லிலும் 'கமி, பரியோகம் பண்ணக்கடவதாயிறேயிருப்பது அதுவும்-ஆத்மயாதார்த்யவாசகமிறே இதனங்கள்பக்கலிலே கைமுதலெங்குரார்கள்ளம்பெருமானென்கிறப்ராப்தியும் உனக்கென்கிற சக்தியாதும் எழுத்துப்பட்ட வென்கிறசப்தமாத்ராத்தாலும் பலிக்கக்கண்டோமென்கிரார்கள்பட்டவென்கிறவிது முத்துப்பட்ட வென்கிரோப்போலே, வாழாட்பட்ட வென்கிறவிடத்திலே அர்த்திக்தவதுலுடைய தர்லபத் சொல்லித்து வாசகசப்தத்திதுலுடைய தர்லபத்வம் சொல்லுகிறதிங்கு. அதுறங்கார க்ரஸ்தமான ஸம்ஸாரத்துள்ளே தாஸ்ய ப்ரகாசம் அலப்யலாபமாதுப்போலே பதறுஜல்பம் பண்ணிப் போருகுறவாயிலே கமச்சப்த முண்டாகை அலப்யலாபமிறே. அன்றுளே எம்பெருமாதுன்றனக்கடியோமென்னெழுத்துப்பட்ட தாளென்றுள் அன்றுளெக்வயம் அன்றுளென்கிற வவதாரணத்தாலே அதுவொழிய வெங்கள்பக்கல் ஆதுகூல்யலேசமில்லை என்றுகருத்து. அத்தால்ப்பெத்தநென்னென்னில் தாங்கள் பெத்த ப்ரயோஜந பரம்பரைகளைச் சொல்லுகிறார்கள்.

(அடியோங்களித்யாதி) அடியோங்களாகப் பெற்றோம் குடியும் அடிக்குடிலாகப் பெற்றது (விட்டைலபிக்கப்பெற்றோம்) உஜ்ஜீவிக்கப்பெற்றோமடியோங்களென்கிறார்கள் அதுறங்காரக் ரஸ்தராய் தத

(பர)புத்ரபௌத்ராதி ஸந்தானமும்(வீடு)மோக்ஷத்தை(பெற்று) பெறப் பெற்று(உய்ந்தது) உஜ்ஜீவித்தது பாராய்ச்சக்கரத்தின்கோயில்பொறியா லேஞ்சுத்துண்டுகொடுகாரமுகன்கரியகமோகாகாயணாயவென்றுஉன்திருவ டிகளில் ஆத்மரக்ஷாபாரமாகச்செய்த ஆத்மஸமர்பணத்தாலே எம்பெரு மான் 'உன் தனக்கடியோமென்றழுத்துப்பட்டவன்னைப்போன்றதொ ருகன்னனுண்டோ' அன்னன் துடங்கி பலமுங்குசீல் படிந்தோமே. செயல் நன்றுகத்திருத்திப்பணிகொண்டாயே, நாங்கள் மாத்ரமன்றிக் கே அடியோங்கள் முதல் கொண்டஸந்தானமெல்லாம்வீடுபெறப்பெற் றுஜ்ஜீவிக்கப்பெற்றோமோ, இதென்ன அத்யத்புதம்,

(சென்னள்) 'சென்னளென்னனன்னை, னென்னக்கடவதிறை, நாங் களெழுத்துப் பட்டவன்னலேயோ எங்களுக்குகொண்டாடு நாள் நீ

(கோ)நீபண்ணினஉபகாரபரம்பரையைவிஸ்மரித்துப்போவதுநாங்களுப தேசிக்கக்கேளாயென்கிறபடி.

இப்படி அகங்யப்ரயோஜனாந்தரபரரான உங்களிக்கினி க்ருத்யமெதென்ன மங்களாசாஸன மென்கிறார்கள். (சென்னளித்யாதி) சென்னள் செவ்வையான காளிலே அவதாரயோக்யமானகயாலே த்ரேஷ்டமான

(அ)னுகூலமானகுணாத்ரபுருஷார்த்தத்தை அபேக்ஷித்துஉன்திருவடி களிலே வந்துதாழுது நாள்களைகளைகளைப்பிறும் (அடுக்கு டில்) குடிலென்று க்ரமம் அத்தாலே க்ரமஸ்தானான புத்ரபௌத்ரா திகளும் அடியாராகப்பிறக்கும். நல்லபதத்தால் மனைவாழ்வைனன் னக் கடவதிறை (எழுத்துப்பட்டது) தன்னனைவிலேயாகில் புத்ரபௌ த்ராதிகளளவிலேயாகில் ஸ்வரூபக்ஞானம் பிறக்கபடி னன்னென்றில் முத்துப்பட்டதாரையைநானறிகிலனென் அதற்குத்தாரையும்நானே லிடுமாப்போலே ஸம்பந்திகளனைவரும் அவஸ்தாந மாதரங்கள் பிறா தபடி விஷயீகரித்தானென்னை. இவர்கள் வஸ்துகாகிறபடி யென்னை ன்னில் குடிகுடியாட்செய்கின்றோமென்கிறார்களிறே. சேஷியான தியில் சேஷபூதர் க்ரஹத்தைகைக்குடிவைக்க வென்று சொல்லக்கட வதிறை (வீடுபெற்று) விட்டைலபித்து அதாகிறது அவஸ்தாநம் அ ஹங்காரகார்யமான ஜுகுப்ஸ்ய கைவல்யம் கனிவையாகிற த்யாஜ்யங் களை விடப்பெற்று, ப்ராப்யஸித்தியு பாதித்யாகஸித்தியும் ப்ர ப்யர்த்தரகதமிறை (உய்ந்தது்காண்) தாள்யமென்றும் உஜ்ஜீவநமெ ன்னும் பர்யாயம்போலே காணும், உய்ந்தது காணென்னறியாத வ ரை அறிவிப்பானைப்போலே சொல்லுதல் விதந்தித்துக் காரத்தை ன்னென்னில், உபகரித்து விஸ்மரித்தப்போலாதே நீ. நீ பண்ணினவுப் காரம் நாங்களுபதேசிக்கவென்ன வென்றிறே.

(சென்னாள்த்தோத்திரித்யாதி) ப்ரியாஜ்ஞாகைங்கர்யங்களைகளிட்டு அ

(பர)தோற்றினானுஞ்சென்றுகண்.அவ்வளவிறதோற்றினவுண்ணு
ளைப்பரிஹரித்து உள்ளே எங்களுக்குந்தந்தது. ஆகையால் அன்னு
ளும் சென்றுகண்டான்=அநுபவித்தான்கண். உள்ளேப்பரியும் ஸகிகளு
க்கு அநுபாவ்யமான விச்சேஷத்தை மாற்றுன் காணும்படி "வகுள
பூஷண நயநவிஷயதாம்" என்னலாய், தோற்றினையே. ஆவிர்பவி
த்தாயே அதிலென்ன கடக்கபாயமென்ன.

(திருமதுரை யித்தியாதி) அது கம்ஸன்வர்த்தித்தவூராகிலும் நீ
அவதரித்தது மதுவாம் அவ்வாபத்தைத்தப்புவித்த இடமுமதுவா
கையால் திருமதுரையாயிற்று அதில்தங்கவொண்ணுமையாலேதிருவா

கோ)நாளிலேன்றபடி.(தோற்றி)அவதரித்தருளி அதீந்த்ரியமானதிவ்
யவிக்ரஹத்தை 'வகுளபூஷணநயநவிஷயதாம்', என்னும்படிபண்ணி
(திருமதுரையுள்)நிர்பயமான திருவயோத்யாபுறம்போலே அன்றிக்கே
சத்ருவான கம்ஸன்வர்த்திக்கிறவூரான ஸ்ரீ மதுரையிலே என்றபடி
அவ்வூரில் தங்கவொண்ணுதபடி திருவாய்ப்பாடியிலே வளர்த்து மறுபடி
அவ்வூரிலே ப்ரவேசித்து கம்ஸனுடைய ஆயுதசாலையிலே வந்து (சிலர்)

(அ) ம்பெப்போஜநாகவேணுமாகில்இனித்ருத்யமென்னெண்ணில் உன
க்கு மங்களாசாஸநம்பண்ணுகையே க்ருத்யமென்கிறார்கள்.அவதாரத்
திற்கு ஏகாந்தமானகாலாணைபோலே அழகிய காளென்கிறார்
(தோற்றி) அதீந்த்ரிய மானவிக்ரஹத்தை 'வகுளபூஷணநயநவிஷ்ய
தாம்', என்கிறபடியே உலவாதார்க்ஷணிக்கும் விஷயமானபடி
தோற்றிவைத்து, (திருமதுரையுள்) அதுதானும் நிர்பயமான அ
யோத்யை யன்றிக்கே சத்ருவான கம்ஸன் வர்த்திக்கிற ஊரிலே (சிலர்
ருளிச்செய்த) அவ்வூரில்தங்க வொண்ணுமையாலே திருவாய் பாடியி
லே போய்மறைய வளருகை தீ மறித்து இவ்வூரிலே புகுந்து கம்ஸ
னுடைய ஆயுதசாலையிலே புகுந்து வில்லை முறித்துப்பூசலை விளைத்
தாய். அநுகூலனுடைய வென்புகுருதாவென்று வயிருபிடிக்க
வென்றிசையிலே கம்ஸனுக்கு மறம்புறக்கும்படியாய் சிலிருபடித்து
வதே,

(ஐந்தலை இத்யாதி) அதற்கிடக்க நிர்பயமாக வர்த்திக்குறகாலத்தில்
ப்ரமாதமே போராதோ வியாதிகளென்கிறார் (ஐந்தலையபைத்
தாகத்தலை பரப்பினவை) கடிக்கைக்கும் தன்னாயை யுடைத்தாய்க்
கோதத்தாலே விஸ்தாரமான பணத்தையுடைத்தான ஸர்பாஸ்யத்
திலே அன்றேநுழைந்தது

என்னுதயமிறையுள்ப் போகாதே நிற்க பாம்பின்வாயிலே புகுரும்படி
யிறே நீயும் க்ருஷ்ணாவதாரமென்னுஞ் சொல்லாருமெதிர்
கப் புகுவாயிருப்பதாகள். இதற்கடி என்னென்று ஜீயர்பட்டனைக்

பர)ய்ப்பாடியிலேமறவாய்வளரும்தீதிரியிட்டுமவ்வூரில்புகுந்துகம்ஸனு டையஆயுத சாலையிலே புக்கு வில்லழுறித்துப்பூசலி கிளைத்தாயே கடிக்கைக்குழந்து வாயையுடையவனுய் அவனைநிவிதரிக்க ஒருப்பட்ட. போகிகளோடுபிணைந்தாகிலைகக்குலுப்பாக அதிவில்த்ருதமான (பை) பணத்தையுடைய காளியனுடைய தலையிலேநடனைபாய்ந்தாயேகுதித் தாயேப்ரேமயுக்தாடையனன்வருகிறதேதாவென்றுவயிறுபிடிக்கும்படியி றே அத்தசை இங்ஙனே அவ்விபத்துக்ககப்பட்டவனே உனக்கொரு தீங்குமில்லாதபடி உன் செவ்வடி செவ்வி திருவுங்காப்புமுடையதாக வேணுமென்று மங்களாசாஸித்தவர்களாய் அதன் இனிமையாலே இங்ஙனேயாவதாத்மபாவியாய் எங்களுக்கு ஸ்வவிதரக்ஷகமாய் நிர திசயபோக்யமானவுன்னை இங்ஙனே பல்லாண்டுபாடக்கடவோமென்று பின்னையுமிதையே அவனில் ப்ரார்த்திக்கிறார்கள் (உன்னைப்பல்லாண்டு கூறுதுமென்று) ; ம ;

கோ)வில்லி(குனித்து)முறித்துப்பூசல்பண்ணியும்(ஐந்தலைய)கடிக்கைக் கைந்துவாயையுடைத்தான (பை) க்ரோதத்தாலே விஸ்த்ருதமான பணத்தையுடைத்தான (நாகம்) லப்பத்திலுடைய, காளியனுடைய (தலை) ஆஸ்பதத்திலே (பாய்ந்தவனே) ப்ரவேசித்தவனே.

'க்ருஷ்ணவதாரமென்றால் ஆழ்வார்களெல்லாருமொக்கப்பாடுவர காய் கிற்பர்கள் இதுக்கடியென்னென்று ஜீயர் கேட்க 'ராமாவதாரத்தில் பிள்ளைகள் ஸ்வயம் பராக்ரமசாலிகளாய் பிதா சம்பாரத்தகனுய் மந்த்ரி கள் வஸிஷ்டாதிகளுமாய் உளரோபாத்தையராய் காலம் கலி விப்ரக்ரு ஷ்டமாய் இருக்கிறப்போலே அன்றிக்கே பிறந்தயிடம் சத்ருக்ருஹமா ய் ஊரிடைச்சேரியாய் பிள்ளைகள் தாங்கள் தீம்பருமாய் பிதா ஸாது பூரீ நந்தகோபருமாய் காலம் கலிகாலத்தோடு தோள் தீண்டியாயிருக் கையாலே என்னவருகிறதோவென்று வயிறளிகைக்கி ஆழ்வார்க ளொழிய வேறொருவரில்லையென்று பட்டர் அருளிச்செய்தார்.

(உன்னைப்பல்லாண்டு கூறுதும்) இப்படிப்பட்டவுன்னை அநுஸந் தித்தால் மங்களாசாஸனமொழிய எங்களுக்குத்தரிக்க விறருண்டோ வென்றபடி. | ம |

(அ) கேழ்க,ராமாவதாரத்தில்பிள்ளைகள் தாங்கள் மிடுக்காய் குணா கதிகருமாய் பிதாசம்பாரத்தகனுமாய் மந்திரிகள் வஸிஷ்டாதிகளு மாய் உளரோபாத்தையராய் காலமும் கல்லகாலமுமா யிருக்கையாலே அங்குத்தைக்கொருபாயமில்லை, இங்குவந்து பிறந்தவிடம் சத்ருக்ரு மாய் எடம்பார்த்து நலியும் துஷ்க்ருதர்களான வயக்காட்டிம் க்ரூரனு மாய் தாய்தகப்பனிடையனுமாய் ஊரெடைச் சேரியாய் பிள்ளைகள் தீம்பருமாய் காலமும் கலிகாலத்தோடு தோள் தீண்டியாயிருக்கை என்னவருகுறதோ வென்று பரிகைக்காக வாழ்வார்களருளிச்செய் தார்(உன்னைப்பல்லாண்டுகூடுதுமே)இப்படிப்பட்டவுன்னை அநுஸந்தி த்தால்மங்களாசாஸன மொழிய தரிக்கவிரகுண்டோவென்கிறார்கள். ‖ ம ‖

(மூ) அல்வழக்கொன்று மில்லாவணி கோட்டியர் கோன் அபிமானதுங்கன்,
செல்வனைப்போலத்திருமாலே! நானுமுனக்குப் பழவடியேன்,
நல்வகையால் நமோநாராயணவென்று நாமம் பல பரவி,
பல்வகையாலும் பணித்திரனே? உன்னைப்பல்லாண்டு கூறுவனே.

(பரீ) ஜச்வர்யார்தி மில்லஹிதே நா மங்களான்யாசாஸ்தே (அல்வழுக்கிதி) (அல்வழுக்கொன்றுமில்லா) ஸஹ்ரீ இத்யாதி ரூபதுர்வ்யய ஹாரலேசைரபிதனித்தே, (அணிகோட்டியர்கோன்) ஸுந்தர திருக்கோட்டிபூர்வாசி நாம் நிர்வாஹகரே, (அபிமானதுங்கன்) ஸ்ரீ வைஷ்ணவத்வாபிமானேன ஸர்வோத்க்ருஷ்டஃ (செல்வனைப்போலே) ஸம்பத்பூர்ண(செல்வநம்பி) இவ (திருமாலே) ஸ்ரீயஃபதே. (நானும்) அஹமபி (உனக்கு) தவ (பழவடியேன்) ப்ராசீனதாஸஃ (கல்வகையால்) ஸமீசீனவிதயா (நமோநாராயணவென்று) ஆத்யந்தாக்ஷரவிராஜமான ஸர்வாதிகார பூதமூலமந்தரமநுஸந்தாய பரிபூரணப்ரபத்தி மநுஷ்டாய (நாமம்பலபரவி) ததச்சபோக்யதயா பஹுவிதி பகவந்நாமாநிச ஸங்கீர்த்ய (பல்வகையாலும்) ஸர்வாபிப்ராகாரைஃ (பணித்திரனே) பாவன (உன்னை) த்வாமுதிதிச்ய பல்லாண்டித்யாதி பூர்வவத். ॥ ங்க ॥

(பா) (அல்வழுக்கு) இதில் அண்டக்குலத்திலாஹரிதாராய் கையிடையிலே ஸங்கதரான ஜச்வர்யார்திகளும் செல்வநம்பியைப்போலே அகய்ய ப்ரயோஜனதையைப் பெற்றவர்களாய் மங்களாசாஸநத்தில் ஒருப்பட அவர்களோடுங்கூடி மங்களாசாஸனம் பண்ணுகிறார்.

தேவதாந்தராந் வயமென்ன, ப்ரயோஜநாந்தராருசியென்ன ஆத்மாதினபோகமென்ன, அப்ராதருசியென்ன, ஸத்பதார்வஞ்ஞையென்

(கோ) (அல்வழக்கித்யாதி) அண்டக்குலத்திலாஹரிதாராய்கெய்யுடையென்கிறபாட்டிலே ஸங்கதரான ஜச்வர்யார்திகள் பாசுரத்தாலே திருப்பல்லாண்டு பாடுகிறார்.

(அல்வழக்கொன்றுமில்லா) வழுக்கல்லாதது அல்வழுக்கு தேகாத்மாபிமான ஸ்வதந்த்ராத்மப்ரம ப்ரயோஜநாந்தரபரத்வ ஸ்வாதிகார

(அ) (அல்வழக்கித்யாதி) அண்டக்குலத்திலே ஆஹரிதாராய், நெய்யிடையிலே, ஸங்கதராஞர். ஜச்வர்யார்திகள் பாசுரத்தாலே திருப்பல்லாண்டு பாடுகிறார். (அல்வழுக்கொன்றுமில்லா) வழுக்கில்லாதவை அனேகமிறே. தேஹாத்ம ஜாத்மபுத்திபோல் பண்ணுகை வழுக்கல்லா ப்ரக்ருதேஃ பாரணை வாத்மாஸ்வ தந்த்ரனென்று அநுஸந்திக்கை வழுக்கன்று. தேவதாந்தரங்களில் பாத்வபுத்திபோல்பண்ணுகை வழுக்கன்று பகவத்பஜநத்திற்கு வலம் ப்ரயோஜநாந்தரமென்னிருக்கை வழுக்கன்று, அகய்யப்ரயோஜநாநுஸந்தானமும் உபாயாந்தரம் ஸாத்ய மென்னிருக்கை வழுக்கன்று. பகவதநுபவத்தை மமேதம்ம

(பர)ண, வர்ணச்ரமாணுபத்திசாஸ்த்ராதிக்காரமென்னஸ்பர்தாவிப்லவவி
ப்ரலம்பாதிகளென்ன; இது முதலானஆக்ராதிலங்கன தத்காரப்பங்க
ளொன்றுமில்லாதவர்களான(அணி கோட்டியர்கோன்) தென்தசா
லங்காரமான திருக்கோட்டியூரிலே வர்த்திக்குமவர்களுக்கெல்லாம் தீர்
வாஹராய் (அபிமானதுங்கன்) வேதமார்க்கப்ரவர்தகாசார்யனான தாசரதியபிமானத்தாலும் உகந்தருள நிலங்களில் லகலோகத்வப்ரவர
தகாபிமானத்தாலும் உபயவேதாந்தப்ரவர்தகாபிமானத்தாலும் மற்
றுமித்தோடொத்தவபிமானங்களாலும் தீர்வாஹகத்வக்ருதஸ்ர்வள

(கோ)விருத்தோபாயாந்தரதேவதாந்தரபரத்வாதிரூபமான அல்வழக்
கொன்றுமில்லாதவரான (அணி) ஜகதலங்காரபூதையான (கோட்டி
யர்) திருக்கோட்டியூரிலிருக்குமவர்கள் கோட்டியர் இப்தஷ்டிஷகம்
பதம் (கோன்) அவர்களுக்கு தீர்வாஹகரான (அபிமானதுங்கன்)
அஹம் தீருபாதிகபகவத்தாஸபூதர் என்கிறபடியே கர்மோபாதிகமல்

(அ)ன்றிருக்கைவழக்கன்று, இனிவழக்காவது சேஷித்தி மங்களாசா
ஸநம்பண்ணுகை என்றேயிவரிருப்பது. (அணிகோட்டியர்கோன்)
அத்தலைக்கி மங்களாசாஸநம் பண்ணுவோமென்று வழக்கொன்று
ய் அந்த ஊரில் உள்ளாரிருப்பது, இதுக்கடி இவரின்று தங்களுக்கு
தீர்வாஹகராகவசய்த்திவரை நினைத்திருப்பது, அணிளன்று, ஆபத
ண்மாய் (ஸம்ஸாரத்திற்கு) ஸம்ஸாரத்திற்காபாயனமான வுன்னை
அபிமானதுங்கன், அபிமாநம் சேஷத்வ விரோதியாயிருக்க அத்தா
ல் மிக்கிருப்பானென்பானெனில், கர்மத்தாலவந்த தர்மானமாய்
துத்யர்ஜ்யம், ஔபாதிகமென்றிருக்கிற வைஷ்ணவாபிமானம் உபா
தேயமாகையாலே அத்தால் பூர்ணமாயிருப்பானென்கிறது, அதாவி
றது, உகந்தருளின நிலங்களிலுண்டான குணவ தோஷங்களும் தீர்
வைஷ்ணவர்களுண்டாய தேஹயாத்ரையில் குணவதோஷங்களும் தம்
மிலொத்தாயிருக்க. செல்வனென்று, ஸ்வரூபப்ராப்தமான வைச்வர்யத்
தால் குறைவு அற்றிருப்பானென்னை. அதாகிறது, ஞானவைராக்ய
பக்திகளால் குறைவு அற்றிருப்பானென்னையும் 'ஹேயப்ரத்ய
நீகமகல்யாணைகதாநம்', என்கிறபடியே ஸகலவஸ்துவிரோதி என்னிருக்கை
யும் உபமானம் ஸௌசீல்யாதிகுணம் மென்கிறபடியே ஸாதித்தீக
ருக்கு உபமானபூமி யாயிருக்குமவர். இவற்றை திருவுள்ளத்தமாக்கி
க்கொண்டு பொல்பழவடி என்னென்று முன்பு ஆச்வர்யாத்தியாய் இ
ன்று ஸ்வரூபக்ஞாநம் பிறந்தவன் சொல்லுகை அநுபபன்னமன்
றேயென்னில் கர்மத்தாலவந்த வதோஷங்களும் போலே தாலயம் ஸ்
வாதீமாக்கினைக்கும் ஸத்தாப்ரயுக்தமாகையாலேசொல்லுகிறார்கள். அ
தவாஸ்ரயவிசிஷ்டமானஞானத்தையுடையார்க்கும் இன்னுமிருக்குமவனுக்கும்
வாசிவைப்பாடேதவிஷயீகரிக்குமீச்வராபிப்ராயத்தாலே சொல்லுவமாம்

(பர)க்கத்யுழுள்ள (செல்வஜனப்போல) செல்வகம்பியைப்போல(திருமா லே) திருவில்மரல் செய்யுமாப்போலே எங்களி லும் மால் செய்யுமவனே (காலும்) ஒரு காலைக்குனக்கெவ்வளவு வேண்டுமென்றால் கலவரிசி வே ணுமென்றபடியே இம்மூன்று வரமுந்தப்பாமல் திருந் தினவர்களாகை யாலே தம்முடனே கூட்டிக்கொண்டு தாமே ப்ரதானராய் காணுமென் றேகவசனத்தால் சொல்லுகிறார் (உனக்கு) ஸர்வ சரீரியாய் ஸர்வசே ஷியானவனுக்கு (பழவடியேன்) இவர்களைக்கூட்டிக்கொண்டு இவர்க ளோடு கூடி தான் இன்றுகவடிமைப்பட்டவரே பழமையாகவே அடி மைப்பட்டவனன்றே.

இங்ஙனே அருளிச்செய்யுமது ஐச்வர்யார்திகளையேகூட்டிக்கொண் டாகிலும், மூன்றுவர்க்கத்தையுங்கூட்டிக்கொண்டு தாமாசாஸிக்கும் படியான பாட்டு மேலொன்றில்லாமையாலே

இதுவே விகமனப்பாட்டாய் எல்லாரையுங்கூட்டிக்கொண்டு இதில் மங்களாசாஸனத்தை தத்தம்மளவுக்கிடாகப்பண்ணத்திருவுள்ளம்பற்றி

(கா)லாத ஸ்வோத்தமமான அனவங்காரத்தாலே பரிபூர்ணரான (செல்வஜனப்போல) க்ஞானபக்த்யா திரூபமான செல்வத்தை ஐச்வர்ய த்தையுடைத்தாய் பாகவதோத்தமரான செல்வகம்பியைப்போலே(கா லும்) அனவங்காரமாகையுக்தனையச்வர்யாதிகாமனை நின்று தேவீர் கடாக்ஷிசேஷித்தாலே ஸ்வரூபத்தினிக்து கிவ்ருத்தேதாஷ்ணை. கா லும்(உனக்கு) கைங்கர்யப்ரயோஜனத்தையபிலஷித்துத் திருவடிகளைக் கிட்டினதே வ்யாஜமாகக்கொண்டு அகந்ய ப்ரயோஜனருக்கவல்லவனை க்கு(பழவடியேன்.)

அனாதிபாகதாஸ்யம்தவிர்த்தவடியேன்னைஸ்கிகக்ஞாகவரன்களான நித்யஸூரிகளருக்குமின்று வந்தழுக்தணுக்கும் வாசிவையுயாதே விஷ

(அ)(திருமாலே) இவ்வாத்மவஸ்துவுக்கு ஒருமிதுனமே சேஷியென்று சேஷத்வ ப்ரதிஸம்பந்தியைச் சொல்லுகிறார்கள். மாதாபிதாக்களுடைய சேஷித்வமும் கர்மோபாதித்வ சேஷத்வமென்னை. அதவா தேவீருக்கு பிராட்டி திருபாகையா யிருக்கிறாப்போலே எங்களுக்கு தாஸ்யம் திருபக மென்கிறார்களென்னுமாம். காணும் ப்ரயோஜநாந்தரபரனையாலே அநாதிகாலம் அந்யார்ஹனுய்ப்போந்த கர்மமும் சேஷி பக்கலிலே ப்ரயோஜநாந்தரத்தை அபேக்ஷிக்கையாவது பதிவ்ருதை பர்த்தாவின் பக்கலிலே வ்யபசாரிக்கை அபேக்ஷையிறே (உனக்குப்பழவடியேன்) உனக்கு சேஷித்வம் அநாதியானவுன் பாதி. எனக்கு சேஷித்வமும் அநாதியென்னை உனக்கு பழவடியென் ப்ரயோஜநாந்தரத்தை யபேக்ஷித்துத் திருவடிகளிலே கிட்டினதுவேறுபுடவாக அகந்யப்ரயோஜநருக்க வல்லவனக்கு இஸ்வரூபக்

(பர்) நானுமுனக்குப்பழவடியேன் என்றருளிச்செய்கிறுன்னுமதே தாயிருக்கிறது இது இவ்வகைப்பாட்டானமைக்கு நியாமகம் இதன் பின்னடியேகயன்று காணலாம்.

(கல்வகையால் என்றது) வாழாள்பட்டு வழிவழியாட்செய்யுமவர் கனைத்திரட்டினபடி (நமோ நாராயணவென்றென்றது) நாடு நகாமுகன்கரிய தீயிற்பொலிகின்ற திருச்சக்கரத்தின் கோயில் பொறியாலே ஓத்துண்டு நமோ நாராயணயவென்றன் வயித்தவர்கனைத்திரட்டினபடி (நாமம் பலபாவினன்றது) அடி தொழுதாயிரநாமஞ்சொல்லி வள்ளுயிராக ஓருப்பட்டவர்கனைத்திரட்டினபடி,

(பல்வகையாலும்)பகவச்சரணர்த்திகனை அடியேதுடங்கிக்குலமாகவே கல்வகையில் தானே அன்வயிப்பித்தும் கைவல்யத்தைப்பற்றி பஹுகாலமாகக்கேட்டுப்போமவர்கனை இங்கே கடாக்ஷித்து அருள்ய

(கோ)யிகரிக்குமீச்வராபிப்ராயத்தாலே பழவடியேனென்றபடி.

இப்படி தாஸ்யக்தெளிந்தபின்பினிகர்தவ்யமேதன்ன (கல்வகையாலித்யாதி) கல்லவகையால் முன்புண்டான க்ஞானவிதுர ஜபாதிரூபமாய் ஹேயமானவகை-போலன்றிக்கே அர்தவத்தாய் கல்லதானவகை நமோநாராயணவென்றுநாராயணன்பொருட்டே நான் எனக்குரியேனல்லேன் என்று 'நமோ நாராயணாயெதீஜ்ஞுவுவுாத்ழு-ஹுவாயகூ', என்கிறபடியேஸ்வார்தஸாதகமானமந்த்ரத்தை அநுஸந்தித்தென்றபடி. நாமம்பலபாவி முன்பு அழைத்தவிடத்திலே ஆயிர நாமஞ்சொல்லியென்றருளிச்செய்த ப்ரகாரம் பல நாமங்கனை அக்ரமேணசொல்லி ஸாதகாநுஷ்டான தசையிலன்றே க்ரமாபேக்ஷை என்றபடி.

பல்வகையாலும்பவித்தரனே ஸ்வதபரிசுத்தனுய் ஆச்ரிதர்கள் ப்ரயோஜ நாந்தரபரத்வாதி ரூபமான அசுத்தியைப்போக்கி அவர்

(அ)ஞாநமெவ்வழியாலேபிறந்ததென்னில்ஸகல வேததாத்பர்யமான மந்த்ரரஹஸ்யத்தாலே பிறந்ததென்கிறார் மேல் (கல்வகையால் நமோநாராயணவென்று) நாராயணனே எனக்கு சேஷி, நானெனக்குரியே கல்லேனென்கை. (கல்வகையால்) முன்பு அர்த்தரஹிதமாகவு பஹோமாதி முகத்தாலே பிறந்தவக்வய மடைய தீய முண்டாய்த்தி வகையே என்னிருக்கிறார்கள். இதுதான் ஸ்வார்த ஸாதகமிறே "நமோ நாராயணாயெதி ஜுஹுஷ்வ-ோத்ழு-ஹுவாயகூ", என்னக்கடவதிறே (நாமம்பலபாவி) இவர்கனை அழைக்கிறபோது அடிதொழுதாயிரநாமஞ் சொல்லி என்னுரிறே. அத்தையிறே யிவர்களுக்குஞ் சொல்லுகிறது. (பாவி) வ்யுத்க்ரமமாகச்சொல்லி ஸாதகமான பொதிறேக்ரமாபேக்ஷையுள்ளது, "முன்புசெ", மென்றிருந்தவர்களுக்கு மங்களாசாஸந யோக்யராம்படிபுகுற நிற்கைக்கு என்ன செய்ய

(பர)ப்ரயோஜனராக்கி நமோநராயணயவென்று ஸ்வாத்மரக்ஷாபரஸமர்பணத்திலக்வயிப்பித்தும் ஐச்வர்யத்தையே விரும்பிக்கேட்டுப்போக ஓருப்பட்டவர்களை இடிக்கி அடிதொழுதாயிரநாமஞ்சொல்லப்பண்ணினவள்ளுயிராக்கவேணுமென்பித்தும் (பவித்திரனே) உன்னில் கெஞ்சுவையய்யாதே பாவமேசெய்து பாவிகளான வர்களுக்கும் சடித்யேவமோக்ஷப்ராப்த்யநுகுண பவித்ரத்வாதாயகனே மற்றொன்றைறப்பலமரகவேண்டி அதுக்குன்னைப்பற்றினுலுமவர்களையும் பலவகையாகத்திருத்தவல்ல பாவனத்வமுடையவனே "பல்லாண்டு பல்லாண்டு உன்செவ்வடி செவ்வி.

திருக்காப்பு அடியோமோடும் நின்னெடும் பிரிவின்றியாயிரம் பல்லாண்டு, வடிவாய் நின் வலமார்பினில் வாழ்கின்ற மங்கையும் பல்லாண்டுவடிவார்சோதி வலத்துறையுஞ்சுடராழியும் பல்லாண்டு படைபோர்புக்குழுழங்குமப்பாஞ்சசன்னியமும்பல்லாண்டே" என்றத்தோடேகூட்டி மங்களத்தையாசாஸித்தவராயேஇது எனக்குயாவதாத்மபாவியாகக்கிடைக்கவேணுமென்று ப்ரார்திக்கிறார் (உன்னையித்யாதியால்) (உன்னை) ஸர்வாபேக்ஷிதப்ரதனய் ஸர்வோஜ்ஜீவனைகதத்பரனய் பரமயோகிகளுக்கும் அவாங்மனஸகோசரனய் இப்போதாக திவ்யஸௌந்தர்யுலாவண்யாதிகளுடனே திவ்ய மஹிஷீபரிஜன பரிச்சதாயுக்தனய் அத்யத்புதனுக ஸகலமனுஜநயகவிஷயதாங்கதனயும்உகந்தருளின நிலங்களிலும் உக்த ஸர்வவிதனுகவே கண்களுக்குத்திண்கொள்ளக்காணப்பட்டும் மஹாபாபபூயிஷ்டமான இத்தேசகாலத்திலாவிர்பவித்த உன்னை (பல்லாண்டுகூறுவனே) மேல்மேலுமிப்படியிக்நாள்திருந்தினஎல்லாரோடுங்கூடி அங்கும் நானே முதலியாம் திருப்பல்லா

(கோ)களைபரிசுத்தராக்கிறவனே(உன்னைப்பல்லாண்டுகூறுவனே) முன்னெய்யிடைனன்கிறபாட்டிலேச்வர்யார்திகள் ஸங்கதரானபோது ஏகவசனம்போலே இங்கு மேகவசனம். ॥ கக ।

(அ) வேண்டுவது (பல்வகையாலும் பவித்திரனே) ப்ரயோஜநாந்தரபரனவசுத்தியைப்போக்கிவதுக்கடியானவஹங்காரம்மகாரமகிறவசுத்தியைப்போக்கி சேஷித்வத்தன்னிலும் மாதாபித்ரு சேஷித்வமென்னதேவதாந்தர சேஷித்வமென்ன இவ்வசுத்தியைப் போக்கிப் புகுற திருத்தினவனே ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளைப் பார்த்தாலும் பாபஹரனனவனென்னுமாம் (உன்னைப்பல்லாண்டு கூறுவனே) ஸௌந்தர்யாதிகுணயுக்தனனவுன்னை மங்களாசாஸநம் பண்ணுகுறேன். ஏகவசநத்தால்க்கீழ்சொன்ன புருஷார்திகள் மூவர் முகத்தாலுந்தாமே திருப்பல்லாண்டுபோடுகிறாரென்று மிடம்தோற்றுகுறதுஐச்வர்யார்திஸங்கரூகிற. வளவிலும் ஏகவசனமாகையாலே இங்குமதுவேயாகிற தென்றுமாம் ।ஙக।

(பர)ண்டை ப்ரேமமும் பரிவும் பக்தியும் உட்பொங்கிவழிந்து புறப்பட்டு இசைகட்டிப்பாடவல்லனே யென்றுரைப்பதிகிறார் (உன்னைப்பல்லாண்டு கூறுவனே என்று.) ॥ ஙக ॥

அரு) "வ்ருஷ்டிவாதாதிஷு யதா லோகோ மஹாந்தமுபஜீவதி தத்வத்" என்னுமாப் போலே அல்பமாத்ர ஸம்பந்தத்தாலே மஹாநர்த்தப்ரதமான தேவதாந்தரப்ராப்தி நாந்தர ஸம்பந்தாதிகள் அல்வழக்கு. "இனியாவர் நிகரகல்வானத்தே," என்னுப் போலே வருமபிமானம் ஸர்வாநாதரணீயமிறே.

இதுவைச்வர்யாதிகளோடே கூடி மங்களாசாஸனம் பண்ணுமதாயிருக்கிற தென்பது ப்ரகரணாநுசாரணமாயிருக்கும், எல்லாருங்கூடி மங்களாசாஸநம் பண்ணு மதோரு பாட்டுக்கண்டிலோமே, என்று நான் கேட்டேன், பிள்ளாய் மேல்ப் பாட்டிலே இதெல்லாமடங்கி யிருக்குமென்று அருளிச்செயதார். (ககு)

ழ) பல்லாண்டென்று பவித்திரனைப் பரமேட்டியைச்சார்ங்கமென்னும்,
வில்லாண்டான்றன்னை வில்லிபுத்தூர் விட்டுசித்தன்விரும்பியசொல்
நல்லாண்டென்று நவின்றுரைப்பார் நமோநாராயணையவென்று,
பல்லாண்டும் பரமாத்மனைச் சூழ்ந்திருந்தேத்துவர் பல்லாண்டே.

(ழூ) (பல்லாண்டித்யாதி) (பவித்திரனை) பாவநநமம (பரமேட்டி னையை) பரமேஷ்டிநம் (சார்ங்கமென்னுமவில்லாண்டாந்தன்னை) சார்ங்க நாமக தநுர்தரம் ஸ்வாமிநம் (வில்லிபுத்தூர் விட்டுசித்தன்) ஸ்ரீமவ்ய தன்வ ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் புரவாவிநா ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தேந (பல்லாண்டென் றது) பல்லாண்டித்யாதி ரூபேண (விரும்பியசொல்) வாதராகம்ருதம் கைங்கர்யரூபம் ஏநம் மங்களாசாஸநப்ரபந்தம் (நவின்று) அப்யஸ்ய (நல்லாண்டென்று) அஸ்மாகம் ஸமீஹிதாயம்வத்வாதி (உரைப்பார்) அநுஸந்ததாநாஃ (நமோ நாராயணாயவென்று) அநுக்ஷணபோகாயாச்சேதப்ரபந்திமநுஷ்டாய, அநுக்ஷணபோகாயாச்ச போக்யதயா யாவச்சரீரபாதம் த்வயமநுஸந்ததாநாஃ, தேந பரதாரந்தர்யாத், (ப்ரமாத்மனை) பரமாத்மாநம் (சூழ்திருந்து) பரிவ்ருத்யாவஸ்திதாஃ (பல்லாண்டும்) ஸர்வான் காலான் (பல்லாண்டு வந்துவர்) பல்லாண்டி த்யாதி காதாமநுஸந்தீதன், தீதந்த விதிவத், "வாதராயணோ மாயே ஹாவஹே" இதிஹி ச்ருயதே. ॥ கஉ ॥

(பர) (பல்லாண்டென்று) இதில் திருப்பல்லாண்டை ஸகாரார்ய னுபதேசிக்கவறிந்து காமநுஸந்தித்து இதினர்த்தத்தை லோகருக்குத் தெளியச்சொல்லுவாருக்கு பலமருளிச்செய்கிறார். இப்பாட்டிலுங்கு ற்ற பாட்டிலோடொன்றுயிதுவுமதில் தானே அர்த்தமாம். தத்ர து

(அ)நிகமனத்தி லிப்ரபந்தத்தை அதிகரித்தாற்கு பலஞ்சொல்லுகு றதாய் ப்ரேம பரவசராய்க்கொண்டு மங்களாசாஸனம் பண்ணுகிறார். அகங்யப்ரயோஜநற்குமம் தம்மைபாதி பகவத்ப்ரத்யாஸத்தி உண்டா

(പര)ന്യായത്താലിതേ പലിപ്പതു. ഇത്താൽഭാമതുപെറഎവംപൂതകുണഖിഷ്ടനൈപ്പല്ലാണ്ടു പാടിനൈരായിറ്റു. ഇവ്വകൈയറിന്തു പാടിനൈരുക്കിതിലരുണിച്ചെയ്ത പലം.

(പഖിത്തിരിനേ) ജ്ചവ്യ കൈവല്യാർത്തികളെയും പകവച്ചരണ്ർത്തികളോപാതി അനന്യ പ്രയോജനരാക്കും പാവനത്വത്തെയുടെയവിനേ. "പാവുനല്ലവ-രെലാകനാനം" എന്നക്കടവതിതേ. (പരമേട്ടിനൈയ) പരമേ സ്താനെ സ്തിതനൈവിനേ, ഇവ്വിരണ്ടു വിശേഷനൈത്താലുമ്അടവേ ലീലാവിഭൂതി നിത്യവിഭൂതി നിർവാഹകത്വം ചൊല്ലപ്പട്ടതായ് പവവിത്വമ്സെന പൂർവക വിതമം പതപ്രാപ്തികാമൻ ഇതിൽ അതികാരിയെന്റു പഖിത്തതു. തതുപയകാമനൈയാലവനേ പവവിത്വമ്സകത്വേന വിതമംപ്പത പ്രാപകത്വേനച അത്യവഖിത്തു അവറ്റുൽ വന്ത പ്രേമത്താലും പരി

(കോ)(പല്ലാണ്ടെന്റിത്യാതി) പകവതാച്ചുതാൻ അകന്യ പ്രയോജനർകൈവല്യാർത്തികൾ ജ്ചവ്യാർത്തികൾ വന്തു ചേർന്തുപല്ലാണ്ടിപാടിറപ്രകാരത്തൈച്ചൊല്ലി പകവതനാച്ചിതാൻ സമ്സാരികളുമ് തമ്മുടെയ പാചുരത്തിലേ ഇഴിയവേ പകവത്പരനായ് യാതാത്മപാവി മങ്കളാചാസനത്തിലേത പരനെന്റുതിരുപ്പല്ലാണ്ടിൻ പ്രപാവത്തൈ അരുളിച്ചെയ്തിരുന്താർ.

(പഖിത്തിരിനേ) സ്വതപേരിചുത്തനൈവിനേ എന്നപടി (പരമേട്ടിനൈയ) പരമസ്താനസ്തിതനൈവിനേ (ചാർങ്കമെന്നുമ് വില്ലാണ്ടവർതന്നിനചാർങ്കമെന്റു അസാതാരണമാനവില്ലിനൈ ആണ്ടവിനേ, തന്നിനൻറു സ്വാർ തപ്രത്യയമ് ഇതുതേവീ പൂഷണാതീനരൂപ ലക്ഷണമായ്

(അ)നൈയാലേഅവർകളൈയഴുത്താർഅവ്വണവുമില്ലാത. സമ്സാരികളുക്കുമ് തമ്മുടെയ പാചുരത്താലേ യറിയവേ യാവതാത്മപാവി മങ്കളാചാസനത്താലേയാനവർകളെന്റു ഇപ്പടപത്തിൽ വൈപവത്തൈയുരുവിച്ചെയ്കുന്നാർ (പഖിത്തിരിനേ) ഒരുടപാതിയൻറിക്കേ സ്വതശുത്തനൈവിനേ), ഗാഗ്ല തപരിവു, മെന്നക്കടവതിതേ. ഇത്താൽ സുചിപനാർത്തമമ്പോതത്താൽ തത്തതനൈഷ്ടമെമ് സ്വരുഷ്ടനൈകയുമ്സ്വലമ്പത്തത്താലേ അനുത്തരുമ് ചുത്തനൈകയുമാകിറ പരമപാവത്വത്തൈച്ചൊല്ലുകുന്നതു അതാകിറതു, ചേതനചേതനങ്കളൈ വ്യാപിത്തരുമ് തത്തതനാകമ് സ്വർഗിയാതനാഴിനൈകയുമ് നിർഹേതുകമാനനിത്യ സമ്സാരിനൈയ നിത്യസൂരികളോടേ ഒരുകോർവൈയാക്കുനൈകയുമ് (പരമേട്ടിനൈയ) പരമസ്താനേ സ്തിതമാനവിനേ, ചാർങ്കമെന്നുമിന്നുമിത്യാതി മഹനീയ പൂഷണായുതവ പരിജനങ്കളുക്കു മുപലക്ഷണമ്

(അറു)(പല്ലാണ്ടു) പഖിത്തിരിനേ ഏഴാട്കാലമ് പഴിപ്പിലോമ്, എങ്കൾ കുഴുവിനിൽ പുകുതലൊട്ടോമ് (വന്തിനൈനീര) "വഴിവഴിയാട്ചെയ്കിന്റോമ്,, (വിടുത്തതിനൈക്കുമന്തിരുത്തി) "ഇത്തൊണ്ടർകളോമ്,, എന്റ അകന്യപ്രയോജനൻ ചൊല്ലുമ്

(பர)வாலும்உபப்ரும்ஹிதமானபக்திகொண்டுஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாகஇத்தலையில் திரும்பல்லாண்டு பாடவேணுமென்று திருவுள்ளம்

பவித்திரநிறே பவவித்வம்ஸகன் பரமேஷ்டியிறே விதமம் பதப்ராபகன், ஏததுப்யநிர்வாஹகத்வேந (சார்ங்கமென்னுமிவில்லாண்டான் தன்னையென்றது) தத்விரோதி நிவர்த்தன சக்தநிறே தத்ப்ராபகனுவான். இம்மூன்று விசேஷணங்களாலும் "ஹலஸ்ஹ்ரூஹிஷ" "யஷ்டைஸ வாஜ்ஞரீகாக்ஷம்வஸவோஹ்ருராஹ்வ்ம்தாஸ்ஹ்ரூஹி" "ஸ்த சூ-ஸ்தாம்தயஹ்ரூஜ்ய ஷ்ரதம் கூயம்தஸவ்ய ராஜஸம் வாராகை,, "கூய யஜ்ஞதம் வரொஷிவொ ஜ்யோதிஷீஹ்வ்ருதெ தவ்ய நாம ஜுஹ்வ்ருஸம் தெநாஹ்ருதிர்வ ஹ்ரூணாவஜி ஹ்ருதாகம்" என்றுள்ள ச்ருதிகளும் ப்ரத்யபிக்ஞாபிதமாயிற்று. (தன்னை) உக்தவிசேஷணத்ரயத்தாலும் உபயலிங்கத்வ ததாயத்த ஸர்வ ரக்ஷகத்வ ததாயத்த ஸர்வோஜ்ஜீவகத்வங்களாலும் ஸர்வாதிகனெனவனை.

(வில்லிபுத்தூர்) ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலே கருத்மதம்சத்தை ஸ்வதிவ்ய ஸரிரத்வநிர்வாஹகமாக வைத்துக்கொண்டு அவதரித்த விஷ்ணுவாகையால் தனையும் தனக்கேயான தன்னையும் தன்னவதார ப்ரயோஜநத்

(கோ)போக்யபோகோபகரணபோகஸ்தான ஸம்ருத்தனெனவனெனன்னபடி இதற்குப் பல்லாண்டென்கிறதேதாடே அவ்வயம்,

(வில்லிபுத்தூர்விட்டு சித்தன்) ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூரில் திருவவதார ம்பண்ணினவிஷ்ணுவிஷயத்தில் சித்தத்தையுடைய ஆழ்வார் (பல்லாண்

(அ) அங்குள்ளாரையிட்டு தன்னை நிரூபிக்கவேண்டும்படியிறே அவர்க ளுக்குதங்களோடுஉண்டானப்ரத்யாஸக்திசார்ங்க மென்றும்வில்லதுக் கேயாய்த்து. ப்ரஸித்தி மத்தான ஜகத்தை ஆளுமவனென்றுமாப் போலே அத்தையாளுமவனென்று மாய்த்து அவனுக்கு எத்தம் 'ஸுலவஞ்ஜிவாகாஸவெவஷ்டஸ்ருஹஜ்ஜநாஃ, என்னக்கடவதிறே. இத்தால் மல்லாண்ட திண்டோள் மணிவண்ணனை வென்கிற விடத்திலே பவித்ராதையை நினைத்து பரமேட்டியைச் சார்ங்கமென்றும் வில்லாண்டானென்னும் இரண்டுபாட்டில் நித்யவிபூதியோகத்தை நினைத்திருக்கிறது. வில்லிபுத்தூர் விட்டுசித்தன் பல்லாண்டென்று விரும்பியசொல் இப்போது பகவத்ப்ராப்தி காமர் ப்ரயோஜநார்த்தரமென்ன அடவே வந்து நின்றுநில்லையிறே, அவர்களுடைய பாசுரத்தாலே தாமேயருளிச்செய்குறூர் என்று மிடம்தோற்றுகுறதிறே தன்னுடைய வார்த்தையாகத்தான் தலைக்கட்டுகையாலே அவர்களை பாசுரமங்கு சொல்லித்து ப்ரயோஜநார்த்தர பரனுக்கும் பகவத் ப்ரபாவத்தாலே மங்களாசாஸகம் பண்ணுகைக்கும் யோக்யதையுண்டு இவ்வர்த்ததிலுடைய ஸ்தைர்யத்துக்காகவும் மங்களாசாஸனத்தில் தமக்குண்டான வாதராதிசயம் தோற்றுகைக்காகவும் வில்லிபுத்தூர் விட்டுசித்தன் அவ்வூரில் பெறப்பாலே யாய்து பகவத்

(பர)ணையும்தன்நெஞ்சில் கொண்டதன்.நித்யோதிதசாந்தோதித தனைகளாலும் தன்னைத்தான் சிந்திக்குமவன். இவ்வவதாரத்தில் தன்னைத்தான் நெஞ்சில் கொள்ளுமதைச்சொல்லவேண்டாவிறே. 'கூதூாநம வாஸுதெவாவெ்ஹயஸு' என்னக்கடவதிறே. (விட்டுசித்தன் பல்லாண்டென்று விரும்பியசொல்) இவ்வகையால் தானவர்சீலைப்பாடப்பண்ணிப்பரிந்து ப்ரேமாதிகளைப்பிறப்பித்து உபாயத்தில்ஏட்டி வசீகரிக்கலாமே. என்கிற வகுப்பால் பல்லாண்டு பல்லாண்டென்று தொடங்கி அருளிச்செய்தவிச்சொல்எவ்வாண்டிலருளிச்செய்யப்பெற்றதோ அவ்வாண்டுபோலோராண்டுண்டோவென்று அவ்வாண்டையுங்கொண்டாடிக்கொண்டு இப்பாட்டுக்களை போக்யமாகவநுஸந்தித்து (உரைப்பார்) இதினர்த்தத்தை ஸ்வீயருக்குத்தெளியச்சொல்லுவார். (நமோநாராயணயவென்று) திருமந்த்ரப்ரதிபாத்ய பரமபுருஷப்ராப்தீச்சயாதத்ப்ரஸாதநோபாயபூத ஸாத்யோபாயவிசேஷத்தை லபிக்கப்பெற்றவ

(கோ)டென்றுவிரும்பியசொல்)பல்லாண்டுபல்லாண்டிதியாலேலோகோஜ்ஜீவனர்தமாகப்ரேமத்தோடே ஸாதரமாக அருளிச்செய்த இத்திருப்பல்லாண்டே.

(பல்லாடென்று)''சுபமானவருஷமென்று வ்ருத்தம்'' என்கிறுப்(நவின்றுரைப்பார்)போலேபகவன்மங்களாசாஸநமாகையாலே நல்லாண்டென்கிறதுநவின்று, ஸ்துதித்து நவிலுகைபயலுகை இடைவிடாதேஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாகச்சொல்லுவார்(நமோநாராயணாயவென்று) அநாதிகாலம்அநுவ்ருத்தமர்ய்வந்த'சுஹுஜிஜு,மென்கிறஅஹங்கார

(அ)ப்ரத்யாஸக்திபகவத்ப்ரஸாதத்தாலேயாய்த்துமங்களாசாஸநயோக்யமான ப்ரேமாதிசயம் விட்டு சித்தனென்கிற திருநுமமுண்டாயிற்று. ஆழ்வார்விடிலும் தான்விட மாட்டாதே தன்போக இவர் திருவுள்ளத்திலே நித்யவாஸம் பண்ணினபடியாலே விடமாட்டாதமையாலே விஷ்ணுசித்தன் மனத்தை கோயில்கொண்ட கோவலனே என்னக்கடவதிறே.

கல்லாண்டென்று இப்பாசுரஞ் சொல்லுகைக் கேகாந்தமான காலமென்று காலத்தைக் கொண்டாடி. ''சுஜ்ஜுவெஸுவஜ்ஜநு,, என்னக்கடவதிறே,கண்டத்தையடை'சுஜ்ஜுவெஸுவஜ்ஜநு,மென்றுபோந்தவகாதிகாலம் போலன்னிக்கே பகவத்ஸம்ருத்திக்கு பண்ணக்கடவதாம்படிவந்த தொருகாலம் சேதநனுக்கு துர்லபமிறே. (நவின்றுரைப்பார்) நவிலுகை, பயிலுகை விட்டதேயுரைக்கை (நமோநாராயணாயவென்று) அநாதிகாலம் ,ஜிஜு' மென்னத்தை தவிருகை

(அரு)வார்த்தை. பரமேட்டியைகவல்யபரர்சொல்லும்வார்த்தை. (வரம்பொழிவந்து) ''கோயிற்பொறி,, வீடு பெற்றுயிர்த்ததுகாண், என்றதிறே. சார்ங்கமென்றும் வில்லாண்டாந்தன்னை, இது, ஐச்வர்யார்த்திகள் பாசுரம் ''பண்டக்குலத்தைத்தவிர்த்து,,

(பர)ராய்இப்பல்லாண்டுப்ரதகவிங்யஸ்தாத்மரகூரபரவிஷயம். ப்ராகேவ விங்யஸ்தபரமிவனும் பலதனசயில் ‘‘நஜஇடுவவாஜிநம்,, என்றப டியே இடுக்கே இடுக்கே நமோநாராபணயவினறு அநுஸந்தாநசில ராய் (பரமாத்மனேப்பல்லாண்டும்சூழ்ந்திருந்தேத்துவர்) ‘‘ஸவ்ஏவாஜம் வ்யஸாயட்,, இத்யுக்தவிதயா தம்மந்த்ரத்யேயணன பரவாஸுதேவ னயே இவ்வருகே ஆண்டாண்டுகளாக விபஜிக்கப்பட்ட காலதத்வமு ள்ளதனையும் பஹுதா பவநத்தைப்பெற்று சூழவிருந்து ஆஸ்தாபயப் போரித ப்ரேமக்ருதபரிவால் வந்திவைதானிகர் பட்டபடியே அத்தலை யில் மங்களாசாஸநோத்கர்ஷத்தையும் இத்தலையில் மங்களாசாஸநோத்கர்ஷத் தையும் பெறப்பாடுவர்கள். எதைப்பாடுவார்களென்னில் (பல்லாண் டே) இந்த திருப்பல்லாண்டையேயென்றபடி. ‘பல்லாண்டேபல்லா ண்டும்பாடுவோமே, என்றிறே தேசிகோத்தமனும் நிஷ்கர்ஷித்தருளி னது. ||கஉ||

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீ வரகூரவம்சயதீந்த்ர மஹாதேசிகாயநம: ||

கோமமகாரங்கள்நீவ்ருத்தமாய்‘தவெத, மென்கிறபடியேயிருடையவராய், (பல்லாண்டும்) பலவருஷமும் காலதத்வமுள்ளதனையுமென்னபடி காலாவச்சேதமுண்டான தேசத்திலேஇவரிருந்து சொல்லுகையாலே ஆண்டென்றுசொன்னபடி (பரமாத்மனை பஜித்திதனை) இத்யாதிபூர் வோக்தவிசேஷவிசிஷ்டனை ‘‘ பரீ=ஈர=ஈவிதுடெஸ்ஸாய் ,, என் மேலானவிரோதியில்லாமையாலே ‘நதஸ்ஸாஸ்துயிகஸ்துசுபவெ னென்கிறபடியே நிஸ்பலமாப்யதிகரான வ்யாபகனை என்னபடி (ஆத்ம ருந்து பரமபதத்திலே போய் நித்யஸூரிகளும் முன்னடிகளும் தொழுவாயது பவிக்கலாம்படி எங்குமிருந்து காலதத்வமுள்ளதனையும் பல்லாண்டு பல் லாண்டென்று (ஏத்துவர்) ஸ்துதிப்பர்கள்.

இவ்வர்த்தத்தை ‘‘பாவனருந்தமிழ்ப்பல்லாண்டிசையுடன் பாடினமே என்றும் ஆசார்யர் அருளிச்செய்தார். ||ஙஉ||

ஸ்ரீமதே கோபாலார்ய மஹாதேசிகாயநம:

(அ)யும்தவெதமென்றுகப்பையும்இத்தால்மங்களாசாஸந யோக்யதை தையைச் சொல்லுகுறது (பல்லாண்டும்) காலமெல்லாம் யாவதாத்மபா வி என்கிறது காலக்ருத பரிணமமுள்ளதேசத்திலே வர்த்திக்கிறார் களாகையாலே பரமாத்மனை காலக்ருத பரிணமமில்லாத தேசத்தில் ஆண்டையிட்டுச் சொல்லுகிறது அந்தபரிணம முண்டா ன தேசத்திலே யிருக்கிறவராகையாலே பரமாத்மனை தனக்குமேல ன்றிக்கே தன்னைத்தொழுந்தால் அடங்க ஸ்வாதீனமாம்படி யிருக்கி றவனை இத்தால் மங்களாசாஸநத்துக்கு ஸஹகாரமன்னிக்கே யிருக்கையாலே ஓருவனுடைய மங்களாசாஸநத்தாலே வந்தமுண்டாக வேண்டாதா

அ)யிருக்குமவனை சூழ்ந்திருத்தேத்தத்தவர் 'நஜீவோரவஸாஉயுவ்யவுட்த வ்யூ, என்கிறபடியே முன்பேகில்லாமுருவையநுபவித்து அதிலே ஈடுப நம்பின்பேகில்லாவம்பும்பிர்கு வாவியும்மானவழகைய னுபவித்து அதி லே யீடுபடும் சுழியாருபட நிற்கச்செய்தே கால்வாங்க வோண்ணாதபடி வழகு அதிசங்கையை வனைத்து மங்களாசாஸநத்தை மூட்டுமென் கை. பவித்திரனை பரமேட்டினையச் சார்ங்கமென்றும் வில்லாண்டான் தன்னை வில்லிபுத்தூர் விஷ்ணுசித்தன் பல்லாண்டென்று விரும்பிய சொல் கல்லாண்டென்று நவின்றுரைப்பர் கமோகாராயணாயவெ ன்று பரமாத்மனைச் சூழ்ந் திருத்தேத்தத்தவர் பல்லாண்டு பல்லாயிர த்தாண்டேற்றுவரென்ன க்வயம். ॥ ஙஉ ॥

(அரு) •வள்ளுயிராக்கவல்ல, 'பழவடியேன் என்றதிறே. இம்மூன்றுதிறத்தாசோடுங் கூடி மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறதிப்பாட்டு.

இங்கே திருநாவீருடையான் திகழக்கடந்தான் மலரூள் பிள்ளை பணிக்கும்படி.

ப்ரபத்தி ப்ரயோகத்தில் வைத்து என்பெருமானுக்கு மூன்று விசேஷணங்க ளுண்டு, ஸ்வரூப நிரூபகதர்ம விசிஷ்டத்வமும், உபாயோபேயகுணபூர்த்தியும் திவ்ய மங்களவிக்ரக ப்ரயோகமும்.

இம்மூன்று விசேஷணங்களுமடியே அத்தை அடியொத்தி நிற்குமாயிற்று. பவித்திரனை என்று அமலத்வமும் தம்முகத்தாலே மற்ற ஸத்யத்வாதிகளும் சொல்லப்படும். பரமேட்டினை என்று தன்னுடைய சோதியிலிருப்பும் அம்முகத் தாலே அதற்கேற்ற ஸமஸ்தகல்யாண குணகரத்வமும் அனுஸந்தேயமாயிருக்கும். சார்ங்கமென்றும் வில்லாண்டான்தன்னை என்று திருக்கையிலாழ்வார்கள் சேர்த்தி முகத்தாலே திவ்யமங்கள விக்ரகயோகம் அபிஸந்தேயமாயிருக்கும். பலம்தத்க்ர துக்யாயத்தாலே ஆகையாலே, பரமாத்மனைச் சூழ்ந்திருத்து என்றது இத்யாதி மோகாராயணாயவென்று எம்பெருமானைப்பண் அருளிச்செய்யும்படி, 'நின்வெட்டெழுத்துங்கத்து' என்று அருளிச்செய்யாநிற்க இங்கு "மோகாராய ணாய" வென்று இவ்வளவே யருளிச்செய்ததின் கருத்தென், என்று நானுங்கேட் டேன் பிள்ளாய் "ஹவஸ்ய வணவொமாந் நாவொநு வியயஸ்யா! ஹிணாம தரம்பி ஜாதீநாம ஸந்தாரி தாகிஸ்ரெத" ஆகையாலே ஸர்வாதிகாரமான ப்ரபத்தத்திலே ப்ரணங்கூட்டி அருளிச்செய்யப்பெற் றுரிறே யென்றுகம்மைமய்யர் பணிரார்அருளிச்செய்தார்" என்று.

திருமந்திரத்திலே பிரந்து த்யத்திலே வளர்த்து, என்று முன்னோர்கள் பாச ரம் ,.த்வயேனதத்விவரணே: ப்ரபத்ய ப்ரபுதீச்வரமென்று சாஸ்திரம் "ஆயஜ ஊநநு ஹவ ஸ்ரீராதி நந ஹவ ஹுஹவிஷவம வக்ஷ்யாஹ்வம," என்று பெருமாள் திருமுகப்பாசுரம். இவை எல்லாவற்றிற்கும் சேர இங்குவாக் யார்த்த மிருக்கும்படி. யென்னென்று நான் கேட்டேன். மூலமந்த்ரானுஸந்தானத்தா லே ஸ்வரூபோபாய புருஷார்தங்களிலே தெளிவுபிறந்து, த்வயத்தாலே சரணவரணம்

(ஈயிச) திருபபல்லாண்டு வ்யாக்யானங்கள்.

பண்ணி போக்யதாபுத்தியாலே யாவத்தேஹபாதம் த்வயாநுஸந்தானத்தாலே யபரம் பண்ணைக்கடவனென்றும் ஸாரார்த்தமிங்குதோமோநாராயணயவென்று (பட அருளிச்செய்தபடிக் கண்டாற்கு இன்றுக நாமிணன்று சொல்லவே யிருந்ததோ என்று பேரருளாள ஜீயர் அருளிச்செய்தார்" என்று அப்ப பரமபதத்தோ ஓரு வைலக்ஷண்ய மில்லாமையாலே எல்லாருமொக்கக்க கையிலே பல்லாண்டு பாடுவார்களாயிற்று. ஸ்ரீ கைசிகத்திலே' ஸ்ரீமதாகவெ என்றதுக்கு "நம் பெரியவீட்டிலே' வந்தாஹாயனாவை' என்கிறபடியே பல்லாண்டு பாடியிருக்கும்படிவைப்போங்காணுமென்கிறார்" என்றிரு வ்யாக்யாநம் பண்ணிற்று.

தூப்பிற்குலத்துடிகளாடிபோர் பொற்பதம் போற்றி.

பல்லாண்டு அடியோம்வாழ்ன எதிஅண்டம் எக்ஷை தீரில் யிடை உதித்து எங்ஙனம் அல்வழக்குப் பல்லாண்டு வண்ணம் ஆதிகூறுதும், அநந்தாங்கூடுமின், எக்ஷை பாதிதும். நி டுத்தென்னல் கூறுதும், நெய்யிடையுமல்வழக்கும் கூறுவோம்.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

தெதிகன் திருவடிகளே சரணம்.

திருப்பல்லாண்டு முற்றிற்று.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
32	20	வுராவிசாஹரி	வுராவிசாவரதரி
,,	22	வண்ணி	வெண்ணி
,,	23	மதங்வய	மதங்வயா
,,	24	நா	நாம்
33	25	சுஹிராசம்	ஹிராசம்
,,	26	ணை	ணை
34	27	(எவர்)	எவர்
,,	28	(ஸுஸுராரம்	ஸுஸுராம்
,,	29	ன்றது	ன்றது
35	30	ப்பரா	ப்ரா
,,	31	பேரிய	பெரிய
36	32	இனி-(	இனி
,,	33	(த்த	த்த
37	34	(பரதத்வஸ்தாபநார்தம்	பரதத்வஸ்தாபனார்தம்
,,	35	(அனேக	அனேக
38	36	ஹுகு	தாகும்
,,	37	(ஸுஸுவரா	துஸுராம்
,,	38	என்)	என்
39	39	ஸ்வாந்தர	ஸ்வந்தர்
,,	40	வருத்தம்மும்	வ்ருத்தமும்
40	41	விவெசு	விவெகு
41	42	வெவாலே	வேவாலே
,,	43	நிவெ	நிவெ
,,	44	யிருத்த	யிருந்த
42	45	பஹுாத்ர	பஹுாத்ரு
,,	46	விரசே	விரகே
43	47	சுவெபாவி	சுவேபாவி
,,	48	கர்தவ்விய	கர்தவ்ய
,,	49	இன்னமுமத்தை	இன்னமுமற்ற
44	50	சேதாரம்ருக	சேதார்ம்ருக
,,	51	ஹாஹ	ஹாஸ
45	52	செய்தீகை	செய்தீராகை
,,	53	பாராஇன்னமுட்ட	இன்னமும்
,,	54	சிக்யாலே	சிக்கையாலே
,,	55	பாயசுஷ்ரா	பரபக்ஷ்ரா
46	56	வேதாத்த	வேதார்த
,,	57	(தத்வ	தத்வ
,,	58	மெத்தால்	முத்தால்
47	59	வஹுாதிவா	வஹுாதிவ
,,	60	வாரணை	வாரணை
,,	61	பச்லருதி	பலச்ருதி
,,	62	ட்கொண்டிருக்கு	உட்கொண்டிருக்கும்
,,	63	படியா	படியாய்
,,	64	பாதே	பாதை
,,	65	பூர்வத்	பூர்வவத்
,,	66	புகுவோமன்ற	புகுவோமென்ற
,,	67	ஸாவய	ஸர்வய
,,	68	பாழாலாக	பாழாளாக

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
,,	ககூ	நாபகெஞ்த	ந்ரபேத்த
ருக	எ	ரூாநீத்ா	ஜூாநீத்ா
,,	ஙக	தர்	தர்ம
,,	ஙகூ	கைங்கயர்	கைங்கர்ய
ருச	ய	இணைத்த	அணைத்த
,,	ஙய	நிரர்	நிரள்
ருஞ	யங	மாட்டோ	ஓட்டோ
,,	உக	அஸக்ய	அஸஹ்ய
ருசூ	யள	சால்ல	செல்ல
ருள	யூ	சாஸம்	சாஸனம்
சூய	யங	ஹுக்கு	ஹுக்கும்
சூக	க	மார்தா	ஆர்தா
சூஉ	உஉ	விக்கை	விது
,,	ஙசூ	னிஹுற்றது	னிலுற்றது
சூங	ஙரு	யாமபஞ்சாக்யனி	யாபபஞ்சாக்னி
சூள	யங	இண்டை	இண்ட
சூகூ	கூ	த்வா	த்வ
எக	கூரு	சார்ஸ்தி	சாஸ்தி
எங	ஙக	த்திரவள	திரவள
,,	ஙஉ	சீர்தத	கீர்த்த
எரு	எ	யித்யாதி	யீத்யாதி
,,	உரு	தேவரீ	தேவரீர்
எசூ	உசூ	துடைய	துவிஹுடைய
,,	உள	நித்யஞ்செல்ல	நித்யஞ்சல்ல
எள	ச	பாழற்றிய	சுழற்றிய
,,	உகூ	நன்கரி	ந்ன்கரிர
,,	ஙக	தீயதித்யாதி	தீயிலித்யாதி
எகூ	சூ	மதிக்கிறை	மதுக்கிறை
அய	யள	போகாத	போகாதே
அக	உய	மித்தயாதி	யித்தியாதி
,,	உங	மென்று	வென்று
அள	உத	கன்ரே	களன்ரே
கூக	ச	ஹாயாஹவ	ஹாயா
கூஉ	யகூ	தக்யம்பர	த்யக்தாம்பர
கூச	எ	ஸம்க்ருத்	ஸம்ஸ்க்ருத
ஙரு	யசூ	திருவோர)	திருவோணை
ஙகூ	உகூ	ஸ்வத	ஸ்வத:
	ஙச	உவெஉ	உவெஉ
ஙஅ	ஙஞ	தத்கர	தத்க்ருத
ஙக	கரு	யாதாத்ம	யாவதாத்ம
ஙய	உ	திருப்ப	திருப்ப
ஙயக	யக	ண்டன்	ண்டென்
	ஙய	மென்று	என்று
ஙயஉ	யரு	நீவ்ரு	நிவ்ரு